

T.C.
BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
MÜZİK ANA SANAT DALI
PERFORMANS TEZLİ YÜKSEK LİSANS PROGRAMI

CAZ TARİHİNDE STİLLER VE DAVUL KULLANIMI

HAZIRLAYAN
MEHMET ARSLAN

YÜKSEK LİSANS TEZİ

TEZ DANIŞMANI
PROF. DR. MEHMET EMİN GÖKTEPE

ANKARA - 2025

BAŞKENT ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ
YÜKSEK LİSANS TEZ ÇALIŞMASI ORJİNALLİK RAPORU

Tarih: 24 /06 /2025

Öğrencinin Adı, Soyadı: Mehmet Arslan

Öğrencinin Numarası: 22310429

Anabilim Dalı: Müzik Anasanat Dalı

Programı: Performans Tezli Yüksek Lisans Programı

Danışmanın Unvanı/Adı, Soyadı: Prof. Dr. Mehmet Emin Göktepe

Tez Başlığı: Caz Tarihinde Stiller ve Davul Kullanımı

Yukarıda başlığı belirtilen Yüksek Lisans tez çalışmamın; Giriş, Ana Bölümler ve Sonuç Bölümünden oluşan, toplam 195 sayfalık kısmına ilişkin, 24/06/2025 tarihinde Tez danışmanım tarafından Turnitin adlı intihal tespit programından aşağıda belirtilen filtrelemeler uygulanarak alınmış olan orijinallik raporuna göre, tezimin benzerlik oranı % 18'dir. Uygulanan filtrelemeler:

1. Kaynakça hariç
2. Alıntılar hariç
3. Beş (5) kelimeden daha az örtüşme içeren metin kısımları hariç

“Başkent Üniversitesi Enstitüleri Tez Çalışması Orijinallik Raporu Alınması ve Kullanılması Usul ve Esaslarını” inceledim ve bu uygulama esaslarında belirtilen azami benzerlik oranlarına tez çalışmamın herhangi bir intihal içermediğini; aksinin tespit edileceği muhtemel durumda doğabilecek her türlü hukuki sorumluluğu kabul ettiğimi ve yukarıda vermiş olduğum bilgilerin doğru olduğunu beyan ederim.

Öğrenci İmzası:

ONAY

Tarih: 24/06/2025

Öğrenci Danışmanı Unvan, Ad, Soyad, İmza:

Prof. Dr. Mehmet Emin Göktepe

TEŞEKKÜR

Bu çalışmanın ortaya çıkmasında emeği geçen herkese en içten teşekkürlerimi sunuyorum. Başta bilgi ve deneyimiyle yolumu aydınlatan, sabrı ve desteğiyle beni her adımda yüreklendiren tez danışmanım Prof. Dr. Mehmet Emin Göktepe'ye minnettarım. Akademik serüvenim boyunca bana rehberlik eden değerli hocalarıma, sorularımı sabırla yanıtlayan kütüphane görevlilerine ve arşiv çalışanlarına teşekkür ederim. Araştırmam süresince manevi desteğini daima hissettiğim aileme, değerli arkadaşlarım Nejdi Şimşek, Ali Erol, Arzum Biner ve Oltum Türkan'a ve her zor anımda yanımda olanlara gönülden teşekkür ederim. Bu sürecin sadece bir akademik yolculuk değil, aynı zamanda kişisel bir gelişim ve sabır sınavı olduğunu fark ettim. Bu nedenle bu yolculuğu benimle paylaşan herkese ayrı ayrı minnet borçluyum.

ÖZET

Mehmet ARSLAN, Caz Tarihinde Stiller ve Davul Kullanımı, Başkent Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Performans Tezli Yüksek Lisans Programı, 2025.

Bu çalışma, caz müziğinin ve davul enstrümanının tarihsel süreç içerisindeki stilistik değişimini, bu süreçte yer alan davul icracılarını ve orkestra içindeki işlevine etkilerini analitik bir yaklaşımla incelemektedir. Cazın 20. yüzyılın başlarında New Orleans'ta ortaya çıkışından itibaren gelişen stilistik evrim; Ragtime, New Orleans, Dixieland, Chicago, Swing ve Bebop gibi alt türler üzerinden kronolojik ve karşılaştırmalı olarak ele alınmıştır. Tez kapsamında, her bir stilin tarihsel kökeni, karakteristik özellikleri, dönem müzisyenleri, orkestraları ve davul icracıları incelenmiştir; bu bağlamda davulun geleneksel zaman tutucu (time-keeping) görevinden, doğaçlamaya dayalı ifade aracı olma konumuna geçiş süreci örneklenmiştir. Bu tez, caz tarihindeki stillerin ve davul enstrümanının evrimini, stillerin özelliklerini ve o dönemdeki davulcuları incelemek, cazın doğuşundan itibaren stil caz davulculuğunun yalnızca ritmik destek sağlayan bir unsur olmanın ötesine geçerek, müzikal söylemin kurucu öğelerinden biri haline gelişini detaylı bir perspektifle ortaya koymayı amaçlamaktadır. Çalışma, cazın ritmik evrenini ve davulun bu evren içindeki dönüşümünü tarihsel-müzikolojik bir çerçevede değerlendirmektedir.

Anahtar kelimeler: Caz, caz stilleri, caz müzisyenleri, caz orkestraları, caz davulcuları.

ABSTRACT

Mehmet ARSLAN, Styles and Drum Use in Jazz History, Başkent University, Institute of Social Sciences, Performance Master's Degree Program with Thesis, 2025.

This study analyses the stylistic evolution of jazz music and the drum instrument in the historical process, the drum performers involved in this process and their effects on the function of the drum in the orchestra with an analytical approach. The stylistic evolution of jazz since its emergence in New Orleans in the early 20th century is discussed chronologically and comparatively through sub-genres such as Ragtime, New Orleans, Swing and Bebop. Within the scope of the thesis, the historical origins, characteristics, period musicians, orchestras and drummers of each style are analysed; in this context, the transition process of the drum from its traditional time-keeping role to its position as a means of expression based on improvisation is exemplified. This thesis aims to analyse the evolution of styles and the drum instrument in the history of jazz, the characteristics of the styles and the drummers of that period, and to reveal in a detailed perspective how, since the birth of jazz, the style of jazz drumming has gone beyond being merely an element that provides rhythmic support and has become one of the constituent elements of musical discourse. The study evaluates the rhythmic universe of jazz and the transformation of the drum within this universe in a historical-musicological framework.

Keywords: Jazz, jazz styles, jazz musicians, jazz band, jazz drummers.

İÇİNDEKİLER

TEŞEKKÜR.....	i
ÖZET	ii
ABSTRACT	iii
İÇİNDEKİLER.....	iv
ŞEKİLLER LİSTESİ	vii
1. GİRİŞ.....	1
1.1. Problem, Amaç ve Önemi.....	1
1.2. Varsayımlar	2
1.2.1. Caz müziğinin tarihsel evrimi, sadece melodik veya armonik değil, ritmik ve vurmalı çalgı kullanımındaki dönüşümlerle de yakından ilişkilidir.	2
1.2.2. Davul, caz müziğinin her döneminde yalnızca ritmik bir araç değil, aynı zamanda ifade aracı olarak kullanılmıştır.	2
1.2.3. Caz stillerinin ortaya çıkışı, dönemin toplumsal, kültürel ve teknolojik dinamikleriyle doğrudan ilişkilidir.	2
1.2.4. Her stilin öne çıkan davulcuları, kendi dönemlerine özgü teknik ve estetik anlayışı temsil etmekte ve bu anlayışlar sonraki dönemleri etkilemektedir.	2
1.3. Kapsam ve Sınırlılıklar	2
1.4. Araştırma Yöntemi	3
1.5. Verilerin Toplanması.....	3
1.5.1. Caz tarihine dair akademik kitaplar, makaleler, biyografiler ve tezler incelenmiştir.....	3
1.5.2. Döneme ait ses kayıtları, albümler ve performans videoları müzikal analiz amacıyla değerlendirilmiştir.....	3
1.5.3. Arşiv materyalleri (afişler, dergiler, konser programları) ve orijinal plak kayıtlarına erişim sağlanmıştır.....	3
1.5.4. İlgili dönemlere ait belgeseller ve müzisyenlerle yapılan röportajlar görsel-işitsel kaynak olarak analiz edilmiştir.	3
1.5.5. İkincil kaynaklardan elde edilen bilgiler, birincil verilerle karşılaştırmalı biçimde değerlendirilmiştir.	3

1.6. Verilerin Çözümlemesi	4
2. CAZIN DOĞUŞU	5
3. CAZ TARİHİNDE STİLLER VE DAVUL KULLANIMI	8
3.1. Ragtime	8
3.1.1. Ragtime'ın tarihsel gelişimi	8
3.1.2. Ragtime'ın Avrupa'ya gelişi	12
3.1.3 Ragtime'ın melodik yapısı	12
3.1.4. Ragtime stilinde davul.....	14
3.1.5. Ragtime dönem davulcuları.....	16
3.2. New Orleans Stili.....	18
3.2.1. New Orleans cazının tarihsel kökenleri.....	18
3.2.2. New Orleans stilinin müzikal yapısı.....	21
3.2.3. New Orleans stilinin önemli müzisyenleri	22
3.2.4. New Orleans stilinde davul	31
3.2.5. New Orleans stilinin önemli davulcuları	33
3.3. Dixieland Stili	48
3.3.1. Dixieland stilinin tarihsel kökeni.....	48
3.3.2. Dixieland stilinin özellikleri	50
3.3.3. Dixieland stilinin önemli müzisyenleri.....	50
3.3.4. Dixieland stilinin önemli davulcuları.....	58
3.4. Chicago Stili.....	64
3.4.1. Chicago stilinin tarihsel kökeni	64
3.4.2. Chicago stilinin özellikleri.....	66
3.4.3. Chicago stilinin önemli müzisyenleri	66
3.4.4. Chicago stilinin önemli orkestraları	66
3.4.5. Chicago stilinin önemli davulcuları	69
3.5. Swing Stili	84
3.5.1. Swing stilinin tarihsel kökeni.....	84
3.5.2. Swing Stilinin Özellikleri	85
3.5.3. Swing Stilinin Önemli Müzisyenleri	86
3.5.4. Swing stilinin önemli orkestraları	100
3.5.5. Swing stilinin önemli davulcuları	104
3.6. Bebop Stili.....	154
3.6.1 Bebop stilinin tarihsel kökeni	154

3.6.2. Bebop stilinin özellikleri.....	156
3.6.3. Bebop stilinin önemli müzisyenleri	157
3.6.4 Bebop stilinin önemli orkestraları.....	170
3.6.5. Bebop stilinin önemli davulcuları	171
4. SONUÇ VE ÖNERİLER	193
4.1. Sonuç	193
4.2 Öneriler	194
4.2.1. Türk cazının dönemsel evrimiyle karşılaştırmalı çalışmalar	194
4.2.2. Orkestral yapıların dönemsel dönüşümünün araştırılması.....	194
4.2.3. Caz davulculuğunun teknik evrimine dair uygulamalı araştırmalar.....	195
4.2.4. Performans analizi ve yorum çalışmaları.....	195
KAYNAKLAR.....	196

ŞEKİLLER LİSTESİ

	Sayfa
Şekil 3. 1. Ragtime bestecisi Tom Turpin	9
Şekil 3. 2. Ragtime Besteci Scott Joplin.....	9
Şekil 3. 3. Tom Turpin'in Harlem Rag adlı Ragtime'nin giriş kesiti.....	10
Şekil 3. 4. Scott Joplin'in Maple Leaf Rag Adlı Ragtime'nin Giriş Kesiti.....	11
Şekil 3. 5. George L. Cobb'un Umpah! Umpah! adlı Ragtime'nin piyano notası	13
Şekil 3. 6. Ragtime dönemi vurmali enstrümanlarına ait görseller	15
Şekil 3. 7. James L. Lent'in "The Ragtime Drummer" adlı şarkısının vurmali enstrüman notasından bir kesit.....	16
Şekil 3. 8. Original Dixieland Band	17
Şekil 3. 9. Original Dixie Band	17
Şekil 3. 10. Tressillo Ritmi.....	20
Şekil 3. 11. Habanera Ritmi	20
Şekil 3. 12. Büyük dördlü örüntüsünün ikinci yarısı Habanera ritmi.....	21
Şekil 3. 13. Charles "Buddy" Bold.....	23
Şekil 3. 14. Bolden Band	24
Şekil 3. 15. Louis Armstrong	26
Şekil 3. 16. Jelly Roll Morton	27
Şekil 3. 17. Josep "King" Oliver	29
Şekil 3. 18. Freddie Keppard.....	30
Şekil 3. 19. Keene (N.H.) Brass Band (Allie Taylor, John Barrus, Harry Alexander, Cooper, Hill, Fred Farr, Summer White, Geo. Bowker, Norm Davis)	31
Şekil 3. 20. Ludwig 1909 Pedal Patenti.	32
Şekil 3. 21. 1920's Drum.....	33
Şekil 3. 22. Choke Zil Çalma	34
Şekil 3. 23. Warren "Baby" Dodds'un Davul Seti. Yaklaşık 1930	35
Şekil 3. 24. Warren "Baby" Dodds Fast Blues 1946 davul solosundan bir kesit.....	36
Şekil 3. 25. Warren "Baby" Dodds Solo 1 (Transkripti Mehmet Arslan tarafından yapılmıştır).	37
Şekil 3. 26. King Oliver's Creole Jazz Band.....	38
Şekil 3. 27. Louis Armstrong's Hot Five/Hot Seven.....	38

Şekil 3. 28. Johnny Dodds' Black Bottom Stompers	38
Şekil 3. 29. Jelly Roll Morton's Red Hot Peppers	39
Şekil 3. 30. Warren "Baby" Dodds	40
Şekil 3. 31. Louis Armstrong And His Orchestra	43
Şekil 3. 32. Sidney Bechet, Zutty Singleton ve Lil Armstrong'un yer aldığı New Orleans Days adlı albümün kapağı	43
Şekil 3. 33. Jelly Roll Morton's Red Hot Peppers	44
Şekil 3. 34. Mezz Mezzrow	44
Şekil 3. 35. Bunk Johnson	45
Şekil 3. 36. Arthur James "Zutty" Singleton	46
Şekil 3. 37. Edward "Dee Dee" Chandler' ın günümüze ulaşan tek fotoğrafı. Sol tarafta bas davulunun pedalı görünüyor	47
Şekil 3. 38. Dixielan stiline ritmik yapısı (Keseroğlu, 2005, s. 18).	50
Şekil 3. 39. Eddie Condon	51
Şekil 3. 40. Sidney Bechet	54
Şekil 3. 41. Bix Beiderbecke.	57
Şekil 3. 42. Bix Beiderbecke In A Mist piyano notası	57
Şekil 3. 43. Davul setinde four on the floor (Kick vuruşlarının 1,2,3 ve 4.vuruşlara gelmesi)	62
Şekil 3. 44. George Godfrey Wettling	62
Şekil 3. 45. Eddie Condon And His Band	64
Şekil 3. 46. Muggsy Spanier	64
Şekil 3. 47. King Oliver's Creole Jazz Band (Johnny Dodds, Baby Dodds, Honore Dutrey, Louis Armstrong, King Oliver, Lil Hardin, Bud Scott)	66
Şekil 3. 48. Louis Armstrong And His Hot Five (Johnny St. Cyr, Kid Ory, Louis Armstrong, Johnny Dodds, Lil Hardin-Armstrong)	67
Şekil 3. 49. Louis Armstrong and His Hot Seven (Louis Armstrong, Johnny Dodds, Baby Dodds, Totey Thomas, Lil Hardin Armstrong, Fred Robinson, Lonnie Johnson)	67
Şekil 3. 50. Wolverines Orchestra (Vic Moore, Jimmy Hartwell, George Johnson, Bix Beiderbecke, Al Gande, Min Leibbrook, Bob Gillette)	67
Şekil 3. 51. McKenzie and Condon's Chicagoans (Gene Krupa, Eddie Condon, Bud Freeman, Jim Lanigan, Jimmy McPartland, Mezz Mezzrow, Frank Teschemacher, Joe Sullivan)	68

Şekil 3. 52. Erskine Tate's Vendome Orchestra (Louis Armstrong, Ed Atkins, Buster Bailey, Jimmy Bertrand, Frank Etheridge, Stump Evans, Angelo Fernandez, John Hare, Freddie Keppard, Noval Morton, Adrian Robinson, James Tate, Erskine Tate, Teddy Weatherford, Fayette Williams)	68
Şekil 3. 53. Carrol Dickerson Orchestra (Pete Briggs, Mancy Carr, Bert Curry, Carroll Dickerson, Gene Anderson, Willie Hightower, Homer Hobson, Fred Robinson, Zutty Singleton, Crawford Wethington)	68
Şekil 3. 54. Paul Whiteman Orchestra (Roy Barge, Lennie Hayton, Paul Whiteman, Irving Friedman, Michael Pingitore, George Marsh, Charles Gaylord, Eddie Pinder, Austin Young, Min Leibbrook, Rube Crozier, Charles Strickfaden, Kurt Dieterle, Mischa Russell, Marty Malneck, Charles Margulis, Wilber Hall, Mike Trafficante, Roy Mayer, Chester Hazlett, Frankie Trumbauer, Bill Rank, Jack Fulton, Bix Beiderbecke, Boyce Cullen, Harry Goldfeild)	69
Şekil 3. 55. Benny Goodman Orkestrası	72
Şekil 3. 56. Tommy Dorsey Orkestrası	73
Şekil 3. 57. Artie Shaw ve Dave Tough	73
Şekil 3. 58. Woody Herman Orkestrası	74
Şekil 3. 59. Bud Freeman Orkestrası	74
Şekil 3. 60. Eddie Condon Orkestrası	75
Şekil 3. 61. Dave Tough	76
Şekil 3. 62. Gene Krupa'nın Sing, Sing, Sing adlı şarkıda çaldığı davulun notasının 1. Sayfası	80
Şekil 3. 63. Gene Krupa'nın Sing, Sing, Sing adlı şarkıda çaldığı davulun notasının 2. sayfası	81
Şekil 3. 64. Benny Goodman Orkestrası	82
Şekil 3. 65. Gene Krupa Orkestrası	82
Şekil 3. 66. Gene Krupa	83
Şekil 3. 67. Davul setinde Swing ritminin notası	85
Şekil 3. 68. Swing	86
Şekil 3. 69. Benny Goodman	87
Şekil 3. 70. The Washingtonians Grubu (Sonny Greer, Charlie Irvis, Elmer Snowden, Otto Harwick, Bubber Miley, Duke Ellington)	90
Şekil 3. 71. Duke Ellington'un Washington Wabble adlı bestesinin piyano notası	91
Şekil 3. 72. Cootie Williams için yazılan Concerto For Cootie adlı eserin trompet partisi	93

Şekil 3. 73. Duke Ellington	94
Şekil 3. 74. One O’Clock Jump notası	97
Şekil 3. 75. Count Basie	98
Şekil 3. 76. Glenn Miller	100
Şekil 3. 77. Benny Goodman Orchestra	100
Şekil 3. 78. Count Basie Orchestra.....	101
Şekil 3. 79. Duke Ellington Orchestra.....	101
Şekil 3. 80. Glenn Miller Orchestra.....	102
Şekil 3. 81. Tommy Dorsey Orchestra	102
Şekil 3. 82. Artie Shaw Orchestra	103
Şekil 3. 83. Jimmie Lunceford Orchestra	103
Şekil 3. 84. Chick Webb Orchestra	104
Şekil 3. 85. Gene Krupa	106
Şekil 3. 86. Dave Tough.....	107
Şekil 3. 87. Buddy Rich.....	108
Şekil 3. 88. Buddy Rich.....	109
Şekil 3. 89. Bugle Call Rag davul notası.....	110
Şekil 3. 90. Traditional Grip.....	111
Şekil 3. 91. Finger Control	112
Şekil 3. 92. Joe Marsala And His Chicagoans.....	113
Şekil 3. 93. Tommy Dorsey Orkestrası	113
Şekil 3. 94. Artie Shaw Orkestrası	114
Şekil 3. 95. Harry James Ve Buddy Rich.....	114
Şekil 3. 96. Buddy Rich Orkestrası	115
Şekil 3. 97. Chick Webb.....	117
Şekil 3. 98. Tiny Bradshaw Orkestrası	118
Şekil 3. 99. Chick Webb Orkestrası	119
Şekil 3. 100. William Alexander “Sonny” Greer	121
Şekil 3. 101. Duke Ellington Orkestrası (Duke Ellington, Sonny Greer, Ray Nance, Rex Stewart, Joe “Tricky Sam” Nanton, Harry Carney, Johnny Hodges)	123
Şekil 3. 102. Elmer Snowden Orkestrası (Sonny Greer, Charlie Irvis, Elmer Snowden, Otto Harwick, Bubber Miley, Duke Ellington)	123
Şekil 3. 103. Johnny Hodges Small Groups	124
Şekil 3. 104. Walter Page’in Blue Devils Orkestrası	125

Şekil 3. 105. Davul setinde kullanılan Temple-Blocks	127
Şekil 3. 106. Woodblocks.....	127
Şekil 3. 107. Bock A Da Bock	128
Şekil 3. 108. The Low Boy.....	128
Şekil 3. 109. Hi-hat zili ve standı	128
Şekil 3. 110. Brush Stick.....	129
Şekil 3. 111. Count Basie Orkestrası.....	130
Şekil 3. 112. Jo Jones'un It Don't Mean A Thing If It Ain't Got That Swing davul notasının 1. Sayfası.....	131
Şekil 3. 113. Jo Jones'un It Don't Mean A Thing If It Ain't Got That Swing davul notasının 2. sayfası	132
Şekil 3. 114. Jo Jones. (Papa Jo)	133
Şekil 3. 115. Sidney Big Sid Catlett	135
Şekil 3. 116. Benny Carter Orkestrası	136
Şekil 3. 117. Fletcher Henderson Orkestrası	136
Şekil 3. 118. Don Redman Orkestrası	137
Şekil 3. 119. Benny Goodman Orkestrası	137
Şekil 3. 120. Louis Armstrong and His All-Stars.....	138
Şekil 3. 121. Duke Ellington Orkestrası.....	138
Şekil 3. 122. Cab Calloway Orkestrası.....	139
Şekil 3. 123. Louie Bellson ve çift davul düzeneği	140
Şekil 3. 124. Skin Deep davul solo notasının 1. sayfası.....	141
Şekil 3. 125. Skin Deep davul solo notasının 2. sayfası.....	142
Şekil 3. 126. Louie Bellson ve Gil Breines'in yazdığı "Odd Time Reading Text" adlı methodun görseli	143
Şekil 3. 127. Louie Bellson'un yazdığı "Solos & Duets For Snare Drum" adlı methodun görseli	143
Şekil 3. 128. Louie Bellson Duke Ellington ile birlikte	145
Şekil 3. 129. Count Basie Orkestrası.....	145
Şekil 3. 130. Benny Goodman Orkestrası ve davulda Louie Bellson	146
Şekil 3. 131. Tommy Dorsey Orkestrası ve davulda Louie Bellson	146
Şekil 3. 132. Harry James Orkestrası	147
Şekil 3. 133. Louie Bellson Big Band	147
Şekil 3. 134. Cozy Cole.....	150

Şekil 3. 135. Wilbur Sweatman	151
Şekil 3. 136. Cab Calloway Orkestrası.....	151
Şekil 3. 137. Benny Carter Orkestrası	152
Şekil 3. 138. Stuff Smith and His Onyx Club Boys.	152
Şekil 3. 139. Teddy Wilson Orkestrası.....	153
Şekil 3. 140. Louis Armstrong And His All Stars	153
Şekil 3. 141. Minton's Playhouse adlı kulüp.....	155
Şekil 3. 142. Charlie Parker.....	157
Şekil 3. 143. Dexter Gordon.....	159
Şekil 3. 144. Sonny Stitt	161
Şekil 3. 145. Dizzy Gillespie.....	163
Şekil 3. 146. Fats Navarro	164
Şekil 3. 147. Clifford Brown	166
Şekil 3. 148. Thelonious Monk	168
Şekil 3. 149. Dizzy Gillespie'nin muhtemelen 1949'da RCA Victor için yaptığı büyük grup kaydı. Bu grupta Cecil Payne, James Moody, Ray Brown ve Dizzy Gillespie var.....	170
Şekil 3. 150. Billy Eckstine Orchestra.....	171
Şekil 3. 151. Kenny Clarke.....	172
Şekil 3. 152. Max Roach.	175
Şekil 3. 153. Art Blakey	179
Şekil 3. 154. Mary Lou Williams Orkestrası.....	179
Şekil 3. 155. Fletcher Henderson Orkestrası	180
Şekil 3. 156. Billy Eckstine Orkestrası.....	180
Şekil 3. 157. Art Blakey And The Jazz Messengers	181
Şekil 3. 158. Roy Haynes	183
Şekil 3. 159. Lester Young	184
Şekil 3. 160. Sarah Vaughan ve Roy Haynes	185
Şekil 3. 161. Roy Haynes, Charles Mingus, Charlie Parker ve Roy Haynes	185
Şekil 3. 162. John Coltrane.....	186
Şekil 3. 163. Roy Haynes Hip Ensemble.....	186
Şekil 3. 164. Roy Haynes Fountain Of Youth.....	187
Şekil 3. 165. Philly Joe Jones	188
Şekil 3. 166. Miles Davis Quintet	190
Şekil 3. 167. Tadd Dameron Orkestrası	190

Şekil 3. 168. Bill Evans	191
Şekil 3. 169. Hank Mobley.....	191
Şekil 3. 170. Cannonball Adderley.....	192

1. GİRİŞ

Caz müziği, 20. yüzyılın başlarından itibaren Amerika Birleşik Devletleri'nde doğup gelişen, zamanla küresel bir etki yaratan ve pek çok alt stile evrilen özgün bir müzik türüdür. Bu müzik türü, sosyal, kültürel ve teknolojik dönüşümlerle iç içe geçmiş şekilde; Ragtime, Dixieland, New Orleans stili, Chicago, Swing, Bebop gibi birbirinden farklı dönem ve üsluplar barındırır. Her bir stil, sadece melodik ve armonik yapılarla değil, ritmik organizasyon, çalgı kullanımı ve doğaçlama anlayışı bakımından da kendine özgü bir karakter taşır. Bu evrimsel süreçte davul, yalnızca ritmik temel sağlamakla kalmamış, aynı zamanda müziğin ifade biçimini belirleyen ve zamanla ön plana çıkan bir enstrümana dönüşmüştür.

1.1. Problem, Amaç ve Önemi

Bu tez çalışmasının çıkış noktası olan problem durumu, caz tarihinde davulun gelişiminin ve stilistik dönüşümünün çoğu zaman yüzeysel ele alınması ve tarihsel süreklilik içinde bütünlüklü bir analizinin yapılmamış olmasıdır. Bu bağlamda temel araştırma sorusu şu şekilde formüle edilmiştir: Caz tarihinde Ragtime'dan Bebop'a kadar olan süreçte davulun teknik ve işlevsel gelişimi nasıl gerçekleşmiş; bu gelişim müzikal stillerle ve öncü davulcularla nasıl şekillenmiştir? Ragtime'dan başlayarak New Orleans, Dixieland, Chicago, Swing ve Bebop gibi caz stilleri hangi tarihsel ve sosyo-kültürel bağlamda ortaya çıkmıştır? Dönemin önemli orkestraları ve bu orkestralarda görev alan davulcular cazın genel ritmik anlayışını nasıl şekillendirmiştir?

Bu tez çalışmasının amacı, caz tarihindeki stilistik dönüşümü Ragtime'dan başlayarak Bebop dönemine kadar incelemek; bu süreçte davulun geçirdiği teknik, estetik ve işlevsel değişimleri ortaya koymak; her dönemin karakteristik davulcularını ve orkestralarını değerlendirerek müziksel bağlam içindeki yerlerini analiz etmektir. Böylece caz davulculuğunun tarihsel gelişimi hem müzikolojik hem de icracı bakış açısıyla ele alınacaktır. Joachim E. Berendt'in "Caz Kitabı" adlı eseri ve Cüneyt Sermet'in "Cazın İçinden" başlıklı eseri dışında literatürde Türkçe kaynaklı yayın çok sayıda olmadığını görmekteyiz. Bu durum çalışmayı önemli kılmaktadır.

1.2. Varsayımlar

Bu araştırma aşağıdaki varsayımlara dayanmaktadır:

1.2.1. Caz müziğinin tarihsel evrimi, sadece melodik veya armonik değil, ritmik ve vurmalı çalgı kullanımındaki dönüşümlerle de yakından ilişkilidir.

1.2.2. Davul, caz müziğinin her döneminde yalnızca ritmik bir araç değil, aynı zamanda ifade aracı olarak kullanılmıştır.

1.2.3. Caz stillerinin ortaya çıkışı, dönemin toplumsal, kültürel ve teknolojik dinamikleriyle doğrudan ilişkilidir.

1.2.4. Her stilin öne çıkan davulcuları, kendi dönemlerine özgü teknik ve estetik anlayışı temsil etmekte ve bu anlayışlar sonraki dönemleri etkilemektedir.

1.3. Kapsam ve Sınırlılıklar

Araştırmanın kapsamı, caz tarihindeki 1890–1950 yılları arasındaki stilistik gelişmeleri ve bu süreçte etkin olmuş davulcuları kapsamaktadır. Ragtime, Dixieland, New Orleans, Chicago stili, Swing ve Bebop dönemleri detaylı olarak ele alınacak; her dönemin karakteristik orkestraları, müzikal anlayışları ve öne çıkan davulcuları incelenecektir. Ayrıca, davulun teknik gelişimi (çalgı yapımı, baget kullanımı, trampet teknikleri vb.) de tarihsel bağlamda değerlendirilecektir.

Sınırlılıklar bağlamında, çalışmanın odak noktası yalnızca Ragtime'dan Bebop'a kadar olan süreçle sınırlıdır. Dolayısıyla Cool Jazz, Hard Bop ya da Fusion gibi daha sonraki dönemler bu çalışmanın kapsamı dışında tutulmuştur. Ayrıca, araştırma ağırlıklı olarak Amerikan caz tarihi perspektifiyle sınırlıdır; Avrupa cazı ya da diğer coğrafi bölgelerdeki gelişmeler değerlendirme dışı bırakılmıştır.

1.4. Araştırma Yöntemi

Çalışmada kullanılan araştırma yöntemi, nitel araştırma yöntemleri çerçevesinde tarihsel analiz, literatür taraması ve örnek müzikal analiz tekniklerine dayanmaktadır. Alan yazınında yer alan kitaplar, makaleler, biyografiler, arşiv kayıtları ve dönemin ses kayıtları taranarak bilgi derlenmiştir. Ayrıca seçilen örnek eserlerde davul kullanımı detaylı biçimde analiz edilerek dönemsel değişim somutlaştırılmıştır.

Bu bağlamda çalışma, caz müziğine ilgi duyan araştırmacılar, müzisyenler ve müzik eğitmenleri için tarihsel ve analitik bir kaynak oluşturmayı hedeflemektedir. Giriş bölümüyle birlikte okuyucu, caz tarihindeki üslup geçişlerini ve bu geçişlerde davulun nasıl dönüştüğünü keşfetmeye yönelik bir yolculuğa davet edilmektedir.

1.5. Verilerin Toplanması

1.5.1. Caz tarihine dair akademik kitaplar, makaleler, biyografiler ve tezler incelenmiştir.

1.5.2. Döneme ait ses kayıtları, albümler ve performans videoları müzikal analiz amacıyla değerlendirilmiştir.

1.5.3. Arşiv materyalleri (afişler, dergiler, konser programları) ve orijinal plak kayıtlarına erişim sağlanmıştır.

1.5.4. İlgili dönemlere ait belgeseller ve müzisyenlerle yapılan röportajlar görsel-işitsel kaynak olarak analiz edilmiştir.

1.5.5. İkincil kaynaklardan elde edilen bilgiler, birincil verilerle karşılaştırmalı biçimde değerlendirilmiştir.

1.6. Verilerin Çözümlemesi

Toplanan veriler betimsel analiz ve karşılaştırmalı analiz yöntemleriyle çözümlenmiştir. Cazın farklı dönemlerine ait stiller, bu stillerdeki davul kullanım biçimleri, öne çıkan davulcuların teknik ve estetik yaklaşımları analiz edilerek, ortak ve ayırt edici özellikler ortaya konmuştur. Ayrıca, stil geçişlerindeki ritmik dönüşümler ve bu dönüşümlerde davulcuların etkisi bağlamsal olarak ele alınmıştır.

2. CAZIN DOĞUŞU

Caz müziği, yalnızca bir müzik türü değil, kültür ve bir yaşam tarzıdır. Afrika'nın ritimleri ve Amerika'nın çeşitli müzik türlerinin harmanlanmasıyla şekillenen caz, yirminci yüzyılın en önemli müzikal türlerinden biri olarak kabul edilir. Caz müziğinin ortaya çıkışında kölelik çok büyük bir önem taşımaktadır. Caz tarihini incelediğimizde, Afrikalı siyahi kölelerin, hayattaki zorlukları ve yaşadıkları olumsuzlukları unutmak, her çeşit duygusunu, düşüncesini ve öfkesini dışa vurabilmek için birlikte söyledikleri şarkılar vardır. Bu şarkılara “İş Şarkıları” (Work Song) adı verilir. Cazın ortaya çıkışının en temel unsuru bu şarkılardır (Mimaroglu, 2013, s. 132-137).

1719 yılında yüzü aşkın siyah köle New Orleans'a getirildi. Louisiana toprakları 1763 yılında Fransızlar tarafından İspanyollara verildi. Fransızların gelenekleri ve kullanılan dil geçerliliğini koruyordu. Bu yüzden 1801 tarihinde İspanyollar Louisiana'yı Fransızlara geri verdiler. Ancak İspanyolların koyduğu kurallar 1803 tarihine kadar geçerliliğini korudu. Bu kurallar çok sayıda kölenin esaretten kurtulmasını sağlamıştır. Böylece siyahların sayısı artmıştır. 1800'lerin ortalarında siyah ve beyaz ırkın bir araya gelmesi, Avrupa ve Afrika geleneklerinin etkileşimine sebebiyet vermiştir. Bu iki ırkın birleşmesinden Creole diye adlandırılan yeni bir ırk ortaya çıkmıştır (<https://www.narsanat.com/cazin-dogusu/>).

Creol siyahlarının coğrafi olarak diğerleri gibi Amerikalı olduğundan kuşku yoktur. Fransız kültürünü benimsemişlerdir ve birçoğu maddi durumu yerinde tüccar erbablarıdır. Kullandıkları dil Creolcedir. Creol müzik grupları diğer gruplara göre daha yetkin ve eğitilidir. Nota bilgileri iyidir ve temel enstrümanları klarnettir. Bunun nedeni ise Fransa kültüründe klarnetin bir gelenek olmasıdır (Berendt, 2003, s. 20-23).

1809 yılında Creol'lerin New Orleans'a gelmeleriyle şehir siyahilerin kültür merkezi haline geldi. New Orleans'a yerleşen müzisyenlerin çoğu müzikli, danslı genelevlerde iş buluyorlardı. Piyanistler, fahişelerin danslarına uyum sağlamak durumundaydı. Kimilerine göre swing bu sebepten ortaya çıkmıştır. Mississippi Nehri'nin yakınında olan New Orleans, caz müziğinin ortaya çıkmasında ideal bir yerdi. Nedeni ise ticari bir liman şehri olması ve dünyanın birçok yerinden insanların buraya gelmesiydi. Genellikle köle sahibi beyazlar, siyahilerin şarkı söylerken mutlu olacağını ve bu yüzden de isyan çıkarmayacaklarını düşünerek buna izin veriyordu. Söylenilen şarkıların biçimi, bölümleri,

işlevi neredeyse sonsuzdu. On dokuzuncu yüzyılın gelmesiyle siyahlar, kendi kiliselerini kurmaya başladılar. Önceden beyazların ilahileri söylenirken, beyaz kültürünün de azalmasıyla kendi iş şarkıları için geliştirilen müzik sistemini kendi ilahilerinde işlemeye başladılar. Böylelikle kilise müziği, siyah Amerika' lıların müziğini benimsemiş oluyordu (Göksoy, 1982, s. 8-9).

Yapılan araştırmalarda cazın doğuşunda kesin verilere ulaşılamamaktadır. Çünkü o dönemlere ait ses kaydı örneklerine rastlanamamaktadır. Müzik tarihçileri ve etnomüzikologlar, cazın doğduğu yerin New Orleans olduğu konusunda ortak paydada buluşmuşlardır (Akıncı, 2021, s. 389).

Cazın başlangıcından itibaren beyaz müzisyenler müziğin gelişmesinde önemli katkılar sağlamıştır. Oysa ki cazın ana yaratıcıları Amerikalı siyahlardır. Ve siyahlara göre de cazın başlangıcı Afrika' dır. Fakat kökeninin Afrika olmasına rağmen caz Afrika müziği değildir. Enstruman çeşitliliği ve armonik özellikleri Afrika'dan çok Avrupa geleneğinden beslenmiştir. Öncelikle ticari tarım tarlalarında, nehir gemilerinde ve ilk olarak New Orleans, sonrasında Chicago, Memphis, New York ve Detroit gibi siyahların bulunduğu yerlerde ortaya çıkmıştır (Göksoy, 1982, s. 2-3).

Ünlü caz davulcusu Art Blakey, cazın siyah ırktan kaynaklandığı yolundaki teoriler hakkında yaptığı bir konuşmada şöyle demektedir:

“Caz bir Amerikan sanatıdır. Siyah ya da beyaz değil, Amerikalıdır. Amerika yoksa caz da yoktur. Bu siyahtır, bu beyazdır demeleri için hiçbir neden göremiyorum. Bu sadece caz, müzik. Bir fikir dünyaya sunulduğunda, onun o fikre ait olmadığını, ancak o zaman fikrin tüm dünyaya ait olduğunu hissederim) (Karl Dallas'ın “Art of Blakey” adlı yazısından, Melody Maker, June 3, 1978 sayısı 40.sayfa) (Göksoy, 1982, s. 3).

Cazın doğduğu yer olarak kabul edilen New Orleans, on dokuzuncu yüzyılın sonunda ve yirminci yüzyılın başlarında farklı kültürlerin bir araya geldiği, zengin bir müzikal ortam sunuyordu. Afrikalı kölelerin getirdiği ritimler, Avrupa'dan gelen klasik müzik ve yerel halk müziği, bu şehirde benzersiz bir karışım oluşturdu. New Orleans'ın renkli bir eğlence hayatı vardı. Bu yoğun eğlence hayatı bölgedeki birçok müzisyene iş imkânı sağlıyordu. O dönemlerde canlı müziğe büyük bir talep vardı ve bu talepler de müzisyenlerin yeni stiller yaratmalarına sebebiyet verdi. Müzisyenler bu stilleri, çalım tarzlarını ve yaklaşımları harmanlayıp yorumladılar (<https://www.narsanat.com/cazin-dogusu/>).

Caz sözcüğünün çıkışıyla ilgili farklı fikirler vardır ve tam olarak nereden geldiği bilinmemektedir. Bazı kesimler Fransızca “Jaser” (gevezelik etmek dedikodu yapmak) kelimesinden gelmiş olduğunu söylerken, bir başka kesim ise cazın Jazzbo Brown adlı şarkıcıdan esinlendiğini ve bu ismin caz kelimesini doğurduğunu söyler. Bir başka kesim ise Charles ve James gibi Amerika’nın has isimlerinin kısaltılmışı “Chas” veya “Jas” isimlerini caz kelimesinin kaynağı olarak göstermiştir (Yıldız, 2018, s. 30).

Caz sözcüğünün fahişelerin sürdüğü yasemin kokulu parfümden (Jasmin) türetildiği de ileri sürülmektedir. Caz isminin kökenlerine dair başka teoriler de vardır. Princeton Üniversitesi’nden Profesör Harold S. Bender, caz sözcüğünün Batı Afrika sahilinden Amerika” ya yerlilerle birlikte geldiğini ve “hızlandırmak”, “heyecanlandırmak” anlamında kullanıldığını söyler. Glasgow Üniversitesi profesörlerinden Henry George Farmer tarafından ileri sürülen başka bir teoriye göre ise caz, Arabistan’ dan Sudan aracılığıyla Afrika’ya gelen “cazib/cezbe” gibi Arapça sözcüklerden türetilmiştir (Akıncı, 2021, s. 389).

Caz müziğinde, bildiğimiz stillerin doğmasında sosyal ve kültürel değişimler, teknolojik gelişmeler, müzisyenlerin bireysel yetenekleri ve diğer müzik türleriyle etkileşimi etkili olmuştur.

3. CAZ TARİHİNDE STİLLER VE DAVUL KULLANIMI

3.1. Ragtime

3.1.1. Ragtime'ın tarihsel gelişimi

Ragtime caz müziğinin ilk stilidir. Bu stilin başkenti New Orleans olarak düşünülse de, Missouri eyaletindeki Sedalia idi. Rag kelimesi askeri marşların ve Afro-Amerikan Banjo müziğinden alınmış ritimlerin bir araya gelmesiyle oluşan bir müzik türü anlamına gelir (<https://www.narsanat.com/ragtime-muzik-nedir/>).

Ragtime ilk olarak 1896'larda görülen piyano için yazılmış bir müzikti. Doğaçlamadan yoksundur fakat düzensiz bir temposu vardır. Bazı caz tarihçilerine göre Ragtime caz müziğinin başlangıcı sayılır. Ragtime müzik türü, 19. yüzyılın sonlarında çeşitli yürüyüşlerde söylenen şarkılardı. Berendt'in 2003 basımlı Caz Kitabı'nın 20. ve 23. Sayfalarında şu ifadeler yer vermiştir;

“Ragtime parçalara ayrılmış zaman anlamına gelir. Avrupa müziğinin tersine Ragtime' da ritim melodiyi baskındır. Ragtime Amerikan kıtasını boyly boyunca kateden uzun demiryollarını inşa eden işçilerin çadırlarında özellikle çok sevildi her yerde çalındı” (Berendt, 2003, s. 20-23).

Ragtime, 19. yüzyılın sonlarında Afro-Amerikan müzik topluluklarında görüldü ve siyah nüfusa sahip tüm Kuzey şehirlerinde yaygın olan, tamamı siyahlardan oluşan grupların çaldığı jig ve marşlardan türedi (Van Der Merwe, 1989, s. 63).

20. yüzyılın başlarında Kuzey Amerika'da yayılarak popüler hale geldi ve birçok farklı alt kültürden insan tarafından dinlendi, dans edildi, icra edildi ve yazıldı. Kesinlikle Amerikan bir müzik tarzı olan ragtime, Afro-Amerikan senkopasyonu ve Avrupa klasik müziğinin bir sentezi olarak düşünülebilir. (https://www.newworldencyclopedia.org/p/index.php?title=Ragtime&oldid=1020931.#cite_note-3).

Ingeborg Harer, 2015 yılı basımlı African American Music: An Introduction adlı kitabının 97 ve 118. sayfaları arasında şu ifadeler yer vermiştir;

“Tarihsel olarak Ragtime, çeşitli şekillerde şarkı, dans ve senkoplu enstrümantal müzik olarak tasarlandı. Genel pazarlama planının bir parçası olarak, enstrümantal ve vocal Ragtime, “cake walk” ve “cool

songs” halkın zihninde eş anlamlı hale geldi. Gezici Afro-Amerikalı müzisyenler, Ragtime’ı İç Savaş’tan sonra çaldıkları genelevler, barlar ve diğer mekanlarda performans sergilerken kendiliğinden yarattıkları bir müzik çalma stili olarak geliştirdiler. 1897’de, Afro-Amerikalı Ragtime çalgıcıları ve beyaz meslektaşlarının orijinal Ragtim’ları yazmaya başlamasıyla Ragtime yazılı bir gelenekte mevcut hale geldi ve bunlar yayınlanıp nota olarak satıldı. Ragtime’ın basılı versiyonları, orijinal stilin doğaçlama niteliğini basitleştirdi ve bu da geleneğin organik karakterini değiştirdi. Daha geniş toplum, Ragtime ile ancak basılı formda ortaya çıktıktan sonra tanıştı ve yayıncılar tüketicileri olarak beyaz orta sınıf ve üst sınıf piyano çalanları hedef aldı. Ragtime etiketi altında ticari olarak pazarlanan birçok şarkı bu gelenekten değildi. Tom Turpin’in “Harlem Rag” (1897) adlı eseri, bir Afro-Amerikalı tarafından yayınlanan ilk Ragtime şarkısıdır (https://www.youtube.com/watch?v=W_O_I_1_SEb41I0). Çağdaşları tarafından “Ragtime Yazarlarının Kralı” olarak adlandırılan Scott Joplin, Ragtime’ın en bilinen bestecisidir. “Maple Leaf Rag” (1899) ve onu izleyen diğer eserlerinin başarısı, Joplin’i bir Ragtime bestecisi olarak Amerikan ana akımına yerleştirdi (<https://www.youtube.com/watch?v=pMAAtL7n-rc>)“(Harer, I. (2015). Ragtime In M. V. Burnim & P. K. Maulsby (Eds.), African American Music: An Introduction (pp. 97–118). New York, NY: Routledge) (Harer, 2015, s. 97-118).

Şekil 3. 1. Ragtime bestecisi Tom Turpin

(https://en.wikipedia.org/wiki/Tom_Turpin#/media/File:Tom_Turpin.jpg).

Şekil 3. 2. Ragtime Besteci Scott Joplin

(<https://ffrf.org/publications/day/scott-joplin/>).

HARLEM RAG

By TOM TURPIN

Not fast

mf

Copyright © 2008 by HAL LEONARD CORPORATION
International Copyright Secured. All Rights Reserved

Şekil 3. 3. Tom Turpin'in Harlem Rag adlı Ragtime'ının giriş kesiti

(<https://musicnotesbox.com/tom-turpin-harlem-rag/>).

MAPLE LEAF RAG

Scott Joplin (1899)
Arr. Cory Hall (2022)

The image displays the first 17 measures of the Maple Leaf Rag by Scott Joplin, arranged by Cory Hall in 2022. The score is written for piano in 2/4 time, with a key signature of one sharp (F#). The notation is presented in four systems, each with a treble and bass staff. Measure numbers 1, 9, 13, and 17 are indicated in boxes at the start of their respective systems. The first system (measures 1-8) features a repeating eighth-note pattern in the right hand with fingerings 1-4 and 4-1, and a bass line with eighth-note chords and fingerings 5, 3, 4, 3, 5, 3, 4, 3. The second system (measures 9-12) continues the right-hand pattern with more complex fingerings (1, 2, 5, 4) and includes a triplet in the bass. The third system (measures 13-16) shows a melodic line in the right hand with a dotted eighth note and a bass line with chords and fingerings 5, 5, 4, 5. The fourth system (measures 17-18) concludes with a first and second ending bracket over the final two measures, which end with a double bar line and repeat sign.

Şekil 3. 4. Scott Joplin'in Maple Leaf Rag Adlı Ragtime'ının Giriş Kesiti.

(<https://www.bachscholar.com/shop/p/joplin-maple-leaf-rag-easy-version>).

3.1.2. Ragtime'in Avrupa'ya gelişi

1854-1932 yılları arasında yaşamış olan Amerikalı besteci John Philip Sousa Ragtime'ı Avrupa'ya ilk getiren kişi ve Amerikan marş kralı olarak bilinir. Aynı zamanda Avrupa'ya gelen başka Ragtime orkestraları, showlarını, danslarını turnelerle sergileyerek Ragtime'ı Avrupalıların tanınmasında etkili olmuştur. Ayrıca elden ele gezen Ragtime basılı notaları ve mekanik piyano silindirleri Avrupalı bestecileri Ragtime ile tanıştıran diğer unsurlardır. Ragtime, o dönemin yeni arayışlar içerisinde olan Avrupalı bestecileri için, eserlerini yaratırken yararlandıkları yeni bir olanak olmuştur (Artaç, 2011, s. 6).

Arman Artaç'ın 2011 yılında yazmış olduğu Ragtime ve Avrupa Müziğindeki Yansımaları adlı tezinin 7. sayfasında şu ifadelerle yer vermiştir;

“Eserlerini 1870’ler ile 1940’lar arasında üretmiş olan 40 kadar Avrupalı bestecinin yaklaşık üçte biri, erken dönem caz müziği elementlerini eserlerinde kullanmıştır. Bu besteciler arasında C. Debussy, M. Ravel, P. Hindemith, D. Şostakoviç, İ. Stravinski, A. Honegger, E. Satie, D. Milhaud, F. Poulenc gibi isimler bulunmaktadır. Bu durum, söz konusu bestecilerin en az Avrupa’nın halk müziği motiflerinden, uzak doğu ve Güney Amerika’nın yerel müziklerinden etkilendikleri kadar, erken dönem caz müziğinden de etkilenip bu müziği saygıyla karşıladıklarını ve benimsediklerini göstermektedir. Bu besteciler, Ragtime’in farklı bir ritmik yapıya sahip, egzotik ve avangard yönünü yeni bir ilham kaynağı olarak, doğduğu yer olan Amerika’dan çok daha önce keşfetmişler ve Ragtime elementleriyle kendi müzikal yaklaşımlarını sentezleyerek üretimlerinde yeni ufuklara yönelme fırsatını yakalamışlardır” (Artaç, 2011, s. 7).

3.1.3 Ragtime'in melodik yapısı

Ragtime'in melodik yapısına baktığımızda, klasik müzik rondo formunda olduğu gibi ABACD formunu görebiliriz. Piyano için yazılmış bu müzikte sol el senkop yapmadan ritmik olarak sabit ve um-pah şeklinde ilerlemektedir. Genellikle 16 veya 32 ölçüden oluşan üç veya dört zıt bölümlü, 2/2 veya 2/4'lük zamanlarda yazılmıştır (Okay, 2013).

1886 ile 1942 yılları arasında yaşayan Amerikalı besteci George L. Cobb, Ragtime, marş ve valsler olmak üzere yüzden fazla beste yapmıştır. Yapmış olduğu Ragtime bestesi olan “UMPAH! UMPAH!” ı sol el bas yürüyüşüne örnek gösterilebilir.

Umpah! Umpah!

ONE-STEP ODDITY

GEORGE L. COBB

The piano score for "Umpah! Umpah!" is written for piano and is in 2/4 time. The key signature has two flats (B-flat major). The score is divided into six systems, each with a measure number (1, 5, 11, 18, 25, 31). The first system starts with a mezzo-forte (mf) dynamic. The second system starts with a forte (f) dynamic. The score includes various musical notations such as eighth and sixteenth notes, beamed notes, and rests. The piece concludes with a double bar line and a repeat sign, followed by two endings. The first ending leads back to the beginning, and the second ending concludes the piece with a final chord.

Şekil 3. 5. George L. Cobb'un Umpah! Umpah! adlı Ragtime'nın piyano notası

(<https://musescore.com/user/3636436/scores/5201143>).

3.1.4. Ragtime stilinde davul

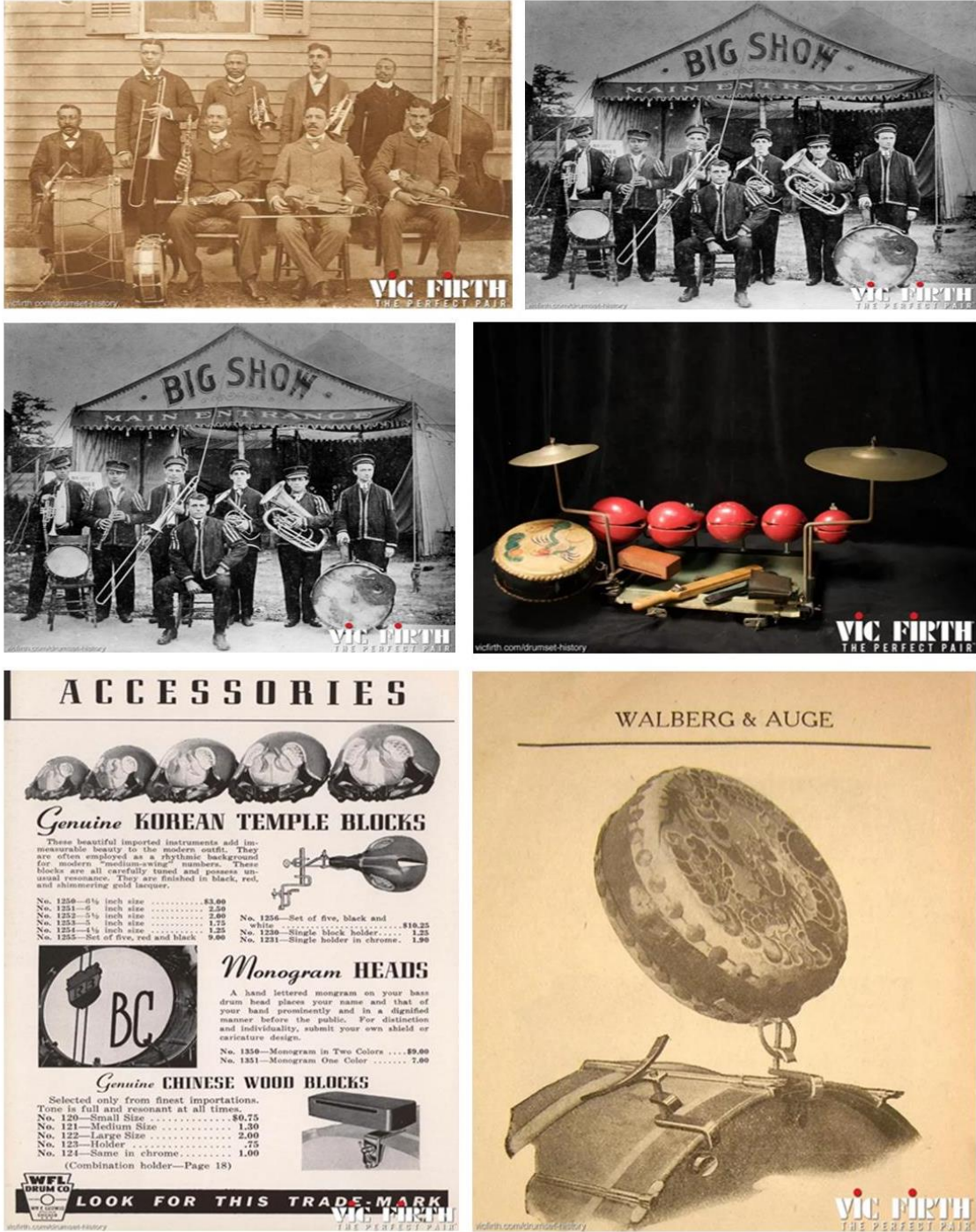
Ragtime ilk başlarda piyano için geliştirilen bir müzik türü olduğundan, vurmali enstrümanlar içermiyordu. Daha sonraları Ragtime, büyük orkestralara ve topluluklara düzenlenmeye başlandığında, ritmik vurmali enstrümanlar bu stile entegre olmuştur. Ragtime döneminde henüz davul seti oluşmamıştı. Vurmali enstrümanlar (bas davul, trampet, zil ve perküsyon) genellikle bir grup müzisyen tarafından ayrı ayrı çalınıyordu.

Bas davul: Ragtime yapısı özelliğiye doğaçlama içermediğinden, bas davul yaratıcılıktan uzak, piyanoda sol el ile çalınan um-pah yürüyüşünü destekleyip, sabit bir yürüyüş zemini sağlamak için kullanılıyordu. Bu stilin marş kökenli yapısı, davulun dinamik etkisini ön plana çıkarmıştır.

Zil: Ziller yapısı gereği parlak bir tınıya sahip olduğundan, diğer enstrümanlarla birleştğinde müziğin enerjik yapısını güçlendirmiştir. Bas davul ile birlikte piyanoda sol el ile çalınan um-pah yürüyüşünü destekler. Ayrıca bölümler ve parçalar arasındaki geçişlerde vurguları, aksanlı notaları destekleyerek ön plana çıkmasını sağlamıştır.

Trampet: Bas davul ve zil ile birlikte stilin marş ve dans kökenini vurgulayan, bas davul ve zil gibi piyanoda sol el ile çalınan um-pah yürüyüşünü destekleyen, diğer enstrümanlara göre stabil çalımdan biraz daha uzak, daha ritmik çalınan bir enstrümandı.

Perküsyon aletleri: Marakas, kastanyet ve wood block (ahşap perküsyon) gibi perküsyon aletleri de kullanılarak, müziğin hareketli ve canlı yapısını ön plana çıkarmakta efektif rol edinmiştir.

Şekil 3. 6. Ragtime dönemi vurmali enstrümanlarına ait görseller

(<https://ae.vicfirth.com/education/history-of-the-drumset/history-of-the-drumset-part-02/>).

3.1.5. Ragtime dönem davulcuları

Ragtime dönemde ön plana çıkan davulculara ait bilgi, belge ve kaynaklar sınırlıdır. Bu dönemde davulculardan çok besteciler ön plana çıkardı. Yapılan araştırmalarda bulunan bazı dönem davulcuları şunlardır:

James L. Lent

20. Yüzyılın başlarında davulcu ve besteci kimliğiyle ünlenen James L. Lent, Amerikan müzik dünyasında önemli bir yere sahipti. Lent'in en önemli bilinen eseri "The Ragtime Drummer" dır. (<https://www.youtube.com/watch?v=3NmxJffS2E>)

The Ragtime Drummer

James L. Lent
Ann William L. Cohn

Allegro
Snare Drum
Xylophone
Marimba 1
Marimba 2
Marimba 3
Marimba 4

S. D.
Xylo.
Mar. 1
Mar. 2
Mar. 3
Mar. 4

©1993 Keyboard Percussion Publications

Şekil 3. 7. James L. Lent'in "The Ragtime Drummer" adlı şarkısının vurmali enstrüman notasından bir kesit

(<https://southernpercussion.com/product/the-ragtime-drummer/>).

Lent, dönemin en ünlü bestecilerinden Arthur Pryor ile çalışarak ve yenilikçi çalım teknikleriyle ismini daha çok kitleye duyurmuştur.

Tony Sbarbaro

Tony Sbarbaro 1897 yılında New Orleans'ta doğdu. 1917 yılına kadar New Orleans'ın bazı gruplarında çaldı. Daha sonra Original Dixie Band'a katıldı ve aynı yıl grupla birlikte Livery Stable Blues adlı şarkıyı kaydettiler. Bu şarkı şimdiye kadar yayınlanan ilk caz teklisiydi.

Şekil 3. 8. Original Dixieland Band

(<https://myinwood.net/tony-sbarbaro-thayer-street-jazz-legend/o-d-j-b534sm/>).

Tony Sbarbaro'nun çalıştığı bazı müzisyenler şunlardır;

Kornocu Nick LaRocca, klarnetçi Larry Shields, tromboncu Eddie Edwards, piyanist Henry Ragas ve piyanist J. Russell Robinson'dur.

Tony Sbarbaro'nun çalıştığı orkestra ise Original Dixie Band'dir.

Şekil 3. 9. Original Dixie Band

(<https://syncopatedtimes.com/the-original-dixieland-jazz-band/>).

Tony Sbarbaro'nun yer aldığı bazı kayıtlar ise şunlardır;

Livery Stable Blues 1917 (caz tarihinin ilk kaydı olarak bilinir. Hayvan seslerini taklit eden bölümleri dikkat çeker) (<https://www.youtube.com/watch?v=5WojNaU4-kI>).

Dixie Jass Band One-Step (https://www.youtube.com/watch?v=RGKYri_XfP0).

Sensation (<https://www.youtube.com/watch?v=64b14GaMQIE>).

Clarinet Marmalade (<https://www.youtube.com/watch?v=DCSYWc-SjUA>).

Tiger Rag (<https://www.youtube.com/watch?v=89fZGnAdago>).

Sbarbaro daha çok Ragtime ve sirk grubu çalma geleneklerinden geliyordu. Yetenekli bir davulcu olmasının yanı sıra iyi bir besteciydi. Davul kurulumu farklıydı ve davullarının içine tahta bloklar, inek çanları ve doldurulmuş hayvanlar bile yerleştirmişti. Kazu (Afrika'ya ait bir nefesli çalgı) ya karşı özel bir düşkünlüğü olduğu biliniyordu. Bazen "ZOBO" adını verdiği modifiye edilmiş bir klarnet çalardı. (<https://myinwood.net/tony-sbarbaro-thayer-street-jazz-legend/>).

Tony Sbarbaro'yu James L. Lent'ten ayıran özellikleri ise; davula efektif yaklaşımı, daha yenilikçi olması ve ileri çalım tekniğidir.

3.2. New Orleans Stili

3.2.1. New Orleans cazının tarihsel kökenleri

20. yüzyılın başında New Orleans, İspanyol, Fransız, Afrika, İngiliz, İtalyan, Alman ve Slav kökenli grupların yaşadığı bir yer haline gelmişti. Bu etnik gruplar, kendi göç ettikleri yörelerin müzikleriyle birlikte kendi müziklerini seslendirmeyi çok seviyorlardı. Bu durum kentte müzikal çeşitliliğe ve yeniliklere açık bir ortam sağlıyordu (Berendt, 2003, s. 23-26).

O yıllarda bölgede iki siyah grup yaşamaktaydı. Fransız sömürgeciliğinden gelen ve o kültürü benimseyen "Kreol" siyahlar ve Kuzey-Güney savaşı sonrası özgürleşen kölelerin çocukları. Kreol siyahlar genellikle ticaret ile uğraşmaktadır ve "Kreolce" denilen bir dil kullanmaktadırlar. Diğer tarafta ise Kreol siyahlar gibi iyi yaşam kalitesine sahip

olmayan ve Anglosakson kökenli insanlar tarafından köleleştirilen Amerikalı siyahlar vardır. Beyazlar bu özgür Amerikalı siyahlara, sağlık, eğitim, barınma gibi konularda kendi inisiyatiflerine göre imkân tanımışlardır. Amerikalı siyahlar kendi müziklerini kurallara bağlı kalmadan ve sözlü olarak icra edip, kuşaktan kuşağa aktarmışlardır. Fakat Kreol siyahlar gibi nota bilmiyorlardır. O dönemde ırkçılığın ortaya çıkmasıyla Kreol siyahlar, beyazların yaşadığı semtleri terk etmek zorunda kalarak, yukarı mahalleler adı verilen bölgelere taşınmışlardır. Taşındıkları bu bölgelerde kendilerini aşağı sınıf olarak gören, Afrika kökenli Amerikalı siyahlar yaşamaktadır. Bu iki grubun bir arada yaşaması kendi müziklerinin birbirleriyle etkileşimini kaçınılmaz hale getirmiştir. Bu iki grubun müziğe olan yaklaşımlarındaki bütün farklılıklar Storyville şehrinin eğlence merkezlerinde bir araya gelir ve “New Orleans Stili” ortaya çıkar (Yanıkoglu, 2007, s. 10-12).

Joachim-Ernst Berendt 2003 basımlı Caz Kitabı adlı kitabının 25 ve 26. sayfalarında şu ifadelerle yer vermiştir;

“Başlangıçta New Orleans ritmi Avrupa'nın marş ritmine hala çok yakındır. Caz ritmine özgü o "dalgalanma" burada henüz yoktur. Dalgalanmayı, 1 ve 3 güçlü vuruşlar olarak kalırken, 2 ve 4'ün vurgulanması yaratır. Oysa New Orleans'ın doğuş döneminde vurgu -marş müziğinde olduğu gibi- hala 1 ve 3 üzerindedir. New Orleans'ın bu eski grupları yüzyıl dönümündeki marş ve sirk orkestralarına benzer. Hem enstrümantal açıdan hem de toplumsal işlevleri gereği bu orkestralarla doğrudan bağları vardır. İlk kez New Orleans stilinde bot çalış görülür. Bu icra tarzı anlatımın son derece sıcak oluşuyla karakterize edilir. Sound, cümleme, vibrato, attacca özgünleşir. Müzisyen enstrümanını çalmaktan çok, onunla konuşarak duygularını yansıtır” (Berendt, 2003, s. 25-26).

National Park Service adlı internet sitesinde ise şu ifadelerle yer verilmiştir;

“Avrupa klasik mirası ve Avrupa halk müziği ve Afrika/Karayip unsurlarının etkisi, Eski Dünya uygulamalarını farklı bir bölgesel ortamdan türeyen yeni biçimlere birleştiren ve uyarlayan popüler bir Amerikan ana akımıyla birleşti. Yeni yüzyılın başlangıcından hemen sonra, caz, ragtime, blues, spiritüel şarkılar, marşlar ve "Tin Pan Alley" (20. yüzyılın başında Amerika Birleşik Devletleri' nin popüler müziğine hâkim olan New York City'deki müzik yayıncıları ve söz yazarlarından oluşan bir topluluk) in popüler müziklerini kapsayan geniş bir müzik devriminin parçası olarak ortaya çıkmaya başladı. Ayrıca, Afrika kökenli insanların bu yeni ve belirgin şekilde Amerikan müziğine olan derin katkılarını da yansıtıyordu” (https://www.nps.gov/jazz/learn/history/culture/jazz_history.htm).

Wikipedia adlı internet sitesinde New Orleans stiline tarihsel gelişimi ve etkileşimi ile ilgili şu ifadelerle yer verilmiştir;

“Sicilya etkisi

New Orleans, 1800'lerin sonu ile 1900'lerin başı arasında İtalya'nın Sicilya bölgesinden büyük bir göç dalgası yaşamıştı. Sicilya'nın başkenti Palermo, uzun süredir New Orleans ile pamuk ve narenciye ticareti yapıyordu. Bu, iki liman şehri arasında doğrudan bir nakliye hattının kurulmasıyla sonuçlandı ve bu da çok sayıda Sicilyalı'nın New Orleans'a ve diğer Amerikan şehirlerine göç etmesini sağladı. Bu göçün bir sonucu olarak, Sicilya müziği New Orleans Cazının gelişimi üzerinde bir miktar etkili oldu. Bu, New Orleans grubu Original Dixieland Jass Band' de görüldü. Orkestra şefi Nick LaRocca ve davulcu Tony Sbarbaro, her ikisi de Sicilyalı göçmen olan ebeveynlerden doğdu. Grubun " Livery Stable Blues " adlı albümü, şimdiye kadar yayınlanan ilk caz kaydı oldu.

Küba etkisi

Afrika-Amerikan müziği, habanera (Küba konradanzası) uluslararası popülerlik kazandığında, on dokuzuncu yüzyılda Afro-Küba müzik motiflerini bünyesine katmaya başladı. Habanera, ritmik olarak bir Afrika motifine dayanan ilk yazılı müzikti. Afrika-Amerikan müziği perspektifinden, habanera ritmi (ayrıca kongo, tango-kongo veya tango olarak da bilinir) tresillo ve arka vuruşun bir kombinasyonu olarak düşünülebilir.

Şekil 3. 10. Tresillo Ritmi

(https://en.wikipedia.org/wiki/Music_of_New_Orleans#References).

Şekil 3. 11. Habanera Ritmi

(https://en.wikipedia.org/wiki/Music_of_New_Orleans#References).

Havana ve New Orleans' lı müzisyenler, performans sergilemek için her iki şehir arasında günde iki kez feribot seferi yaparlardı ve şaşırtıcı olmayan bir şekilde, habanera müzikal açıdan bereketli Hilal Şehri'nde hızla kök saldı. John Storm Roberts, habanera müzik türünün "ilk rag yayınlanmadan 20 yıl önce ABD'ye ulaştığını" belirtir (1999: 12). New Orleans yerlisi Louis Moreau Gottschalk' ın senfonik eseri La Nuit Des Tropiques (kelimenin tam anlamıyla "Tropiklerin Gecesi", bestecinin Küba' daki çalışmalarından etkilenmiştir. Gottschalk, tresillo varyantı cinquilloyu kapsamlı bir şekilde kullandı. Gottschalk ile, Yeni Dünya sanat müziğinde Afro-Karayip ritmik öğelerinin ciddi bir şekilde ele alınmasının başlangıcını görüyoruz. Cakewalk, Ragtime ve proto-cazın şekillenip geliştiği çeyrek asırdan fazla süre boyunca, habanera Afrika-Amerikan popüler müziğinin tutarlı bir parçasıydı. Tresillo' nun doğrudan Küba'dan mı nakledildiği yoksa habanera'nın sadece New Orleans müziğinde halihazırda mevcut olan tresillo benzeri

"ritmik eğilimleri" mi güçlendirdiği muhtemelen belirlenemez. Tresillo tabanlı ritimlerin Kongo meydanı'nda Karayipli köleler tarafından icra edildiğini varsaymak mantıklıdır. Ayak vurma kalıpları ve İç Savaş sonrası davul ve düdük müziği gibi birkaç Afrika Amerikan halk müziğinde tresillo benzeri ritimlere örnekler vardır. Tresillo ayrıca New Orleans ikinci satır müziğinde de belirgin bir şekilde duyulur. Erken dönem New Orleans caz gruplarının repertuarlarında habaneralar vardı ve tresillo/habanera figürü 20. yüzyılın başında cazın ritmik bir parçasıydı. New Orleans müziğini Küba müziğiyle karşılaştıran Wynton Marsalis, tresillonun New Orleans "clave" i olduğunu gözlemler. Teknik olarak desen yalnızca yarım bir clave olmasına rağmen, Marsalis tek hücreli figürün New Orleans müziğinin kılavuz deseni olduğu önemli noktasını vurgular. New Orleans müzisyeni Jelly Roll Morton tresillo/habanera'yı (kendisi buna İspanyol tonu adını verir) cazın temel bir bileşeni olarak değerlendirir. Habanera ritmi ve tresillo, "The Crave" (1910, 1938'de kaydedildi) gibi şarkılarda sol elinde duyulabilir. Morton, "Şimdi, en eski parçalarımın biri olan "New Orleans Blues"da İspanyol esintilerini fark edebilirsiniz. Aslında, parçalarınıza İspanyol esintileri katmayı başaramazsanız, caz için doğru baharatı asla elde edemezsiniz, ben buna caz diyorum. Caz senkopasyonunun kesin kökenleri asla bilinmesede, habanera / tresillo ritminin, onun oluşumunda var olduğuna dair kanıtlar var. Bilinen ilk caz müzisyeni olan Buddy Bolden, standart vuruşlu marştan sapmak için ilk senkoplu bas davul ritmi olan büyük dörtlüyü yaratmakla tanınır. Aşağıdaki örnekte gösterildiği gibi, büyük dörtlü örüntüsünün ikinci yarısı habanera ritmidir" ([https:// en.wikipedia.org/wiki/Music_of New Orleans#References](https://en.wikipedia.org/wiki/Music_of_New_Orleans#References)).

Şekil 3. 12. Büyük dörtlü örüntüsünün ikinci yarısı Habanera ritmi

([https://en.wikipedia.org/wiki/Music_of New Orleans#References](https://en.wikipedia.org/wiki/Music_of_New_Orleans#References)).

New Orleans'ta cazın erken gelişimi, karizması ve müzik gücü efsane haline gelen yukarı mahalle kornetçisi grup lideri Charles "Buddy" Bolden'in popülaritesiyle ilişkilendirilir.

3.2.2. New Orleans stilinin müzikal yapısı

New Orleans Stili'nin ritmik yapısı "Avrupa Müziği"nin "Marş" ritmine çok yakındır. Caz ritmine özgü bilinen dalgalanma henüz bu stilde yoktur. Genel anlamda dalgalanmayı 2. ve 4. zamanların vurgulanması yaratır. Oysa New Orleans stilinde bu ritmik olguya pek rastlanmaz. Vurgular 1. ve 3. zamanlardadır. "Hot" (ateşli) çalış, New Orleans Stili'nde görülür. Bu çalış tekniği, ifadenin son derece sıcak oluşuyla karakterize edilir. "Sound", (müzikal tını, ses) "cümleleme", "vibrato" teknikleriyle özgünleşir.

Müzişyenler, enstrümanlarını çalmaktan çok, onlarla konuşarak duygularını ifade ederler ([https:// w w w .narsanat.com/cazin-dogusu/](https://www.narsanat.com/cazin-dogusu/)).

Arzum Yanıkoğlu 2007 yılında yazmış olduğu “Caz Müziğinin Bugünkü Sorunları: Caz Müziğinin Üretilme Koşullarının Güncel Görünümü” başlıklı tezinin 11 ve 12. sayfaları arasında şu ifadelere yer vermiştir;

“New Orleans stilinde cazın swing dalgalanma duygusu henüz gerçekleştirilmemiştir. Güçlü vuruşlar 1 ve 3. vuruşlardır. Avrupa marş ritminin etkisi vardır. Gruplar, enstrüman ve toplumsal işlev olarak eski marş ve sirk orkestralarına benzer. Üç melodik çizgi kullanılmaktadır. Kornet veya trompet (ana melodi), trombon ve klarnet bu üç ayrı melodiyi çalarken ritm çalgıları tarafından desteklenir. O dönemde kullanılan ritm çalgıları; kontrabas veya tuba, davul, banjo veya gitardır. Piyano Ragtime’ a kıyasla daha az kullanılmaktadır. New Orleans stili cazın “hot” stilleri arasındadır. Sound, cümleler, vibrato ve attacca giderek özgünleşir. Çalgı gruplarının melodileri doğaçlamalara dayanır. Varyasyonlar tema veya temalar üzerine yapılır. Bu stilde eğer eser şarkı formunda ise genellikle 32 ölçü olmaktadır. Yine de pek çok New Orleans parçası çok temalıdır ve 8 veya 16 ölçüden oluşur. Genelde majör gamlar tercih edilmiştir. Melodi çizgilerinin birbirine karışması kaygısından dolayı yatay gelişme gösterememiş, dikey basit çokseslilikte tıkanmıştır” (Yanıkoğlu, 2007, s. 11-12).

3.2.3. New Orleans stilinin önemli müzişyenleri

Charles “Buddy” Bolden

Charles Joseph Bolden, 6 Eylül 1877’de New Orleans’ta dünyaya geldi. 1883 Aralık ayında Bolden’ ın babasının ölmesiyle birlikte annesi aileyi geçindirmek zorunda kaldı. On yaşındayken Bolden, ailesi ile birlikte 385 First Street’e taşındı. Bolden’in disiplini ve mükemmel müzik programıyla bilinen yakındaki Fisk School for Boys’ a gitmiş olma ihtimali düşünülmektedir. Diğer müzikal etkisi ise ailesinin ayinlere katıldığı St. John 's Baptist Kilisesi’ nden geldi. 1894’te Bolden kornet çalmaya başladı ve ilk derslerini annesinin sevgili olan Manual Hall’dan aldı. Bolden, 1890’ların ortalarında küçük yaylı çalgılar gruplarında çıraklık yaptı ve 20. yüzyılın başlarında trombon, kornet, klarnet, gitar, bas ve davuldan oluşan bir grup kurdu. Kendi adını taşıyan orkestra, New Orleans’ta ki South Rampart ve Perdido bölgesinde, Storyville olarak bilinen genelev bölgesini de içeren, şehrin biraz itibarsız bir kesiminde yer alıyordu. 1906 yılına kadar bölgede ki en meşhur gruptu. Bolden önce çocuk daha sonra ise kral lakabıyla anılmaya başlanmıştır. Kornetçi Charles “Buddy” Bolden cazın efsane figürlerinden biridir. Daha sonra caz olarak

adlandırılacak olan “jass” ın kurucusu olarak anılan Bolden, doğaçlama bir stili benimseyen ilk müzisyendi. Bolden müziğini ve orkestrasını, diğer orkestralara karşı rekabetçi ve güncel tutması gerektiğini biliyordu ve bu yüzden üzerindeki baskılar artmış ve kendisini alkole vermişti. Bolden’ın düzensiz davranışları gün geçtikçe daha çok artmış, grup arkadaşlarıyla anlaşmazlığa düşerek grubunda müzisyen değişikliğine gitmesine sebep olmuştur. Bolden, bilinen son performansını 1906’da New Orleans İşçi Bayramı tören geçitinde yapmıştır. Kimilerine göre Bolden’ın bu törende çılgık atarak ağzından köpükler çıktığı, kimilerine göre ise sendelediği ve ayakta duramadığı söylenmektedir. Daha sonraları ruhsal dengesi daha da bozulmuştur ve alkol içmeye devam etmiştir. 5 Haziran 1907’de Jackson’ daki Devlet Akıl Hastanesi’ne yatırılmıştır ve 25 yıl burada yaşamıştır. 4 Kasım 1934’te ölmüştür ([https://www.encyclopedia. Com / education / news - wires-white - papers-and-b ooks/bolden-charles-buddy-1877-1931\).](https://www.encyclopedia. Com / education / news - wires-white - papers-and-b ooks/bolden-charles-buddy-1877-1931).)

Encyclopedia adlı sitede Bold ile ilgili şu ifadeler yer verilmiştir;

“Bolden’in kişiliği gizemli, mesafeli ve nihayetinde bilinemez kalsada, yine de cazın babası olarak ortaya çıkmıştır. Hayatını ve müziğini örten gizem, yazarları, müzisyenleri ve caz severleri kendine çekmeye devam etmekte ve birçok kitaba ve bir oyuna ilham kaynağı olmuştur. Cazın beşiğinde çalınan müziği, çağdaşları için bir olasılıklar dünyası açmış ve genç Louis Armstrong’un korneti eline almasına ilham vermiştir. Jason Berry, New Orleans Magazine’de " Şimdi caz tarihinde yüksek bir yere sahip " diye yazmıştır. " İnsanlar makalelerde ve kitaplarda onun anlamını araştırıyor, etkisini tartışıyor, 55 yaşında ölümünden önceki o uzun yıllarda mesajlar arıyor. Kral Bolden’ın caz için ne yaptığını biliyoruz. Gizem, hayatının trajik bilmecesi, kim olduğunu bilmememizdir" ([https://www . encyclopedia . com / education/news-wires-white-papers-and-b o o ks/bolden-charles-buddy-1877-1931\).](https://www . encyclopedia . com / education/news-wires-white-papers-and-b o o ks/bolden-charles-buddy-1877-1931).)

Şekil 3. 13. Charles “Buddy” Bold

(<https://blackmusicscholar.com/buddy-bolden-the-father-of-jazz/>).

Şekil 3. 14. Bolden Band

(<https://syncopatedtimes.com/charles-buddy-bolden-1877-1931/>).

Louis Armstrong

4 Ağustos 1901'de Louisiana, New Orleans'ta doğan Louis Armstrong, The Battlefield adlı fakir bir mahallede büyüdü. Daha sonra babasının ailesini terk etmesiyle tüm sorumluluk annesine kalmıştır. Louis, ilk yıllarının büyük bir kısmını büyükannesiyle geçirdi. Daha sonraları annesi ile birlikte çalıştıkları Litvanyalı Yahudi Karnofskys ailesi, Armstrong' un ikinci evi haline geldi. Bu aile Louis Armstrong' u kendi çocukları gibi görüyordu ve hatta ilk enstrümanı olan korneti almıştı. 11 yaşında müzik öğrenmeye başlayan Armstrong, bir yılbaşı gecesini sokakta silah ile ateş ettiği için tutuklanarak Colored Waif s Home for Boys adlı gözlem merkezine yerleştirildi. Burada kaldığı 18 ay boyunca müzik öğretmeni olan Peter Davis'ten trompet ve kornet dersleri aldı. Louis Armstrong çok sonra bu gözlem eviyle ilgili; Müziğe âşık olduğum yer diye bahsetmiştir. Armstrong' un müzikal yeteneği görmezden gelinmiyordu ve bu durum kendisini bando takımlarının popüler bir müzisyeni haline getirdi. 1914 yılında bulunduğu gözlem evinden profesyonel müzisyen olma fikriyle serbest bırakıldı. Fate Marable'ın grubuna girerek nehir teknelerinde ve bandolarda çaldı. Marable ile çalışmak Louis için büyük bir deneyim ve okul gibiydi. Yazılı düzenlemelerle çalışmak kendisini çok geliştirmişti. Daha sonra Armstrong, 1922'de King Oliver' ın grubuna katıldı ve birlikte müzik kaydetmeye başladılar. Bu süre zarfında Armstrong, grubun piyanisti olan ve daha sonra karısı olan Lillian Hardin ile tanıştı. Lillian Armstrong' un yeteneğini görüyordu ve kendi orkestrasını kurması yönünde baskı yapıyordu. Birlikte çalıştığı Oliver'dan ayrılmasına sebep olan da Lillian'dır. 1925 yılında Chicago'ya geri dönerek kendi orkestrasını kurdu ve kendi adıyla müziklerini kaydetmeye başladı (https://kgumusic.com/blogs/news/louis-armstrong-the-personal-and-musical-journey-of-the-king-of-jazz?srsid=AfmBOooNpf6YeMindajPyiGHYORGW_PwpG5wgkX-dVP-00EbpumeXUv).

Kgumusic adlı internet sitesinde Armstrong ile ilgili şu ifedelere yer verilmiştir;

“1925 ve 1928 yılları arasında Hot Five ve Hot Seven ile birlikte Louis'in trompetle yaptığı doğaçlama sololarını ve scat şarkı söyleme olarak bilinen sözsüz hecelerle yaptığı vokal doğaçlamalarını dünyaya sunan düzinelerce kayıt yayınladı. Scat şarkı söylemesi o dönem için saf bir müzikal yenilikti. OKeh kayıtları sayesinde Armstrong, bugün gerçek bir caz yıldızı olarak bildiğimiz kişi oldu” (https://kgumusic.com/blog/news/louis-armstrong-the-personal-and-musical-journey-of-the-king-of-jazz?Srsltid=AfmBOooNpf6YeM-indajPyiGHYORGW_PwpG5wgkX-dVP-00EbpumeXUv).

1930'lu yıllarda Louis Armstrong'un müziği filmlerde, radyolarda kısacası her yerdeydi. Armstrong' un trompette tiz notalara ve üst oktavlara olan düşkünlüğü dudağına hasar vermişti ve tüm müzik hayatı boyunca bunun zorluğunu çekmişti. 1940'lı yılların sonlarında büyük orkestralar popülerliğini kaybediyordu. Bunun üzerine Louis, kendi küçük orkestrası Louis Armstrong And His All Star'ı kurdu. Bu grup kariyeri için önemli rol oynadı. Sık sık turne yapması Louis Armstrong' un sağlığını kötü etkiledi ve 1959'da kalp krizi geçirdi. Daha sonra 1960'da büyük bir sağlık sorunu yaşadı. Doktorunun müziği bırakmasını söylemesine rağmen Armstrong evinde sıkı bir şekilde çalışmaya devam etti. Fakat sağlığı buna daha fazla dayanamadı ve 6 Temmuz 1971'de öldü (https://kgumusic.com/blogs/news/louis-armstrong-the-personal-and-musical-journey-of-the-king-of-jazz?Srsltid=AfmBOooNpf6YeM-indajPyiGHYORGW_PwpG5wgkX-dVP-00EbpumeXUv).

Louis Armstrong'un kariyeri boyunca birlikte çalıştığı müzisyenler şunlardır;

Kornetçi ve grup lideri King Oliver, tromboncu Kid Ory, klarnetçi Johnny Dodds, piyanist ve aynı zamanda eşi Lil Hardin Armstrong, banjo/gitarist Johnny St. Cyr, davulcu Baby Dodds, piyanist Earl Hines, piyanist Fletcher Henderson, davulcu Zutty Singleton, klarnetçi Barney Bigard, tromboncu Jack Teagarden, klarnetçi Barney Bigard, kontrbasçı Arvell Shaw, davulcu Sidney Catlett, tromboncu Trummy Young, şarkıcı Velma Middleton, şarkıcı Ella Fitzgerald, piyanist Oscar Peterson.

Louis Armstrong'un en önemli eserleri şunlardır;

What A Wonderful World (<https://www.youtube.com/watch?v=CaCSuzR4DwM>).

Hello Dolly (https://www.youtube.com/watch?v=elJb_Inyazk).

On The Sunny Side Of The Street (<https://www.youtube.com/watch?v=aACxKLe4aG8>).

Dream A Little Dream Of Me (<https://www.youtube.com/watch?v=wLoGMwpC54o>).

When You're Smiling (<https://www.youtube.com/watch?v=yfsmmk93H3I>).

When The Saints Go Marching In (<https://www.youtube.com/watch?v=wyLjbMBpGDA>).

Şekil 3. 15. Louis Armstrong

(<https://wgnradio.com/black-history-month/how-louis-armstrong-changed-music-history/>).

Jelly Roll Morton

20 Ekim 1890'da New Orleans Louisiana'da doğan Morton, piyano çalmayı çok küçük yaşlarda öğrenmiştir. İlerleyen yaşlarında Storyville bölgesinde bulunan genelevlerde profesyonel olarak piyano çalıyordu. Ragtime piyano çalan müzisyenlerin öncülerindendi. Daha sonraları cazı icat ettiğini söyleyerek alay konusu olacaktı. Ne kadar alay konusu olsa da 20. yüzyılın başında New Orleans'ta erken cazdan orkestra cazına geçişte önemli bir yenilikçiydi (<https://www.britannica.com/biography/Jelly-Roll-Morton>).

Morton New Orleans cazının en önemli besteci, piyanist ve aranjörlerinden biriydi. “Jelly Roll” takma adı cinsel argodan türetilmişti ve Morton'un takma adıydı. Kendisinin ilk adının Ferdinand ve soyadının sırasıyla LaMothe, Lemott veya LaMenthe olduğu belirtilmiştir (<https://64parishes.org/entry/jelly-roll-morton>).

New Orleans merkezli gazeteci, yapımcı, folklorist ve davulcu olan Ben Sandmel, 64 Parishes adlı internet sitesinde yazmış olduğu yazıda şu ifadelerle yer vermiştir;

“Morton, sıklıkla iddia ettiği gibi tek başına cazı icat etmemiş olsada, cazın ilk evriminde önemli tanımlayıcı figürler arasında yer alır. Morton'un eklektik yaklaşımı, diğer kaynakların yanı sıra ragtime, klasik müzik (opera dahil), çeşitli popüler şarkılar ve bluesun bir sentezinden oluşuyordu. Morton'a göre caz, devrim niteliğinde yeni bir varlık değil, daha ziyade bir estetik, herhangi bir müzik türüne uygulanabilen bir

stil veya daha spesifik olarak, groove yeteneğinde bol miktarda parmak çalışması, harika doğaçlamalar, vuruşlu doğru, heyecan verici tempolar gerektiren bir stildi. Morton, rolüne gelince, "Cazın yaratıcısı bendim... Fikri 1902 yılında tasarladım. Dünyayı boğazından yakalayan bir stildi." Halk bilimci Alan Lomax'ın, Morton'un destansı öz övgüsünün hayranlarını bile kızdırdığını yorumlamasına şaşmamak gerek. Morton, cazda genellikle bir araya gelen Afrika ve Avrupa kavramlarına ek olarak, bu iki geleneğin bir melezi olan ve İspanyol tonu adını verdiği bir yaklaşım ortaya koydu ve The Crave adlı parçasına rumba ve habañera gibi Afro-Küba ritimlerini dahil etti. Bu bileşen, Louisiana'nın Karayipler/Meksika Körfezi kültürüyle olan bağlantılarını vurguladı. Morton, İspanyol tonunu iki kaynaktan özümsemişti. Yerli halk kökenli materyalleri içeren klasik besteleri olan on dokuzuncu yüzyıl konser piyanisti ve bestecisi Louis Moreau Gottschalk'ın çalışmaları ve Kongo Meydanı'ndaki eski köle dönemi toplantılarının sokak kültürü mirası, İspanyol tonu ve ilgili senkopasyon biçimleri, toplu olarak ikinci satır vuruşları olarak bilinen ve gelişmeye devam eden New Orleans ritimlerinin de temel bileşenleriydi. Bu anlamda Morton'un sofistike çalımı, Profesör Longhair'de dahil olmak üzere, orta yüzyıl blues ve R&B sanatçılarının daha sert ve sert piyano tarzının habercisiydi. Morton'un ritmik eğilimlerinden bir diğeri, bir şarkının momentumunu oluşturmak veya bir soloyu dramatik bir şekilde tanıtmak için kısa gerilimli sessizlik aralıkları kullanan durma zamanı kullanımıydı. Bu çeşitli unsurlar, Morton'un karmaşık ve enerjik düzenlemeler konusundaki yeteneğiyle birlikte, Morton'un 1926 ile 1930 arasında Red Hot Peppers ile kaydettiği Black Bottom Stomp ve Grandpa's Spells gibi bestelerde açıkça görülmektedir. Bu kayıtlar, 1923 ile 1924 yılları arasında bir dizi solo piyano çalar rulosuyla birlikte, Morton'un en iyi ve en etkili çalışmaları arasında yer almaktadır" (<https://64parishes.org/entry/jelly-roll-morton>).

1938'de Washington, DC ye taşınan Morton, hastalık ve yoksulluk içinde bir meyhanede performansını sergiliyordu. Daha sonra 10 Temmuz 1941'de öldü (<https://64parishes.org/entry/jelly-roll-morton>).

Şekil 3. 16. Jelly Roll Morton

(Sandmel, 2013).

Morton'un kariyeri boyunca çalıştığı müzisyenler şunlardır;

Tromboncu Kid Ory, klarnetçi Johnny Dodds, davulcu Baby Dodds, klarnetçi Omer Simeon, klarnetçi Barney Bigard, kornetçi George Mitchell, banjo/gitarıcı Johnny St. Cyr.

Jelly Roll Morton'un yer aldığı önemli eserler ise şunlardır;

King Porter Stomp (<https://www.youtube.com/watch?v=ca-bENUU-4Q>).

Wolverine Blues (<https://www.youtube.com/watch?v=O1XtZntLFxs>).

Black Bottom Stomp (<https://www.youtube.com/watch?v=LnFUZHY6HOU>).

Doctor Jazz (<https://www.youtube.com/watch?v=HTYAaX7lqjQ>).

Grandpa's Spells (<https://www.youtube.com/watch?v=cT8x-BeA9rk>).

Original Jelly Roll Blues (<https://www.youtube.com/watch?v=H4o01H7lnbs>).

The Pearls (<https://www.youtube.com/watch?v=SNqIjFobMr8>).

Shreveport Stomp (<https://www.youtube.com/watch?v=j5jRDzufAB0>).

Josep “King” Oliver

19 Aralık 1985'te Louisiana'da doğan Oliver'ın ailesi daha gençken New Orleans'a taşındı. Oliver daha ergenliğinin başında yetim kalmıştı ve kız kardeşi ile birlikte yaşıyordu. Ergenliğinin sonlarında hatta yetişkinliğinin ilk dönemlerinde uşak olarak çalışıyordu fakat müzik içinde hep bir tutkuydu. İlerleyen yaşlarında mahalledeki brass bandlarında çalmaya başladı. Tecrübesi ve müzisyenliği ilerledikçe, Onward Brass Band, Eagle Band ve AJ Piron' un Olympia Band'i gibi New Orleans'ın en popüler orkestralarında çaldı. Besteci kimliğinin yanı sıra caz tarihinde trompet ve kornet sanatçılarının öncülerindendir. Ayrıca caz müziğinin New Orleans dışında ünlenmesinde önemli etkileri vardır.

Louisiana'lı eğitimci ve yazar olan Kevin Fontenot 64 Parishes sitesinde yazmış olduğu yazıda şu ifadelere yer vermiştir;

“Trompetin konuşmasını veya hayvanları taklit etmesini sağlamak için susturucular kullanmayı içeren ucube müziğinde özellikle yetenekli, güçlü bir çalgıcı olarak ün kazandı (örneğin, "wah wah" sesi yaratmak). Ayrıca bluesu gut bucket veya low down tarzında çalmasıyla da tanınıyordu” (<https://64parishes.org/entry/king-oliver>).

Chicago'da King Oliver's Creole Jazz Band'ini kurmuştur ve bu grubun ilk zamanlarında Louis Armstrong'ta vardır. Daha sonraları Armstrong'un ünü Oliver'ı

geride bırakacaktır. 1936'da sağlığı bozuluna Oliver, Büyük Buhran'ın başlamasıyla büyük mali zorluklar çekmiştir. Müzikteki geleceği konusunda iyimserliğini hiç kaybetmesede, 1938'de bir meyve tezg hı işletiyordu ve hademe olarak çalışıyordu. 10 Nisan 1938'de Savannah'da öldü ve New York City'ye gömüldü (<https://64parishes.org/entry/king-oliver>).

Oliver'ın kariyeri boyunca çalıştığı müzisyenler şunlardır;

Tromboncu Kid Ory, klarnetçi Johnny Dodds, davulcu Baby Dodds, kornetçi Bunk Johnson, klarnetçi Ed Hall, kornetçi Louis Armstrong, piyanist Lil Hardin Armstrong, tromboncu Honor  Dutrey, kornetçi Dave Nelson, klarnetçi Barney Bigard, piyanist ve orkestra şefi Luis Russell, klarnetçi Albert Nicholas.

Josep “King” Oliver'ın yer aldığı önemli kayıtlar ise şunlardır;

Dipper Mouth Blues (<https://www.youtube.com/watch?v=PwpriGltf9g>).

Canal Street Blues (<https://www.youtube.com/watch?v=T2QEBshAQ68>).

Snake Rag (<https://www.youtube.com/watch?v=Nklm3JoAh3o>).

Just Gone (<https://www.youtube.com/watch?v=efaTlg2XsTI>).

Chimes Blues (https://www.youtube.com/watch?v=lpXFXg1_H7g).

şekil 3. 17. Josep “King” Oliver

(<https://www.wyso.org/show/nitetrane/2023-12-15/still-the-king-dave-greer-on-the-life-and-legacy-of-joe-king-oliver>).

Freddie Keppard

27 Şubat 1890 yılında New Orleans, Louisiana’da doğan Keppard, kornet icracılarının kralı olarak bilinen Buddy Bolden’in yerini alan bir müzisyendi. 1906 yıllarında çalmaya başladı ve cenazelerde, Storyville kulüplerinde, bandolarda çalarak Olympia Orkestrası’nı yönetti. Bu grup Orginal Creole Orchestra olarak tanındı. Birçok New Orleans müzisyeni gibi 1920’ li yıllarda Chicago’ya yerleşti. Doc Cook’s Dreamland Orchestra, Erskine Tate, Ollie Powers ve Charles Elgar Creole Orchestra gibi çeşitli gruplara yer aldı. Freddie alkolikti, grup üyeleriyle sürekli tartışma halindeydi ve güvenilmezdi. 1928’de tüberküloza yakalandı ve 1933 yılında hayatını kaybetti (<https://syncopatedtimes.com/freddie-keppard-1889-1933/>).

Kariyeri boyunca çalıştığı müzisyenler şunlardır;

Davulcu Ernest Trepagnier, klarnetçi Louis Tio, klarnetçi Lorenzo Tio Sr., tromboncu Dave Perkins, kontrbasçı John Lindsay, kemancı ve şarkıcı Norwood Williams, klarnetçi George Baquet, kontrbasçı Bill Johnson, piyanist Dink Johnson, piyanist Jimmy Blythe, klarnetçi Johnny Dodds, piyanist Lil Hardin Armstrong, davul ve perküsyoncu Jimmy Bertrand.

Keppard’ın yer aldığı önemli eserler ise şunlardır;

Messin Around (<https://www.youtube.com/watch?v=dNDa6e4gsSA>).

Stock Yards Strut (<https://www.youtube.com/watch?v=UtWwDUhJ5vU>).

Salty Dog (<https://www.youtube.com/watch?v=ABuUbeTinTo>).

Here Comes the Hot Tamale Man (<https://www.youtube.com/watch?v=1-YWMcL9VYM>).

Şekil 3. 18. Freddie Keppard

(<https://syncopatedtimes.com/freddie-keppard-1889-1933/>).

3.2.4. New Orleans stilinde davul

19. yüzyılın sonlarında askeri bandolarda, New Orleans orkestralarında ve çeşitli kulüplerde, birbirinden farklı vurmali enstrümanlar (trampet, zil, bas davul ve çeşitli perküsyon aletleri) ayrı ayrı icracılar tarafından çalınıyordu. Fakat çalınan mekanların küçüklüğü, artan maliyetler sebebiyle ritim enstrümanlarını tek bir icracıya indirgeme gereksinimi doğdu.

Bununla ilgili, caz davulcusu ve perküsyoncu Georges Paczynski şu sözleri söyler:

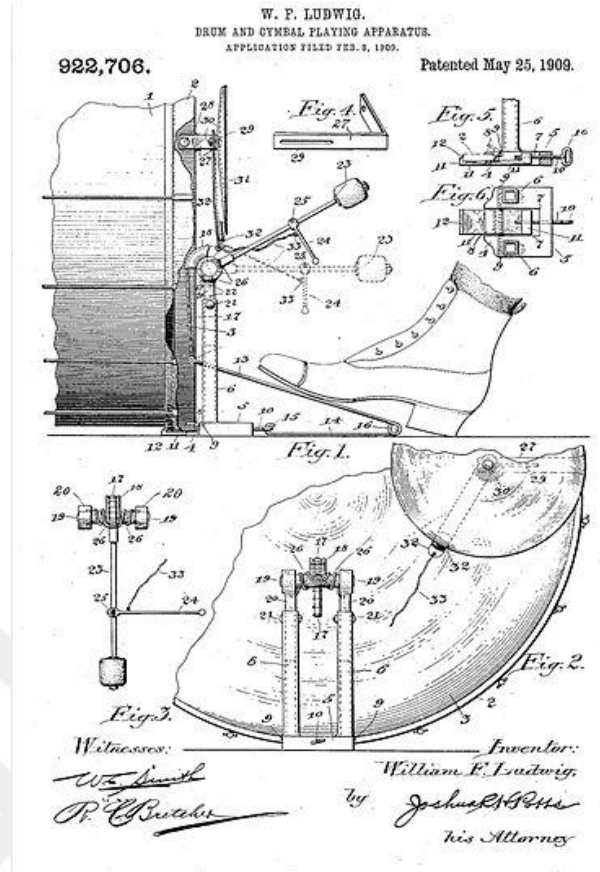
“Oturarak çalmaya karar veren davulcu, davulcu oldu” (<https://morenomaugliani.com/en/when-was-the-drum-set-invented/>).

Şekil 3. 19. Keene (N.H.) Brass Band (Allie Taylor, John Barrus, Harry Alexander, Cooper, Hill, Fred Farr, Summer White, Geo. Bowker, Norm Davis)

(<https://www.shorpy.com/node/2972?size=original>).

20. yüzyılın başlarında Max Flemming, yaptığı tasarımlarla davul setinin temelini oluşturmuştur. Daha sonra Amerikalı davul yapımcısı ve perküsyonist William F. Ludwig' in kurduğu Ludwig şirketi 1910 yılında caz, Ragtime ve sirk davulcularının ihtiyaçlarını karşılamak için, modern tarzda bas davul pedalını yapan şirket olmuştur (Kılıçoğlu, 2018, s. 2).

Şekil 3. 20. Ludwig 1909 Pedal Patenti.

(https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Ludwig_1909_pedal_patent.jpg).

Bu bas davul pedalının bulunmasıyla ilk kez ellerin başka şeyler çalması sağlandı.

Hakan Kılıçoğlu, 2018 yılında yazmış olduğu Türkiye’de Popüler Müziğin Tarihsel Gelişiminde Davul Çalım Yaklaşımları adlı tezinin 3. ve 4. sayfalarında, davul setinin gelişimi ile ilgili şu ifadelerle yer vermiştir;

“1920’li ve 1930’lu yıllarda, caz ve dans orkestralarında, vurmali çalgılar topluluğunda deneyler yapılmaya başlanmıştır. Çoğu günümüzde kullanılmamakta olan bu deneylerden iki tanesinin çok önemli ve kalıcı olduğu görülmektedir: ‘Tom tom’ ve ‘Hi-hat’ (Sadie, 2001-2002, 616). ‘Hi-hat’ zillerinin ilk izleri, ‘Clanger’ adı verilen, bas davul kasnağında dik duran ve pedalın yan bir kolu ile vurulan küçük zillere uzanmaktadır. Bunun yerini daha sonra, uçlara vidalanmış bir çift zil ile iki menteşeli, ayak şekilli levhalardan oluşan ‘Snow Shoe’ almıştır. Bu cihazda ziller zemine yerleştirilmiş körükler vasıtasıyla çalınmıştır. Daha sonra ‘Low Boy’ icat edilmiştir (Nicholls, 2008, 14-15). ‘Low Boy’, ‘Hi-hat’ in ilk versiyonlarından. Yaklaşık 30 cm yükseklikte dikey duran iki zilin ayak mekanizmasına basılması sonucu açılıp kapanabilen bu alet, daha önceleri davulcunun elleriyle zilde çaldığı ritimlerin sol ayakla çalınmasına imkân vermiştir (Şekil 3). ‘Low Boy’ un bir değişik versiyonu olan ‘Sock Cymbals’ boyu biraz daha uzun olan diğer versiyonudur. Yaklaşık 50 cm uzunluğundadır. Bir diğer versiyonu ise ‘Charleston Mekanizması’

dır. Çift taraflı bu pedal mekanizmasının bir tarafında iki adet dikey duran küçük ziller, diğer tarafında ise bas davul tokmağı bulunmaktadır. Yani davulcu bu çift mekanizmalı pedala bastığı zaman aynı anda hem bas davula hem de zillere vurmuş olur. 1920 yılında Walberg & Auge şirketi günümüzde kullanılan Hi-hat tasarımının temelini oluşturmuştur. ‘Hi-hat’ in gelişimiyle birlikte davulcular daha rahat ve yaratıcı bir çalım ortamı yakalamışlardır. Davul setinin eşlik enstrümanı 4 olan kimliğine ilerleyen süreçte solo enstrüman yaklaşımı da eklenmiştir. Gene Krupa, Chick Webb ve Papa Jo Jones gibi davulcular bu duruma örnektir” (Ölmez, 2015, s. 84-89).

1930’lu yıllarda Gene Krupa bugün bile caz müziğinde standart kurulum olarak gösterilebilecek 4 parçadan oluşan davul setini ortaya çıkarmıştır (Kılıçoğlu, 2018, s. 4-5).

Şekil 3. 21. 1920’s Drum

(<https://eksiseyler.com/tarihin-en-eski-savas-ve-dans-calgisi-olan-davulun-tarihten-gunumuze-tum-detaylari>).

3.2.5. New Orleans stiline önemli davulcuları

Warren “Baby” Dodds

24 Aralık 1898 yılında Louisiana’da doğan Dodds, hayatının ilk yıllarında babasının onu “Baby” (bebek) diye çağırmasından dolayı bu takma adı aldı. Müzik sektörüne girdiğinde diğer müzisyenlerin bu adın kendisine yakıştığını düşünmeleri onun tarih boyunca Baby diye anılmasını sağladı. Baby, o yılların en özgün ve en iyi müzisyenlerinden biri olan klarnetçi Johnny Dodds’ un küçük kardeşiydi (<https://pas.org/warren-baby-dodds/>).

Percussive Arts Society adlı internet sitesinde Dodds ile ilgili şu ifadeler yer verilmiştir;

“Dodds’un ağabeyi Johnny klarneti eline aldığı anda, Baby kıskançlık duydu. 'John partilere gidip çalardı ve tüm dondurma ve pastayı o alırdı, diye hatırlıyor Dodds. Bu yüzden bir domuz yağı kutusu aldım

ve altına delikler açtım ve ters çevirdim ve çiviler aldım ve üstüne delikler açtım. Sonra annemin sandalyelerinden birkaç yuvarlak aldım ve onlardan davul çubukları yaptım. Topuklarımı süpürgeğe vurarak bas davul gibi ses çıkartırdım, kutuyu trampet davulu olarak kullanırdım” demiştir (<https://pas.org/warren-baby-dodds/>).

Dodds’un gerçek davul almak istemesine rağmen babası gürültü olasılığından dolayı kendisine klarnet almıştır. Fakat davul Dodds’ un tek aşkıdır. 15 yaşında davul almak için çalışırken McMurray adında bir davulcu dinlemiştir ve kendisine idol yapmıştır (<https://pas.org/warren-baby-dodds/>).

Percussive Arts Society adlı internet sitesinde Baby Dodds’un McMurray için söylediği şu ifadeler yer verilmiştir;

“Sokak geçit törenlerinde ve Robichaux grubunda çalışıyordu. McMurray dans için çalarken banjoya benzeyen çok küçük bir trampet kullanıyordu. Abanoz çubuklar kullanıyordu ve bunların ne kadar ağır olduğunu asla anlayamazdınız. Güzel davullar çalışıyordu. Bir rulo yaptığında sanki kâğıt yırtıyormuş gibi ses çıkarıyordu.” demiştir (<https://pas.org/warren-baby-dodds/>).

Dodds, 1910 yılından itibaren Bunk Johnson ve Frankie Dusen' s Eagle Band" ile geçit törenlerinde çalışıyordu. İlerleyen zamanda Oscar Papa Celestin’ in orkestrasında çalıştıktan sonra SS Sydney'de Fate Marable'ın orkestrasına katıldı. 1921'de Joe 'King' Oliver' ın Creole Jazz Band’ i ile çalmaya başlayan Dodds, bu orkestra ile 1923'te ilk kayıtlarını yaptı. Baby'nin tahta bloğu ve choke zili çalma (bir elinde baget tutarak zile vurmak ve ardından hemen diğer elle veya aynı elle zili kavramak suretiyle yapılan vuruş) yeteneği olmasına karşın davul setinin yeterli olmaması nedeniyle ciddi şekilde sınırlıydı ([https://traditionaljazz.com / h i s t o r y / d r u m m e r s / b a b y - d o d d s ? u t m _ s o u r c e](https://traditionaljazz.com/history/drummers/baby-dodds?utm_source)).

Şekil 3. 22. Choke Zil Çalma

(<https://ajbennettdrums.wordpress.com/>).

Şekil 3. 23. Warren “Baby” Dodds’un Davul Seti. Yaklaşık 1930

(https://www.reddit.com/r/drums/comments/9w1ity/warren_baby_dodds_drum_set_circa_1930/?rdt=45792).

Dodds’un ritmi, grubun çalımında önemli bir faktördü. Grubu dinleyen tüm müzisyenler Dodds’tan etkilenmişti. Baby, 1927’de kendisi gibi müzisyen olan kardeşi Johnny’nin grubunda çalışıyordu. Onu "Johnny Dodds his Black Bottom Stompers" tarafından yapılan kayıtlarda Come On And Stomp, Stomp, Stomp şarkısında eksiksiz bir davul setiyle dinleyebilirsiniz (<https://www.youtube.com/watch?v=4FHrIKYNBv0>). 1927 yılları Dodds’un davul setine bas davulu eklediği yıllardı. Warren “Baby” Dodds’ un çalım tekniğini incelediğimizde, bas davul ölçü içerisinde iki vuruş çalıyor. Sol eliyle trampet pres roll çalıyor ve bunu ikinci ve dördüncü vuruşlarda yapıyor. Çoğu durumda, sağ el dört vuruş çalıyor. Özellikle ikinci ve dördüncü vuruşlar vurgulanırken, bu vurguları tom tomlar, tahta bloklar, kasnaklar ve zillerle yapıyordu. Baby, üçleme, çift vuruşlu rulolar ve parradiddles dahil olmak üzere bloklarda birçok vuruş çalabiliyordu. Vuruş her zaman hareketliydi ve geniş bir genişlik aralığına sahipti. Dodds'un öğrencileri Gene Krupa ve George Wettling, bu stilde çalan beyaz davulculardı. Ancak Dodds, genellikle beklemedikleri yerlere vurgular ekleyerek çalışıyordu. Baby’nin bu çalımına örneği Jelly Roll Morton’ın "Billy Goat Stomp" kaydında verebiliriz (<https://www.youtube.com/watch?v=SYQcwGBdIfU>). Dodds, Jelly ile tel fırça (Brush) kullanmayı öğrenmek zorundaydı. Ayrıca, bagetlere nazaran daha hafif bir alternatif kullanarak kayıt yapan ilk caz davulcusudur. Baby’ nin fırça stili, fırçanın press roll yapması yerine trampet boyunca hareket ettirilmesi uyarlaması olan "Mr. Jelly Lord” kaydında en iyi şekilde gösterilmiştir (<https://www.youtube.com/watch?v=nMw9m1IM6bA>). 1930’ların sonlarında Gene Krupa’nın "Benny Goodman Trio" ile yaptığı çalışmayla yapılan bir karşılaştırmada Krupa’nın Dodds’tan baget tekniğinden daha fazlasını aldığını gösterir (https://traditional-jazz.com/history/drummers/baby-dodds?utm_source).

Warren Baby Dodds “Fast Blues” 1946

(da uno spettacolo tenutosi a New York con il famoso ballerino Merce Cunningham)

(bass drum in 4)

Drum Set

Dr.

6 [A]

10

14 [B]

18

22 [C]

26

30 [D]

34

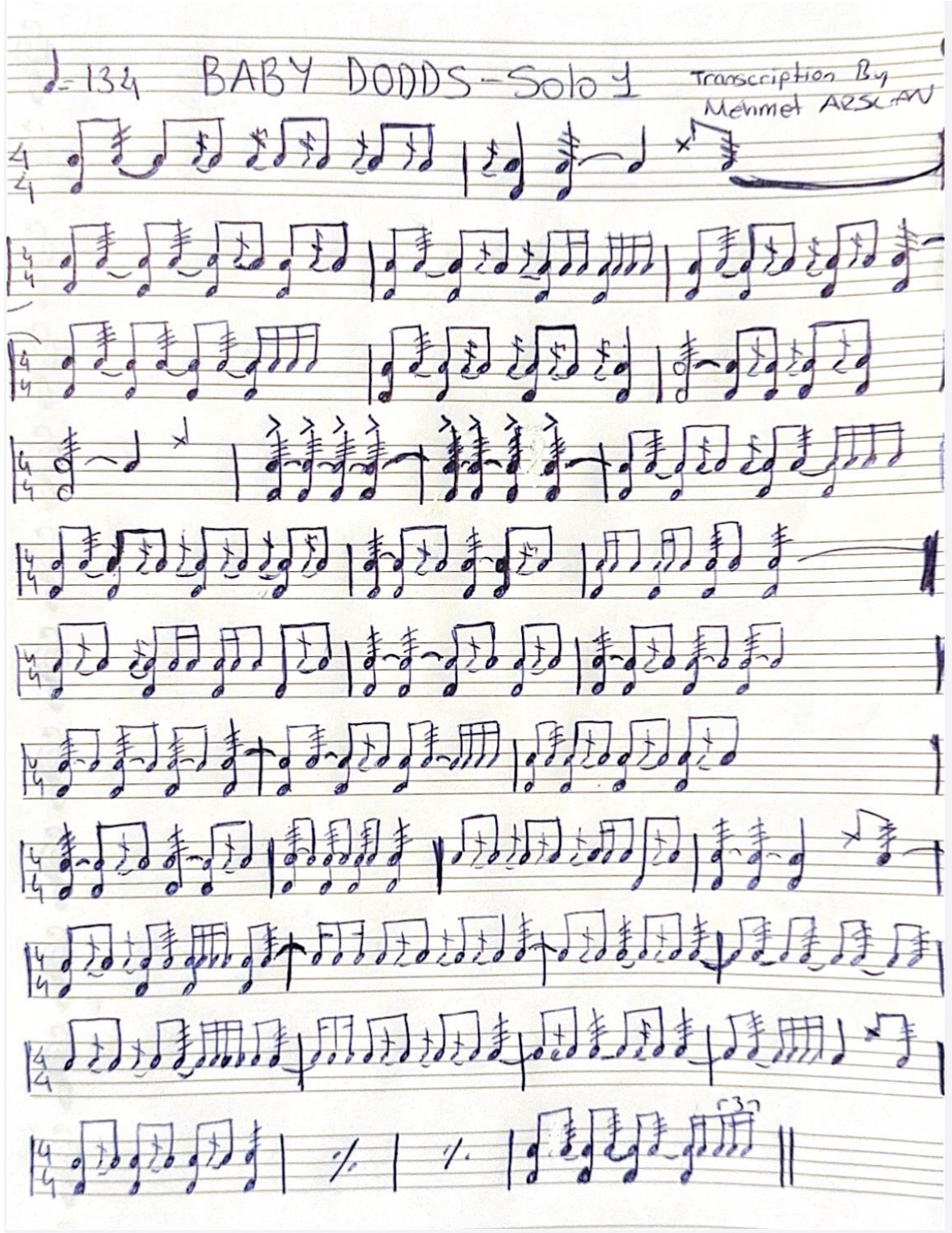
38 [E]

2

R/L

Şekil 3. 24. Warren “Baby” Dodds Fast Blues 1946 davul solosundan bir kesit.

(<https://davinci-edition.com/product/dv-31178/>).

Şekil 3. 25. Warren “Baby” Dodds Solo 1 (Transkripti Mehmet Arslan tarafından yapılmıştır).

Warren “Baby” Dodds’un birlikte çalıştığı müzisyenlerden bazıları şunlardır; trompetçi ve vokalist Louis Armstrong, kornetçi ve orkestra şefi King Oliver, klarnetçi Johnny Dodds (kardeşi), piyanist ve besteci Jelly Roll Morton, saksofoncu Sidney Bechet, trompetçi Bunk Johnson, klarnetçi George Lewis ve trompetçi Freddie Keppard.

Dodds'un yer aldığı orkestralar ise şunlardır;

King Oliver's Creole Jazz Band

Şekil 3. 26. King Oliver's Creole Jazz Band

(<https://syncopatedtimes.com/profiles-in-jazz-the-legacy-of-johnny-and-baby-dodds/>).

Louis Armstrong's Hot Five/Hot Seven

Şekil 3. 27. Louis Armstrong's Hot Five/Hot Seven

(<https://music.metason.net/artistinfo?name=Louis%20Armstrong%20%26%20His%20Hot%20Seven>).

Johnny Dodds Black Bottom Stompers

Şekil 3. 28. Johnny Dodds' Black Bottom Stompers

(<https://www.discogs.com/artist/655746-Johnny-Dodds-Black-Bottom-Stompers>).

Jelly Roll Morton's Red Hot Peppers

Şekil 3. 29. Jelly Roll Morton's Red Hot Peppers

(<https://riverwalkjazz.stanford.edu/program/mr-jelly-lord-tribute-jelly-roll-morton-and-his-red-hot-peppers>).

Dodds'un yer aldığı önemli eserler ise şunlardır;

High Society ([https : // www . youtube . com / results?search _ query = High +Society +%E2 %80%93+Johnny+ Dodds](https://www.youtube.com/results?search_query=High+Society+%E2%80%93+Johnny+Dodds)).

Pencil Papa (<https://www.youtube.com/watch?v=j8kgmNDp57w>).

Buddy Bolden's Blues (<https://www.youtube.com/watch?v=OduRJMii73M>).

Talking And Drum Solos ([https://www.youtube.com/results? search _ query = Talking + and +Drum+Solos+%E2%80%93+Baby+Dodds](https://www.youtube.com/results?search_query=Talking+and+Drum+Solos+%E2%80%93+Baby+Dodds)).

Büyük Buhran yıllarında Baby müzik çalarak geçimini sağlayamadı ve bir taksi şirketi işletme ihtiyacı duydu. Daha sonra 1950 yıllarının başında felç geçirdi ve 1950 yılında hayatını kaybetti (<https://jazzinfo.org/artist/warren-baby-dodds>).

Dodds gençliğinde çok içki içip, zorluklarla mücadele etsede birçok kişi tarafından "Caz Davulunun Babası" olarak nitelendirilir. Çünkü ileriki dönem davulcularının yaptıkları birçok şeye ışık tutmuştur.

Jazzinfo.org adlı internet sitesinde Dodds ile ilgili şu ifadelere yer verilmiştir;

"Warren "Baby" Dodds genellikle eski moda ve modası geçmiş olarak kabul edilir. Ancak, en büyük caz davulcularından biri olan Art Blakey, ileriye dönük hard bop grubu The Jazz Messengers ile birlikte Dodds dolguları çaldı. Dodds, caz tarihinin ve geleneğinin en yenilikçi ve renkli davulcularından biri olmaya devam ediyor" (<https://jazzinfo.org/artist/warren-baby-dodds>).

Şekil 3. 30. Warren “Baby” Dodds

(<https://jazzinfo.org/artist/warren-baby-dodds>).

Arthur James “Zutty” Singleton

Baby Dodds ile birlikte New Orleans' ta caz davuluna şekil veren iki büyük davulcudan biri olan Zutty, 14 Mayıs 1898’de Louisiana’da doğmuştur ve New Orleans’ta büyümüştür.

JazzProfiles Biyografisine göre beşikteyken bir teyzesi tarafından konulan “Zutty” ismi sevimli anlamına gelen creole kelimesidir (Steven A. Cerra, [https:// jazzprofiles. B l o gspot.com/search?q=Zutty+Singleton](https://jazzprofiles.blogspot.com/search?q=Zutty+Singleton)).

Zutty, davula olan hayranlığının çocukluğuna dayandığını söylüyor. Jazzprofiles adlı internet sitesinde şu ifadeler yer verilmiştir;

“Annem bir McBride ailesi için çalışıyordu. McBride, Bunkie’de bir eczane işletiyordu ve kasaba bandosunda davul çalıyordu. Ben de oğlu Raymond ile çalışıyordum ve bir öğleden sonra bodrumda davul setini bulduk. Bagetler yoktu ama mutfak sandalyesinin arkasından bagetleri çekip çalmaya başladım. Bu, gerçekten elime davul aldığım ilk seferdi (Steven A. Cerra, [https:// j a z zprofiles. blogspot. com/ search?q= Zutty + S i ngleton](https://jazzprofiles.blogspot.com/search?q=Zutty+Singleton)).

1915 yılında profesyonel olarak Steve Lewis ile çalmaya başladı. 1.Dünya savaşının başlamasıyla Amerika Birleşik Devletleri Donanmasına katıldı. New Orleans’ a döndükten sonra Papa Celestin, Big Eye Louis Nelson, Fate Marable, John Robichaux, Charlie Creath ile çalıştı. Daha sonraları Chicago’ ya taşınan Zutty, Louis Armstrong’ un grubuna katılarak birçok kayıta yer aldı. 1929’da Amerika’ ya taşınarak burada Otto Hardwick, Bubber Miley, Fats Waller, Jelly Roll Morton ile çalıştı ([https://en. wikipedia. Org / wiki / Zutty _ Singleton #cite_note-2](https://en.wikipedia.org/wiki/Zutty_Singleton#cite_note-2)).

Zutty, Baby Dodds'un tarzını benimseyip daha da geliştirmiştir. 1939'da Sidney Bechet ile Baby Dodds'un press roll çalım tarzından biraz uzak, yaratıcı ve değişken bir ritimden oluşan Karayip tarzında bir şarkı kaydetti. Singleton, Dodds gibi şarkının en alışılmadık yerlerinde ahşap bloklarla vurgu yapan, zorlayıcı çalımdan uzak, daha ritmik çalıyordu. Aksanları ve vurgularıyla daha anlaşılırdı. Zutty'nin çalımını, George Wettling, Dave Tough ve Gene Krupa gibi beyaz davulcular için kolay taklit edilebilirdi (<https://traditional-jazz.com/history/drummers/zutty-singleton>).

Çoğu insan için Baby Dodds New Orleans stil davulculuğunu temsil eder. Ancak Zutty, Louis Armstrong ile çok güzel işlere imza atmış ve Louis'in ritim ve ifade konusundaki yenilikçi ve çılgın fikirlerini yansıtabilen ilk davulcu olmuştur. Bu nedenle caz davulunun daha çok geleceğini özetlemiştir (Steven A. Cerra, <https://jazzprofiles.blogspot.com/search?q=Zutty+Singleton>).

Singleton, caz davulları hakkında en önemli keşiflerinden birini New Orleans'ta tiyatro müzisyeni olarak geçirdiği yıllarda yaptığını söylemiştir. Bunu şöyle ifade ediyor:

"Ethel Waters Lyric'i çalmak için şehre geldi ve bana Charleston beatini öğretti kendi yapma şekliyle özel parçalarından biri için. İlk başta doğru gelmedi. Sonra bas davulda iki yerine dört beat çalarsam bunun kolay olduğunu keşfettim!" (Steven A. Cerra, <https://jazzprofiles.blogspot.com/search?q=Zutty+Singleton>).

Zutty, davul dizilimine davula başladığı yıllarda karar vermişti. Daha basit bir dizilim kullanıyordu. Bir bas davul, bir trampet, iki veya üç zil, iki tom tomdan oluşuyordu. Diğer davulcuların kullandığı ahşap bloklardan, inek çanlarından uzak duruyordu. Bagetlerin yanı sıra Baby Dodds gibi fırça da kullanıyordu. Steven Cerra'nın jazzprofiles.blogspot.com da yazdığı yazıda hiçbir zaman hi-hat pedalını ayrı kullanmadı demiştir (Steven A. Cerra, <https://jazzprofiles.blogspot.com/search?q=Zutty+Singleton>).

Fakat drumsinthe20s.com da yazılan başka bir yazıda;

"Ortaya çıktığından kısa bir süre sonra modern tarzda ayarlanabilir tom tom ve daha sonraki yıllarda moda olduğunda hi-hat ve ride zillerine sorunsuz geçiş yaptığı söylenmiştir" (<https://drumsinthe20s.com/2017/10/14/heroes-2-arthur-zutty-singleton-1898-1975/>).

Zutty, 1928 yılında moda olan ve daha sonra tamamen unutulacak olan "Bock-A-Da-Bock" diğer adıyla el zilini kullanmaya başladı ve adı bu çalgıyla özdeşleşti.

Drums in the twenties adlı internet sitesinde Louis Armstrong'un A Monday Date açılış skecinde, Earl Hines ile dalga geçtikten sonra Zutty'e dönerek söylediği şu ölümsüz ifadeler yer vermiştir;

“Hadi ama Zutty; Çal şu zilleri. Baba” (<https://drumsinthetwenties.com/2017/10/14/heroes-2-arthur-zutty-singleton-1898-1975/>).

Zutty'nin Savoy Balo Salonu'nda çalıştığı sıradan bir günde, şans eseri Dickerson Orkestrası ile tanışması kayıt kariyerinde önemli bir dönüm noktası olmuştur.

Drums in the twenties adlı internet sitesinde bu tanışma ile ilgili şu ifadeler yer verilmiştir:

“Prova sonrası South Parkway'de yürüyüş yaparken, kimle karşılaştık dersiniz? Jelly, o gün soluk pembe ipek gömlek ve panama şapka giymişti ve dışındaki elmas takıyı fark ettim. Louis, “Hey Jelly, bizim eve gelmeye ne dersin?” dedi. Lil (Armstrong'un piyanist eşi) yeni bir bebek piyano almıştı. Louis'in evine gittik ve Jelly ile sohbet ederek harika vakit geçirdik. O günden sonra çok yakınlaştık, birbirimizle çok iyi anlaştık” (<https://drumsinthetwenties.com/2017/10/14/heroes-2-arthur-zutty-singleton-1898-1975/>).

Daha sonra Zutty, Morton ve klarnetçi Barney Bigard ile birleşerek kayıtlara girdi. Bu kayıtlar 1920'li yılların en iyi kayıtları arasındadır. Singleton' un davul çalımı bu trio orkestrada daha net duyulmaktadır. 1929 yılında Louis Armstrong ile birlikte New York'a taşındı ve sonraki birkaç yıl burada büyük başarılar elde etti. Aynı dönem davulcularının aksine, Swing 1930'ların ortalarında ciddi bir şekilde ortaya çıktığında müzikal olarak önemsiz hale gelmekten kaçınmayı başardı. Stilini ana akım cazın devam eden evrimlerine uyacak şekilde sezgisel olarak uyarlamaya devam etti ve yıllar geçtikçe Roy Eldridge, Slim Gaillard ve Bill Coleman gibi modern müzisyenlerle önemli ölçüde çalıştı ve Armstrong, Morton, Simeon, Pee Wee Russell, Joe Sullivan ve 1920'lerin Chicago'sunun harika günlerinden birçok eski dostla düzenli olarak bir araya geldi. 1940 yıllarında bir dizi filmde rol almak için Hollywood'a taşındı (<https://drumsinthetwenties.com/2017/10/14/heroes-2-arthur-zutty-singleton-1898-1975/>).

İlerleyen zamanlarda Fransa'da da çalışan Zutty, 1950 yıllarında tekrar New York'a döndü ve burada uzun süre klarnette Tony Parenty ve piyanoda Dick Wellstood ile birkikte çaldı. Singleton, 1969 yılında geçirdiği bir felç nedeniyle davul çalamaz hale geldi ve 1975'te New York'ta öldü.

Arthur James “Zutty” Singleton’ın kariyeri boyunca birlikte çalıştığı müzisyenler şunlardır; trompetçi ve vokalist Louis Armstrong, piyanist ve besteci Jelly Roll Morton, saksafoncu Sidney Bechet, trompetçi Bunk Johnson, trompetçi Roy Eldridge, klarnetçi Mezz Mezzrow ve saksafoncu Coleman Hawkins’dır.

Arthur James “Zutty” Singleton’ın yer aldığı orkestralar ise şunlardır;

Louis Armstrong and His Orchestra

Şekil 3. 31. Louis Armstrong And His Orchestra

(<https://www.bridgemanimages.com/en/unknown-photographer/louis-armstrong-on-stage-in-new-orleans-1946-b-w-photo/photograph/asset/1698993>).

Sidney Bechet’s Blue Note Groups

Şekil 3. 32. Sidney Bechet, Zutty Singleton ve Lil Armstrong’un yer aldığı New Orleans Days adlı albümün kapağı

(<https://www.discogs.com/release/8768047-Sidney-Bechet-Lil-Armstrong-Zutty-Singleton-New-Orleans-Days/image/SW1hZ2U6NDawODE3ODU=>).

Jelly Roll Morton's Red Hot Peppers

Şekil 3. 33. Jelly Roll Morton's Red Hot Peppers

(<https://riverwalkjazz.stanford.edu/sites/default/files/wp-content/uploads/2012/08/jellyrollmorton.jpg>).

Mezz Mezzrow & His Orchestra

Şekil 3. 34. Mezz Mezzrow

([https://en.wikipedia.org/wiki/Mezz_Mezzrow#/media/File:Mezz_Mezzrow_in_his_office,_New_York,_N.Y.,_ca._Nov._1946_\(William_P._Gottlieb_06151\).jpg](https://en.wikipedia.org/wiki/Mezz_Mezzrow#/media/File:Mezz_Mezzrow_in_his_office,_New_York,_N.Y.,_ca._Nov._1946_(William_P._Gottlieb_06151).jpg)).

Bunk Johnson's Revival Band

Şekil 3. 35. Bunk Johnson

(<https://bunkjohnson.com>).

Arthur James “Zutty” Singleton’ın yer aldığı bilinen önemli eserler ise şunlardır;

I Got Rhythm, Louis Armstrong (<https://www.youtube.com/watch?v=M-cej-5dkc0>).

Really The Blues, Mezz Mezzrow & Sidney Bechet (https://www.youtube.com/watch?v=FaqEl_LyXzQ).

Jelly Roll Morton, Winin Boy Blues (1939) (https://www.youtube.com/watch?v=B_G_h_uE_EhmPOU).

Sidney Bechet Trio, Rocking Chair (https://www.youtube.com/watch?v=ROn1ZBS_2-Q).

Zutty Singleton Trio, Zutty Hootie Blues (https://www.youtube.com/watch?v=5_q_D_R_xqO1zr8).

Zutty Singleton, Drum Face (<https://www.youtube.com/watch?v=KC7CX-ppfSk>).

Singleton, 1974 yılında Gene Krupa Ödülü'ne layık görüldü ve 1975 yılında 1928'de yapılan Louis Armstrong Hot Five kayıtlarındaki performansları nedeniyle NARAS Onur Listesi'ne seçildi (<https://www.moderndrummer.com/2009/12/arthur-zutty-singleton/>).

Singleton ve Baby Dodds arasındaki ilişki hakkında belki de son bir söz söylenmeli, ikisi de New Orleans'ta büyümüş ve çocukluklarından beri birbirlerini tanıyan cazın ilk iki büyük davulcusudur. Kariyerleri boyunca birçok kez karşılaştılar ve çeşitli gruplarda sürekli birbirlerinin yerini aldılar. Fakat aralarında bir soğukluk olduğu söylenmektedir (<https://drumsinthetwenties.com/2017/10/14/heroes-2-arthur-zutty-singleton-1898-1975/>).

Bu konuyla ilgili drumsinthetwenties.com sitesinde yazılan bir yazıda şöyle söylenmektedir:

“Martin Williams, Jazz Masters of New Orleans (1967) adlı kitabında, Zutty ve Louis Armstrong'un 20'li yılların başında kısa bir ikametgah yaptığı New Orleans'taki Butchy Fernandez kulübünde gerçekleşen bir doğaçlama seansında yaşanan bir olayı anlatır: Bir akşam Baby Dodds, Singleton'ın davullarına o kadar sert davrandı ki birinde delik açtı. İki davulcu arasındaki ilişki bundan sonra asla eskisi gibi olmadı" (<https://drumsinthetwenties.com/2017/10/14/heroes-2-arthur-zutty-singleton-1898-1975/>).

Her şeye rağmen, iki davulcudaki kendi tarzlarında birer dahi ve New Orleans stiline gerçek öncüleriydi. Bu iki müzisyen, caz davulunun kurucuları olarak eşit şekilde anılmayı hak ediyorlar.

Şekil 3. 36. Arthur James “Zutty” Singleton

(<https://jazzlives.wordpress.com/tag/zutty-singleton/>).

Edward “Dee Dee” Chandler

1866 yılında doğan Chandler, New Orleans cazının tarihsel olarak detaylı araştırması başlamadan önce öldü. Chandler hakkında bilinenler yalnızca sözlü tarihlerden ve tek bir

fotoğraftan ibarettir. Edward Chandler “Dee Dee” olarak bilinirdi. Yapılan tarihi ve sözlü araştırmalarda Edward hakkında çok az bulguya rastlanılmaktadır. Bunlardan bir tanesi de aşağıdaki görseldir;

Şekil 3. 37. Edward “Dee Dee” Chandler’ ın günümüze ulaşan tek fotoğrafı. Sol tarafta bas davulunun pedalı görünüyor

(<https://folkways.si.edu/magazine-winter-spring-2015-the-birth-of-the-drum-set/article/smithsonian>).

Edward 20. Yılın başlarında New Orleans’ta yaşayan bir davulcuymdu. Hem Storyville genelevlerinde hem de Canal Street’ in dışındaki yüksek sosyete otellerinde çalışıyordu.

Chandler, resim 3.37 de görüldüğü üzere trampet çalarken ayağıyla bas davulu çalmak için doğaçlama bir pedal kullanan ilk davulculardan biriydi. Daha önce her enstrümanı çalan farklı bir müzisyenlere sahip olmanız veya "çift davul" adı verilen, bas davul ve trampeti aynı anda iki elle ve ayak kullanmadan çalmayı içeren bir stil kullanmanız gerekirdi. Fakat bu durum trampet üzerindeki çalım kısıtlardı. Chandler'ın bas davulu ayağıyla çalmasını sağlayan tuhaf düzenek, günümüzün pedalları gibi pürüzsüz değildi ve çalması zordu (<https://folkways.si.edu/magazine-winter-spring-2015-the-birth-of-the-drum-set/article/smithsonian>).

Nick Zaina, Smithsonian Folk Ways Recordings adlı internet sitesinde Edwar “Dee Dee” Chandler hakkındaki yazısında şöyle demiştir;

“Dee Dee Chandler hakkında çok az şey biliniyor. İçki içiyordu. Şapkasını kendine özgü bir şekilde takıyordu. Onun sadece bir fotoğrafı var ve bu 1896 tarihli fotoğrafta , çerçevenin köşesinde bas davulunun pedalını görebiliyoruz. Diğer davulcular tarafından zamanının en iyilerinden biri, mükemmel bir şovmen ve komedyen ve profesyonel bir hokkabazın zarafetiyle çalan biri olarak görülüyordu. Davulları, davul rulosunun bir parça kumaşı yırtıyormuş gibi ses çıkarmasını sağlayan belirgin bir şekilde keskin bir şekilde akort edilmişti” (<https://folkways.si.edu/magazine-winter-spring-2015-the-birth-of-the-drum-set/article/smithsonian>).

Davulcu Christopher “Black Happy” Goldston'a göre Chandler, zamanının en iyi davulcularından biri olarak görüyordu. Davullarını keskin bir tonda akort ederek trampetiyle kumaş parçasını yırtıyormuş gibi ses çıkmasını sağlayan bir davulcu olduğunu söylüyordu. New Orleans’ın öncü caz yapımcısı ve tarihçisi olan Al Rose, Chandler’ı profesyonel bir hokkabazın zarafetiyle çalan mükemmel bir şovmen ve komedyen olduğunu söyleyerek övüyordu (https://culturalhistoryofthedrumset.wordpress.com/new-orleans/the-drummer/s/#_ftnref).

Edward “Dee Dee” Chandler’ın kariyeri boyunca çalıştığı müzisyenlerden bazıları şunlardır;

Orkestra şefi ve kemancı John Robichaux, klarnetçi Alphonse Picou ve trompetçi Freddie Keppard ile çalıştığı bilinmektedir.

Chandler’ın birlikte çaldığı orkestralar ise şunlardır;

John Robichaux Orkestrası, Vaudeville sahnelerinde çalışan bazı seyyar gruplar ve Society Band olarak bilinen, yüksek kesime çalan dans orkestralarıyla çaldığı bilinmektedir.

Kayıt teknolojisinin henüz olmadığı döneme denk geldiğinden yer aldığı kayıtlar bulunamamıştır. 1925’te ölen Chandler, cazın öncü davulcularından biri olarak bilinir ve hakkında çok fazla bilgi yoktur.

3.3. Dixieland Stili

3.3.1. Dixieland stilinin tarihsel kökeni

1900-1920 yılları arasında New Orleans bölgesinde gelişim gösteren bu stil Chicago’ya kadar yayıldı. Dixieland olarak adlandırılan bu stil, caz tarihindeki stillerin ilk örneklerinden sayılır (Kılıç, 2023, s. 1802).

New Orleans’ın Kongo Meydanı’nda çalınan müzikler, ritimler ve bunların çeşitlemeleri daha sonraları Dixieland olarak adlandırılacak Hot Caz (Sıcak Caz) ın temelini oluşturdu. Bu stil Ragtime stilinden türedi ve kilise müziği (Gospel), iş şarkıları ve bando müziğinden öğeler aldı ([https:// www. Jazzhistorytree . com /new-orleans-dixieland-jazz/](https://www.jazzhistorytree.com/new-orleans-dixieland-jazz/)).

Dixieland sözcüğünün çıkışıyla ilgili çeşitli söylentiler olmasına rağmen kesin bir tanı yoktur. Bir söylentiye göre Louisiana'nın 10 dolarlık banknotlarının üzerinde İngilizce ten (10) yazısının yanında Fransızca dix (10) yazması, Kuzeyli Yankee'leri çok etkiler ve bu durumdan yola çıkarak ülkeyi Dixieland olarak adlandırırlar. Bundan dolayı ileriki zamanda müziğe de Dixieland Jazz denmeye başlanır. Başka bir söylentide ise, Güney eyaletlerini Kuzeyli'lerden ayıran Mason-Dixon çizgilerini belirleyen Mason ve Dixon adlı kişilerin, bu sınır çizgilerini belirleme sürecinde arazi ölçümü yapan Dixon'dan geldiği söylenir (Berendt, 1991, s. 27).

Joachim-Ernst Berendt, 1991 yılı basımlı Caz Kitabı adlı kitabının 27. sayfasında şu ifadeler yer vermiştir;

“Erken dönem cazında ki beyaz çalış tarzını, asıl New Orleans cazından ayırt etmek için, Dixieland cazı olarak adlandırmak alışkanlık haline gelmiştir. Ama sınırlar geçişlidir. Özellikle siyah müzisyenlerin beyaz gruplarda veya beyazların siyahlarda çaldığı daha sonraki yıllarda, bir grubun Dixieland mı yoksa New Orleans cazı mı yaptığını saptamak mümkün olmaktan çıkmıştır” (Berendt, 1991, s. 27).

Dixieland stilini New Orleans stilinden ayıran temel özellik ise beyaz müzisyenler tarafından çalınmasıdır. Siyahların sıkıntılı yaşamına göre daha rahat yaşayan beyazların yaptığı bu müzik, daha neşeli, canlı, ritmik melodilere dayanmıştır. Daha çok şarkı kalıplarına dayanan bu stil, anlatım açısından zayıf fakat teknik açıdan gelişmiştir. Melodiler yumuşak ve armoniler daha sadedir. Beyaz cazında vibrato, notadan notaya kesintisiz geçme tekniğı olan portamento ve glissandolar az kullanılmıştır (Yanıkoglu, 2007, s. 13).

Arzum Yanıkoglu, 2007 yılında yazmış olduğı Caz Müziğinin Bugünkü Sorunları: Caz Müziğinin Üretilme Koşullarının Güncel Görünümü adlı tezinin 13. Sayfasında şu ifadeler yer vermiştir;

“1891’de kurulan ilk beyaz orkestra “beyaz Caz’ın babası” olarak kabul edilen Papa Jack Laine’ nin orkestrasıdır (“Ragtime Band”). Onu takip eden “Original Dixieland Jazz Band” ve “New Orleans Rhythm” gibi beyaz orkestralar Caz’ın erken dönemlerinde önemli yeri olan orkestralardır. Beyaz Caz’ını tanımlayabilmek için kullanılan Dixieland sözcüğü zaman içinde karma müzisyenlerle kurulan orkestralarda bir anlamda yetersiz kalmıştır. Çünkü yapılan müziğın New Orleans mı Dixieland mı olduğı kesin olarak anlaşılamamıştır” (Yanıkoglu, 2007, s. 13).

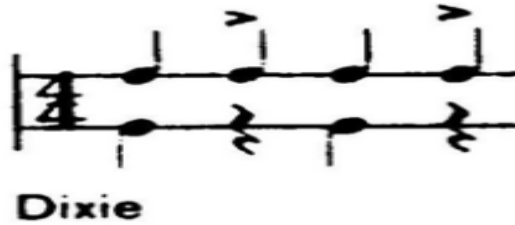
Ercan Keseroğlu, 2005 yılında yazmış olduğı Caz Müziğinin Gelişim Süreci ve Etnik Müziklerle Etkileşimi adlı tezinin 19. sayfasında şu ifadeler yer vermiştir;

“Genel anlamda caz tarihine bakıldığında, farklı coğrafyaların farklı danslarının da caz içinde yer bulmaları, önceki stillerde de rastlanan bir olgudur. 1910’ların “Dixieland Stili” nde bilinen önemli bir “Caz Dansı” da “Foxtrot” tur. “Foxtrot”, Amerika’da 1910’ lu yıllarda moda olan, daha sonra dünyanın hemen hemen her yerinde yaygınlaşan popüler bir toplumsal dansır. Orta tempoda 4/4 ölçü birimindedir. 20. yüzyılın ikinci çeyreğinde Türkiye’ nin de bazı büyük kentlerinde moda olan “Foxtrot”, vals ve tangonun yanı sıra, ülkemizdeki popüler müzik çalgı topluluklarının da repertuarına girmiştir. “Slowfox” adlı daha ağır tempolu bir başka çeşidi günümüzde hala varlığını sürdürmektedir” (Keseroğlu, 2005, s. 19).

Dixieland stilinde kullanılan enstrümanlar; trompet, trombon, klarnet. tuba, banjo, davul ve piyanodur.

3.3.2. Dixieland stilinin özellikleri

Sololar hariç tüm müzisyenler çalışıyor, sololar aralarda geliyor, bu sayede diğer müzisyenlere dinlenme fırsatı doğuyor. Toplu doğaçlamaya yer veriliyor. Neyin işe yaradığını bulmak ve onu geliştirmek amacıyla şarkılar her seferinde aynı şekilde çalınıyor. Basit armoniler kullanılıyor. Doğaçlama melodiye dayanıyor. Genellikle kulaktan öğrenilen melodiler icra ediliyor (<https://www.jazzinamerica.org/jazzresources/stylesheets/7>).

Şekil 3. 38. Dixieland stilinin ritmik yapısı (Keseroğlu, 2005, s. 18).

3.3.3. Dixieland stilinin önemli müzisyenleri

1. Eddie Condon 2. Sidney Bechet 3. Bix Beiderbecke 4. King Oliver 5. Jelly Roll Morton 6. Louis Armstrong.

Eddie Condon

1905’te Indiana’da doğup Chicago civarında büyüyen Eddie Condon, 1920-1973 yılları arasında caz gitaristi, kulüp sahibi, orkestra şefi, yazar ve organizatördü. Müzik hayatına ukulele ve banjo ile başlayan Condon daha sonra kalıcı olarak gitara geçmiştir.

Solo gitar çalmak yerine diğer enstrümanlara eşlik etmeyi tercih etmiştir ve ritim gitara yoğunlaşmıştır. Midwest bölgesi civarında birçok dans gruplarıyla çalan Eddie daha sonra, genç beyaz müzisyenlerden oluşan Austin High Gang grubu üyeleriyle tanışarak onlarla çalmaya başladı. Bur grupta çalan saksafoncu Bud Freeman ve trompetçi Jimmy McPartland, Eddie Condon'un ömür boyu işbirlikçileri oldular. 1927'de Austin High Gang grubu için ilk kayıt düzenlemelerini yaptı. 1928'de Chicago Rhythm Kings ve Jungle Kings gibi diğer gruplar için kayıtları tanıtmaya ve düzenlemeye devam etti ve aynı yıl New York'a taşındı. Louis Armstrong, piyanist ve besteci Thomas Wright "Fats" Waller ve caz trombonisti Miff Mole ile birlikte sahne aldı. Bu müzisyenlerle kayıtlar almaya başladı. Condon 1930'lu yılların sonundan itibaren birçok müzisyen ve gruplara liderlik etti. Condon' ın gruplarının imza stili, New Orleans'ın ateşli cazının ve 1930'ların Swing'inin bir karışımıydı. 1936'da Hickory House adlı 52. caddedeki bir kulüpte sahne alan ilk grup da dahil olmak üzere, ırksal olarak bütünleşmiş grupları bir araya getirmesiyle tanınıyordu. Aynı şeyi 1944'ten 1945'e kadar New York City' deki Town Hall'da ve Carnegie Hall'da sunduğu bir dizi konserde ve ülke çapındaki radyo yayınlarında da yaptı. Condon 1945'te Eddie Condon's adlı kulübü açtı. Radyo yayınlarına, kayıtlara ve konserlere öncülük etmesiyle birlikte 1948-1949 yıllarında Eddie Condon's Floor Show adlı diziye de ev sahipliği yaptı. Condon 1950-1972 yılları arasında gruplarını sık sık turnelere çıkardı. Condon müzisyenliğinin yanı sıra önemli bir yazardı. 1942'de Phyllis Smith ile evlendi ve Maggie ve Liza adında iki çocukları oldu. 1973'te New York City'de öldü (<https://archives.nypl.org/mus/24607>).

Şekil 3. 39. Eddie Condon

(<https://syncopatedtimes.com/eddie-condon-profiles-in-jazz/>).

Eddie Condon'ın kariyeri boyunca çalıştığı müzisyenler şunlardır;

Kornetçi Bix Beiderbecke, klarnetçi Frank Teschemacher, kornetçi Jimmy McPartland, klarnetçi Mezz Mezzrow, davulcu Gene Krupa, saksafoncu Bud Freeman, tromboncu Jack Teagarden, kornetçi Muggsy Spanier, kornetçi Bobby Hackett, klarnetçi Pee Wee Russell, kornetçi Wild Bill Davison, davulcu George Wettling, piyanist Joe Bushkin, klarnet ve saksafoncu Sidney Bechet, piyanist Art Hodes, klarnetçi Edmond Hall, piyanist Willie "The Lion" Smith, kornetçi Rex Stewart, piyanist Jess Stacy, tromboncu J.C. Higginbotham, şarkıcı Lee Wiley.

Yer aldığı önemli eserler ise şunlardır;

I'm Coming Virginia (<https://www.youtube.com/watch?v=Iv8RdzV3bsE>).

Singin' the Blues (<https://www.youtube.com/watch?v=osahG0Osgto>).

That's a Serious Thing (<https://www.youtube.com/watch?v=CnWsTyRRyyA>).

A Good Man Is Hard to Find (<https://www.youtube.com/watch?v=du7ACYZlaAI>).

Ballin' the Jack (<https://www.youtube.com/watch?v=emkAO5K-4Zk>).

At the Jazz Band Ball (<https://www.youtube.com/watch?v=-UndkUawJZg>).

St. Louis Blues (<https://www.youtube.com/watch?v=8riJQMADNho>).

Ain't Misbehavin (<https://www.youtube.com/watch?v=awxWMst-bYQ>).

Sidney Bechet

14 Mayıs 1897 yılında New Orleans'ta doğan Sidney'in babası ve diğer dört kardeşi de müzisyendi. Babası ayakkabıcılık yapmasının yanı sıra flüt çalışıyordu. Ağabeyi ise hem diş hekimi hem de trombon icracısı ve orkestra şefiydi. Creole renkli bir aileden gelen Sidney ilk olarak kornet çalarak müziğe başladı. Daha sonra klarnete merak salan Bechet neredeyse geri kalan müzik hayatının tamamında klarnet çaldı. Gençliğinin ilerleyen dönemlerinde Freddie Keppard, Bunk Johnson, Joseph King Oliver, George Baquet, Lorenzo Tio ve Louis Nelson Delisle ile çalışarak dersler aldı (https://en.wikipedia.org/wiki/Sidney_Bechet). Bunk Johnson ve Louis Armstrong ile sahne aldı. Sidney Bechet 1917 yılında Bruce ve Bruce Touring Company adlı grupla turneye çıktı. Bechet son

durakları olan Chicago'da kalarak De Lux Cafe'de Lawrence Duhe'nin grubuna katıldı. Daha sonraları birçok grup ile çalan Sidney Bechet'in en önemli müzikal birlikteliği Duke Ellington ile oldu. Bu birliktelik beyazların yaşadığı şehirde bulunan Kentucky adlı kulüpte gerçekleşti (<https://www.encyclopedia.com/people/literature-and-arts/music-popular-and-jazz-biographies/sidney-bechet>).

Encyclopedia adlı internet sitesinde Bechet ile ilgili şu ifadeler yer verilmiştir;

“Ellington, Bechet'nin yeteneğine büyük saygı duysada, New Orleans'ının sahneye büyük bir köpek getirme gibi eksantrik alışkanlığına tahammül edemiyordu. Ellington daha sonra American Musicians'da alıntılanıldığı üzere, Bechet esiyorken, bu sefer Goola'yı arayacağım! derdi. Goola onun köpeğiydi, büyük bir Alman Çoban köpeğiydi. Goola her zaman orada değildi, ama yine de onu gırtlaktan gelen bir hırıltıyla çağırıyordu” (<https://www.encyclopedia.com/people/literature-and-arts/music-popular-and-jazz-biographies/sidney-bechet>).

1940 yıllarında geleneksel cazın yeniden canlanması, Sidney'in kariyerinin iyileşmesine yardımcı oldu. Bechet 1949'da Paris Caz Festivali'nde sahne almak için Fransa'ya gitti. Festivalden sonra Amerika'ya dönerek New York'taki Jimmy Ryan's' da bir müddet çaldı. 1951'de Bechet Fransa'da kaldı ve Paris dışında küçük bir mülk satın alacak kadar gelir elde ederek uluslararası bir üne sahip oldu. Bu sırada bir bale ve iki filmde rol aldı. Sidney'e kanser teşhisi konuldu. Kanser yol açtığı zayıflamış durumuna rağmen Bechet Amerika'ya dönme niyetini dile getirdi. Ancak hastalığı buna izin vermedi ve doğum günü olan 14 Mayıs 1959'da ölümüyle sona erdi (<https://www.encyclopedia.com/people/literature-and-arts/music-popular-and-jazz-biographies/sidney-bechet>).

Encyclopedia adlı internet sitesinde Bechet ile ilgili şu ifadeler yer verilmiştir;

“Yıllar sonra Duke Ellington, The Duke Ellington Reader'da eski grup üyesine saygılarını sundu. Tüm müzisyenler arasında Bechet benim için cazın tam bir örneğiydi. Her şeyin güzelliğiyle ilgili her şeyi temsil etti ve icra etti ve çaldığı her şey bütünüyle orijinaldi. Dürüst olmak gerekirse, bu müzikte var olmuş en eşsiz adam olduğunu düşünüyorum ama asla karşılaştırmaya çalışmayın çünkü Bechet'ten bahsettiğinizde başka kimseden bahsetmiyorsunuz” (<https://www.encyclopedia.com/people/literature-and-arts/music-popular-and-jazz-biographies/sidney-bechet>).

Arkadaşı Louis Armstrong ile birlikte cazın ilk büyük solistlerinden olan Sidney, klarneti ve soprano saksafonuyla erken cazın en önemli müzisyenlerindendir.

Şekil 3. 40. Sidney Bechet

(<https://www.allaboutjazz.com/musicians/sidney-bechet/>).

Sidney Bechet'in kariyeri boyunca çalıştığı müzisyenler şunlardır;

Kornetçi Freddie Keppard, kornetçi Bunk Johnson, kornetçi King Oliver, kornetçi Buddy Petit, klarnetçi Johnny Dodds, trompetçi Tommy Ladnier, piyanist Claude Hopkins, trompetçi Louis Armstrong, piyanist ve yapımcı Clarence Williams, şarkıcı ve orkestra şefi Noble Sissle, trompetçi Rex Stewart, klarnetçi Mezz Mezzrow, piyanist Earl Hines, trompetçi Sidney De Paris, başçı Pops Foster, davulcu Kenny Clarke, klarnetçi Claude Luter, piyanist ve orkestra şefi André Réwéliotty, saksafoncu Michel Attenuoux.

Yer aldığı önemli eserlerden bazıları ise şunlardır;

Petite Fleur (<https://www.youtube.com/watch?v=-uaYJO48Qu8>).

Si Tu Vois Ma Mère (<https://www.youtube.com/watch?v=b5G8gyZVUTM>).

Summertime (https://www.youtube.com/watch?v=KlGMS_avVGA).

Egyptian Fantasy (<https://www.youtube.com/watch?v=duJlOOJlV6U>).

Cake Walking Babies (<https://www.youtube.com/watch?v=YtzhBT4ICNI>).

Really The Blues (https://www.youtube.com/watch?v=2dHR_d_igqE).

Dans Les Rues d'Antibes (<https://www.youtube.com/watch?v=6e99i6L3heY>).

Bix Beiderbecke

10 Mart 1903'te Amerika Birleşik Devletleri'nin Iowa eyaletine bağlı Devenport şehrinde doğan Bix, 1920'li yılların en iyi doğaçlamacısı ve bestecisi olarak bilinen kornet sanatçısıydı. Ayrıca bilinen ilk beyaz caz solistiydi (<https://www.britannica.com/biography/Bix-Beiderbecke>).

Devenport'lu bu müzisyen erken caz üzerinde büyük bir etkiye sahipti. Yaptığı müzik günümüzde halen duyulmaktadır. Alman-Amerikan bir ailenin çocuğu olan Bix, küçük yaşta piyano dersleri almaya başlar. Üstün yeteneği sayesinde dinlediği bir müziği tek seferde çalar ve daha sonra o şarkıyı doğaçlayarak kendi versiyonunu yaratırdı. Gençlik yıllarında vapurlarda çalan müzikleri dinlemek için sık sık Devenport kıyısına inerdi. Bazı hikayelerde Bix'in vapurlara gizlice girip org benzeri bir enstrüman olan kallioppe çaldığı söylenir. Ağabeyinin 1. Dünya savaşı dönüşünde getirdiği caz plaklarını dinleyen Bix, caz müziğine âşık olur ve bu müziği çalmak için arkadaşından kornet ödünç alır. Original Dixieland Band'in müziği onu çok etkiler. Hiç kimseden yardım almadan kendi kendine kornet çalmayı öğrenir. Bix'in eşsiz çalışı ve alışılmadık stili enstrümanını kendi kendine öğrenmesinden gelir. Kornet çalmaya başlamasıyla çeşitli gruplarda çalmaya başlar ve müziğe yaklaşımı ve kendine has stiliyle hemen dikkatleri üzerine çeker. Herkes tarafından üstün yetenekli görülsede, ailesi bu yeteneğini göz ardı edip Bix'i Chicago yakınlarında bir askeri liseye yazdırdı. Fakat burada çok kalmayan Bix, büyük şehre geldiğinde yetenekli birçok müzisyen bulup onlarla çalmaya başladı. Derslerine katılmadığı için askeri liseden atıldı. Henüz 16 yaşında olmasına rağmen Louis Armstrong ile tanıştı ve iki müzisyen çalım tarzları bakımından birbirinden çok etkilendiler (<https://www.iowapbs.Org/iowapathways/mypath/2483/bix-beiderbecke>).

1920'li yıllarda ünlenen Bix, 1923'te Wolverines'e katıldı ve kayıtlar yaptı. Daha sonra bu gruptan ayrılarak Jean Goldkette'in orkestrasına katıldı fakat notaları çok iyi okuyamadığı için gruptaki işini kaybetti. Daha sonra Frankie Trambauer'in orkestrasına katıldı ve piyano bestesi "In a Mist" i kaydetti. Beiderbecke, romantik bir sanatçının

hayatını yaşadı. Çok alkol içen Bix, sanatı için yaşadı. Kornetteki tonu muhteşemdi, Armstrong'un iddialı pirinç tonundan çok farklıydı. Daha sonra gelen Bunny Berrigan, Harry James, Fats Navarro, Clifford Brown ve Miles Davis gibi birçok sanatçıya model oldu. Notayı çok iyi okuyamadığı için işine son verilen Jean Goldkette orkestrasına, nota okumasını geliştirerek tekrar girdi. Daha sonra dönemin en ünlü grubu olan Paul Whiteman Orkestrası'na katıldı (<https://www.encyclopedia.com/media/encyclopedias-almanacs-transcripts-and-maps/b-e-iderbecke-bix-1903-1931>).

Ne yazık ki 1931'de alkolizmin kötü etkileri nedeniyle öldü ve cenazesi Davenport'a getirildi. Bix Beiderbecke'in müziğinin hikayesi birçok neden dolayı önemlidir. Küçük yaşta piyano eğitimi almış olmasına rağmen, üstün yeteneğiyle kendi kendine kornet çalmayı öğrenmesi, duyduğu caz şarkılarını çalma isteği Bix'in benzersiz bir stil geliştirmesinde etkili oldu. Çoğunluğu siyah olan caz müzisyenleri arasında ilk kez ciddiye alınan ve takdir edilen beyaz caz müzisyenlerinden biriydi (<https://www.iowapbs.org/iowapathways/my/path/2483/bix-beiderbecke>).

Kariyeri boyunca birlikte çalıştığı müzisyenler şunlardır;

Piyanist Dick Voynow, klarnetçi Jimmy Hartwell, bonjocu Bob Gillette, davulcu Vic Moore, saksafoncu Frankie Trumbauer, gitarıcı Eddie Lang, kemancı Joe Venuti, kontrbasçı Steve Brown, besteci Hoagy Carmichael, tromboncu Jack Teagarden, şarkıcı Bing Crosby, kemancı Matty Malneck.

Yer aldığı eserlerden bazıları ise şunlardır;

Singin' the Blues (<https://www.youtube.com/watch?v=0Ue9igC7fII>).

I'm Coming Virginia (<https://www.youtube.com/watch?v=oW7YYt0F-K4>).

At the Jazz Band Ball (<https://www.youtube.com/watch?v=ZxP0cf1bpTM>).

In a Mist (https://www.youtube.com/watch?v=J2_Ai8dgBko).

Flashes (<https://www.youtube.com/watch?v=UK2PW4di53I>).

Şekil 3. 41. Bix Beiderbecke.

(https://en.wikipedia.org/wiki/Bix_Beiderbecke)

Şekil 3. 42. Bix Beiderbecke In A Mist piyano notası

(<https://www.abebooks.com/signed-first-edition/Mist-Modern-Piano-together-copy-sheet/31715264896/bd>).

3.3.4. Dixieland stilinin önemli davulcuları

1. Warren “Baby” Dodds 2. Arthur James “Zutty” Singleton 3. Tony Sbarbaro 4. George Godfrey Wettlin

Warren “Baby” Dodds

New Orleans stilinde detaylı bir şekilde bahsettiğimiz Dodds, caz müziğinin gelişiminde önemli rol oynayan davulculardan biri olmuştur. Hem New Orleans cazı hem de Dixieland stili içinde önemli bir yer edinmiştir. New Orleans cazının gelişimi, zamanla Dixieland tarzının ortaya çıkmasına zemin hazırladı. Dixieland, New Orleans cazının daha organize ve enerjik bir biçimi olarak tanımlanabilir. 1930'lu ve 1940'lı yıllarda Baby Dodds, bu tarzın yayılmasında aktif bir rol oynadı. Louis Armstrong's Hot Five ve Hot Seven gibi efsanevi gruplarla çalışarak, Dixieland müziğinin temelini atan kayıtların bir parçası oldu. Bu kayıtlar, caz müziğinin evriminde bir dönüm noktası olarak kabul edilir ve Dodds'un ritmik katkıları, müziğin dinamik yapısını güçlendirmiştir. Dodds, Dixieland döneminde de etkinliğini sürdürerek caz gitaristi Eddie Condon ve klarnetçi Mezz Mezzrow gibi müzisyenlerle iş birliği yaptı. Onun ritmik yenilikleri, Dixieland cazının karakteristik enerjik yapısını şekillendiren unsurlardan biri oldu. Swing ve Bebop gibi yeni caz türleri ortaya çıksada, Dodds geleneksel New Orleans ve Dixieland tarzını koruyarak müzik yapmaya devam etti. Warren “Baby” Dodds, caz tarihinde sadece bir davulcu olarak değil, aynı zamanda bir öncü olarak anılmaktadır. Hem New Orleans cazının temellerini atan hem de Dixieland tarzının gelişimine büyük katkıda bulunan Dodds, ritmik ifadeyi ve doğaçlamayı geliştiren teknikleriyle birçok müzisyene ilham kaynağı olmuştur. Onun katkıları, caz müziğinin bugünkü çeşitliliğinde ve zenginliğinde önemli bir yer tutmaktadır.

Arthur James “Zutty” Singleton

New Orleans stilinde de detaylı olarak bahsettiğimiz Singleton, hem New Orleans cazı hem de Dixieland stili içinde önemli rol oynamıştır. New Orleans cazı, kolektif doğaçlama ve enerjik ritimleriyle bilinirken, Singleton bu tarzın gelişimine yön veren davulculardan biri oldu. Louis Armstrong, piyanist ve besteci Jelly Roll Morton ve saksafoncu Sidney Bechet gibi efsane isimlerle çalışarak, New Orleans cazının temel unsurlarını pekiştirdi. Singleton'un en önemli yeniliklerinden biri fırça (brush) tekniğini geliştirmesi oldu. Bu teknik, caz davulculuğunda daha yumuşak ve akıcı bir ritim

yaratılmasına yardımcı oldu. Aynı zamanda trampet ve zil kombinasyonlarını ustalıkla kullanarak New Orleans cazında davulun daha belirgin bir rol üstlenmesini sağladı. O dönemde çoğu davulcu, sadece ritim tutma göreviyle sınırlıyken, Singleton davulu yaratıcı bir enstrüman olarak öne çıkardı. New Orleans cazının bir devamı ve gelişmiş formu olan Dixieland, 1920'lerin sonlarından itibaren caz sahnesinde önemli bir yer edinmeye başladı. Singleton, bu tarzın yaygınlaşmasına katkı sağlayan öncü davulculardan biri oldu. 1930'larda Chicago ve New York caz sahnelerine katılarak, Dixieland' in daha dinamik ve yapılandırılmış bir biçime evrilmesinde aktif rol oynadı. Bu dönemde Singleton, gitarist Eddie Condon, klarnetçi Mezz Mezzrow ve kornetçi Muggsy Spanier gibi ünlü müzisyenlerle iş birliği yaparak Dixieland tarzının önemli kayıtlarında yer aldı. Louis Armstrong' un gruplarında çalarak hem ritmik hem de teknik açıdan Dixieland müziğini daha da ileri taşıdı. Arthur James “Zutty” Singleton, hem New Orleans hem de Dixieland cazının gelişiminde kritik bir rol oynayan yenilikçi bir davulcu olarak caz tarihine geçti. Fırça tekniği, ritmik çeşitliliği ve yaratıcı çalım ile caz müziğinin ritim anlayışına büyük katkılar sağladı. Onun etkisi, sadece çaldığı dönemde değil, günümüz caz davulcuları üzerinde de hissedilmeye devam etmektedir. Singleton, New Orleans cazının ruhunu koruyarak, Dixieland' in enerjik yapısını şekillendiren en önemli figürlerden biri olmuştur.

Tony Sbarbaro

Ragtime döneminde detaylı olarak incelediğimiz Sbarbaro'nun müzikal yolculuğu Dixieland döneminde de devam etmektedir. Müziğin tarihine bakıldığında, bazı isimler dönemin ruhunu şekillendiren öncü figürler olarak karşımıza çıkar. Tony Sbarbaro, caz tarihinin en önemli davulcularından biri olarak, Ragtime'dan Dixieland'e uzanan müzikal dönüşümün içinde yer almış ve ritmik yapısıyla bu sürece katkıda bulunmuştur. 1897 yılında New Orleans'ta doğan Sbarbaro, 20. yüzyılın başlarında müziğe duyduğu tutku sayesinde, davul çalmaya başladı ve bu alanda kendini geliştirdi. Sbarbaro' nun müzik kariyerine başladığı yıllarda Ragtime, popüler bir müzik türüydü. Ragtime, senkoplü ritimleri ve belirgin piyano melodileriyle tanınırken, davul bu türde yardımcı bir enstrüman olarak kullanılıyordu. Ancak Tony Sbarbaro'nun yetenekleri, onun davulu sadece ritim tutan bir enstrüman olmaktan çıkarıp müziğin dinamik bir unsuru haline getirmesini sağladı. Ragtime'ın hızla gelişmesi ve New Orleans'ta farklı müzikal etkilerin bir araya gelmesiyle birlikte, cazın doğuşu kaçınılmaz hale geldi. Sbarbaro'nun en büyük çıkışı, 1917 yılında Original Dixieland Jass Band (ODJB) grubuna katılmasıyla gerçekleşti. Bu

grup, caz tarihinin ilk kayıtlarını yapan topluluk olarak bilinmektedir. Sbarbaro'nun bu gruptaki performansı, onun Dixieland tarzının temelini atan davulculardan biri olmasını sağladı. "Livery Stable Blues" ve "Tiger Rag" gibi parçalar, cazın erken dönem kayıtları arasında yer aldı ve bu eserlerde Sbarbaro'nun enerjik ve yaratıcı davul vuruşları büyük beğeni topladı. Dixieland cazı, Ragtime'ın daha doğaçlamaya açık, enerjik ve kolektif bir müzik formuna evrilmesiyle gelişti. Bu dönüşümde Tony Sbarbaro'nun etkisi büyüktü. Kendisi, davulun sadece arka planda ritim tutan bir unsur değil, müziğe karakter katan önemli bir öge olduğunu gösterdi. Çoğu erken dönem caz müzisyeni gibi, o da Avrupa ve Afrika ritmik geleneklerini sentezleyerek kendine özgü bir stil geliştirdi. Müziğin değişen dünyasına rağmen Sbarbaro, hayatı boyunca Dixieland tarzına sadık kaldı. 1940'lara kadar ODJB ile performanslarına devam etti ve caz müziğinin gelişiminde önemli bir figür olarak kaldı. Onun ritmik yenilikleri, sonraki caz davulcuları için ilham kaynağı oldu ve Dixieland mirasının korunmasında büyük rol oynadı. Tony Sbarbaro'nun müzikal yolculuğu, sadece teknik yetkinliği değil, aynı zamanda müziğe duyduğu tutkuyla da şekillendi. Ragtime'dan Dixieland'e uzanan bu süreç, onun müziğe olan katkısını ve cazın evrimindeki yerini gözler önüne sermektedir. Bugün bile caz tarihine dönüp bakıldığında, Sbarbaro'nun ritmik yenilikleri ve enerjik performansları, onu unutulmaz bir müzikal figür haline getirmektedir.

George Godfrey Wettling

28 Kasım 1907'de Amerika Birleşik Devletleri'ne bağlı Kansas eyaletinin başkenti Topeka' da doğan Wettling, gençlik yıllarında ailesiyle birlikte Chicago'ya taşındı. Amerikalı davulcu ve aynı zamanda eğitimci olan Roy Knapp ile davul çalıştı ve erken dönem caz davulcularının en önemli isimlerinden Baby Dodds gibi müzisyenleri dinledi. 1920' li yıllarda Chicago'lu birkaç grup ile çalışan George, 1930'lu yılların ortasında erken dönem caz müzisyenlerinden kornet icracısı Paul Mares ile birlikte çaldı. 1935 yılının başlarında orkestra şefi İngiliz Jack Hylton'ın grubu ile turneye çıktı ve 1 yıl sonra Amerikalı caz trompetçisi, besteci, şarkıcı ve orkestra şefi olan Wingy Manone ile başka şehirlerde çaldı. 1937 yılının başında New York'a taşınan Wettling, Amerikalı klarnetçi Artie Shaw'un grubuna katıldı ve çok geçmeden ayrıldı. 1939 yılının başlarına kadar orkestra şefi ve caz trompetçisi Bunny Berigan ve Mr. Swing olarak bilinen ve cazın ilk vibrafoncularından biri olan Red Norvo ile çalıştıktan sonra 1939 yılının ortalarında orkestra şefi ve keman icracısı olan Paul Whiteman'ın orkestrasına katıldı. Sonraki yıllarda

Amerikalı caz tromboncusu ve orkestra şefi olan Miff Mole ile sık sık sahne aldı. 1943-1952 yılları arasında ABC stüdyolarının kadrolu müzisyenliğini yapan Wettling aynı zamanda Eddie Condon's Club'da uzun süre konserler verdi (<https://www.encyclopedia.com/arts/dictionaries-thesauruses-pictures-and-press-releases/wettling-george-godfrey>).

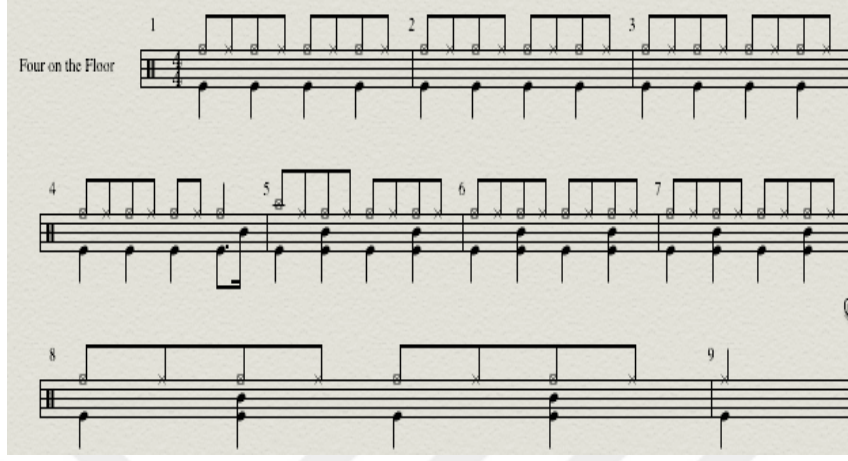
Modern Drummer adlı sitede Wettling ile ilgili şu sözlere yer verilmiştir;

“Wettling, Baby Dodds'un kavramsal ve stilistik unsurlarını alıp bir üst seviyeye taşıdı. Baskın "dört vuruşlu" bas davul her zaman bir Wettling ticari markası olarak kaldı, ancak stili aynı zamanda renk ve gölgelendirme, sağlam ancak esnek bir zaman hissi ve hassas bir dokunuş eklemeyi de içeriyordu. Aldığı birkaç solo yaratıcı ve iyi düşünülmüş olsada, gruptan ayrı durmak yerine onunla bütünleşmek onun en büyük müzikal kaygısıydı. Caz tarihçileri arasında haksız yere hafife alınmasına rağmen George Wettling, Baby Dodds'un çığır açan çalışması ile Dave Tough ve Gene Krupa tarafından benimsenen daha gelişmiş yaklaşım arasında önemli bir bağlantıydı” (<https://www.moderndrummer.com/2010/01/george-wettling/?srsltid=AfmBOopsc8WAyo5U3OSSd8ZLL5i8b4M4wcJLTu6joztfdDkrEbGsqRJN>).

Daha sonra Dixieland müziğiyle tanınan trompetçi Yank Lawson, trompetçi Richard Durant Cary, caz tarihinin en önemli şarkıcılarından ve bestecilerinden Billie Holiday, klarnetçi PeeWee Russel, trombonist ve şarkıcı Jack Teagarden, tenor saksafon icracısı ve orkestra şefi Bud Freeman, caz piyanisti Joe Sullivan, saksafon ve klarnet icracısı Sidney Bechet ve caz piyanisti Ralph Sutton ile çok sayıda kayıtlar yaptı. Akciğer kanserinden dolayı ölen George Godfrey Wettling, hayatının son yıllarında New York' taki Gaslight Club' da kendi orkestrasını yönetti ve Amerikalı caz klarnetçisi Clarence Hutchenrider ile birlikte çalıştı. Ayrıca amatör bir ressam olan Wettling'in eserleri birçok caz plak albüm kapaklarını süsledi. Resimlerinden oluşan bir koleksiyon Rutgers Üniversitesi'nde ki Caz Çalışması Enstitüsü'nde tutulmaktadır (<https://www.encyclopedia.com/arts/dictionaries-thesauruses-pictures-and-press-releases/wettling-george-godfrey>).

Dixieland stili ve daha sonra Chicago stilinin önemli davulcularından biri olan Wettling, zevkli ve yaratıcı bir davulcuydu. Kısa sürede en iyi grup davulcusu olarak anılmaya başlandı. Wettling, davulcu Babby Dodds'un kavramsal ve stilistik unsurlarını alıp bir üst seviyeye taşıdı. Baskın dört vuruşlu bas davul çalımı Wettling'in markası haline gelmişti (<https://www.moderndrummer.com/2010/01/george-wettling>).

Wetling'in davul alımında Baby Dodds'un etkilerini görebiliriz. Özellikle bas davulun güçlü kullanımı, senkoplu trampet atakları, fırça kullanım tekniği ön plana çıkmasını sağlar. Four on the floor tekniğini kullanmasıyla bilinirdi.

Şekil 3. 43. Davul setinde four on the floor (Kick vuruşlarının 1,2,3 ve 4.vuruşlara gelmesi)

(<https://grahamenglish.com/four-on-the-floor-beat/>).

Şekil 3. 44. George Godfrey Wetling

(https://www.drummerworld.com/drummers/George_Wetling/).

George Wettling'in yer aldığı bazı eserler şunlardır;

Royal Garden Blues

Bu şarkı, caz dünyasında çokça bilinen ve sevilen bir klasik olup, Spencer Williams tarafından 1921 yılında bestelenmiştir. Parça, özellikle Chicago ve swing dönemi cazının temellerine dayanarak hem orkestral hem de solo performanslar için popüler bir seçim olmuştur. Müzikal olarak, 12 barlık bir blues formülüne sahip ve caz orkestraları, solo çalgıcılar için sıklıkla repertuarda yer almaktadır ([https:// www. youtube. com/watch?v = hR N6P0K714I](https://www.youtube.com/watch?v=hRN6P0K714I)).

Muskrat Ramble

Bu şarkı Louis Armstrong'un popülerleştirdiği bir caz parçasıdır ve çeşitli yorumları bulunmaktadır. Wettling'in bu şarkıdaki performansı, cazın erken dönem özelliklerini yansıtır. George genellikle swing bir ritimle çalarak grubun temposuna uygun bir alt yapı sağlar. Bu da cazın karakteristik özelliğidir ([https://www.youtube.com/watch?v= p F n p 1 2hdc](https://www.youtube.com/watch?v=pFnpl2hdc)).

That Da Da Strain

Wettling'in davul çalma stili swing ritmine derinlemesine kök salmıştı ve bu şarkıda senkopasyonu kusursuz bir şekilde entegre etme yeteneği açıkça görülüyor. Parçaya eğlenceli bir karakter katan yaratıcı ritmik varyasyonlara izin verirken grubun geri kalanı için sağlam bir temel sağlıyor. Ride zili genellikle şarkıyı ileriye taşıyan sabit bir ritim çalarken trampet vurguları derinlik ve karmaşıklık katıyor ([https://www. youtube. Com / w atch?v = UxhEPjBo7bw](https://www.youtube.com/watch?v=UxhEPjBo7bw)).

Wettling'in kariyeri boyunca çalıştığı müzisyenlerden bazıları ise şunlardır;

Gitarist Eddie Condon, kornetçi Muggsy Spanier, klarnetçi Pee Wee Russell, klarnetçi Mezz Mezzrow, trompetçi Wild Bill Davison, şarkıcı ve tromboncu Jack Teagarden, klarnetçi ve orkestra şefi Benny Goodman'dır. Ayrıca trompetçi, besteci ve orkestra şefi Louis Armstrong ile bazı konserlerde birlikte çaldığı bilinmektedir.

Wetling'in çalıştığı orkestralar ise şunlardır;

Eddie Condon and His Band

Şekil 3. 45. Eddie Condon And His Band

(<https://www.youtube.com/watch?v=p3uWR92Zfho>).

Muggsy Spanier Band

Şekil 3. 46. Muggsy Spanier

(https://en.wikipedia.org/wiki/Muggsy_Spanier).

3.4. Chicago Stili

3.4.1. Chicago stilinin tarihsel kökeni

1917 yılında ABD'nin 1. Dünya savaşına katılmasıyla ABD ordusu birliklerinin disiplinini bozduğu gerekçesiyle New Orleans'taki caz performanslarının sergilendiği Storyville bölgesini kapatmak istemiştir. Bu durum birçok müzisyenin işsiz kalmasına yol

açmıştır. Mississippi Nehri'nden kalkan teknelere binen müzisyenlerin Pittsburgh, Memphis, Kansas City ve St. Louis şehirlerinden geçmeleri ve birçoğunun bu şehirlere yerleşmesi caz müziğinin yayılmasına sebep olmuştur. Özellikle St. Louis, New Orleans gruplarında saksofonun, kornetin yanında yer almaya başladığı şehir olması açısından önemlidir (Yavuz, 2022, s. 36).

Berke Özgümüş, 2024 yılında yazmış olduğu Müzik Teknolojilerinin Caz Davul Tınısı Üzerindeki Etkisinin Tarihsel Gelişimi adlı tezinin 31. Sayfasında şu ifadelere yer vermiştir;

“1916 ve 1920 yılları arasında daha iyi yaşam standartları, daha fazla özgürlük ve daha iyi iş imkanlarına ulaşmak amacıyla farklı meslek grubu ve statüde olan yarım milyona yakın Afrika kökenli Amerikalı güneyden kuzeye göçtü. Amerikan tarihinde Büyük Göç (Great Migration) olarak isimlendirilen bu olayla beraber cazın merkezi de New Orleans'tan Chicago'ya taşınmıştı. New York'ta bulunan ve göçle birlikte nüfusunun tamamı siyah Amerikalı'lardan oluşan Harlem ise daha sonraları cazın merkezi Chicago'nun yerini alacaktı. Caz tarihinde birçok isim bu dönemde duyulmuştu” (Özgümüş, 2024, s. 31).

Baturay Yarkın, 2022 yılında yazmış olduğu 1970-1980 Yılları Arasında Yayımlanan Ve Türk Müziği Öğeleri İçeren Caz Albümlerindeki Müzikal Ve Yapısal Unsurlar Bağlamında Model Bir Beste Çalışması adlı tezinin 25. Sayfasında şu ifadelerle yer verilmiştir;

“Bu dönemde saksafonun önemi artmış ve kolektif doğaçlama yerine bireysel sololar ön plana çıkmıştır. Chicago stilinde tuba yerini kontrbasa, banjo yerini gitara bırakmış ve müziğin temposu Dixieland stiline göre hızlanmıştır. 1930'lu yıllarda kayıt stüdyolarının, yayınevlerinin ve imkanların New York'ta artmasıyla beraber, müzisyenler buraya yerleşmiş ve caz müziği oldukça popülerleşecek olan yeni bir türe evrilmiştir” (Yarkın, 2022, s. 25).

Caz müziğinin ilk stilleri Ragtime ve New Orleans olarak kabul edilsede altın çağını bu göçlerin doğal sonucu olarak 1920' li yıllarda Chicago' da yaşamıştır. Cazın en ünlü plak kayıtları, New Orleans stiline doğduğu kentte değil, Birinci Dünya Savaşı'ndan sonra daha da popüler hale gelen Chicago'da gramofon için kaydedilmiştir. Chicago'daki en önemli caz orkestraları olarak; King Oliver Orkestrası, Louis Armstrong'un “Hot Five” ve “Hot Seven” adlı orkestraları, Jelly Roll Morton'ın “Red Hot Peppers”ı ve Johnny Dodds'ın “New Orleans Wonderers”ı sıralanabilir (Keseroğlu, 2005, s. 19).

3.4.2. Chicago stilinin özellikleri

Chicago stilinde bireysel sololar ön plana çıkmaktadır. Özellikle trompet, trombon ve klarnet solo performanslarıyla dikkat çekmektedir. Chicago cazı New Orleans stiline göre tempo olarak daha hızlı, ritim olarak daha enerjiktir. Bu, dönemin şehir dinamizmini yansıtır. Tuba yerini kontrbasa, banjo yerini gitara bırakmıştır. Piyano, saksafon ve kontrbas daha sık kullanılmaya başlanmıştır. Chicago cazı, swing dönemine geçişte önemli bir geçiş olmuştur. Daha akıcı ritimler ve solo ağırlıklı çalma tarzı, swing ve big band cazının doğmasına zemin hazırlamıştır. Chicago stili, New Orleans stilinin doğaçlamaya dayalı yapısından farklı olarak daha belirgin aranjmanlara sahiptir. Parçaların yapıları belirgin hale getirilmiş, doğaçlamalar belirli bölümlere ayrılmıştır.

3.4.3. Chicago stilinin önemli müzisyenleri

1. Louis Armstrong
2. King Oliver
3. Bix Beiderbecke
4. Earl Hines
5. Gene Krupa
6. Eddie Condon
7. Jelly Roll Morton

3.4.4. Chicago stilinin önemli orkestraları

King Oliver' s Creole Jazz Band

Şekil 3. 47. King Oliver' s Creole Jazz Band (Johnny Dodds, Baby Dodds, Honore Dutrey, Louis Armstrong, King Oliver, Lil Hardin, Bud Scott)

(<http://oldtimeblues.net/tag/king-oliver/>).

Louis Armstrong And His Hot Five & Hot Seven

Şekil 3. 48. Louis Armstrong And His Hot Five (Johnny St. Cyr, Kid Ory, Louis Armstrong, Johnny Dodds, Lil Hardin-Armstrong)

(<https://syncopatedtimes.com/louis-armstrong-and-his-hot-five/>).

Şekil 3. 49. Louis Armstrong and His Hot Seven (Louis Armstrong, Johnny Dodds, Baby Dodds, Totey Thomas, Lil Hardin Armstrong, Fred Robinson, Lonnie Johnson)

(<https://www.last.fm/music/Louis+Armstrong+&+His+Hot+Seven>).

Wolverines Orchestra

Şekil 3. 50. Wolverines Orchestra (Vic Moore, Jimmy Hartwell, George Johnson, Bix Beiderbecke, Al Gande, Min Leibbrook, Bob Gillette)

([https://en.wikipedia.org/wiki/The_Wolverines_\(jazz_band\)](https://en.wikipedia.org/wiki/The_Wolverines_(jazz_band))).

McKenzie and Condon' s Chicagoans

Şekil 3. 51. McKenzie and Condon' s Chicagoans (Gene Krupa, Eddie Condon, Bud Freeman, Jim Lanigan, Jimmy McPartland, Mezz Mezzrow, Frank Teschemacher, Joe Sullivan)

(<https://www.youtube.com/watch?v=J7M59PpZWLS>).

Erskine Tate's Vendome Orchestra

Şekil 3. 52. Erskine Tate's Vendome Orchestra (Louis Armstrong, Ed Atkins, Buster Bailey, Jimmy Bertrand, Frank Etheridge, Stump Evans, Angelo Fernandez, John Hare, Freddie Keppard, Noval Morton, Adrian Robinson, James Tate, Erskine Tate, Teddy Weatherford, Fayette Williams)

(<https://syncopatedtimes.com/erskine-tates-vendome-orchestra/>).

Carroll Dickerson Orchestra

Şekil 3. 53. Carrol Dickerson Orchestra (Pete Briggs, Mancy Carr, Bert Curry, Carroll Dickerson, Gene Anderson, Willie Hightower, Homer Hobson, Fred Robinson, Zutty Singleton, Crawford Wethington)

(<https://syncopatedtimes.com/caroll-dickersons-savoy-orchestra/>).

Paul Whiteman Orchestra

Şekil 3. 54. Paul Whiteman Orchestra (Roy Bargy, Lennie Hayton, Paul Whiteman, Irving Friedman, Michael Pingitore, George Marsh, Charles Gaylord, Eddie Pinder, Austin Young, Min Leibbrook, Rube Crozier, Charles Strickfaden, Kurt Dieterle, Mischa Russell, Marty Malneck, Charles Margulis, Wilber Hall, Mike Trafficante, Roy Mayer, Chester Hazlett, Frankie Trumbauer, Bill Rank, Jack Fulton, Bix Beiderbecke, Boyce Cullen, Harry Goldfeild)

(<https://syncopatedtimes.com/paul-whiteman-and-his-orchestra/>).

3.4.5. Chicago stiline önemli davulcuları

1. Warren “Baby” Dodds 2. Arthur James “Zutty” Singleton 3. Dave Tough 4. Gene Krupa 5. George Wettling

Caz tarihinin en önemli davulcularından olan Warren “Baby” Dodds ve Arthur James “Zutty” Singleton, müziğin ritmik gelişiminde büyük bir rol oynamış isimlerdir. İkisi de New Orleans’ta doğup yetişmiş, ancak müzikal kariyerleri Chicago cazının şekillenmesine katkı sağlayarak ilerlemiştir. Onların yolculuğu, cazın doğduğu sokaklardan büyük şehirlerin sahnelerine uzanan bir hikâyeyi temsil eder.

Warren “Baby” Dodds

New Orleans stiline de bahsettiğimiz, 1898’de New Orleans’ta doğan Baby Dodds, müzikal kariyerine erken yaşlarda başladı. O dönemde davul, caz müziğinde tam anlamıyla bağımsız bir enstrüman olarak kabul edilmese de Dodds’un yenilikçi yaklaşımı bu algıyı değiştirdi. King Oliver’ın Creole Jazz Band’i ile çalması, onun için önemli bir dönüm

noktasıydı. New Orleans'taki sokak gruplarında çalarak davul becerilerini geliştiren Dodds, “press roll” adı verilen sürekli ve yoğun trampet vuruşlarını caz müziğine kazandırdı. Onun ritmik yapısı, müziğe sadece bir tempo değil, aynı zamanda duygusal bir akış kazandırdı. 1918'de Chicago'ya göç eden King Oliver'ı takip eden Dodds, Louis Armstrong'un da katıldığı Creole Jazz Band ile Chicago'nun büyüyen caz ortamında çalmaya başladı. Chicago'da, New Orleans'ın geleneksel kolektif doğaçlama anlayışı yerini daha yapılandırılmış bir caz stiline bırakırken, Dodds bu değişimi destekleyen önemli figürlerden biri oldu. Davulun daha belirgin ve yaratıcı bir rol üstlenmesine katkıda bulundu.

Arthur James “Zutty” Singleton

New Orleans ve Dixieland stilinde de bahsettiğimiz, 1898'de New Orleans'ta doğan bir diğer büyük davulcu olan Zutty Singleton, Baby Dodds ile benzer bir yol izledi. New Orleans'ın müzikal dokusu içinde yetişen Singleton, fırça (brush) kullanımı ve bağımsız trampet çalımı ile caz davulculuğuna yeni bir boyut kazandırdı. Singleton, gençlik yıllarında çeşitli yerel gruplarla çaldıktan sonra, 1920'lerin ortalarında St. Louis ve daha sonra Chicago'ya geçti. Onun en büyük katkılarından biri, hi-hat pedalının kullanımını caz müziğinde yaygınlaştırması oldu. Aynı zamanda davulda daha melodik ve renkli vuruşlar kullanarak ritmi bir destek unsuru olmaktan çıkarıp müziğin temel unsurlarından biri haline getirdi. Chicago'ya geldikten sonra Louis Armstrong, Earl Hines ve Jelly Roll Morton gibi büyük isimlerle çalıştı. Baby Dodds gibi o da New Orleans'taki özgür doğaçlama geleneğini Chicago'nun daha yapılandırılmış müziğine uyarlamayı başardı. Swing tarzının gelişiminde etkili olan ritmik akıcılığıyla caz davulculuğuna büyük katkılar sundu. Warren “Baby” Dodds ve Arthur James “Zutty” Singleton, Chicago cazının swing'e evrim geçirmesine katkıda bulunan önemli isimler olarak tarihe geçti. Baby Dodds, doğaçlama yapısını koruyarak klasik New Orleans stilini devam ettirdi, ancak Chicago'nun daha bireysel sololara odaklanan yapısına uyum sağladı. Singleton ise daha modern bir yaklaşımla davulun rolünü genişletti ve swing davulculuğunun öncülerinden biri oldu.

Dave Tough

Amerika Birleşik Devletleri'nin Ortabatı eyaletlerinden biri olan Illinois'da 26 Nisan 1907 yılında doğan Dave'in ailesi ve çevresi, davula olan tutkusunu desteklemiyordu. Chicago'da Austin Lisesi Çetesi olarak bilinen bir grubun üyesiydi ve Amerika'lı saksafon

ve klarnet icracısı Bud Freeman'ın arkadaşıydı ([https://en.wikipedia.org/wiki/Dave Tough](https://en.wikipedia.org/wiki/Dave_Tough)).

İlerleyen zamanlarda güney Chicago'ya giden Tough, sürekli gelişmekte olan ve heyecan verici caz sahneleriyle tanışmıştı. Burada arkadaşı Bud Freeman, klarnetçi Woody Herman, gitarist Eddie Condon, kornetçi Red Nichols, cazın ilk vibrafoncularından biri olarak bilinen Red Norvo, tromboncu Tommy Dorsey, trompetçi Bunny Berigan ve swing kralı olarak bilinen Amerika'lı klarnetçi ve orkestra şefi Benny Goodman ile çalıştı. 1920'lerin sonlarına doğru Dave, serbest çalışmalar yaparak Nice ve Paris arasında gidip geldi. Yurt dışında George Carhart ile çalıştı ve Paris'teyken Mezz Mezzrow ile yoğun bir şekilde çalıştı. Daha sonra Avrupa'da turne ve kayıtlar yaptı. Resmi bir kaydı olmasa da Tough, 1942-44 yıllarının bir kısmını Shaw'un Deniz Orkestrası'nda çalarak Donanma'da geçirdi. Tough'un zengin kültürel deneyimleri nedeniyle, geniş müzik bilinci, özellikle Big Band'den Bebop'a kadar birçok müzik stili arasında iyi bir geçiş yapma yeteneği sağladı. Tough, Jamboree etiketiyle yayınlanan küçük bir albüme öncülük etti ([https:// www . all ab outjazz.com/musicians/dave-tough/](https://www.allaboutjazz.com/musicians/dave-tough/)).

Caz Kitabı yazarı Berendt, 1991 yılında basılan Caz Kitabı adlı kitabının 363. sayfasında Dave Tough için şu ifadelerle yer vermiştir;

“Chicago stili müzisyenlerinin çevresinden çıkan en önemli davulcu 1948’de ölen Dave Tough’dur ve o da modern sanatın birliğinin farkında olan bir müzisyendir. Ressam değildi, ama yazarlığa hevesli biri olarak büyük çağdaş edebiyatla flört etti; tıpkı Bix Beiderbecke’nin senfonik müzikle flörtü gibi. Tough zamanın en ince ve en yaratıcı caz davulcularından biriydi. Davul ona göre, üzerinde her solist için doğru rengi hazır tuttuğu ritmik bir paletti. 1944’te Woody Herman’ın orkestrasının davulcusu olarak büyük beğeni topladı ve “davul harikası” olarak nitelendirilmenin keyfini yaşadı” (Berendt, 1991, s. 364).

1932’de hastalığı nedeniyle bir süre hareket etmekte zorlandı. Ardından 1935’te sahnelere geri döndü. Artık küçük gruplardan çok büyük orkestralar ile çalışıyordu ([https://www.drummerworld.com/drummers/Dave Tough.html](https://www.drummerworld.com/drummers/Dave_Tough.html)).

Modern Drummer adlı internet sitesinde, Dave Tough ile ilgili bir yazıda şu ifadelerle yer verilmiştir;

“Dave Tough, çalıştığı her grubu neredeyse kusursuz zamanlama ve kendine özgü, canlı stiliyle kontrol ediyordu. Baby Dodds’tan çok etkilenen Tough’un temel kaygıları müzikalite, sarsılmaz bir nabız sağlamak ve topluluk performansını bütünleştirmekti. Çalışımı incelikli ama ilham vericiydi ve nadiren solo

çalsa da (söz konusu teknik yeteneği çok azdı) yalnızca Buddy Rich'in eşleşebileceği bir yoğunlukla çalışıyordu. Sadece 48 kilo ağırlığında olan Tough, Woody Herman grubunu eşsiz bir ateş, enerji ve sürüşle iletliyordu. Davullarını kesin perdelere akort etti, daha önce kullanılanlardan daha büyük ziller kullandı ve ride zilini setinin temel enstrümanı yaptı” (<https://www.moderndrummer.com/2010/07/dave-tough/>).

Dave Tough'un müzikal hayatı boyunca çalıştığı bazı müzisyenler şunlardır;

Klarnetçi, besteci ve orkestra şefi Benny Goodman, tromboncu, besteci ve orkestra şefi Tommy Dorsey, klarnetçi Artie Shaw, tenor saksafon ve klarnetçi, orkestra şefi Bud Freeman, gitarist ve orkestra şefi Eddie Condon, tromboncu ve şarkıcı Jack Teagarden'dır.

Dave Tough'un çalıştığı orkestralar ise şunlardır;

Benny Goodman Orkestrası

Şekil 3. 55. Benny Goodman Orkestrası

(<https://swingandbeyond.com/2019/03/23/flat-foot-floogie-1938-benny-goodman-with-harry-james-and-dave-tough/>).

Tommy Dorsey Orkestrası

Şekil 3. 56. Tommy Dorsey Orkestrası

(<https://swingandbeyond.com/2023/08/07/after-youve-gone-1936-tommy-dorsey-with-bud-freeman-joe-dixon-and-dave-tough/>).

Artie Shaw Orkestrası

Şekil 3. 57. Artie Shaw ve Dave Tough

(<https://swingandbeyond.com/2019/01/25/just-kiddin-around-1941-artie-shaw/>).

Woody Herman Orkestrası

Şekil 3. 58. Woody Herman Orkestrası

(<https://swingandbeyond.com/2018/01/13/red-top-1945-woody-herman/>).

Bud Freeman Orkestrası

Şekil 3. 59. Bud Freeman Orkestrası

(<https://www.youtube.com/watch?v=J7M59PpZWLs>).

Eddie Condon Orkestrası

Şekil 3. 60. Eddie Condon Orkestrası

[https://en.wikipedia.org/wiki/Eddie_Condon%27s#/media/File:Eddie_Condon,_Tony_Parenti,_Wild_Bill_Davison,_Brad_Gowans,_Jack_Lesberg,_and_Freddie_Ohms,_Eddie_Condon's,_New_York,_ca._June_1946_\(William_P._Gottlieb_01871\).jpg](https://en.wikipedia.org/wiki/Eddie_Condon%27s#/media/File:Eddie_Condon,_Tony_Parenti,_Wild_Bill_Davison,_Brad_Gowans,_Jack_Lesberg,_and_Freddie_Ohms,_Eddie_Condon's,_New_York,_ca._June_1946_(William_P._Gottlieb_01871).jpg)

Dave Tough'un yer aldığı kayıtlardan bazıları ise şunlardır;

Camel Caravan- Benny Goodman (<https://www.youtube.com/watch?v=clb4IbBsYXQ&list=PLv6IAQCse1O9ZhESIA80oNtxsK6Xm-N7C&index=10>).

Apple Honey- Woody Herman (<https://www.youtube.com/watch?v=UtcdpL0P56U>).

Northwest Passage- Woody Herman (<https://www.youtube.com/watch?v=ypG52YJZ0GA>).

Müzikal mükemmelliyetçiliği ve grupların çalmak zorunda olduğu ticari düzenlemelerin basitliği ve değişen caz sahnelerine duyduğu rahatsızlık, fiziksel ve ruhsal sağlığının bozulmasına neden oldu. Ayrıca dengesiz bir kişiliği vardı. 9 Aralık 1948'de evine giderken düşerek kafasına aldığı yaradan dolayı öldü (https://www.Drummerworld.com/drummers/Dave_Tough.html).

Şekil 3. 61. Dave Tough

(https://www.drummerworld.com/drummers/Dave_Tough.html).

Gene Krupa

1909 yılında Chicago’da doğan Gene Krupa, babasının ölümünden sonra 11 yaşında bir müzik şirketinde uşak olarak çalışmaya başladı ve bir müzik aleti alacak kadar para biriktirdi. Enstruman kataloğunda en ucuzu olduğu için bir davul seti almaya karar verdi. Krupa, o zamanlar Chicago’da bulunan birçok harika caz sanatçısından ders aldı ve bazen de onlarla çalma fırsatı buldu. En büyük ilham aldığı ve hayranlık duyduğu davulcu ise New Orleans davulcusu Baby Dodds olmuştu (<https://www.britannica.com/biography/Gene-Krupa>).

18 yaşına geldiğinde, caz gitaristi Eddie Condon, besteci ve tromboncu Glenn Miller, kornetçi Bix Beiderbecke gibi ünlü müzisyenlerle çalmaya başladı. Daha sonra caz vokalisti Red McKenzie’nin grubuyla ilk plağını kaydetti. Bas davulun ilk kullanıldığı plağın bu olduğu söylenir (Sermet, 1990, s. 80).

Bu kayıtlar Chicago tarzı kayıtların ilk örneği olarak kabul edilir (<https://www.britannica.com/biography/Gene-Krupa>).

28 yaşına kadar çeşitli gruplarla çaldıktan sonra Benny Goodman orkestrasına katılır, müzisyenliği ve yakışıklılığıyla biranda ünlü olur (Sermet, 1990, s. 80).

1938 yılında Carnegie Hall’da gerçekleşen çığır açıcı Benny Goodman konserinde, Krupa’nın Sing Sing Sing adlı şarkıda göstermiş olduğu etkili performansı ve Hollywood Hotel filminde aynı şarkıyı tekrarlaması onu modern davulculuğun bir örneği olarak tanımladı (<https://www.Smithsonianmag.com/arts-culture/gene-krupa-a-drummer-with-star-power-201508/>).

The Yonkers Ledger adlı dergide, “Gene Krupa’nın gelmiş geçmiş en iyi davulcu olarak zamansız etkisi” yazısında şu ifadeler yer verilmiştir;

“O zamanlar davul solosu çalmak radikal bir yenilikti. Krupa bunu başarmak için davul setinde bile benzersiz ayarlamalar yapmak zorundaydı. Performanslarının tonal çeşitliliğini artırmak için, rezonanslı tom-tom davulları ve ekstra ziller ekleyerek geleneksel trampet-kick-hi-hat düzenini genişletti. Goodman’ın grubuyla Carnegie Hall’daki efsanevi 1938 performansı, onun gürleyen solo tekniğinin nihai örneği olarak varlığını sürdürüyor” (<https://www.theyonkersledger.com/history/yonkers-gene-krupas-timeless-influence-as-greatest-drummer-ever/38033/>).

Krupa, Benny Goodman’daki çalıştığı süre boyunca gösteriş yapma ve ön planda olma eğilimindeydi. Bu enerjisi orkestrayı da ilerletiyordu. Fakat Krupa’nın bu gösterişliliği ve şovmenliğinin müziği gölgelediğini düşünen Goodman ile Krupa’nın arası açıldı ve kişilik çatışmalarına yol açtı (<https://www.britannica.com/biography/Gene-Krupa>).

Smithsonianmag adlı internet sitesinde ki yazıda, Smithsonian Jazz Masterworks Orkestrası’nın yapımcısı Kenneth Kimery’ye göre;

“Krupa grubun ön saflarında davulcuların olması konusunda ısrarcıydı. Benny Goodman seyircinin odağının kendisinde olmasını istiyordu diyor Kimery. Gene, belirli parçalarla Benny’nin şimşeklerini çaldı; sonunda bu ona işine mal oldu” (<https://www.smithsonianmag.com/arts-culture/gene-krupa-a-drummer-with-star-power-201508/>).

1938 yılında Benny Goodman orkestrasından ayrılarak kendi orkestrasını kurdu. Genellikle orkestrasına çok iyi davranan yumuşak başlı centilmen bir insan olan Krupa’nın tek yadırganacak yönü, orkestrasının çalışından memnun olmadığı zaman trombon bölümlerini değiştirmesiydi. Bunun sebebini kimse çözmemişti. Gene Krupa’nın ilk kurduğu orkestra 1943 yılına kadar devam etmişti. Orkestrasının aranjmanlarını genellikle

saksafoncu Jimmy Mundy, tromboncu ve besteci Fred Norman, aranjör ve trompetçi Elton Hill ve saksafoncu Benny Carter yapardı. Daha sonra orkestrasını dağıtan Gene, tekrar Benny Goodman ve tromboncu Tommy Dorsey orkestralarında çalıştı. 1944'te son orkestrasını kurdu ve bu orkestraya yaylı enstrümanlar da ekledi. Fakat bir süre sonra bu işten sıkılan Krupa, tekrar klasik caza dönerek 1951 yılına kadar devam etti (Sermet, 1990, s. 80).

Sonraki yıllarda Krupa birçok kayıt yaptı ve bu kayıtlar başarıya ulaştı. Popülerliğinin ötesinde, bir caz davulcusu olarak yaratıcılığının ve becerisinin gerçek bir göstergesiydi. Krupa'nın davulcu olarak artan başarısına rağmen, 1943'de uyuşturucu madde bulundurmaktan başı derde girdi ve 90 gün hapis cezasına çarptırıldı. Bu olay kariyerinin gerilemesine yol açtı (<https://www.theyonkersledger.com/history/yonkers-gene-krupas-timeless-influence-as-greatest-drummer-ever/38033/>).

1954'te davulcu Cozy Cole ile ortaklık kurarak, New York'ta bir davul okulu açtılar. Kısa bir süre sonra haftada ortalama 140 öğrenciye ulaştılar. Bu durum Krupa'nın davul etkisinin tabandan yaygınlaşmasını sağladı. 1960 yılında geçirdiği kalp krizinden sonra, davul çalmak yerine orkestraları yönetmeye odaklandı. 1967 yılında emekli olmasına rağmen 3 yıl sonra sahnelere geri döndü. Kariyerindeki son ve en unutulmaz performanslarından biri, Krupa'nın 16 Ekim'de lösemiden ölmesinden kısa bir süre önce 1973'te Carnegie Hall'da Benny Goodman, Teddy Wilson ve Lionel Hampton ile bir araya gelme konseriydi. Gene Krupa, tartışmasız olarak tarihin küresel üne kavuşan ilk davulcusuydu. Bu nedenle, hala dünya çapındaki davulcular tarafından saygı görüyor ve itibar görüyor (https://www.moderndrummer.com/2009/12/gene-krupa/?srltid=AfmB0oqXustpzawMIEseRKtObpNOt_jjihZgRk7bj8hHBEmC-b0s-AQ).

Gene Krupa 16 Ekim 1973'te kalp krizinden öldü. Ayrıca lösemi ve amfizemle boğuşuyordu. Illinois, Calumet City'deki Holy Cross Mezarlığı'na defnedildi (<http://www.Drummerman.net/biography.html>).

“Krupa, 1978'de Modern Drummer Hall Of Fame'e kabul edilen ilk davulcu oldu. Louis Prima'nın “Sing, Sing, Sing” adlı parçasının 1937'de Benny Goodman ve Orkestrası tarafından davulda Gene Krupa'nın yer aldığı Fats Waller'ın “Christopher Columbus” parçasıyla birleştirilmesiyle yapılan kaydı 1982'de Grammy Hall Of Fame'e kabul edildi” (https://en.wikipedia.org/wiki/Gene_Krupa).

Gene Krupa'nın yer aldığı önemli eserler şunlardır;

Sing, Sing, Sing (1937).

Benny Goodman Orkestrası ile kaydedilen bu parça, Gene Krupa'nın davul solosuyla ünlüdür. Krupa'nın güçlü tekniği ve davul setinde tom-tomları kullanması burada büyük rol oynar (<https://www.youtube.com/watch?v=3mJ4dpNalk>).

Drum Boogy (1941).

Gene Krupa'nın liderlik yaptĐı orkestra ile kaydedildi. Davul setinin caz dünyasında bir solo enstrüman olarak kullanılmasının ne kadar önemli olduğu bu kayıttan anlaşılabilir (<https://www.youtube.com/watch?v=tC5Yeo8Htb4>).

Let Me Off Uptown (1941).

Gene Krupa And His Orchestra tarafından kaydedilmiştir. Gene Krupa'nın ritmik ve dinamik davul alımları dikkat çekmektedir. Krupa'nın orkestrasını büyük bir ticari başarıya taşıyan şarkılardan birisidir (<https://www.youtube.com/watch?v=U8UnN3gcl3U>).

Dark Eyes (1940).

Krupa'nın orkestrasıyla kaydettiği ve Rus halk şarkısı Ochi Chornye'nin caz versiyonudur (<https://www.youtube.com/watch?v=IL8KL4czlhg>).

Rockin Chair (1941).

Hoagy Carmichael tarafından bestelenmiş klasik bir caz standardıdır. Gene Krupa'nın orkestrasıyla olan versiyonu, trompetçi Roy Eldridge'in vokali sayesinde en popüler versiyonlardan biri olmuştur. Caz müziğinde trompet ve vokalin i ie geçtiği başarılı örneklerden biri olarak kabul edilir. (<https://www.youtube.com/watch?v=5K9htUBh7lk>).

Stompin At The Savoy (1936).

Caz tarihinin önemli standart şarkılarından biridir. Benny Goodman Quartet tarafından kaydedilmiştir. Gene Krupa, özellikle fırçalarla çalma tekniği ve dinamik geçişleriyle parçaya enerji katar. O dönemde davulcuların geri planda kalmasına rağmen, Krupa'nın davulu melodik ve ön planda olan bir enstrüman gibi kullanması dikkat ekmektedir. (<https://www.youtube.com/watch?v=mssJwvXlsCI>).

Drums

Sing Sing Sing

Written by Benny Goodman

For Jazz Big Band

Arranged by Daniel B.

Moderately Fast

Swing

A

B

C

D

E

Şekil 3. 62. Gene Krupa'nın Sing, Sing, Sing adlı şarkıda çaldığı davulun notasının 1. Sayfası

(<https://musescore.com/user/32604178/scores/5635517>).

The image displays a musical score for a drum solo, specifically for Gene Krupa's 'Sing, Sing, Sing'. The score is written on ten staves. The first two staves show a complex rhythmic pattern with eighth and sixteenth notes, accented. The third staff is marked 'F SOLO' and shows a simpler pattern. The fourth staff continues the complex pattern. The fifth staff shows a pattern with eighth notes and rests. The sixth staff shows a pattern with eighth notes and rests. The seventh staff shows a pattern with eighth notes and rests. The eighth staff shows a pattern with eighth notes and rests. The ninth staff is marked 'G tutti' and shows a pattern with eighth notes and rests. The tenth staff shows a pattern with eighth notes and rests.

Şekil 3. 63. Gene Krupa'nın Sing, Sing, Sing adlı şarkıda çaldığı davulun notasının 2. sayfası

(<https://musescore.com/user/32604178/scores/5635517>).

Gene Krupa'nın m z k kariyeri boyunca  alıştığı müzisyenler şunlardır;

Klarnetçi, besteci ve orkestra şefi Benny Goodman, trompetçi ve orkestra şefi Harry James, şarkıcı Anita O'Day, trompetçi Roy Eldridge, saksafoncu Charlie Ventura, şarkıcı Frank Sinatra, şarkıcı Irene Daye, şarkıcı Carol Kay, şarkıcı Ruth Gaylor, trompetçi Shorty Sherock, trompetçi Charlie Shavers, saksafoncu Sam Musiker, saksafoncu Vido Musso, piyanist Teddy Wilson, piyanist Jess Stacy, piyanist Willie Smith, gitarist Allan Reuss, gitarist Remo Palmieri, kontrbasçı Israel Crosby ve kontrbasçı John Simmons'dur.

Gene Krupa'nın çalıştığı orkestralar ise şunlardır;

Benny Goodman Orkestrası

şekil 3. 64. Benny Goodman Orkestrası

(<https://www.youtube.com/watch?v=phq4q9fPBK8>).

Gene Krupa Orkestrası

şekil 3. 65. Gene Krupa Orkestrası

(<https://abcdvdvideo.myshopify.com/products/gene-krupa-and-orchestra-10770-05>).

Jazz At The Philharmonic

Şekil 3. 66. Gene Krupa

(<https://www.youtube.com/watch?v=vbKstZrNIWI>).

George Wettling

Dixieland stilinde de bahsettiğimiz George Wettling, Chicago stiline önde gelen davulcularından biriydi. Davula başlamasından kısa bir süre sonra, zevkli, göze batmayan ve yaratıcı davul çalımıyla en iyi grup davulcusu olarak ün kazandı (<https://www.moderndrummer.com/2010/01/george-wettling/?srltid=AfmBOopsc8WAyo5U3OSd8ZLL5i8b4M4wcJLTu6joztfDdkrEbGsqrJN>).

George Wettling, caz müziğinin önemli isimlerinden biri olarak, Dixieland stilinden Chicago stiline geçişiyle müzik dünyasında önemli bir yer edinmiştir. Bu yolculuk hem müzikal açıdan hem de cazın evrimsel süreci açısından büyük bir anlam taşır. Wettling'in kariyerindeki bu dönüşüm, yalnızca kişisel bir gelişim değil, aynı zamanda caz müziğinin geçirdiği büyük değişimleri de yansıtır.

Caz müziği 1920'lerin başında hızla popülerleşirken, Dixieland cazı o dönemin en bilinen tarzlarından biriydi. Dixieland cazı, New Orleans kökenli ve özellikle grup dinamikleriyle dikkat çeker. Bu dönemde, trompet, klarnet, trombon gibi enstrümanlar öne çıkarken, piyanonun ve davulun ritmik işlevleri de çok önemli bir yer tutuyordu. George Wettling, ilk yıllarında Dixieland tarzını benimsemiş, New Orleans cazının özgün soundunu keşfetmiştir.

Ancak zamanla, caz müziği daha özgür ve daha sofistike bir hale gelmeye başlamıştır. 1920'lerin sonlarına doğru Chicago, cazın gelişiminde önemli bir merkez haline gelmişti. Chicago cazı, Dixieland'in yapısal çerçevesini koruyarak daha geniş bir armonik yapı ve modernleşmiş bir solo anlayışı sunuyordu. Bu dönemde, solo

enstrümantal performanslar ön plana çıkarken, grup müziğindeki serbestlik de arttı. Chicago cazı, daha hızlı tempolar, daha karmaşık armoniler ve daha sofistike melodik yapılarla dikkat çekiyordu.

George Wettling, Chicago cazının yenilikçi yönlerine kayıtsız kalmadı. Özellikle 1930'larda Chicago'da faaliyet gösteren ünlü caz orkestralarına katıldı. Bu orkestralar, kendi tarzlarında önemli birer yenilikçi olmanın yanı sıra, Dixieland tarzındaki melodik ve ritmik öğeleri de muhafaza ediyorlardı. Wettling'in bu orkestralarda davul çalarken, Dixieland'in daha belirgin ritmik yapısını Chicago'nun hızlı tempolarına ve zengin armonik yapısına adapte etmesi, onun kariyerindeki önemli bir evrimdi.

Wettling'in Chicago cazına geçişi, yalnızca stilistik bir değişim değildi. Bu geçiş, onun davul çalma tekniğini de dönüştürdü. Dixieland'de davul, daha çok ritmik bir altyapı sağlarken, Chicago cazında davulun rolü, enstrümanlar arasındaki etkileşimi artırmak ve melodiye katkıda bulunmak yönünde değişti. George Wettling, Chicago cazındaki bu yeni yaklaşımı hızla benimsedi ve davulunu solo bir enstrümana dönüştürmek için daha fazla teknik gelişim gösterdi.

Wettling'in Dixieland'den Chicago cazına geçişi, aynı zamanda caz müziğinin evrimini simgeliyordu. 1930'lar, caz müziği için büyük bir geçiş dönemi idi ve Wettling, bu dönemdeki gelişmelerin öncülerinden biriydi. Chicago cazı, ilerleyen yıllarda swing ve modern cazın temellerini atarak, cazın evriminde önemli bir dönüm noktası oldu.

Wettling, bu geçişi müzikal kimliğini birleştirerek gerçekleştirdi. Hem Dixieland tarzının sıcaklığını ve doğallığını hem de Chicago cazının modern ve sofistike yapısını içinde barındırarak, kendine özgü bir stil geliştirdi. Bu stil, caz müziğinde geleneksel ile yenilikçi arasında bir köprü işlevi gördü.

3.5. Swing Stili

3.5.1. Swing stilinin tarihsel kökeni

Caz müziği, 19. yüzyılın sonları ve 20. yüzyılın başlarında, New Orleans'ta doğarak dünya müzik sahnesine yön veren bir tür haline gelmiştir. Bu türün zamanla gelişmesiyle

birlikte 1930'lu yıllarda cazın en popüler ve dans edilebilir biçimi olarak swing stili ortaya çıkmıştır. Swing, yalnızca müzikal bir stil değil, aynı zamanda dönemin sosyal, ekonomik ve kültürel dinamiklerinin müzikal bir yansımasıdır.

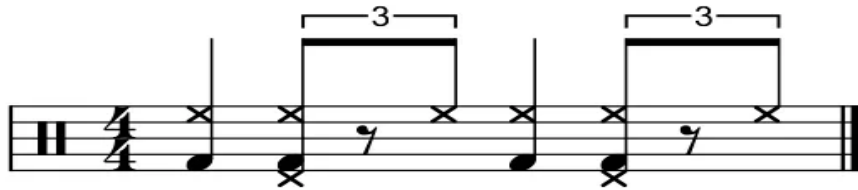
Swing'in tarihsel kökeni, cazın erken dönemine dayanmaktadır. New Orleans cazı, kolektif doğaçlama, senkoplu ritimler ve blues etkileri ile swingin temelini atmıştır. Bu dönemde özellikle Louis Armstrong'un solo doğaçlamaları ön plana çıkararak cazın bireyselleşmesini sağlamış ve swing anlayışının doğmasına katkıda bulunmuştur.

1930'lu yıllarda, Amerika'nın güneyinden kuzeye gerçekleşen ikinci büyük göç hareketleriyle birlikte Afro-Amerikan toplulukları New York, Harlem ve özellikle Kansas City gibi büyük şehirlere taşındı. Bu göç sadece fiziksel değil, aynı zamanda kültürel bir taşınmaydı. Caz müziği, bu şehirlerde farklı müzikal etkilerle harmanlandı ve daha büyük orkestralarla icra edilmeye başlandı (Yanikoğlu, 2007, s. 14).

1930'lu yıllar, Amerika için zor bir dönemdi. Büyük Buhran'ın etkisiyle insanlar, gündelik yaşamın zorluklarından uzaklaşmak için müziğe ve dansa yöneldiler. Dans salonlarının artması, ritmik, eğlenceli ve dansa uygun müziğe olan talebi artırdı. Bu ihtiyaca cevap veren müzik türü ise swing oldu. Cazın daha düzenli, daha ritmik ve daha kalabalık orkestralarla çalınan hali, toplumun beklentileriyle örtüştü.

3.5.2. Swing Stilinin Özellikleri

Cazın swingten önceki stilleri two beat jazz (iki vuruşlu caz) olarak adlandırılır ve iki vuruştan, iki ritmik ağırlık notasından meydana gelir. 1930'lu yıllarda gerçekleşen ikinci büyük göçle birlikte Harlem'de ve Kansas City'de Swing adı verilen yeni bir çalış tarzı ortaya çıktı. Swing, iki vuruş yerine bir ölçüde dört vuruş şeklinde çalınıyordu. Bu yüzden swing four beat jazz (dört vuruşlu caz) olarak adlandırıldı (Berendt, 2019:30).

Şekil 3. 67. Davul setinde Swing ritminin notası

(<https://drumhelper.com/learning-drums/jazz-drum-beats-and-patterns/>).

Swing müziğini icra eden orkestralar genellikle 10 veya daha fazla icracıdan oluşmaktadır. Bu orkestralar 3 ana bölümden oluşur. Bunlar: Ritim bölümü (piyano, gitar, kontrbas, davul), bakır üflemeliler (trompet, trombon) ve saksafondur.

Swing stilinin en belirgin özelliklerinden biri, sekizlik notaların üçlü gruplar halinde çalınmasıyla elde edilen swing hissidir. Bu ritmik yapı müziğe salınımlı ve akıcı bir yapı karakter kazandırır.

Swing ritimleri genellikle sekizlik notalar olarak yazılsa da aslında üçlü olarak çalınır ve arada kalan notalara ağırlık verilir.

Şekil 3. 68. Swing

(https://ampedstudio.com/tr/salincak-ritmi/?utm_source=chatgpt.com).

Swing stilinde yazılmış aranjmanlar önemli bir yer tutar ve solo doğaçlamalara yer verilir. Bu sololarda saksafon, trombon ve trompet gibi enstrümanlar ön plana çıkar.

Ritim bölümü müziğin temposunu ve akıcılığını sağlar. Bas çalan icracılar genellikle walking bass tekniğiyle her vuruşta bir nota çalarak ritmin temel oluşturur. Davul icracısı ise ride zili ve hi-hat zilini kullanarak ritmi destekler.

3.5.3. Swing Stilinin Önemli Müzisyenleri

1. Benny Goodman 2. Duke Ellington 3. Count Basie 4. Glenn Miller

Benny Goodman (Swing'in Kralı)

30 Mayıs 1909 yılında Chicago'da fakir bir ailenin 9. çocuğu olarak dünyaya gelen Goodman' ın annesi ve babası Anti-Semitizmden kaçmak için Rusya'dan Chicago'ya yerleşmişlerdir. Babası Benny'i 10 yaşında Chicago'daki Kehelah Jacob Sinagog'unda müzik eğitimi almaya gönderdi. Orada Chicago Senfoni üyesi Franz Schoepp ile çalışarak

klarnet öğrendi. Benny'nin klarnetteki yeteneği hemen belli oldu. Daha çok gençken profesyonel bir müzisyen oldu ve Chicago'daki birkaç grupta çaldı. 11 yaşındayken ilk grubuyla çaldı. Goodman 12 yaşında sahnelerde yer alırken o zamanlar meşhur olan klarnetçi Ted Lewis'ten etkilenmiştir. 14 yaşına geldiğinde okulunu bırakıp Amerikan Müzisyenler Federasyonuna üye olan Benny, 15 yaşına geldiğinde babasını kaybederek ailesine bakmak zorunda kalmıştır. Chicago'daki müzikal başlangıcında davulcu Dave Tough ve klarnetçi Frank Teschemacher gibi ulusal çapta ünlenecek müzisyenlerle birlikte çalmıştır (<https://www.bennygoodman.com/biography/>).

1925 yılında Ben Pollack Band'in teklifi üzerine Los Angeles'a taşınarak gruba dahil olmuştur. 1926 yılında bu orkestrada ilk solosunu plağa alan Goodman, zaman zaman alto ve bariton da çalmıştır. 1929 yılında radyo ve stüdyolarda çalışmak için Ben Pollack Band'den ayrılmıştır. 4-5 sene bu radyo ve stüdyolarda çalıştıktan sonra 1934 yılında ilk büyük orkestrasını kurarak swing müziğinin öncülerinden biri oldu. Orkestrası, "Let's Dance", "Stompin' at the Savoy", "Moonglow" ve "Sing, Sing, Sing" gibi parçalarla büyük başarı elde etti. Goodman, caz müziğini geniş kitlelere ulaştırarak swing döneminin simgesi haline geldi.

Şekil 3. 69. Benny Goodman

(<https://www.bennygoodman.com/>).

Klasik dersleri alan Benny Goodman harika bir tekniğe ve tona sahipti. Aynı zamanda yapı olarak son derece titiz bir insan olmasından dolayı, gelişi güzel icralardan kaçınarak sololarında mantık ve devamlılığa önem veriyordu.

Benny Goodman kurmuş olduğu küçük gruplarının ilk yıllarından itibaren Teddy Wilson ve Lionel Hampton gibi siyahi müzisyenlere yer vermişti ve o yıllarda sıkı olan ırkçılığı hiçe saymıştır (Sermet, 1990, s. 58-59).

1933'te Benny, Billie Holiday ve Count Basie'nin yanı sıra birçok müzisyenin kayıt kariyerlerini başlatmaya yardımcı olacak bir caz organizatörü olan John Hammond ile çalışmaya başladı. Hammond, Benny'nin davulcu Gene Krupa ve tromboncu Jack Teagarden ile kayıt yapmasını istiyordu ve bu kayıt seansının sonucu Benny'nin ulusal popülaritesinin başlangıcıydı. Daha sonra, 1942'de Benny, John Hammond'un kız kardeşi Alice Hammond Duckworth ile evlenecek ve iki kızı olacaktı. Konser piyanisti olan Rachel ve çellist olan Benji.

Benny Goodman'ın swing döneminin bir ikonu olarak elde ettiği başarı, 1937 yılında Time dergisinin ona "Swing'in Kralı" demesine yol açtı.

16 Ocak 1938 yılında swing döneminin zirvesinde olan Benny Goodman grubu, Count Basie ve Duke Ellington gruplarından müzisyenlerle birlikte, New York'un prestijli Carnegie Hall'unda çalan ilk caz grubu olarak tarihe geçti. Bu konser caz müziğinin saygınlığını artıran tarihi bir etkinlik olarak kabul edildi ve cazın klasik müzikle eşdeğer bir sanat formu olarak tanınmasına katkı sağladı. II. Dünya Savaşı sonrasında müzik dünyasında değişimler yaşanırken, Goodman kariyerine devam etti. Klasik müziğe yönelerek Béla Bartók, Aaron Copland ve Paul Hindemith gibi bestecilerin eserlerini seslendirdi. Ayrıca, 1962'de Sovyetler Birliği'nde konserler vererek kültürel diplomasiye katkıda bulundu.

Teddy Wilson (Piyano), Lionel Hampton (Vibrafon), Charlie Christian (Gitar), Gene Krupa (Davul), Harry James (Trompet), Count Basie ve Lester Young gibi müzisyenlerle çalışan Benny Goodman, 1982 yılında swing müziğindeki yaşam boyu başarılarından dolayı Kennedy Center tarafından onurlandırıldı. 1986 yılında Columbia Üniversitesi'nden fahri müzik doktorası derecesi ve Yaşam Boyu Başarı Grammy Ödülü aldı. 13 Haziran 1986'da kalp krizinden öldü. Benny Goodman, muhteşem kariyeri boyunca son trendlere

uymak için stilini değiştirmedi, ancak Swing dönemini tanımlayan ve onu dünyaca ünlü Swing Kralı yapan orijinal sesini korudu (<https://www.bennygoodman.com/biography/>).

Kariyeri boyunca çalıştığı müzisyenler şunlardır;

Davulcu Gene Krupa, piyanist Teddy Wilson, vibrafoncu Lionel Hampton, trompetçi Harry James, trompetçi Bunny Berigan, gitarist Fletcher Henderson, gitarist Charlie Christian, trompetçi Cootie Williams, piyanist Mel Powell, piyanist ve şarkıcı Buddy Greco, klarnetçi Stan Hasselgard, saksafoncu Zoot Sims, piyanist John Bunch, piyanist André Previn, piyanist ve aranjör George Shearing, klasik kemancı Yehudi Menuhin.

Yer aldığı önemli eserlerden bazıları ise şunlardır;

Sing, Sing, Sing (https://www.youtube.com/watch?v=u_E0UVNtJ9Y).

Let's Dance (<https://www.youtube.com/watch?v=M7HYVow1kHQ>).

Stompin' at the Savoy (https://www.youtube.com/watch?v=5ky8I_H2RVM).

Don't Be That Way (https://www.youtube.com/watch?v=kOO8Gzr_zc).

Moonglow (https://www.youtube.com/watch?v=4dm3MI9g_cs).

Bugle Call Rag (<https://www.youtube.com/watch?v=S3ah7cg35NI>).

Mozart, Clarinet Concerto in A major, K. 622 (<https://www.youtube.com/watch?v=hWnzK62w17s>).

Leonard Bernstein, Prelude, Fugue and Riffs (<https://www.youtube.com/watch?v=DUsLieeNV0w>).

Benny Goodman at Carnegie Hall, 1938 Concert (<https://www.youtube.com/watch?v=F5FmxnZYmwc&list=PLBJenJIJrq0wTQgUurOWD5MEmbJOZhHu>).

Duke Ellington

Edward Kennedy "Duke" Ellington, 29 Nisan 1899'da Washington, D.C.'de doğmuştur. Ailesinin yeterli kazancı yüzünden yoksulluk çekmemiş ve küçük yaştan itibaren süsüne çok düşkün olduğu için komşularının ona taktığı "Duke" adını çok sevmiş ve ölene kadar kullanmıştır. Duke çocukluk yıllarında annesinin teşvik etmesiyle piyano

çalmaya başlamıştır. Fakat resme de yeteneği olduğu için iki sanat kolu arasında git geller yaşamış ve sonunda piyanoda karar kılmıştır. Genç yaşta profesyonel olarak müzik yapmaya yöneldi ve 1923 yılında davulcu Sonny Greer, saksafoncu Otto Hardwick ve trompetçi Arthur Whetsol ile birlikte New York'a taşındı. Daha sonra trompetçi Bubber Miley, tromboncu Joe Nanton, saksafoncu Harry Carney, klarnet, alto ve tenor saksafoncu Rudy Jackson ve gitarist Frederic L. Guy ile birleşerek çekirdek orkestrasını kurmuş oldu. Daha sonra The Washingtonians grubunu kurarak Harlem'deki ünlü Cotton Club'da düzenli olarak sahne aldı. Bu performanslar, onun ulusal çapta tanınmasına ve caz müziğinde önemli bir figür haline gelmesine zemin hazırladı.

Şekil 3. 70. The Washingtonians Grubu (Sonny Greer, Charlie Ivis, Elmer Snowden, Otto Harwick, Bubber Miley, Duke Ellington)

(<https://syncopatedtimes.com/the-washingtonians/>).

1927 yılından itibaren Duke Ellington'un çalış tarzına bakarsak Ragtime piyanistlerinin etkisinde kalmış olduğunu görebiliriz. Buna örnek olarak Washington Wabble adlı bestesinde görebiliriz.

WASHINGTON WABBLE

By DUKE ELLINGTON

Brightly

The piano score for "Washington Wobble" by Duke Ellington is written in G major (one sharp) and 4/4 time. It consists of five systems of music. The first system is marked "Brightly". The second system features a melodic line in the right hand and a bass line in the left hand. The third system continues the melodic and bass lines. The fourth system includes a "marcato" marking in the left hand. The fifth system concludes the piece with a final melodic flourish in the right hand and a bass line in the left hand.

Copyright © 1927 by Gotham Music Service Inc.

NOTICE: Purchasers of a license to this musical file are entitled to use it for their personal enjoyment and musical fulfillment. However, any duplication, adaptation, arranging and/or transmission of this copyrighted music requires the written consent of the copyright owner(s) and of WARNER BROS. PUBLICATIONS, INC. Unauthorized uses are infringements of the copyright laws of the United States and other countries and may subject the user to civil and/or criminal penalties.

Şekil 3. 71. Duke Ellington'un Washington Wobble adlı bestesinin piyano notası

(<https://www.sheetmusicnow.com>).

Ellington Ragtime tarzını daha çok hızlı şarkılarda sergiliyordu. Orta ve ağır tempolu şarkılarda ise daha çok bol arpejli bir çalım tarzına yönelmişti. Duke Ellington'un Washington'da doğması, yaşayış tarzı, New York'a gelmesi ve birlikte çalıştığı müzisyenlerinde tesiriyle, New Orleans ve blues tarzından ziyade beyazların müziğini ve şarkı kalıbını çalmaya yöneldi (Sermet, 1990, s. 35-36).

Ellington'ın bestecilik yeteneği, caz müziğinin sınırlarını genişleten binlerce esere imza atmasını sağladı. "It Don't Mean a Thing (If It Ain't Got That Swing)", "Sophisticated Lady", "Mood Indigo" ve "In a Sentimental Mood" gibi parçaları, caz standartları arasında yerini aldı. Ayrıca, "Black, Brown and Beige" ve "Such Sweet Thunder" gibi uzun soluklu eserleriyle cazı daha geniş ve sofistike bir müzikal forma taşıdı.

Hiçbir orkestra şefinin yapamadığını yaparak Ellington, orkestrasının temelini 1950'li yıllara kadar korudu. Duke Ellington, trompetçi Bubber Miley ve tromboncu Joe Nanton ile birlikte kendine has "jungle stili"ni yarattı (Berendt, 2019, s. 97).

Joachim E. Berendt yazmış olduğu Caz Kitabı'nın 2019 yılında basılan 4.baskısının 97.sayfasında şöyle demiştir;

"Growl efektleri kullanarak, trompet ve trombonun kısırılmış boğuk sound'ıyla yakalanan tarz, cangıl içinden gece yükselen yakarma sesini andırıyordu. Ellington'un bu şekilde yarattığı etki o kadar güçlüydü ki, dinleyicileri kendisine sık sık şöyle seslenirdi: "Niye vahşi ormandan ayrılmıyorsun? Harlem'e ait olduğun yere dön!" Bunu anlatan Harlem ozanı Langston Hughes şunu ekler: "Harlem sakinleri cangıl hakkında hiçbir şey bilmiyorlardı ve bilmekte istemiyorlardı. Kendilerini Afrika ile özdeşleştirmiyorlardı. Birazcık hot caz onlar için daha önemliydi" (Berendt, 2019:97).

Duke Ellington ile anılan 4 çalış tarzı vardır ve Jungle Stili bunlardan biridir. Diğerleri ise Mood Stili, Konçerto Stili ve Standart Stil'dir.

Mood Stili hüznülüdür. Blues olmayan parçalarda bile bluesdan etkiler taşır. Konçerto Stili ise Ellington'un çeşitli solistler için yazdığı konçertolardır. Buna en iyi örnek ise trompetçi Cootie Williams için yazılan Concerto For Cootie'dir (Berendt, 2019, s. 97).

Concerto for Cootie

By Duke Ellington

B♭ Trumpet

Slow Swing ♩ = 99
(with plunger)
even 8ths

mf

N.C.

3

3

3

2

3

3

mp

N.C.

G

N.C.

Em7 Ebm6/9 D7#9 G

Bb A7 D7#9 G

N.C.

G6/D C#dim D13 G6

C7

G6/9

D9

G

N.C.

G C Eb7 G/D

N.C.

Copyright © 1940 (Renewed 1967) by Famous Music Corporation in the U.S.A.
Rights for the world outside the U.S.A. Controlled by EMI Robbins Catalog Inc. (Publishing) and Warner Bros. Publications U.S. Inc. (Print)
International Copyright Secured All Rights Reserved

1

Şekil 3. 72. Cootie Williams için yazılan Concerto For Cootie adlı eserin trompet partisi

(<https://www.virtualsheetmusic.com/score/HL-404390.html>).

Kariyeri boyunca dünya çapında sayısız konser veren ve 20.000'den fazla performans sergileyen Ellington, caz müziğinin saygınlığını artırarak, bu türü konser salonlarına ve hatta Buckingham Sarayı'na taşıdı. Müziği, hem popüler kültürde geniş kitlelere ulaştı hem de entelektüel çevrelerde takdir gördü.

Duke Ellington, 75 yaşında akciğer kanseri ve zatürreden kaynaklanan komplikasyonlar nedeniyle hayatını kaybetti. Cenazesi, New York'taki St. John the Divine Katedrali'nde düzenlendi ve 12.000'den fazla kişi katıldı.

Ellington'ın kariyeri boyunca çalıştığı müzisyenler şunlardır;

Trompetçi Bubber Miley, trompetçi Cootie Williams, şarkıcı ve trompetçi Ray Nance, trompetçi Cat Anderson, saksafoncu Johnny Hodges, bariton saksafoncu Harry Carney, saksafoncu Ben Webster, saksafoncu Paul Gonsalves, tromboncu Tricky Sam Nanton, tromboncu Lawrence Brown, tromboncu Juan Tizol.

Yer aldığı önemli eserlerden bazıları ise şunlardır;

Take The “A” Train (https://www.youtube.com/watch?v=D6mFGy4g_n8).

Mood Indigo (<https://www.youtube.com/watch?v=RFUSD23ZXEw>).

It Don't Mean A Thing (<https://www.youtube.com/watch?v=qDQpZT3GhDg>).

In a Sentimental Mood (<https://www.youtube.com/watch?v=7UKGc8J463k>).

Satin Doll (<https://www.youtube.com/watch?v=wTFPV1pk654>).

Caravan (<https://www.youtube.com/watch?v=YkLBSLxo5LE>).

Şekil 3. 73. Duke Ellington

(<https://keyboardimprov.com/the-beginners-guide-to-duke-ellington/>).

Count Basie

Count Basie, 21 Ağustos 1904 tarihinde Red Bank, New Jersey'de William James Basie adıyla dünyaya geldi. Annesi piyanistti ve küçük yaşta annesinden piyano dersleri aldı. Daha sonraları ise Fats Waller'den de bir süre org dersleri alarak genç yaşta müzik dünyasına atıldı. Bir süre şarkıcı Jimmy Rushing ve birçok enstrümanı çalabilen orkestra şefi ve besteci Walter Page ile çalıştıktan sonra hep birlikte piyanist Bennie Moten'in orkestrasına katıldılar. Count Basie bu orkestrada çalarken caz dünyasında da bir yer edinmeye başlamıştı. 1935 yılında Moten'in ölmesiyle Basie kendi orkestrasını kurmuştur. Bu dönem, onun müzikal tarzının oturmaya başladığı ve swing müziğinin şekillendiği dönemdir. Orkestranın asıl şefinin davulcu olduğunu savunan Basie, davula efsanevi davulcu Jo Jones'u, kontrbasa Walter Pge'i ve gitara da Freddie Green'i alarak o devrin en iyi ritim grubunu kurmuştur (Sermet, 1990:62).

Bir gece, grup Kansan City' deki bir radyo istasyonunda yayın yaparken, Duke Ellington gibi caz duayenleriyle aynı sınıfta olduğunu belirtmek isteyen radyo spikeri tarafından "Kont" Basie olarak adlandırıldı (<https://www.britannica.com/biography/Count-Basie>).

Basie'nin orkestraları, ritmik sadelik, swingin akıcılığı ve solo performanslara verilen alan ile tanınır. Özellikle riff'lere dayalı aranjmanları ve blues etkisi taşıyan doğaçlamaları, onun tarzını diğerlerinden ayırır. Gitarist Freddie Green, tenor saksofoncu Lester Young ve trompetçi Buck Clayton gibi birçok yetenekli müzisyen, Basie'nin orkestrasında parlamıştır. 1930'ların sonlarında ve 1940'larda Count Basie Orkestrası, Amerika'nın en önemli caz topluluklarından biri haline geldi. "One O'Clock Jump", "Jumpin' at the Woodside" ve "April in Paris" gibi parçalarla büyük başarı yakaladı. Basie'nin orkestraları sadece teknik becerileriyle değil, aynı zamanda izleyiciye sunduğu enerji ve neşeyle de efsanevi bir konuma ulaştı. İkinci Dünya Savaşı sonrası swing cazın popüleritesi azalmaya başlasada, Basie müzikal anlayışını değiştirerek büyük orkestraları yaşatmayı başardı. 1950'ler ve 1960'lar boyunca Frank Sinatra, Ella Fitzgerald, Joe Williams gibi dev isimlerle yaptığı iş birlikleriyle yeniden gündeme geldi ve klasik swing tarzını modern cazla harmanladı.

Count Basie kariyeri boyunca şu müzisyenlerle çalışmıştır;

Tenor saksofoncu Lester Young, gitarıcı Freddie Green, şarkıcı Joe Williams, şarkıcı Jimmy Rushing, trompetçi Buck Clayton, trompetçi Harry “Sweets” Edison, saksofoncu Frank Foster, şarkıcı Frank Sinatra, şarkıcı Tony Bennet ve şarkıcı Sarah Vaughan, Sammy Davis Jr., Nat King Cole gibi müzisyenlerle çalışmıştır.

Yer aldığı bazı önemli eserler ise;

One O’Clock Jump (<https://www.youtube.com/watch?v=g3JyQnYPkZk>).

Jumpin' At The Woodside (<https://www.youtube.com/watch?v=mnEVppghro4>).

April in Paris (<https://www.youtube.com/watch?v=wCmcoZktZG4>).

Every Day I Have the Blues (<https://www.youtube.com/watch?v=L31pDORVifQ>).

Shiny Stockings (<https://www.youtube.com/watch?v=MV5apkGSkfM>).

Li'l Darlin (https://www.youtube.com/watch?v=5_Mtgo9WOL0).

Swingin The Blues (https://www.youtube.com/watch?v=Rxg_kA6YaYk).

Basie Boogie (<https://www.youtube.com/watch?v=OByckZlxtCE>).

Out The Window (<https://www.youtube.com/watch?v=9trO8AdnZiE>).

Topsy (https://www.youtube.com/watch?v=Zl7CITge_5A).

Dickie’s Dream (<https://www.youtube.com/watch?v=q-7WhDI6kYU>).

Shorty George (<https://www.youtube.com/watch?v=oNLyP1jgP6E>).

Blue and Sentimental (<https://www.youtube.com/watch?v=LvEopyBC3xo>).

(MED. SWING) **ONE O'CLOCK JUMP** - COUNT BASIE

© 1938 (Renewed) EMI FEIST CATALOG INC.
Exclusive Print Rights Controlled and Administered by ALFRED MUSIC (Print)

Şekil 3. 74. One O'Clock Jump notası

(https://www.sheetmusicdirect.com/en-US/se/ID_No/469610/Product.aspx).

Count Basie 1937 ve 1984 yılları arasında kurduğu orkestralarla, en iyi üç orkestradan biri olma özelliğini hiçbir zaman kaybetmemiştir. Basie kurduğu orkestralarda hiçbir zaman ticarete kaçmamış, iddialı ukalalıklara girmemiş, sadece inandığı temel caz kurallarına bağlı kalarak, birçok eser vermiştir. Bu bakımdan caz tarihinde birçok müzisyene ve orkestralara etki eden orkestra olmuştur (Sermet, 1990, s. 69).

II. Dünya Savaşı sırasında büyük orkestraların popülaritesi azalırken, Basie müziğe olan tutkusunu sürdürdü ve 1950'lerde orkestrasını yeniden canlandırdı. Bu dönemde Ella Fitzgerald, Frank Sinatra ve Joe Williams gibi vokalistlerle iş birlikleri yaparak geniş

kitlelere ulaştı. 1958'de "Basie" albümüyle En İyi Performans dalında Grammy Ödülü kazanarak bu ödülü alan ilk Afrikalı Amerikalı erkek sanatçı oldu.

Basie, 1980'lere kadar aktif olarak müzik yapmaya devam etti. 1984'te pankreas kanseri nedeniyle hayatını kaybettiğinde, ardında sayısız kayıt, ödöl ve caz müziğine yaptığı katkılarla dolu bir miras bıraktı. Orkestrası, onun ölümünden sonra da faaliyetlerini sürdürerek Basie'nin müzikal mirasını yaşatmaya devam etti.

Şekil 3. 75. Count Basie

(<https://www.biography.com/musicians/count-basie>).

Glenn Miller

Alton Glenn Miller, 1 Mart 1904'te Iowa eyaletinin Clarinda kentinde doğmuştur. Çocukluk yıllarında ailesiyle birlikte çok sık taşınarak farklı şehirlerde yaşamıştır. İlk enstrümanı olan trombonunu 11 yaşında çiftliklerde çalışarak kazandığı parayla alan Glenn, çeşitli kasaba orkestralarında çaldı. Colorado Üniversitesi'nde matematik ve müzik çalışan Miller, 1934 yılında Tommy ve Jimmy Dorsey kardeşlerin orkestrasına katılarak enstrümanistlik ve bestecilik yaptı. 1936 yılında kendi orkestrasını kurmuştur. Üç yıl kadar başarısızlığın ardından 1939 yılında meşhur olmuştur. Çok inatçı ve asla yüzü gülmeyen bir mizaca sahip olan Miller, ününü çok yetenkli olmasada çok çalışmaya borçludur. Orkestrasında disiplini herşeyin önünde tutuyordu (Sermet, 1990:77-78).

Glenn Miller'ı 1939 yılına kadar geçen başarısızlıklar çok etkilemiştir. Bu yüzden daha önce denenmemiş yeni bir ses arayışına girmişti. Klarnetin ve saksafonun aynı notaları çalması ve diğer üç saksafonun aynı oktavda çalması keyifli bir müziğin ortaya çıkmasını sağladı. Bu yaklaşım Glenn Miller Orkestrası'nın dikkat çekmesini sağladı. 1939

yılında gelen başarıda bu yaklaşımın büyük önemi vardır ([https:// www . swingistanbul. com/glenn-miller-bir-maestrodan-daha-fazlasi/](https://www.swingistanbul.com/glenn-miller-bir-maestrodan-daha-fazlasi/)).

1942 yılında Amerika Birleşik Devletleri Hava Kuvvetleri'ne katılan Glenn Miller, Major Glenn Miller Army Air Forces Orchestra'yı kurmuştur. Bu orkestra ile Avrupa'daki Amerikan askerlerine moral motivasyon sağlamak amacıyla konserler vermiştir.

Kariyeri boyunca çalıştığı müzisyenlerden bazıları ise;

Aranjör ve besteci Jerry Gray ve Bill Finegan, vokalist Ray Eberle, Marion Hutton, The Modernaires, The Crew Chiefs, saksafoncu ve vokalist Tex Beneke, kornetçi Bobby Hackett, davulcu Ray McKinley, kontrbasçı Trigger Alpert, piyanist Mel Powell ve Lou Stein, trompetçi Bernie Privin ve Bobby Nichols, alto saksafoncu Hank Freeman, klarnetçi ve tenor saksafoncu Peanuts Hucko, bariton saksafoncu Chuck Gentry ve gitarıcı Carmen Mastren'dir.

Glenn Miller'ın düzenlediği ve bestelediği eserler ise şunlardır;

Moonlight Serenade. (<https://www.youtube.com/watch?v=9Ws6DdrDtyo>)

Pennsylvania 6-5000. (<https://www.youtube.com/watch?v=AGOUldTrk-A>)

American Patrol. (<https://www.youtube.com/watch?v=EAVejLjXVdw>)

Tuxedo Junction (<https://www.youtube.com/watch?v=iBTYcqtaOjg>).

I Sustain The Wings (https://www.youtube.com/watch?v=xsPE96cJ_MU).

Sleepy Town Train (<https://www.youtube.com/watch?v=sIfdxpHuxdU>).

The Spirit is Willing (<https://www.youtube.com/watch?v=g1LE8SIRV7A>).

In The Mood (https://www.youtube.com/watch?v=_CI-0E_jses).

Little Brown Jug (<https://www.youtube.com/watch?v=YOG89TrL4Vk>).

Chattanooga Choo Choo (<https://www.youtube.com/watch?v=V2aj0zhXILA>).

String Of Pearls (<https://www.youtube.com/watch?v=jg2vtWezWbw>).

At Last (<https://www.youtube.com/watch?v=J9LJUCPZojM>).

Don't Sit Under The Apple Tree (https://www.youtube.com/watch?v=F5Qx4Y_hUuE).

Glenn Miller 1944 yılının aralık ayında ABD ye ait UC-64 tip uçakla Paris'e giderken Manş Denizi üzerinde kayboldu ve kendisinden ve enkazdan birdaha haber alınamadı. Bir sene beklendikten sonra resmen öldüğü ilan edildi (Sermet, 1990, s. 79).

Şekil 3. 76. Glenn Miller

(<https://cmhof.org/inductees/glenn-miller/>).

3.5.4. Swing stiline önemli orkestraları

Benny Goodman Orchestra

Şekil 3. 77. Benny Goodman Orchestra

(<https://www.dagogo.com/benny-goodmans-kingdom-swing-part-1-2/>).

Count Basie Orchestra

Şekil 3. 78. Count Basie Orchestra

(<https://thebasie.org/countbasiebio/>).

Duke Ellington Orchestra

Şekil 3. 79. Duke Ellington Orchestra

(<https://www.posterazzi.com/duke-ellington>).

Glenn Miller Orchestra

Şekil 3. 80. Glenn Miller Orchestra

(<https://syncopatedtimes.com/glenn-miller-profiles-in-jazz/>).

Tommy Dorsey Orchestra

Şekil 3. 81. Tommy Dorsey Orchestra

(<https://search.library.wisc.edu/digital/ABYJW5XNZVRTAI8E>).

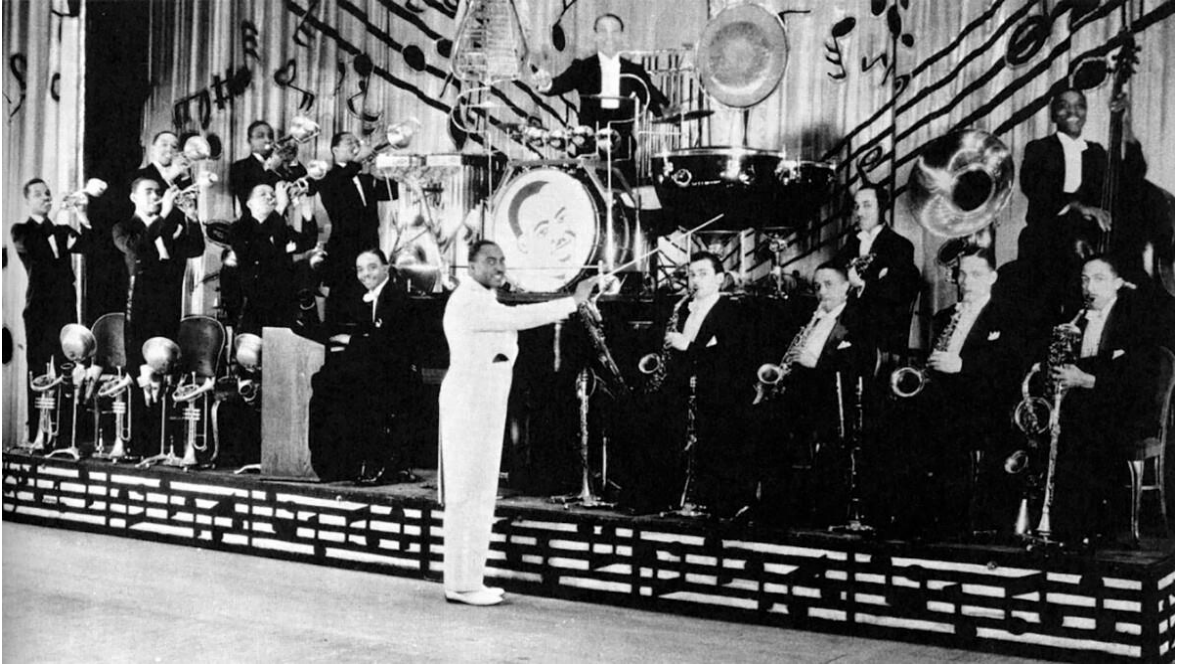
Artie Shaw Orchestra

Şekil 3. 82. Artie Shaw Orchestra

(<https://swingandbeyond.com/2022/11/19/dancing-in-the-dark-1941-artie-shaw-lennie-hayton/>).

Jimmie Lunceford Orchestra

Şekil 3. 83. Jimmie Lunceford Orchestra

(<https://syncopatedtimes.com/jimmie-lunceford-profiles-in-jazz/>).

Chick Webb Orchestra

Şekil 3. 84. Chick Webb Orchestra

(<https://digitalcollections.nypl.org/items/575f4550-1360-0136-a951-07e15dece29e>).

3.5.5. Swing stilinin önemli davulcuları

1. Gene Krupa 2. Dave Tough 3. Buddy Rich 4. Chick Webb 5. William Alexander “Sonny” Greer 6. Jo Jones (Papa Jo) 7. Sidney “Big Sid” Catlett 8. Louie Bellson 9. William Randolph “Cozy” Cole

Gene Krupa

Chicago Stilinde detaylı anlattığımız Gene Krupa, cazın hem doğuş yıllarında hem de altın çağında sahnede idi. Müziğe olan tutkusu, enerjik davulculuğu ve yenilikçi yaklaşımıyla Krupa, önce Chicago caz stili içinde yetişmiş; ardından cazın kitlesel olarak yayıldığı swing döneminin öncü isimlerinden biri olmuştur. Onun kariyeri sadece bir müzikal başarı öyküsü değil, aynı zamanda cazın evrimini simgeleyen bir anlatıdır. 1920’lerin sonunda caz, New Orleans’tan kuzeye doğru ilerleyerek Chicago’da yeni bir ifade biçimi kazandı. Chicago caz stili, New Orleans’ın çok sesli yapısından daha farklı olarak bireysel doğaçlamaya, teknik ustalığa ve daha enerjik çalma tarzına yöneldi. Bu

yeni merkez, genç müzisyenlerin gelişimi için önemli bir sahne hâline geldi. Gene Krupa'da bu ortamda yetişti.

Krupa, henüz genç yaşta Chicago'nun hareketli caz ortamında davulculuğa başladı. O dönemlerde davul, caz gruplarında çoğunlukla sadece ritmi tutan, arka planda kalan bir enstrümandı. Ancak Krupa'nın içindeki müzikal enerji, bu kalıplara sığmayacak kadar büyüktü. Chicago tarzı, Krupa'ya doğaçlamanın cesaretini, enerjinin gücünü ve bireysel ifadenin önemini öğretti. Bu şehir, onun sahne karakterini ve teknik becerilerini inşa ettiği yer oldu.

1930'ların ortasında caz dünyasında yeni bir dönem başladı: Swing. Büyük orkestralar, dans ritimleriyle dolu parçalar ve düzenli armonik yapılarla sahneleri doldurmaya başladı. Bu yeni tarzın en parlak figürlerinden biri, hiç kuşkusuz Gene Krupa idi. 1934 yılında Benny Goodman Orkestrası'na katılması, onun kariyerinde ve caz tarihinde bir dönüm noktasıdır.

Krupa, Goodman ile birlikte swing'in ritmini tüm Amerika'ya yaydı. En dikkat çekici performansı, 1937'deki Carnegie Hall konserinde "Sing, Sing, Sing" parçasında sergilediği davul solosudur. Bu parçada Krupa, swing'in enerjisini zirveye taşıırken, aynı zamanda davulu solo bir enstrüman hâline getirdi. Bu performans, caz tarihinde bir devrimdi; çünkü ilk kez davul bir orkestranın merkezine oturmuştu.

Swing döneminde Krupa'nın çalma tarzı, Chicago'da öğrendiği bireysellik ve doğaçlama ruhunu swingin düzenli yapısıyla birleştirmesiyle karakterize edildi. Bu birleşim hem dinleyicilerin ilgisini çekti hem de sonraki nesil davulculara ilham verdi.

Gene Krupa'nın en belirgin özelliği, Chicago caz stilinin özgür ruhu ile swingin düzenli ve enerjik yapısını birleştirebilmesidir. Chicago döneminde edindiği teknik beceriler, swing döneminde sahne gösterisine dönüşmüş doğaçlamaya dayalı çalım, orkestral düzenlemelerin içinde bile kendine yer bulmuştur. Bu açıdan bakıldığında Krupa, caz tarihinde sadece bir dönem müzisyeni değil, dönemler arasında köprü kuran bir öncüdür.

Krupa'nın Chicago'dan swinge geçişi sadece bireysel bir yolculuk değil aynı zamanda cazın evrim sürecini temsil eder. Cazın kulüp köşelerinden konser salonlarına,

küçük gruplardan büyük orkestralara geçişi onun müziğinde izlenebilir. Krupa bu dönüşümün bir figürü değil, aktif bir şekillendiricisidir.

Gene Krupa'nın müzik kariyeri, cazın ilk yıllarındaki doğaçlamacı ruhu ile swing döneminin popüler yapısı arasında kurduğu bağ ile önem kazanır. Onun sayesinde davul, sadece ritmi sağlayan bir arka plan unsuru olmaktan çıkmış, sahnenin kalbi hâline gelmiştir. Chicago'nun caz kulüplerinde başlayan serüveni, swingin büyük salonlarında zirveye ulaşmıştır.

Krupa'nın ardından gelen davulcular, onun açtığı yoldan yürümüş, performansları cazın gelişiminde model alınmıştır. Bugün bile caz eğitimi gören bir davulcu için Gene Krupa hem teknik hem de sahne duruşu açısından bir referans noktasıdır.

Gene Krupa'nın kariyeri, caz tarihinin en heyecan verici kesitlerinden birini oluşturur. Chicago caz stilinde öğrendikleri, onun swing döneminde efsaneleşmesini sağlamıştır. İki farklı döneme damga vurabilmiş az sayıda müzisyenden biri olarak Krupa, cazın sadece geçmişini değil, bugünkü formunu da etkileyen bir figürdür. Onun çaldığı her ritim, cazın evriminin bir yankısıdır. Geçmiş ile gelecek arasındaki o güçlü köprüdür.

Şekil 3. 85. Gene Krupa

(<https://www.britannica.com/biography/Gene-Krupa>).

Dave Tough

Caz müziği tarihi, sahnede yıldız gibi parlayan müzisyenlerin yanı sıra, arka planda büyük katkılar sunan ama sessiz kalan isimlerle de doludur. İşte Dave Tough, bu ikinci grubun belki de en önemli üyelerinden biridir. Hem Chicago caz stili içinde doğmuş hem de swing döneminin en önemli davulcularından biri olarak öne çıkmıştır. Dave Tough, 1920'lerin sonunda cazın yükseldiği Chicago'da müzik yaşamına başladı. Bu stil, özellikle doğaçlama ve bireysel yorum gücüyle ön plana çıkıyordu. Tough, burada Louis Armstrong ve Bix Beiderbecke gibi efsanelerle aynı sahneleri paylaşarak cazın temel dinamiklerini özümsemiştir. Chicago stilinin “cool” ve sade davul anlayışı, onun tarzının temelini oluşturdu.

1930'ların ortalarına doğru cazda swing dönemi başladığında, Dave Tough da bu yeni akımın içinde yer aldı. Ancak onu diğer swing davulcularından ayıran nokta, enerjik şovlardan ziyade incelikli bir denge yakalamasıydı. Büyük orkestra liderleri onu bu yüzden tercih etti. Bu orkestralar; Tommy Dorsey Orkestrası, Benny Goodman Orkestrası ve Woody Herman's Herd orkestralarıdır. Bu orkestralarda Tough, ritmi yormadan, müziğin nefes almasına imkân veren yumuşak ama etkili bir çalım tarzı geliştirdi. Dave Tough'un Chicago'dan swing'e geçişi, sadece bireysel bir kariyer adımı değil, cazın stilistik dönüşümünün de bir aynasıydı. Chicago'nun bireysel doğaçlamaya dayalı çerçevesi ile swingin büyük orkestrasyonları arasında bir bağlantı köprüsü kurdu. O, swingin görkemli yapısına Chicago stilinin samimi ruhunu taşıdı. Dave Tough'un müzikal hayatı, caz tarihinin iki önemli stilini birbirine bağlayan sessiz bir köprü gibidir. Chicago stilinin bireyselliği ile swing döneminin toplu uyumunu zarif bir dengede buluşturmuştur. Şov yapmadan, dikkat çekmeye çalışmadan, sadece iyi müzik yaparak caz tarihine iz bırakan nadir isimlerden biridir.

Şekil 3. 86. Dave Tough

(<https://www.moderndrummer.com/2010/07/dave-tough/>).

Bernard “Buddy” Rich

Buddy Rich 30 Eylül 1917 yılında New York’un en fakir mahallelerinden Brooklyn’de doğmuştur. Asıl adı Bernard “Buddy” Rich’dir. Müzikal kariyerine çok erken yaşlarda başladı. Sahne hayatının içinde olan anne ve babası ile henüz bir buçuk yaşında sahneye çıkmaya başladı. Kısa sürede “Traps The Drum Wonder” takma adıyla dahi çocuk olarak anılmaya başlandı.

Şekil 3. 87. Buddy Rich

(<http://mikedolbear.com/groovers-and-shakers/buddy-rich/>).

Bir buçuk yaşından itibaren sahneden inmeyen Rich, 11 yaşında orkestrasını kurup iki seneye yakın devam ettirdi. 1938 yılında caz çalmaya klarnetçi Joe Marsala ile başlayan Buddy Rich, daha sonra trompetçi Bunny Berigan’ın orkestrasına geçti. 1939 yılında klarnetçi Artie Shaw ile çalmaya başlayan Buddy Rich kısa sürede swing gruplarının ritmik ilham kaynağı haline geldi. Artie Shaw orkestrasını dağıtınca tromboncu Tommy Dorsey ile çalışmaya başladı. 1939 ile 1942 yılları arasında Dorsey ile çalışan Rich, 1942’de ABD Deniz Piyadeleri’nde görev yapmak üzere askere alındı. İki yıllık askerlik görevi sonrasında yeniden Tommy Dorsey ile çalışmaya devam etti (Sermet, 1990, s. 90).

1946 yılında artık kendi müziğini ve liderliğini ortaya koymak isteyen Rich, ilk büyük orkestrasını Frank Sinatra’dan 50.000 dolarlık destek alarak kurdu. Fakat iki yıl içerisinde grup dağılmıştı. 1950 yılında bir grup daha kurdu. Ayrıca, Amerikalı bir caz plak yapımcısı ve konser organizatörü olan Norman Graz’ın “Jazz At The Philharmonic” (JATP) turnelerinde sahne aldı. JATP performansları, davulcuların diğer davulculardan daha iyi olduğunu kanıtlamaya çalıştığı performanslarla ünlüydü. Buddy Rich bu performansların çoğunda yer aldı ve en iyisi olduğunu kanıtladı (<https://www.encyclopedia.com/education/news-wires-white-papers-and-books/rich-buddy>).

Buddy Rich'in karakteri maalesef müziği seviyesinde değildi. Buddy Rich'in öfke kontrolüyle ilgili sorunları meşhurdur. Özellikle 1970'li yıllarda orkestra turnelerinde yaptığı sinirli çıkışlar Buddy Rich Bus Tape adıyla band kaydına bile alınmıştır. Bu kayıtlar onun bazı müzisyenlere bağırduğu, küfrettiği anları içerir. Bu nedenle bazı insanlar onu zor bir lider olarak tanımlar.

Buddy Rich, uzun kariyeri boyunca çok sayıda efsanevi müzisyenlerle çalıştı. Hem eşlikçi olarak büyük orkestralarda yer aldı, hem de lider olarak kendi orkestralarını kurdu. Birlikte çaldığı müzisyenler şunlardır; Klarinetçi Artie Shaw, tromboncu Tommy Dorsey, orkestra şefi ve trompetçi Harry James, şarkıcı Frank Sinatra, piyanist Art Tatum, trompetçi, şarkıcı ve orkestra şefi Dizzy Gillespie, piyanist Count Basie, şarkıcı Ella Fitzgerald, trompetçi ve şarkıcı Louis Armstrong, saksafoncu Charlie Parker, piyanist Oscar Peterson, saksafoncu Bob Mintzer, saksafoncu Don Menza, saksafoncu Steve Marcus, saksafoncu Jay Corre.

Buddy Rich'in yer aldığı ve imzası haline gelmiş eserler ise şunlardır;

Channel One Suit (<https://www.youtube.com/watch?v=SB3mI6lMpuw>).

West Side Story Medley (<https://www.youtube.com/watch?v=4PASeqo0oAE>).

Love For Sale (<https://www.youtube.com/watch?v=0gx62loIieY>).

Bugle Call Rag (<https://www.youtube.com/watch?v=fSiGnIA6v4I>).

Machine (<https://www.youtube.com/watch?v=Z0veTwiKpR4>).

Big Swing Face (<https://www.youtube.com/watch?v=67W7-0cLZoE>).

Şekil 3. 88. Buddy Rich

(<https://billmilkowski.substack.com/p/the-story-of-the-legendary-buddy>).

[illegible]

<https://drumtechofficial.blogspot.com/2013/10/buddy-rich-drum-solo-from-bugle-call-rag.html>

Buddy Rich caz tarihinin en iyi davulcusu olarak kabul edilir. Davullarda inanılmaz bir beceriye ve hakimiyete sahipti. Onu diğer davulculardan ayıran özellikleri ise hızı, davula olan hakimiyeti, kusursuz zamanlaması, dinamikler ve vurgular üzerindeki kontrolüdür. Rich'in davul kullanım tekniği şu şekildedir;

Geleneksel Baget Tutuşu (Traditional Grip)

Rich, caz davulcuları arasında yaygın olan geleneksel tutuşu kullandı. Geleneksel tutuş, trampet davulunda nüanslı bir dokunuş elde etmesini sağlarken diğer davullar ve ziller için güç ve kontrol sağladı.

Rich, caz davulcuları arasında en yaygın kullanılan geleneksel tutuşu kullandı. Bu tutuş, trampette nüanslı bir çalım elde etmesini sağlarken, davulun bütününde daha kontrollü bir çalım sağladı.

Şekil 3. 90. Traditional Grip

(https://en.m.wikipedia.org/wiki/File:Traditional_grip_detail.jpg).

Fulcrum Kontrolü

Geleneksel baget tutuşunda baş parmak ile işaret parmağı arasındaki bölgeyi dayanak noktası olarak kullanan Buddy Rich mükemmel bir kontrole sahipti. Bagetleri rahat ama bir o kadarda sıkı tutarak maksimum kontrol ve geri tepme sağladı.

Parmak Tekniği

Buddy Rich, hız ve hassasiyet yaratmak için parmak kontrolünü kullandı. Bagetlerin trampet üzerindeki doğal sekme hareketini parmaklarının yardımıyla ustaca kullanarak muhteşem bir kontrol sağladı (<https://freddycharlesmusic.com/blogs/news/drumming-like-a-legend-exploring-the-buddy-rich-grip-technique>).

Şekil 3. 91. Finger Control

(<https://www.authenticdrummer.com/technique-essentials-finger-control-single-strokes/>).

Dünyaca ünlü ModernDrummer.com adlı sitede Buddy Rich'in davul seti ile ilgili şu ifadeler yer verilmiştir;

“Buddy Rich, çocukken canlı performans sergileyen ilk caz davulcusuydu. Onun türünün tek örneği olduğunu söylemek yetersiz kalır. Büyük davullar kullanıyordu. Kurulumunda bir 14×24 bas davul, bir 9×13 rack tom, iki 16×16 floor tom ve bir 5×14 trampet davulu vardı. 20" ride, iki 18" crash, bir çift 14" hi-hat ve bir 6" splash içeren Avedis Zildjian zilleri, onlara vurduğunda parıltıyordu. 7A'lardan biraz daha ağır olan tahta uçlu bagetleri tercih ediyordu ve Remo Kaplamalı Diplomat davul derilerinin hassasiyeti, olağanüstü geniş dinamik aralığını tamamlamaya yardımcı oluyordu” (https://www.moderndrummer.com/2012/10/buddy-rich-style-analysis/?srsltid=AfmBOooUoEqNgw7duzF6XnZpuryFpGCvH1gAt8jaI8PP_FLuXnuOUBu).

Buddy Rich, geleneksel baget tutuşunu kullanarak davul sololarına farklı stilleri ve müzik fikirlerini dahil etti. Buna en büyük etken Rich'in ritmik kelime dağarcığıdır. Swing, bebop, latin, rock dahil olmak üzere daha fazla stili ve ritimleri inceleyerek kendi sololarında kullandı (<https://freddycharlesmusic.com/blogs/news/drumming-like-a-legend-exploring-the-buddy-rich-grip-technique>).

Bernard “Buddy” Rich’in çalıştığı orkestralardan bazıları ise şunlardır;

Joe Marsala And His Chicagoans

Şekil 3. 92. Joe Marsala And His Chicagoans

(<https://www.youtube.com/watch?v=f1PHbXK-YEM>).

Tommy Dorsey Orkestrası

Şekil 3. 93. Tommy Dorsey Orkestrası

(<https://songbook1.wordpress.com/fx/1939-standards/imagination/tommy-dorsey-orchestra-1940-sinatra-pied-pipers-buddy-rich-2-f20sh10/>).

Artie Shaw Orkestrası

Şekil 3. 94. Artie Shaw Orkestrası

(<https://www.youtube.com/watch?v=aQF4scwmxmM>).

Harry James Orkestrası

Şekil 3. 95. Harry James Ve Buddy Rich

(https://www.youtube.com/watch?v=_4W6RiJ7hrg).

Buddy Rich Orkestrası

Şekil 3. 96. Buddy Rich Orkestrası

(https://www.youtube.com/watch?v=tEU3_h-KJxU).

1971 yılından itibaren genç kitleleri elde etmek için rock müziğine dönen Buddy Rich, gençleri elde ederken caz dinleyicilerini kaybetmişti. Kendisi de bu durumdan çok memnun olmamıştı. Bu yüzden 1974 yılında orkestrasını dağıtarak bir süre küçük caz gruplarında çalmaya devam etti. 1983 yılında kalp ameliyatı geçiren Buddy 1985 yılında bir orkestranın başına geçerek zaman zaman şarkıcı Frank Sinatra ile turnelere çıkmıştır (Sermet, 1990, s. 91-92).

Uzun yıllar kalp rahatsızlığı çeken Rich, 1987 yılında beyin tümörü ameliyatı geçirdikten sonra kalp yetmezliğinden öldü (<https://www.encyclopedia.com/education/news-wires-white-papers-and-books/rich-buddy>).

Chick Webb

William Henry Webb 10 Şubat 1905'te Baltimore, Maryland'de doğdu. Doğum yılıyla ilgili bazı tutarsızlıklar vardır. Nüfus sayımlarında 1905 olarak yazmasına rağmen mezar taşında 1909 yazmaktadır. Dört çocuklu bir ailenin ikinci ve tek erkek çocuğuydu. Webb, bebekken evindeki merdivenlerden düşerek birkaç omurunu ezdi ve ameliyat oldu.

Fakat ameliyattan sonra hiçbir zaman tam olarak hareket kabiliyetini geri kazanamadı. Bu yaralanma omurga tüberkülozuna dönüştü ve Webb'in kısa boylu ve kambur görünmesine neden oldu. Bu küçük ve sevimli görünümünden dolayı insanlar ona "Chick" (civciv) demeye başladı. Bu lakabı o kadar benimsediki ileride sahne ismi olarak kullandı. Babasının vefat etmesinden sonra ailesiyle birlikte dedesinin yanına taşındı. Küçük bir çocukken davul çalmaya ilgi duydu. Evdeki tencere, tava ve mahallesindeki farklı yüzeyleri kullanarak çeşitli ritimler çıkarıyordu. Küçük yaşta ilk davul setini almak için farklı işlerde çalışan Webb, 11 yaşında ilk davul setini aldı. Bir müddet sokak müzisyeni olarak çalışan Webb daha sonra Chesapeake Körfezi vapurlarında performans sergileyen Jazzola Orkestrasına katıldı. Virtüöz bir davulcu olarak kabul edilen Webb, nota okumayı hiç öğrenmedi. 1924 yılında New York'a taşındı ve iki yıl sonra Jungle Band'i kurdu. 1927 yılına kadar devam eden orkestrasını dahada genişleterek Harlem Stompers'ı kurdu. 1929 yılında orkestrasıyla Brunswick Records iş birliğiyle "Dog Bottom" ve "Jungle Man" kayıtlarını yaptı. Bu sırada Chick, Howard Üniversitesi'nin tiyatrosu, Yale Üniversitesi, Harlem Opera Binası, Apollo Tiyatrosu, Palace Tiyatrosu, Savoy Balo Salonu-Chicago, Savoy Balo Salonu-Harlem, Radio City Müzik Salonu ve Cotton Club gibi birçok yerde sahneler aldı ve turnelere çıktı. 1931 yılında Harlem-Savoy Balo Salonu'nda sahne almaya devam etti.

Savoy Balo Salonu orkestrasının lideriydi ve binlerce kişilik caz severi kendine çekmeyi başarıyordu. Baş vokalist olarsk işe aldığı Ella Fitzgerald ise kısa süre sonra "Swing'in First Lady'si" olarak anılacaktı. Webb, caz tarihinde Ella Fitzgerald'ı keşfetmesi ve akıl hocalığı yapmasıyla bilinir (<https://www.aaihs.org/chick-webb-the-king-of-swing/>).

Chick Webb özellikle 1920-1930 yılları arası Harlem caz sahnesinin merkezindeydi. Birlikte çalıştığı önemli müzisyenlerden bazıları ise;

Şarkıcı Ella Fitzgerald, aranjör ve alto saksafoncu Benny Carter, trompetçi Taft Jordan, trompetçi Mario Bauza, alto saksafoncu Hilton Jefferson, tenor saksafoncu Ted McRae, tromboncu Sandy Williams, tromboncu Nat Story, saksafoncu Louis Jordan, saksafoncu Elmer Williams, klarnet ve saksafoncu Garvin Bushell, piyanist Tommy Fulford, piyanist Bobby Johnson, gitarist John Trueheart, kontrbasçı Beverly Peer'dır.

Şekil 3. 97. Chick Webb

(<https://pas.org/william-chick-webb/>).

Şevket Akıncı'nın 1990 yılı basımlı Cazın İçinden adlı kitabının 96 ve 97. sayfalarında Chick Webb ile ilgili şu sözlere yer vermiştir;

“1934'te Ella Fitzgerald'ı keşfetmesi Chick Webb'i meşhur yapmıştı. Ama, 1939'da Chick Webb'in ölümüne kadar orkestranın en önemli elemanı da Fitzgerald olmuştu. Ölümünden sonra Chick Webb efsane haline sokulmuş ve bazı bön caz kritikleri ona gelmiş geçmiş en iyi davulcu demişlerdi. Fiziki yapısından dolayı Chick Webb'in iyi bir davul tekniği olmadığı gibi buluş bakımından da caza hiçbir yenilik getirmemişti. Ayrıca orkestrası da bir iki iyi soliste rağmen son derece vasat bir topluluktu. Bu bakımdan bu orkestranın çeşitli plaklarından hiçbirinde dikkati çekecek bir nokta yoktu. Netice olarak Chick Webb'in caza kazandırdığı tek husus Ella Fitzgerald olmuştu” (Sermet, 1990, s. 96-97).

Berendt ise 2019 basımlı Caz Kitabı'nın 432.sayfasında Chick Webb ile ilgili;

“Ufak tefek ve kötürüm bir adam olan Chick Webb, Harlem'in "Savoy Ballroom"unda bir kral gibi hüküm sürdü. Duke Ellington şöyle anlatıyor: "Webb bir 'battle manyağı'ydı; adamları gelip geçen her topluluğu yarışa çağırırdı. Çoğunlukla da kazanırlardı; üstelik yarışmaların en az yarısında rakip grup Chick'inkinden en az iki kat daha büyük olduğu halde. Sevgili Chick Webb bu tür yarışmalarla yaşardı ve grubundaki herkes çılgın gibi çalardı." Benny Goodman Band'le birlikteyken Chick Webb tarafından "saha dışına çıkarılan" Gene Krupa şöyle demişti: "Beni şimdiye dek alt eden müzisyenlerin en iyisi." Piyanist ve aranjör Mary Lou Williams ise şunları anlatır: "Bir gece HarlemCie dolaşıyordum ve sonunda Savoy'a geldim. Birkaç tur dans ettikten sonra, beni ürperten bir ses duydum ... Sesin kime ait olduğunu anlamak için

sahneye doğru hızla koştum ve güzel yüzlü, koyu tenli bir kız gördüm; mütevazı bir tavırla öylece duruyor ve harikulade şarkılar söylüyordu. Adının Ella Fitzgerald olduğunu ve Chick Webb'in kendisini amatör bir showCla keşfettiğini anlattılar" (Berendt, 2019, s. 32).

Newworldencyclopedia.org adlı internet sitesinde ise Chick Webb ile ilgili Sermet'in aksi görüşünde sözlere yer verilmiştir. Bu sözler şunlardır;

“Chick Webb, grubunda Gene Krupa kadar gösterişli değildi. Etkileyici sololar çalmak için her fırsatı talep etmedi, ancak zaman zaman yaptı. Buna rağmen, güçlü ve incelikli Swing'i çaldığı her yerde mevcuttu ve grubuna tamamen hâkim oldu. Sonraki davulcuların çoğu onun biçimlendirici etkisini kabul etti. Davul efsanesi Buddy Rich, Webb'in güçlü tekniğinin ve virtüöz performanslarının kendi davulculuğu üzerinde büyük etkisi olduğunu söyledi ve hatta Webb'den "hepsinin babası" olarak bahsetti” (https://www.Newworldencyclopedia.org/entry/Chick_Webb).

Chick Webb'in kariyeri boyunca çalıştığı orkestralardan bazıları ise şunlardır;

Tiny Bradshaw Orkestrası

Şekil 3. 98. Tiny Bradshaw Orkestrası

(<https://fromthevaults-boppinbob.blogspot.com/2019/09/tiny-bradshaw-born-23-september-1907.html>).

Chick Webb Orkestrası

Şekil 3. 99. Chick Webb Orkestrası

(<https://www.deezer.com/en/album/447017>).

Webb'in yer aldığı kayıtlardan bazıları ise şunlardır;

A-Tisket A-Tasket (<https://www.youtube.com/watch?v=GcynnygJidI>).

Undecided (<https://www.youtube.com/watch?v=jISkoEfn1gM>).

T'ain't What You Do (It's the Way That Cha Do) (<https://www.youtube.com/watch?v=8NobNfXhzxk>).

If You Ever Should Leave (<https://www.youtube.com/watch?v=19RsDoTHWaU>).

Harlem Congo (https://www.youtube.com/watch?v=mh_ilbCryhQ).

Liza (All the Clouds'll Roll Away) (<https://www.youtube.com/watch?v=PakbFcYKQXo>).

Clap Hands Here Comes Charlie (<https://www.youtube.com/watch?v=KyCRYlyoQC8>).

Stompin At The Savoy (<https://www.youtube.com/watch?v=vSDGKatlwI>).

Blue Minor (<https://www.youtube.com/watch?v=OyaLzCtjroY>).

Kasım 1938'de Webb'in sağılığı bozulmaya başladı ve ertesi yıl memleketi Baltimore'da öldü. Ölümünden sonra, Ella Fitzgerald, swing döneminin geri kalanında Chick Webb grubuna liderlik etti ([https://www.newworldencyclopedia.org/entry/Chick Webb](https://www.newworldencyclopedia.org/entry/Chick_Webb)).

William Alexander “Sonny” Greer

William Alexander Greer, 13 Aralık 1895 yılında New Jersey’de doğdu. Babası demiryolu ustası annesi ise terziydi. Tarihteki birçok davulcu gibi Greer’da evde tencere tavalarla çalmaya başladı. Gençlik yıllarını balıkçılık, golf taşıyıcılığı ve gazete dağıtıcılığı yaparak geçirdi. Ayrıca çok iyi seviyede bılardo oynamayı ve şarkı söylemeyi öğrendi. Bir akşam Long Branch Keith vodvil tiyatrosunda, Amerikalı besteci ve şarkıcı Rosmond Johnson’ın Afro-Amerikan koro grubunun davulcusu Eugene ‘Peggy’ Holland’dan çok etkilendi ve kısa bir süre sonra kendisiyle tanışıp çalışma fırsatı buldu.

Genç Greer hızla tanınmaya başladı ve lise grubunun davul şefliğine kadar yükseldi. Ayrıca küçük bir grup kurarak country kulüplerinde çalmaya başladı.

1918 yılında, Washington DC’deki Howard Tiyatrosu’nun çukurunda Marie Lucas’ın yönettiği grubun davulcusu olmak için üç günlük edilen teklifi kabul eden Sonny, üç yıl boyunca bu orkestrada çaldı ve bu süre içerisinde becerilerini geliştirmeye devam etti. Howard’da ve Dreamland Cafe adlı mekânda sahne alan Greer’in enstrümanına ve şovmenliğe olan yeteneği, aynı yaş grubundan iki genç müzisyen tarafından fark edildi. Hevesli bir piyanist Duke Ellington ve hevesli bir saksafoncu Otto “Toby” Hardwick (<https://drumsinthetwenties.com/2017/11/03/heroes-6-william-sonny-greer-1895-1982/>).

Greer, Ellington ve Hardwick ile kısa sürede çok iyi arkadaş ve müzik işbirlikçileri oldular.

Greer, Duke Ellington Orkestrası’na 1924 yılında katıldı ve yaklaşık 27 yıl boyunca orkestranın omurgasını oluşturdu. Bu dönemde Harlem’deki ünlü Cotton Club’da düzenli olarak sahne aldılar. Greer’in davul seti, standart bir setten çok daha fazlaydı. Ziller, gonglar, tomlar, timpani ve daha fazlasını kullanıyordu. Sahne üzerinde adeta küçük bir

orkestra kurmuştu. Kullandığı bu davul seti, Ellington'ın renkli orkestrasyon anlayışını kusursuz bir şekilde sergiliyordu.

William Alexander Greer, caz davulculuğunda solo kavramının erken temsilcilerindendi. Ancak onun asıl katkısı, orkestral bütünlük içinde groove ve atmosfer yaratmadaki ustalığıydı. Swing döneminin ayırt edici özelliği olan walking bass ve four on the floor gibi ritmik öğeleri ustaca kullanması, dans eden kalabalıkların ruhunu harekete geçiriyordu.

Jazzlives.wordpress.com adlı sitede Greer ile ilgili şu sözlere yer verilmiştir;

“Greer'in çalması basitçe olağanüstü: yarattığı seslerin gelgitleri (bir veya iki ticari marka deseni yoktu — Cozy Cole'un baskı rulosunu veya Jo Jones'un hi-hat'ini düşünün). Sonny Greer, herkesin çaldığı şeye uyan sesler çıkardı — veya belki de o anda onu en çok memnun eden sesleri çıkardı. Örneğin, sabit bir ride-zil ritmi kullanan davula alışkın dinleyiciler için Greer ilk başta bir caz davulcusundan çok bir eşlikçi gibi geliyor ve solistin yaptıklarını bir sıçrama veya işitsel bir yorumla yankılıyor. Ancak daha yakından dinlediğinizde, takip etmekten çok liderlik ettiğini ve yarattığı dalgalanan ritimlerin grubu ittiğini görüyorsunuz. Elbette, Greer'in 1940'ta yaptığı şeylerin bir kısmı, bir davulcunun nasıl yüksek sesle, yaratıcı ve coşkulu bir şekilde çalabileceğini ve yine de diğer çalgıcıları gölgede bırakmayabileceğini anlamayan insanlar tarafından fark edildi” (<https://jazzlives.wordpress.com/2009/02/17/luck-always-sonny-greer/>).

Şekil 3. 100. William Alexander “Sonny” Greer

(<http://mikedolbear.com/groovers-and-shakers/william-alexander-sonny-greer/>).

1923 yılında vodvil klarnet ustası Wilbur Sweatman, Harlem'deki Lafayette'de çalması için Greer'a iş teklifinde bulundu. O yıllarda Harlem'in cazibesi karşı konulamayacak kadar güçlüydü. Sonny bu iş teklifini Hardwick ve Ellington'uda işe alması şartıyla kabul etti. Ancak konserler kısa sürdü ve Sweatman taşındı. Daha sonra Amerikalı banjo icracısı Elmer Snowden, Broadway'deki Hollywood Club'da grup kurdu

ve bu gruba Duke Ellington, Otto “Toby” Hardwick ve Sonny Geer’ı da dahil etti. The Washingtonians adlı bu grup şöhret yolunda adım adım ilerleyecekti.

1923 yılında vodvil klarnet ustası Wilbur Sweatman, Harlem’deki Lafayette’de çalışması için Greer’a iş teklifinde bulundu. O yıllarda Harlem’in cazibesi karşı konulamayacak kadar güçlüydü. Sonny bu iş teklifini Hardwick ve Ellington’uda işe alması şartıyla kabul etti. Ancak konserler kısa sürdü ve Sweatman taşındı. Daha sonra Amerikalı banjo icracısı Elmer Snowden, Broadway’deki Hollywood Club’da grup kurdu ve bu gruba Duke Ellington, Otto “Toby” Hardwick ve Sonny Geer’ı da dahil etti. The Washingtonians adlı bu grup şöhret yolunda ilerlemeye hazırdı. Fakat ortada bir sorun vardı. Orkestra şefi Snowden mali konularda orkestra arkadaşlarına dürüst olmuyordu. Grubun kazandığı paradan zimmetine para geçiriyordu. Bu yüzden Elmer’i kovdular ve yerine Sonny’nin geçmesini istediler. Fakat Sonny bunu kabul etmedi ve Duke Ellington’a verilmesini istedi. Sonny’nin kişiliği ve müzisyenliği ilk tercih olmasına sebebi. Fakat çekingen kişiliği olmasaydı belkide müzik tarihi çok farklı bir şekilde gelişebilirdi. Ellington’un orkestra şefi olmasıyla artan özgüveni sayesinde, Kentucky kulübündeki gece şovları New York’un müzik severleri arasında hızla itibar kazandı (<https://drumsinthetwenties.com/2017/11/03/heroes-6-william-sonny-greer-1895-1982/>).

Syncopatedtimes.com adlı sitede Duke Ellington’un Sonny Greer ile ilgili şu sözlerinee yer verilmiştir;

“Duke Ellington, Music İs My Mitress adlı kitabında “Bir ping sesi duyduğunda, en uygun pong sesiyle karşılık verirdi,” diye yazmıştı. “Yedek aldığı her melodi, bazen inanılmaz olan ritmik süsleme avantajına sahipti. Ve bir başrahip veya tahtta oturan bir kral gibi görünürdü. Herkesin çok üstünde, etrafındaki tüm altın aksesuarlarıyla, standta olan her şeyle” (<https://syncopatedtimes.com/sonny-greer/>).

Greer’in sahnedeki duruşu aristokratik ve şıktı. Genellikle smokin giymesi ve zarif tavırları, onun sadece bir müzisyen değil, aynı zamanda bir sahne adamı olduğunu gösteriyordu. Sıklıkla tek elle trampet çalma gösterileri veya zil üstünde hafifçe gezinerek yaptığı dinamizm oyunlarıyla izleyicileri etkisi altına alıyordu. Bu yönüyle daha sonra gelen Gene Krupa ve Buddy Rich gibi caz davulcularına ilham kaynağı oldu.

Solo çalmaktan çok, orkestraya hizmet eden ve şarkının yapısını yükselten bir yaklaşıma sahipti. Bu yaklaşımı, cazda ritmin hizmetkâr değil, yaratıcı bir aktör olması gerektiği fikrini güçlendirdi.

William Alexander “Sonny” Greer’in yer aldığı orkestralar şunlardır;

Duke Ellington Orkestrası

Cotton Club gibi cazın efsanevi mekânlarında sahne aldı. "Mood Indigo", "It Don't Mean a Thing", "Take the 'A' Train" gibi parçaların ilk icralarında yer aldı. Greer’in orkestradaki teatral davul seti, Ellington’ın orkestral vizyonuna mükemmel şekilde uyarlandı.

Şekil 3. 101. Duke Ellington Orkestrası (Duke Ellington, Sonny Greer, Ray Nance, Rex Stewart, Joe “Tricky Sam” Nanton, Harry Carney, Johnny Hodges)

(<https://ellingtonreflections.com/2018/04/21/portrait-of-sonny-greer-podcast-18-007/>).

Elmer Snowden Orkestrası

Greer, Ellington ile tanışmadan önce Elmer Snowden liderliğindeki bu küçük caz grubunda çaldı. Bu grup daha sonra Duke Ellington and His Washingtonians ismini aldı.

Şekil 3. 102. Elmer Snowden Orkestrası (Sonny Greer, Charlie Irvis, Elmer Snowden, Otto Harwick, Bubber Miley, Duke Ellington)

(<https://syncopatedtimes.com/the-washingtonians/>).

Johnny Hodges Orkestrası

Ellington orkestrasındaki saksofoncu Johnny Hodges'ın küçük grup projelerinde yer aldı. Bu projeler, Greer'in daha özgür doğaçlamalar yapmasına olanak sağladı.

Şekil 3. 103. Johnny Hodges Small Groups

(<https://music.metason.net/artistinfo?name=Johnny%20Hodges%20And%20His%20Orchestra>).

Greer'in Duke Ellington Orkestrası ile yer aldığı önemli eserlerden bazıları şunlardır;

Black and Tan Fantasy (<https://www.youtube.com/watch?v=nGioQQSkVLw>).

Caravan (<https://www.youtube.com/watch?v=tHNGsAGHPZ8>).

Harlem Air Shaft (https://www.youtube.com/watch?v=aJYU_zNkbnQ).

East St. Louis Toodle-Oo (<https://www.youtube.com/watch?v=NONzhRTJG6A>).

Mood Indigo (<https://www.youtube.com/watch?v=oA19qTubczw>).

It Don't Mean a Thing (<https://www.youtube.com/watch?v=ZRB1bpJAMq8>).

Sonny Greer'in kariyeri boyunca çalıştığı müzisyenler şunlardır;

Piyanist ve orkestra şefi Duke Ellington, trompetçi Cootie Williams, trompetçi Bubber Miley, saksofoncu Johnny Hodges, saksofoncu Ben Webster, bariton saksofoncu Harry Carney, trompetçi Clark Terry, trompetçi Rex Stewart ve trompetçi Ray Nance'dir.

1951 yılında Ellington ile yollarını ayıran Greer, sonrasında küçük gruplarla performanslar sergiledi, ancak hiçbir zaman önceki yıllarındaki şöhretine yeniden ulaşamadı. Yinede, 1960'larda bazı caz festivallerine konuk oldu ve özellikle caz tarihçileri tarafından saygıyla anıldı.

Sonny Greer, 23 Mart 1982'de New York'ta hayatını kaybetti. Geride bıraktığı miras, sadece çaldığı notalardan değil, aynı zamanda bir dönemin ritmini, zarafetini ve ruhunu şekillendirmesinden oluşur. Bugün birçok caz davulcusu, farkında olsun ya da olmasın, Greer'in açtığı yoldan yürümektedir.

Jo Jones (Papa Jo)

7 Ekim 1911 yılında Chicago Illinois'de doğan Jonathan David Samuel Jones, dünyaca Papa Jo Jones olarak bilinir. Caz davulcuları arasında dünyaca etkisi hala hissedilen bir davulcudur. Gençliğinde Alabama'ya taşınan Jones, burada kendini müziğe adadı. Saksafon, davul ve piyano çalmayı öğrendi. Bu sayede müziğe başladığı ilk yıllarında çok yönlülüğüyle tanındı. Papa Jo Jones profesyonel kariyerine karnavallarda davulcu ve step dansçısı olarak başladı. 1920 yılının sonlarına doğru Oklahoma City'de Amerikalı orkestra şefi ve birçok enstrümanı çalmasıyla bilinen Walter Page'in grubu Blue Devils'a katıldı. Bu orkestra dönemi, jo jones'un gelişimi ve caz sahnelerinde tanınması için çok önemliydi (<https://www.stilemillelire.com/papa-jo-the-drummer-and-tap-dancer/>).

Şekil 3. 104. Walter Page'in Blue Devils Orkestrası

(<https://syncopatedtimes.com/walter-pages-blue-devils/>).

Kendisinden 12 yaş küçük olan ve daha sonra aynı dönemde çalıştıkları Philly Joe Jones ile karıştırılmamak için Papa Jo Jones olarak bilinir ([http:// mikedolbear. Com / gr o o vers – and - shakers/jonathan-david-samuel -jo-jones/](http://mikedolbear.com/groovers-and-shakers/jonathan-david-samuel-jo-jones/)).

1933 yılında Kansas City'ye yerleşen Jones, 1934 yılında Walter Page ve gitarıcı Freddie Green ile birlikte Count Basie'nin grubuna katıldı. 1936 yılında Basie'yle birlikte New York'a geçen Jones, Basie, Green ve Water Page caz tarihinin en önemli ritim bölümlerinden birini oluşturmuştur ve "All-American Rhythm Section" adıyla bilinmektedir (<https://cazkolik.com/icerik/papa-joe-jones>).

Joachim Ernest Berendt'in, 2019 basımlı "Caz Kitabı" adlı kitabının 365. sayfasında Joe Jones ile ilgili şu ifadelere yer vermiştir;

"Jo Jones 4 eşit vuruşlu ölçünün ilk tutarlı temsilcisidir. Şöyle söyler: "Bir adamın swing yapip yapmadığını anlamanın en kolay yolu, vuruşların hakkını verip vermediğine bakmaktır. Her tam nota dört vuruştur, yarım bir nota iki vuruş ve çeyrek bir nota bir vuruş olur. Bir ölçü içinde her zaman dört vuruş vardır ve her biri nefes alışımız gibi gerçekten eşit olmalıdır. Herhangi birinde çabuk davranan, swing yapmıyor demektir. Kenny Clarke bu eşit zamanlıktan şu sonucu çıkardı: Dört vuruşun eşit zamanlılığı son continu'dur; yani ritim kesintisiz sürecektir. Böylece temel ritim ağır, gümbürdeyen bas davuldan alınarak, sürekli tınlar halde tutulan zile kaydırdı" (Berendt, 2019:365).

Jo Jones, Chicago stilinde kullanılan ve Vaudeville'in ses efekti üreten woodblocks, temple-blocks vb. enstrümanları kullanmak yerine tomlar, bas davul, trampet ve zilleri kullanmaya yoğunlaştı. Kullandığı Zildjian Avedis ziller sayesinde sound dahada büyüyordu. Ludwick'in bock a da bock mekanizması yerine artık hi-hat gelecekti. Low Boy denilen mekanizmayı yerden bel hizasına kadar kaldıran ve baget ile çalınabilir hale getiren Jo Jones oldu. Yani bildiğimiz haliyle hi-hat doğmuş oldu. Bu, caz davulculuğunu devrim niteliğinde değiştirdi. Ayrıca Jo Jones, hi-hat' i swing çalımına dahil eden davulcuların öncülerinden oldu. Çoğu zaman hi-hat ile çaldı ve bununla birlikte bas davulunu hafifçe çalarak daha az göze batan bir model edindi ([http://mikedolbear.com/groovers-and-shakers /jonathan-david-samuel-jo-jones/](http://mikedolbear.com/groovers-and-shakers/jonathan-david-samuel-jo-jones/)).

Şekil 3. 105. Davul setinde kullanılan Temple-Blocks

(<https://pas.org/william-chick-webb/>).

Şekil 3. 106. Woodblocks

https://en.wikipedia.org/wiki/Woodblock_%28instrument%29

Şekil 3. 107. Bock A Da Bock

(<https://www.olympicdrums.com/bock-a-da-bock-cymbals>).

Şekil 3. 108. The Low Boy

(<https://www.drummerworld.com/forums/index.php?threads/antique-lowboy-hi-hats-how-to-reuse.79823/>).

Şekil 3. 109. Hi-hat zili ve standı

(<https://tr.wikipedia.org/wiki/Hi-hat>).

Jones, 1948 yılına kadar Count Basie ile çalıştı. Fakat 1944 ile 1946 yılları arasında çoğu müzisyen gibi askere alındı.

Jones'un davulculuğu caz dünyasında bir dönüm noktası olarak kabul edilir. Onun en önemli katkılarından biri, trampet ve bas davul üzerindeki vurguyu azaltıp hi-hat ziline odaklanmasıdır. Öncesinde ritim daha çok trampet ve bas davul üzerinden kurulurken, Jones hi-hat'i müziğin ritmik merkezi haline getirmiştir.

Jones'un vuruşları son derece akıcı, yumuşak ve zarifti. Sert vuruşlardan ziyade, fırçalarla (brushes) ya da ince baget darbeleriyle oluşturduğu tonlar, orkestraya hem ritmik netlik hem de dinamizm kattı. Bu özellikleriyle o dönemde ki birçok davulcuyu etkilemiştir.

Şekil 3. 110. Brush Stick

(<https://vicfirth.com/products/jazz-brush-plastic-handle>).

Jo Jones'un yer aldığı bazı önemli kayıtlar ise şunlardır;

One O'Clock Jump (<https://www.youtube.com/watch?v=P0LqAbCNWDU>).

Jumpin' at the Woodside (<https://www.youtube.com/watch?v=0H0hEwOaaWI>).

Lester Leaps In (<https://www.youtube.com/watch?v=f60JYoHdfVM>).

What a Little Moonlight Can Do (<https://www.youtube.com/watch?v=PNermM6FBDM>).

Easy Living (<https://www.youtube.com/watch?v=a2FeSEiXaR0>).

The Jo Jones Special (<https://www.youtube.com/watch?v=BL3ufUlKF9s&list=PL E E 9 SgfzJJAEXMRH DU5bUoNzYzBqSSBT8>).

The Drum Battle (<https://www.youtube.com/watch?v=yun7yGSCB-4>).

The Essential Count Basie (https://www.youtube.com/watch?v=QG3cLNlhPVw&list=PL-dzHs_DkYPGd-wYuiO9lWPgUzKgl13V).

The Drums (<https://www.youtube.com/watch?v=SizJQ5T045w>).

Taxi War Dance (<https://www.youtube.com/watch?v=g1xO-b9nVSU>).

Papa Jo Jones'un kariyeri boyunca çalıştığı müzisyenlerden bazıları ise şunlardır;

Trompetçi Buck Clayton, Harry "Sweets" Edison, Roy Eldridge, Dizzy Gillespie, Clark Terry, Thad Jones, Hot Lips Page, Joe Newman, Charlie Shavers, Lester Young, Coleman Hawkins, Illinois Jacquet, Ben Webster, Don Byas, Frank Wess, Herschel Evans, Chu Berry, Eddie "Lockjaw" Davis, piyanist Count Basie, Teddy Wilson, Nat King Cole, Oscar Peterson, Duke Ellington, Hank Jones, Mary Lou Williams, Jess Stacy, Art Tatum, gitarist Freddie Green, Charlie Christian, Herb Ellis, bas gitarist Walter Page, Ray Brown, Oscar Pettiford, Gene Ramey, Milt Hinton, Jimmy Blanton, şarkıcı Billie Holiday, Joe Williams, Helen Humes, Ella Fitzgerald, jam sessionlarda birlikte çaldığı davulcular Buddy Rich, Gene Krupa, Sid Catlett, Art Blakey, Max Roach.

Jo Jones'un birlikte çaldığı orkestralardan en önemlisi ise Count Basie Orkestrası'dır.

Count Basie Orkestrası

Şekil 3. 111. Count Basie Orkestrası

(<https://www.wmky.org/arts-culture/2015-06-12/count-basie-orchestra>).

Kansas City çıkışlı Count Basie Orkestrası 1930 yılının ortasında, swing müziğin ritmik yapısını netleştirdi. Piyanoda Count Basie, gitarda Freddie Green, kontrbasda Walter Page ve davulda Jo Jones'dan oluşan ve All-American Rhythm Section adıyla bilinen bu temel yapı modern caz ritim anlayışının prototipi oldu. Solistlere doğaçlama alanı tanıyan düzenlemelerle caz orkestrası içinde bireyselliğin önünü açtı.

Papa Jo Jones, caz davulunda zaman tutma görevini trampet ve bas davuldan hi-hat ziline kaydıran ilk büyük figürdür. Bu teknik, ritme hafiflik, akışkanlık ve esneklik kazandırdı.

It Don't Mean A Thing If It Ain't Got That Swing

Paul Gonsalves
meets Earl Hines
Black Lion

Drums by Jo Jones
Transcribed by Todd Bishop
www.pdxdrummer.com
shipdrummer.blogspot.com

©2011 Todd Bishop - www.pdxdrummer.com

Şekil 3. 112. Jo Jones'un It Don't Mean A Thing If It Ain't Got That Swing davul notasının 1. Sayfası

(<https://cruiseshipdrummer.com/2011/05/29/transcription-jo-jones-it-dont-mean-a-thing/>).

2 It Don't Mean A Thing If It Ain't Got That Swing

11 55 57 41 45 49 53 57 61 to solos

Şekil 3. 113. Jo Jones'un It Don't Mean A Thing If It Ain't Got That Swing davul notasının 2. sayfası

(<https://cruiseshipdrummer.com/2011/05/29/transcription-jo-jones-it-dont-mean-a-thing/>).

Papa Jo Jones, askerlik görevinden sonra kısa bir süre daha Count Basie ile çalıştıktan sonra New York'ta The West End adlı bir kulüpte çalmaya başladı. Diğer ünlü

davulcular onun davul çalışını izlemek için gelirlerdi ve bu bir tür ustalık sınıfına dönüşmüştü. (<http://mikedolbear.com/groovers-and-shakers/jonathan-david-samuel-jo-jones/>).

Jo Jones, 3 Eylül 1985'te New York City'de 73 yaşında yaşamını yitirdi. Arkasında, modern cazın temel ritmik anlayışını değiştirmiş bir miras bıraktı.

şekil 3. 114. Jo Jones. (Papa Jo)

(<https://www.moderndrummer.com/2009/12/papa-jo-jones/>)

Sidney “Big Sid” Catlett

17 Ocak 1910 yılında ABD'nin Indiana eyaletine bağlı Evansville şehrinde doğan Catlett ocukluk yıllarının çoğunu, o dönem cazın gelişim merkezi olan Chicago'da geçirdi. Lise yıllarında henüz 16 yaşındayken davul çalmaya başlayan Catlett, kısa sürede

yeteneğiyle ilgi çekmeye başladı. 18 yaşına geldiğinde keman ve klarnet çalan Darnel Howard ile sahne almaya başladı. İleriki yıllarda New York'ta yaşayan piyanist Sammy Stevard'ın orkestrasına katıldı ve birlikte ünlü Savoy Balo Salonu'nda çaldılar. Catlett yeteneği ve olağan üstü davul çalımıyla dikkatleri üzerine çekti ve kısa süre sonra ileri seviyede müzisyenlerle çalmaya başladı ([https:// drummercafe. com/ featured/ drummer-percussionist/sid-catlett](https://drummercafe.com/featured/drummer-percussionist/sid-catlett)).

Sidney Catlett'e "Big Sid" lakabının verilmesinin nedeni, fiziksel yapısının oldukça iri ve gösterişli olmasıdır. Catlett, dönemine göre oldukça uzun boylu ve geniş yapılı birisiydi. Bundan dolayı hem sahnede hem de çaldığı orkestralarda görsel olarak dikkat çekiyordu.

Bill McKinney tarafından yönetilen ve Amerikalı caz grubu olan McKinney's Cotton Pickers, piyanist Fletcher Henderson, saksafoncu Benny Carter, besteci ve orkestra şefi Don Redman, korneteçi Rex Stewart ve piyanist Teddy Wilson ile çalışmaya devam etti. 1938 yılında Louis Armstrong ile çalmaya başlayan Big Sid, 1941 yılına kadar devam etti. Aynı yıl Benny Goodman ile çalıştıktan sonra tekrar Louis Armstrong ile 1942 yılına kadar çalmaya devam etti. 52nd Street sahnesinde enstrümanistliğiyle ilgi odağı olan Catlett, saksafoncu Ben Webster, tenor saksafoncu Don Byas ve saksafoncu Lester Young ile birlikte sahne aldı ve diğer ileri gelen müzisyenlerle sayısız kayıtlarda yer aldı. 1944 ve 1945'te Esquire Altın Ödülü'nü kazandı. Daha sonra 1947 yılında Louis Armstrong'un All Star grubuna geri döndü. Daha sonra ölümüne kadarki zamanını serbest çalışarak geçirdi ([https://www.moderndrummer.com/2010/03/sidney-big-sid-catlett/#:~:text=Catlett % 2 0 was%20born%20in %20Evansville,Rex %20Stewart%2C%20and % 2 0 T e d d y%20Wilson](https://www.moderndrummer.com/2010/03/sidney-big-sid-catlett/#:~:text=Catlett%20was%20born%20in%20Evansville,Rex%20Stewart%2C%20and%20Teddy%20Wilson)).

Kendine özgü stiliyle bilinen Catlett'in en dikkat çeken özelliği ritmik esneklik ve zarif dokunuşlarıydı. Çeşitli ritim tekniklerinde ustaydı. Solo çalarken melodiyi takip etmesi ve davulu sadece ritim enstrümanından ziyade, melodik bir enstrüman gibi kullanırdı. Büyük bedenine rağmen, çalımı son derece kontrollüydü. Zilleri patlayıcı bir şekilde kullanmasıyla fırçaları üst düzey kullanması birleşince kendine özgü imza çalım şekli ortaya çıkmıştır.

Big Sid'in davul çalımına olan benzersiz yaklaşımı Buddy Rich, Max Roach, Art Blakey gibi birçok büyük davulcuyu da etkilemiştir (<https://giftpals.com/events/item/the-legacy-of-sidney-big-sid-catlett-a-jazz-drumming-icon>).

1940 yıllarının ortasında swing popülerliğini korurken, bebop stili yeni yeni ortaya çıkıyordu. Bi Sid bu geçiş döneminde swing ve bebopu birleştiren az sayıda davulculardan biriydi. Dizzy Gillespie ve Charlie Parker gibi isimlerle çalarken bile swing zamanlamasını koruyarak bebop stilinin karmaşıklığını destekleyen bir temel oluşturdu.

Sidney Catlett 1951 yılının başlarında zatüre tedavisi görmeye başladı. Chicago Opera Binası'nda Paskalya haftasonu caz konserine katılan Catlett, kuliste arkadaşı başcı Slam Stewart ile sohbet ederken kalp krizi geçirerek hayatını kaybetti (<https://www.encyclopedia.com/arts/dictionaries-thesauruses-pictures-and-press-releases/catlett-sidney-aka-big-sid>).

şekil 3. 115. Sidney Big Sid Catlett

(<https://www.gettyimages.com/photos/sidney-catlett>).

Sidney Big Sid Catlett kariyeri boyunca çalıştığı orkestralardan en önemlileri ise şunlardır;

Benny Carter Orkestrası

Sidney “Big Sid” Catlett’in ilk profesyonel deneyimlerinden biri. Swing stiline erken döneminde caz armonisini şekillendiren Benny Carter ile çalıştı.

Şekil 3. 116. Benny Carter Orkestrası

(<https://music.si.edu/story/3-things-know-about-benny-carter-unsung-champion-jazz>).

Fletcher Henderson Orkestrası

Swing müziğinin öncüsü olan Henderson ile çalışmak, Catlett’in orkestra içindeki zamanlama duygusunu pekiştirdi. Henderson’un orkestrası, daha sonra Benny Goodman’a model olmuştur.

Şekil 3. 117. Fletcher Henderson Orkestrası

(<https://www.gettyimages.com/detail/news-photo/bandleader-and-composer-fletcher-henderson-conducts-his-news-photo/74275320?adppopup=true>).

Don Redman Orkestrası

Don Redman, cazın ilk büyük aranjörlerinden biridir. Catlett burada hem klasik swing yapısını hem de daha sofistike düzenlemeleri deneyimleme fırsatı buldu.

Şekil 3. 118. Don Redman Orkestrası

(https://en.wikipedia.org/wiki/Don_Redman).

Benny Goodman Orkestrası

Swing'in Kralı Benny Goodman ile kısa süreli ama önemli bir iş birliği yaptı. Büyük caz festivallerinde ve turnelerde sahne aldı.

Şekil 3. 119. Benny Goodman Orkestrası

(<https://www.bennygoodman.com/historic-photo-gallery/>).

Louis Armstrong and His All-Stars

Catlett'in en çok tanındığı dönemdir. Louis Armstrong'un enerjik performanslarına uyum sağlayarak orkestranın temelini oluşturdu. Armstrong ile çalışırken Avrupa'da turnelere çıktı ve kayıtlar yaptı.

Şekil 3. 120. Louis Armstrong and His All-Stars

(<https://www.jddrums.com/catlett.html>).

Duke Ellington Orkestrası

Kalıcı bir kadro üyesi olmasada, turnelerde ve kayıtlarda Ellington ile sahne aldı. Özellikle Duke Ellington'ın küçük grup projelerinde yer aldı.

Şekil 3. 121. Duke Ellington Orkestrası

(<https://www.jazzempowers.org/duke-ellington-orchestra>).

Cab Calloway Orkestrası

Swing müziğinin daha eğlenceli ve sahne şovuna dayalı tarafında yer aldı. Calloway'in coşkulu vokal tarzını davuluyla destekledi.

Şekil 3. 122. Cab Calloway Orkestrası

(<https://www.cabcalloway.com/>).

Kariyeri boyunca birlikte çalıştığı bazı müzisyenler ise şunlardır; trompetçi ve vokal Louis Armstrong, klarnetçi Benny Goodman, alto saksafoncu Charlie Parker, trompetçi Dizzy Gillespie, piyanist Thelonious Monk, piyanist Fletcher Henderson, saksafoncu ve aranjör Don Redman, piyanist Teddy Wilson, tenor saksafoncu Coleman Hawkins, vokalist Cab Calloway, kontrbasçı Oscar Pettiford, tenor saksafoncu Ben Webster, gitarist Eddie Condon, vibrafoncu Lionel Hampton, piyanist Art Tatum ve trompetçi Roy Eldridge.

Sidney Catlett'in yer aldığı ve öne çıkan kayıtlardan bazıları ise şunlardır;

Louis Armstrong ile olan “Satchmo At Symphony Hall (<https://www.youtube.com/watch?v=IJGuIfRc244&list=PLAn2Sg2Xw5ANBFkNIjDx0fP4cUr3CUXus>).

Teddy Wilson & His Orchestra ile olan “Jumpin On The Blacks And Whites” (<https://www.youtube.com/watch?v=FeNUpEk4Glo>).

The Sid Catlet Quartet The 1-2-3 Blues (<https://www.youtube.com/watch?v=G5s5dTPRcM8>).

Louis Armstrong ile olan “Struttin With Some Barbecue (<https://www.youtube.com/watch?v=gwX1h80FCaAg>).

Louie Bellson

Duke Ellington tarafından dünyanın en iyi davulcusu ve aynı zamanda en iyi müzisyeni olarak adlandırılan İtalyan kökenli Luigi Paulino Alfredo Antonio Balassoni sahne adıyla Louie Bellson, 6 Temmuz 1924 yılında ABD'nin Illinois eyaletinde doğdu. Henüz 3 yaşında davul çalmaya başlayan Bellson, 15 yaşındayken Rock Falls Lisesi'nde öğrenciyken, okulda verilen bir ödev kapsamında çizimle tasarladığı çift bas davul sistemini sundu. Bu fikir o dönem için devrim niteliğindeydi. 17 yaşındayken davulcu Gene Krupa'nın jüride olduğu Slingerland National Drum Contest' i kazanarak 40.000 davulcuyu geride bıraktı. Louie Bellson, özellikle Jo Jones, Sid Catlett ve Chick Webb gibi davulculardan etkilendiğini belirtmiştir ve solo performanslarıyla davulu öne çıkaran Gene Krupa'yı övmüştür (<https://louiebellson.info/bio-beyond>).

Şekil 3. 123. Louie Bellson ve çift davul düzeneği

(<https://www.imdb.com/name/nm0069245/>).

Harika davul tekniğinin yanı sıra aranjörlük ve bestecilik tarafı da olan Louie Bellson, 1940 yılında klarnetçi ve orkestra şefi Benny Goodman ve tromboncu Tommy Dorsey ile çalışmaya başladı. 1942 yılında Benny Goodman Orkestrası ve şarkıcı Peggy Lee ile sahne aldı. 1950 yılına kadar Goodman ile çalıştıktan sonra 1950 yılında trompetçi ve orkestra şefi Harry James ile çalmaya başladı. Bu birliktelik 1 yıl sürdü. 1951 yılında Duke Ellington Orkestrası'nda çalmaya başladı ve burada ünlü oldu. Bellson, Duke Ellington orkestralarında çalan ilk beyaz davulcu oldu. 1952 yılında caz şarkıcısı Pearl Bailey ile evlendi. Irkçılığın yoğun olduğu o yıllarda bir beyaz müzisyenin siyahi bir sanatçıyla

evlenmesi sosyal bir cesaret örneği olarak kabul edildi. Yine aynı yıl Skin Deep adlı şarkıyı besteledi ve bu şarkıda çaldığı davul solosu caz tarihinde unutulmazlar arasında yerini aldı. 1953 yılından sonra bazı küçük gruplarla çalışan Bellson 1959 yılında kendi orkestrasını kurdu (Sermet, 1990, s. 106).

SKIN DEEP
Drum Solo Excerpt
Starting at 1:30

Transcribed by
Joe Bergamini

Recorded by Duke Ellington
Written by Louie Bellson
Taken from the album
"Ellington Uptown" (1953)
(Columbia Jazz)
Drums: Louie Bellson

♩ = 214 (Straight 8's)

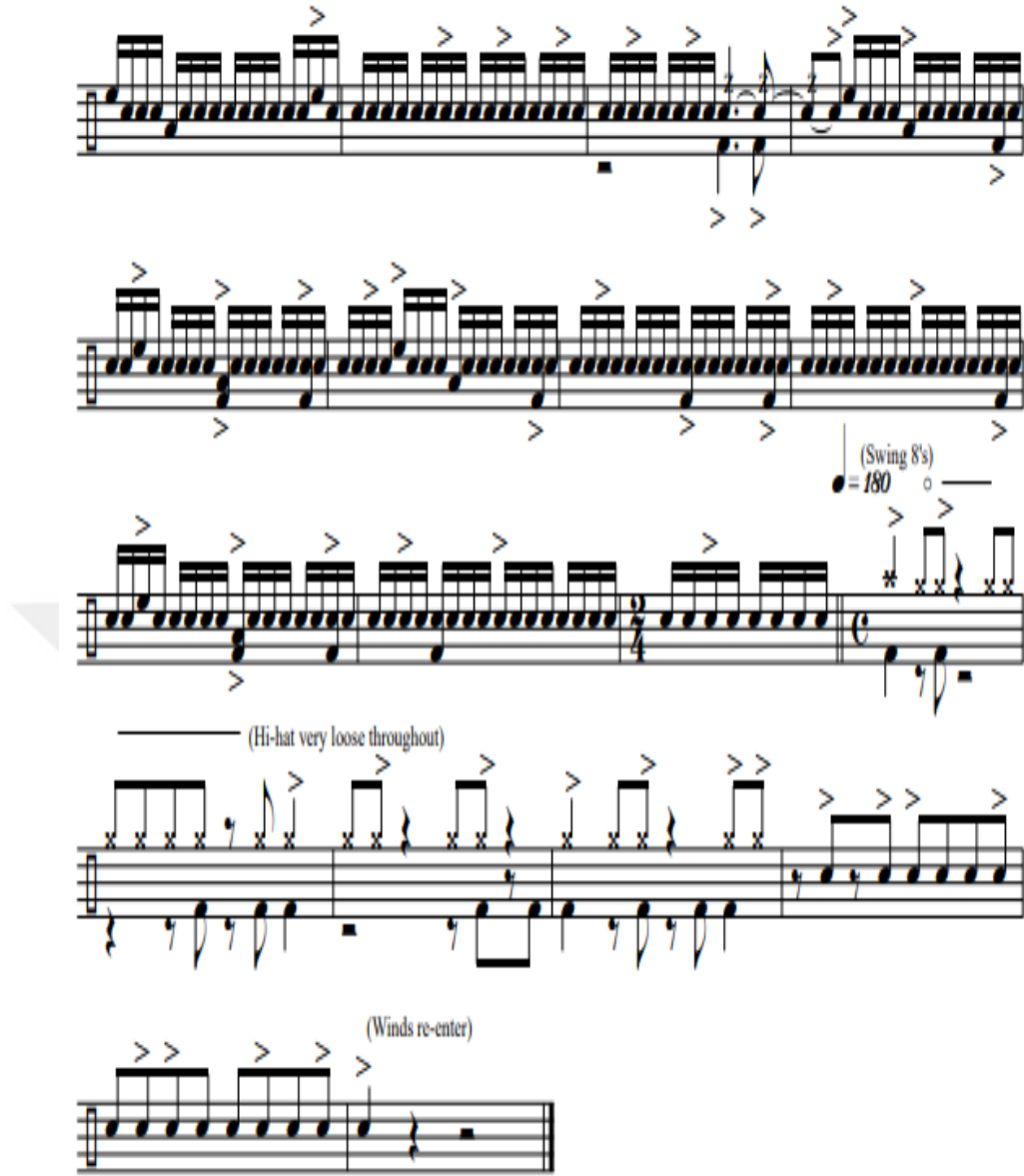
Drum Solo begins

mf

mp *f*

Şekil 3. 124. Skin Deep davul solo notasının 1. sayfası

(<https://www.scribd.com/doc/254672672/Skin-Deep-Louie-Bellson-Pt-1>).

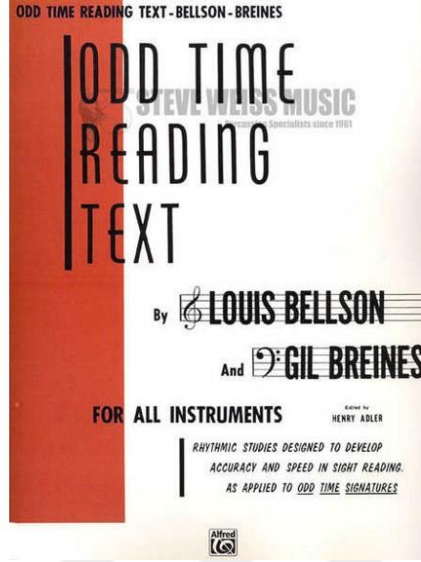
Şekil 3. 125. Skin Deep davul solo notasının 2. sayfası.

(<https://www.scribd.com/doc/254672672/Skin-Deep-Louie-Bellson-Pt-1>)

Cüneyt Sermet, 1990 basımlı *Cazın İçinden* adlı kitabının 106. Sayfasında Louie Bellson ile ilgili şu ifadelere yer vermiştir;

“Küçük grup davulculuğundan ziyade büyük orkestra davulculuğunda daha başarılı olan Bellson, müthiş tekniğine rağmen 1952’deki Skin Deep solosundan sonra devrimize kadar yaptığı soloların hiçbirinde fazla başarılı olamamıştı. Çünkü, kafası tekniği seviyesinde değildi ve yaptığı sololar son derece buluşsuzdu. Zaten bütün sololarında da Skin Deep’de yaptıklarının çeşitlemesini çaldığı için devamlı kendini tekrar ediyordu ve tabii can sıkıyordu” (Sermet, 1990, s.106).

Louie Bellson, eşi Pearl Bailey'nin ABC adlı televizyon kanalındaki The Bailey Show'unda ve birlikte çıktıkları sayısız turnelerde müzik direktörlüğü yaptı. Bellson kariyeri boyunca swing, caz, romantik orkestra sütünleri, bale ve senfonik eserleri kaplayan sayısız eserler yaptı. Ayrıca davul ve perküsyon üzerine kitaplar ve methodlar yazdı.

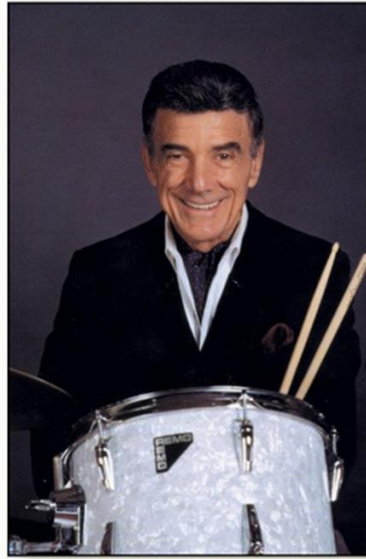

Şekil 3. 126. Louie Bellson ve Gil Breines'in yazdığı "Odd Time Reading Text" adlı methodun görseli

(<https://www.steveweissmusic.com/product/2405/general-drumset-methods>).

Solos & Duets for Snare Drum

By Louie Bellson

Şekil 3. 127. Louie Bellson'un yazdığı "Solos & Duets For Snare Drum" adlı methodun görseli

(<https://www.alfred.com/solos-duets-for-snare-drum/p/00-34470/>).

Bellson, besteci ve orkestra şefi Duke Ellington, piyanist Count Basie, trompetçi Harry James, klarnetçi Woody Herman, tromboncu Tommy Dorsey, saksafoncu Benny Carter, şarkıcı Sarah Vaughan, şarkıcı Ella Fitzgerald, piyanist ve besteci Oscar Peterson, piyanist Art Tatum, trompetçi ve orkestra şefi Dizzy Gillespie, saksafoncu Gerry Mulligan, saksafoncu Stan Getz, piyanist Hank Jones, saksafoncu Zoot Sims, saksafoncu Sonny Stitt, vibrafoncu Milt Jackson, trompetçi Clark Terry, trompetçi ve vokalist Louis Armstrong, vibrafoncu Lionel Hampton, saksafoncu Eddie “Lockjaw” Davis, şarkıcı James Brown, şarkıcı ve dansçı Sammy Davis Jr., şarkıcı Tonny Bennett, şarkıcı Pearl Bailey, şarkıcı Mel Torme, şarkıcı Joe Williams ve şarkıcı Wayne Newton gibi müzisyenlerle konserler vermiş ve 200 civarı kayıta yer almıştır (<https://cazkolik.com/icerik/louise-bellson>).

Bellson, 1960 yılından itibaren genç müzisyenleri eğitip davul tekniğini öğretiyordu. 1970 ve 1980 yılları arasında, impresario Norman Granz'ın Pablo etiketi ve Concord etiketinden gelen kayıtlarda yer aldı. 30 yıldan fazla bir süre büyük gruplara liderlik etti. 1998 yılında Zildjian Company tarafından Amerikan Davulcuları Başarı Ödülü'ne layık görüldü ve Roy Haynes, Elvin Jones ve Max Roach ile birlikte "Müzikteki Yaşayan Dört Efsane"den biri olarak kabul edildi ([https://drummercafe.com/featured/drummer-percussionist / louie-bellson?utm.com](https://drummercafe.com/featured/drummer-percussionist/louie-bellson?utm.com)).

Loie Bellson'un yer aldığı kayıtlardan bazıları ise şunlardır;

Drummer's Holiday (https://www.youtube.com/watch?v=vdEMkCCCj_0).

The Brilliant Bellson Sound (https://www.youtube.com/watch?v=M7_Sks6NwU).

Big Band Jazz from the Summit (<https://www.youtube.com/watch?v=QmYd0vvc82A>).

The Louie Bellson Explosion (https://www.youtube.com/watch?v=g3SQwoAA_2U).

Cool Cool Blue (<https://www.youtube.com/watch?v=uEy7s2Zj3Pg>).

The Sacred Music of Louie Bellson ([https://www.youtube.com /results?search_query = The +Sacred+Music+of+Louie+Bellson](https://www.youtube.com/results?search_query=The+Sacred+Music+of+Louie+Bellson)).

Duke's Big 4 (<https://www.youtube.com/watch?v=e-JY9Mp2KKM>).

Count Basie & Zoot Sims (<https://www.youtube.com/watch?v=fEiw59qxhWY>).

Buddy Rich, Louie Bellson, & Kenny Clare-"Conversations With B L K" 1972 (<https://www.youtube.com/watch?v=xjZ737lMyOw>).

Louie Bellson'un yer aldığı orkestralar ise şunlardır;

Duke Ellington Orkestrası

Şekil 3. 128. Louie Bellson Duke Ellington ile birlikte

(<https://louiebellson.info/early-drumsets>).

Count Basie Orkestrası

Şekil 3. 129. Count Basie Orkestrası

(<https://monmouthtimeline.org/timeline/basie-first-grammy/>).

Benny Goodman Orkestrası

Şekil 3. 130. Benny Goodman Orkestrası ve davulda Louie Bellson

(https://www.youtube.com/watch?v=rBzFSzTi_VY).

Tommy Dorsey Orkestrası

Şekil 3. 131. Tommy Dorsey Orkestrası ve davulda Louie Bellson

(<http://www.tomdaughertyorchestra.com/tommydorseymuseum2.html>).

Harry James Orkestrası

Şekil 3. 132. Harry James Orkestrası

(<https://www.youtube.com/watch?v=h9Zz0F1wzdl>).

Louie Bellson Big Band

Şekil 3. 133. Louie Bellson Big Band

(<https://www.discogs.com/artist/1613526-Louie-Bellson-Big-Band>).

Bellson, 84 yaşında Parkinson hastalığından dolayı ABD'ne bağlı Kalifornia Eyaleti'nin Los Angeles şehrinde ölmüştür. Daha sonra çocukluk yıllarını geçirdiği Illinois'e bağlı olan Moline şehrine gömülmüştür (<https://louiebellson.info/bio-beyond>).

Cozy Cole

William Randolph “Cozy” Cole 17 Ekim 1909 yılında Amerika Birleşik Devletlerine bağlı New Jersey’de doğdu. Ailesi, Cole 17 yaşındayken New York’a taşındı. 1920 yıllarının sonlarında caz müziği, Harlem’de popülerdi ve yükselişteydi. Bu dönemde birçok siyahi genç gibi Cole’da müziğe yöneldi. İlk davul derslerini Harlem’de New York’ta bulunan Juliard’a hazırlanan müzisyenlerden ve sokak davulcularından aldığı söylenilmektedir. New York’a geldiğinde ilk etkilendiği müzisyen Duke Ellington’un davulcusu Sonny Greer oldu. 1928 yılında klarnetçi ve orkestra şefi Wilbur Sweatman ile çalışmaya başlar. İki yıl çalıştıktan sonra 1930 yılında ilk kayıtlarını besteci ve piyanist Jelly Roll Morton ile yapar. Bu kayıtlardan “Load Of Cole” erken dönemde yapılmış davul sololarından birini içermesi bakımından önemlidir. 1931 yılından 1938 yıllarına kadar şarkıcı Blanche Calloway, saksafoncu Benny Carter, şarkıcı Willie Bryant ve caz kemancısı Stuff Smith’in gruplarıyla çaldı. Daha sonra 1940 yılında Cab Calloway Orkestrası’na giren Cozy burada “Ratamacue,” "Paradiddle," ve "Crescendo in Drums” adlı parçalarda yeteneklerini sergiledi (<https://caz.kolik.com/icerik/cozy-cole>).

1942-45 yılları arasında Cole, CBS radyo orkestrasında çalıştı. Aynı zamanda New York'taki Onyx kulübünde kendi triosuna liderlik etti (<https://www.encyclopedia.com/arts/dictionaries-thesauruses-pictures-and-press-releases/cole-cozy-actually-william-randolph>).

Grubuyla turnelere çıkarak kayıtlar yaptı. Yaptığı turne aralarında tromboncu ve şarkıcı Jack Teagarden ve piyanist Earl Hines ile Avrupa’da turneye çıktı. 1953 yılında davulcu Gene Krupa ile birlikte New York’ta The Krupa And Cole Drum School adlı okulu kurdu (<https://www.allaboutjazz.com/musicians/cozy-cole/>).

AllAboutJazz adlı sitede Cole ile ilgili şu sözlere yer verilmiştir;

“Cozy, Ne kadar çok çalışırsanız bilmediğiniz şeyleri o kadar çok öğrenirsiniz. Ama ne kadar çok çalışırsanız, o kadar çok yakınlaşırsınız” (<https://www.allaboutjazz.com/musicians/cozy-cole/>).

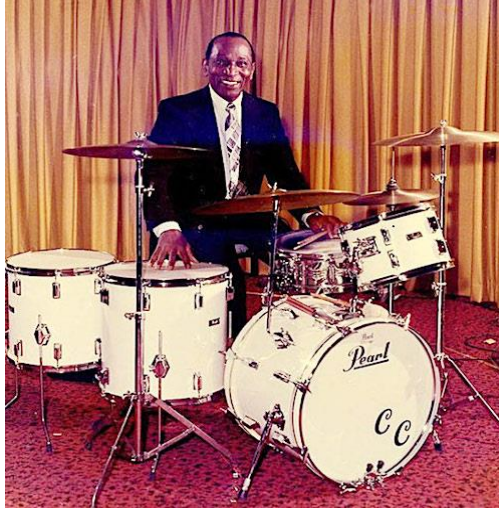
Tüm dünya davulcularına geniş yer veren Moderndrummer adlı internet sitesinde Cozy Cole ile ilgili şu ifadelerle yer verilmiştir.;

“Cozy Cole, inanılmaz derecede yetenekli bir çalgıcıydı, rudimental stile sıkı sıkıya bağlıydı, ancak caz davulculuğuna çok şey kattı. Kendi el ve ayak koordinasyonunu geliştiren ilk çalgıcılardan biri olan Cole, tekniğini iyice ustalaştırdı ve daha önce yapılmış olan her şeyden daha karmaşık sololar çaldı. Cole ayrıca aynı anda dört farklı ritmik figür çalmasıyla da tanınıyordu (figürler genellikle düz sekizliler ve üçlemeler arasında bölündü), bu da iki davulcunun aynı anda çalması etkisini veriyordu. Koordineli bağımsızlıkla yaptığı deneyler zamanının çok ötesindeydi ve 40'ların bop davul stiline ön izlemesini yaptı. Ohio'daki Capital Üniversitesi'nde perküsyon eğitmeni olan Bob Breithaupt, Cozy Cole'u şöyle hatırlıyor: "Hi-hat'i ve bas davulu arasında yaptığı şey, esas olarak tap dansı şeyleriydi. Sonra sadece onun üstünde çalardı. Ancak 30'larda bu oldukça önemliydi çünkü kimse bunu yapmıyordu. Slo teknikleri gerçekten harikaydı. Ritimleri üst üste bindirebildiğini ve gerçekten ilginç sesler elde edebildiğini keşfetti. Açıkça çoğu insanın sahip olmadığı bir koordinasyona sahipti” (<https://www.moderndrummer.Com/2009/12/william-cozy-cole/?srsltid=AfmBOoqUWaEN1QmI6dB1dgDSPfPrmn6DdCPxZ2EWhAkLSdb82Ec9d6xI>).

Cozy Cole, 1939 ve 1942 yılları arasında orkestra şefi ve şarkıcı Cab Calloway'in grubunda çaldı. Paradiddle Joe, Ratamacue ve Crescendo In Drums adlı parçaları kaydetti ve bu kayıtlarla dünya çapında üne kavuştu. Daha sonra vibrafoncu Lionel Hampton, Amerikalı saksafoncu Coleman Hawkinsi, trompetçi Roy Eldridge, trompetçi Jonah Jones ve Amerikalı trompetçi ve şarkıcı Louis Armstrong'un orkestrasında çaldı ve kayıtlar yaptı. 1945 yılında saksafoncu Charlie Parker ve trompetçi, besteci ve orkestra şefi Dizzy Gillespie ile kayıtlar yaptı. 1950 yıllarında Topsy Part II adlı kaydını yaptı ve bu kayıt ülke çapında bir davulcu tarafından kaydedilen hit oldu (<https://www.moderndrummer.Com/2009/12/william-cozy-cole/?srsltid=AfmBOoqUWaEN1QmI6dB1dgDSPfPrmn6DdCPxZ2EWhAkLSdb82Ec9d6xI>).

1960 ve 1970 yılları arasında Cozy Cole, sahne almaya ve eğitim vermeye devam etti. Caz eğitiminin yaygınlaşması için genç müzisyenlere dersler verdi. Bu yıllarda televizyonda ve festivallerde sahne almaya devam etti. 1978 yılında Columbus'taki Capital Üniversitesi tarafından onursal doktora ünvanını aldı. Ölümüne kadar bu üniversitede dersler verdi.

William Randolph “Cozy” Cole, 31 Ocak 1981 yılında aramızdan ayrıldı (<https://czkolik.com/icerik/cozy-cole>).

Şekil 3. 134. Cozy Cole

(<http://mikedolbear.com/groovers-and-shakers/william-randolph-cozy-cole/>).

Cozy Cole'un davulculuğu, üst düzey el ayak koordinasyonu ile swing hissiyatının bir araya gelmesiyle ön plana çıkıyordu. Zamanı tutma konusundaki ustalığı ve çaldığı sololardaki yaratıcılık onu tercih edilen bir davulcu haline getirdi.

Cozy Cole'un müzik kariyeri boyunca çalıştığı bazı müzisyenler şunlardır; trompetçi, orkestra şefi ve şarkıcı Louis Armstrong, şarkıcı ve orkestra şefi Cab Calloway, saksofoncu ve besteci Benny Carter, piyanist Teddy Wilson, davulcu Gene Krupa, vibrafoncu Lionel Hampton, saksofoncu Coleman Hawkins, trompetçi, besteci ve orkestra şefi Dizzy Gillespie, şarkıcı Billie Holiday ve caz kemancısı Stuff Smith.

Cole'un yer aldığı önemli kayıtlar ise şunlardır;

Topsy Part II (<https://www.youtube.com/watch?v=dBotlTI4BUk>).

Earl's Backroom And Cozy's Caravan (<https://www.youtube.com/watch?v=GbBlwMnu7jg>).

A Cozy Conception of Carmen (<https://www.youtube.com/watch?v=sdzyVz0F0hY>).

It's a Rocking Thing! (<https://www.youtube.com/watch?v=WPYp0-VLWrk>).

Concerto for Cozy (<https://www.youtube.com/watch?v=H51mQwj8Xho>).

Lionel Hampton Presents: Cozy Cole and Marty Napoleon ([https://www.youtube.com / watch?v =bwYGQZg9hfs&list=PLdEgnaBpdmg7eS-U_FE4P-ySV8sgJVpsR](https://www.youtube.com/watch?v=bwYGQZg9hfs&list=PLdEgnaBpdmg7eS-U_FE4P-ySV8sgJVpsR)).

Cozy Cole'un çaldığı orkestralar ise şunlardır;

Wilbur Sweatman Orkestrası (1928)

Şekil 3. 135. Wilbur Sweatman

(<https://ragpiano.com/comps/sweatman.shtml>).

Cab Calloway Orkestrası

Şekil 3. 136. Cab Calloway Orkestrası

(<https://www.youtube.com/watch?v=vQ2U0O-GWt0>).

Benny Carter Orkestrası

Şekil 3. 137. Benny Carter Orkestrası

(<https://swingandbeyond.com/2018/11/03/malibu-1945-benny-carter-glen-gray-with-skeets-herfurt-1958/>).

Stuff Smith and His Onyx Club Boys

Şekil 3. 138. Stuff Smith and His Onyx Club Boys.

(<https://www.discogs.com/artist/334071-Stuff-Smith-And-His-Onyx-Club-Boys>)

Teddy Wilson Orkestrası

Şekil 3. 139. Teddy Wilson Orkestrası

(<https://www.discogs.com/artist/342361-Teddy-Wilson-And-His-Orchestra>).

Louis Armstrong And His All Stars

Şekil 3. 140. Louis Armstrong And His All Stars

(<https://jazzdagama.com/music/louis-armstrong-why-hell-always-be-pops/>).

3.6. Bebop Stili

1930'lu yılların sonuna doğru caz müziği, özellikle swing stili aracılığıyla Amerika'da büyük bir endüstriye dönüşmüştür. Swing yalnızca bir müzik tarzı değil, aynı zamanda dönemin sosyal hayatının ritmini belirleyen, dans kültürüyle iç içe geçmiş bir toplumsal fenomen hâline gelmiştir. Ancak bu yükseliş, beraberinde belirgin bir ticarileşme ve stilsel tektipleşme getirmiştir. "Swing" etiketi, sadece müziğin değil, aynı zamanda çok satması beklenen herhangi bir ürünün pazarlama aracı hâline gelmiştir. Bu durum, müzikal üretimin niteliğinde bir düşüşe yol açmıştır. Tekrara dayalı, ruhsuz ve klişeleşmiş yapıların baskın hâle gelmesiyle swing, özgünlüğünü yitirmeye başlamıştır. Bu bağlamda, cazın sanatsal derinliğine ve bireysel ifadesine önem veren bir grup müzisyen, swingin sınırlarını aşmayı amaçlayan yeni bir anlayış geliştirmiştir. Bu anlayışın sonucu olarak ortaya çıkan bebop, ticari caz müziğine bilinçli bir karşı duruşu temsil eder. 1940'lı yılların başında, başta Kansas City ve Harlem (özellikle Minton's Playhouse) gibi merkezlerde ortaya çıkan bu stil, müziği yeniden müzisyenler için bir ifade aracına dönüştürmüştür (Berendt, 2003, s. 32).

Bebop stiline, genellikle altyapıyı oluşturan enstrümanlar (rhythm section) ve bir ya da iki nefesli enstrümanı kapsayan küçük gruplarla icra edilmiştir. Davulcular, swing döneminden farklı olarak her vuruşta kick çalmak yerine zamanı ride zili ile tutmuşlar, kick ve trampet ile beklenmedik zamanlarda düzensiz aksanlar oluşturmuşlardır. Yüksek tempoda oldukça hızlı değişen armoniler, doğaçlama kavramı, müziğin diğer unsurlarının önüne geçerek performansların en önemli müzikal ögesi olmuştur. Swing döneminde dans ile özdeşleşen caz müziğinin popüleritesi, karakteristik özellikleri sebebiyle bebop stili ile beraber azalmıştır. Saksafoncu Charlie Parker ve trompetçi Dizzy Gillespie, bebop stilinin en önemli iki temsilcisi olmuşlardır (Yarkın, 2022, s. 9-10).

3.6.1 Bebop stilinin tarihsel kökeni

1930'lu yıllarda cazın en baskın formu olan ve ticarileşip bir marka haline gelen swing, büyük orkestra yapısıyla ve dansa yönelik karakteriyle büyük bir ticari başarı yakalamıştı. Ancak bu başarı, müziğin özgünlük ve yaratıcılık yönlerinin geri planda kalmasına neden oldu. Büyük plak şirketlerinin ve yapımcıların etkisiyle caz müziği, tekrar eden kalıplar ve kolay tüketilebilen formüller üzerine inşa edilmeye başlandı. Bu süreç,

pek çok yaratıcı müzisyen tarafından bir müzikal gerileme olarak görüldü. Swing müziğinin sanatsal potansiyelini yitirdiğini düşünen müzisyenler bir araya gelerek bu yapıya tepki olarak daha özgür, daha karmaşık ve bireysel ifadeye dayalı bir müzik arayışına girdiler. Bu durum, bebop'un doğuşunu tetikleyen temel sosyo-kültürel faktörlerden biridir.

Bebop'un tarihsel olarak yeşerdiği en önemli merkezlerden biri New York'taki Harlem semti olmuştur. Özellikle Minton's Playhouse adlı kulüp, bu yeni stilin oluştuğu ve denendiği bir yerdi. Bu mekân, geceleri bir araya gelen genç müzisyenlerin jam session'lar aracılığıyla geleneksel kalıpları kırdığı, yeni armonik ve ritmik fikirleri denediği, farklı fikirlerinin ve çalım anlayışlarının birleşmesi sonucu Bebop stili doğmuştur.

Bu ortamda Thelonious Monk, Kenny Clarke, Charlie Christian, Charlie Parker, Dizzy Gillespie gibi isimler, swingin ötesine geçecek bir stilin temellerini atmışlardır (Yanıkoglu, 2007, s. 17).

Şekil 3. 141. Minton's Playhouse adlı kulüp

(<https://ny.eater.com/2013/1/7/6499353/harlem-old-timer-mintons-playhouse-to-reopen-in-june>).

Arzum Yanıkoglu'nun 2007 yılında yazmış olduğu tezin 32 ve 33 ncü sayfalarında bebop stilinin tarihsel kökeni hakkında şu ifadelerle yer vermiştir;

“1940'lara gelindiğinde Amerika Birleşik Devletleri ve Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği arasındaki soğuk savaş doruğa tırmanmıştır. 1945'te Yalta Konferansı ile dünya iki ülke arasında kağıt üzerinde paylaşılır. 1941'de Japonya'nın Pearl Harbor saldırısından sonra Amerika savaş ekonomisi dönemine girer. Japonya'ya karşı seferberlik ilan edilir ve bu California'ya doğru göçlerin başlamasına neden olur. Los Angeles'ta siyah nüfusunun artmasıyla beyazlarla şiddetli çatışmalar yaşanmaya başlanır. Detroit ve Harlem ayaklanmaları son noktadır. Siyahlara açık ilk sendika CIO eşit ücret ve siyahların silah sanayii alanında işe alınmaları talebinde bulunur. 1947'de CORE (Congress of Racial Equality- Irklarası Eşitlik Örgütü) “Freedom Ride” ı çeşitli 33 ırklardan insanların ayrılıkçı yasalara karşı gelmek amacıyla güney

eyaletlerini otobüsle dolaşması eylemini örgütler. Birçok sanatçı buna destek verir. Müzik sanayisinde Caz severler tarafından kurulan yeni markalar ortaya çıkarak daha önce bazı plak şirketlerince reddedilen müzisyenlere kayıt olanakları tanınır. Örneğin Billie Holiday bunlardan biridir. 1938’te Milt Gabler tarafından Commodor plak endüstrisinde bir yenilik olarak kayıta yer alan müzisyenlerin adlarını plağın üzerine yazdırmaya başlar. Bu insanların sadece kayıtlarda dinleyebildikleri müzisyenlerin isimlerinin duyulmasını sağlar. AFM (American Federation of Musicians- Amerikalı Müzisyenler Birliği) 1942’den 1944’e kadar grev yaptığı için yasal Be-Bop kayıtlarını ancak bu tarihten sonra bulunabilmektedir. Bu ara dönemde olan kayıtlar sadece radyo kayıtları ve askerler için hazırlanan V-discs (victory discs) özel kayıtlardır. Kayıtlar yeniden yapılmaya başladığında reddedilen kayıtların yayınlama haklarını alabilmek için Dial ve Savoy şirketleri çekişmelere girerler. Charlie Parker’ın ara dönemde yaptığı kayıtlar iki firma arasında büyük gerilimlere yol açar. Dönemin bir başka yeniliği elektronik piyanoların kullanılmaya başlamasıdır. Earl Hines elektronik piyano Storytone’la Body and Soul’un kaydını yapar. Caz müzisyenliği, o yıllarda suç dünyası ve boks’la beraber siyahların başarı sağlamalarına olanak verilen az sayıda iş alanından biridir. Dolayısıyla dallarında en iyi olmak zorunluluğunu hissetmişlerdir. Sürekli yenilenmek, ileri gitmek ve devrim sayılabilecek değişiklikler yapmak bu müzisyenlerin ideali haline gelmiştir. Onlar sadece insanları eğlendiren, dans ettiren bir müzik yapmak zorunda değillerdir. Dıştan arda kalan zamanlarında hep yapmak istedikleri değişiklikleri üzerinde konuşarak New York’taki iki mekânda biraraya gelerek yapmak istedikleri değişiklikleri uyguladıkları jam-session’ları düzenlemeye başladılar (Yanikoğlu, 2007, s. 32-33).

3.6.2. Bebop stilinin özellikleri

Bebop stili, caz tarihinde sadece müzikal ve kültürel bir değişim değil, müzikal açıdan da büyük bir değişim olarak değerlendirilir. Swing dönemindeki dansa dayalı müzik, bebop stilinde doğaçlamaya, virtüözüte ve yoğun armoniye dayanan bir müzik anlayışına dönüşmüştür. Swing dönemindeki büyük orkestralar yerini küçük gruplara bırakmıştır. Bebop stilinin müzikal yapısı ise şu şekildedir;

Enstrumanistlerin teknik kapasiteleri virtüözüte seviyesindedir. Karışık ve ileri seviyede armonik yapıya sahiptir. Armoni, melodi ve ritimle paralel gitmektedir. Swing stilindeki basit diatonik akorlar yerini genişletilmiş 9, 11 ve 13 lü akorlara bırakmıştır. Ritimsel olarak ise, swinge daha serbest ve daha senkopludur. Swing stilinde davulcunun hihat ile tuttuğu zaman yerini ride ziline bırakmıştır. Davulcu ritimi ride zili ile tutarken, bas davul ve trampet ile beklenmedik yerlerde aksan yaparak müziğe ritmik çeşitlilik kazandırır. Altered (değiştirilmiş) akorlar ve tritone substitution akorlar kullanılmaktadır.

Bebop eserleri genellikle 32 ölçülük AABA formunda veya 12 ölçülük blues formunda olmaktadır. Fakat armoniler daha yoğundur. Çalınan eserde tema (head) kısa

tutulur. Daha sonra doğaçlamalara geçilir. Şarkıcı da dahil olmak üzere enstrumanistler sololarını doğaçlar. Bu sololarda icracı forma ve armonilere bağlı kalarak sololarını icra eder. Ve en son tekrar tema çalınarak eser bitirilir. Doğaçlama bebop stilinin merkezinde yer alır.

Temel bir bebop grubunda trompet, saksafon, piyano, kontrbas ve davul bulunur.

3.6.3. Bebop stilinin önemli müzisyenleri

Charlie Parker

Şekil 3. 142. Charlie Parker

(<https://www.nytimes.com/2020/08/26/arts/music/charlie-parker-centennial.html>).

29 Ağustos 1920 yılında Kansas City’de doğan Charlie’nin asıl adı Charles Christopher “Charlie” Parker Jr dır. Charles ve Addie’nin tek oğlu olan Charlie, 7 yaşına geldiğinde ailesi ile birlikte Missouri’ye taşındı ve ergenliğinin sonunda evden ayrılana kadar burada yaşadı. Charlie’nin babası piyano çalan, kumara düşkün bir vodvil eğlendiricisydi.

Charlie Parker, müziğe olan ilgisini gitmiş olduğu okullarda geliştirdi ve saksafon dersleri almaya başladı. İlk zamanlar bariton saksafon çalıyordu. Daha sonra annesi ona alto saksafon aldı ve okul orkestrasında kısa sürede en tepeye yerleşti. Parker, nstrumanının büyük ölçüde kendi başına, günde 11 ile 15 saat arası çalışarak öğrendiğini söylemiştir.

Kansas City genellikle, caz, gospel ve blues gibi Afrika-Amerikan müziklerinin yapıldığı bir yerdi. Parker sık sık burada çalan müzisyenleri ve aralarında idolü Lester

Younk'ı dinlemeye giderdi. 1935 yılının sonlarına doğru okulundan ayrılıp kendi müzik kariyerini yapmaya yöneldi.

1937 yılında alto saksafoncu ve daha sonraları caz tarihinde Charlie Parker'ın akıl hocası olarak bilinecek Buster Smith'in orkestrasına katıldı. Smith Charlie Parker'ın gelişiminde önemli bir rol oynamıştır (<https://nationaljazzarchive.org.uk/posts/articles/2020/08/Charlie-parker---myth-and-mayhem>).

Charlie Parker'ın lakabı caz tarihinde “Bird” olarak bilinir. Bu lakabı nasıl aldığıyla ilgili National Jazz Archive adlı internet sitesinde şu sözlere yer verilmiştir;

“Efsaneye göre, genç Charlie Parker, McShann'ın grubuyla geçirdiği bu dönemde 'Yardbird' veya 'Bird' lakabını aldı. Bu lakabın, tur otobüsündeyken bir tavuğun ezilip öldürülmesi üzerine grup arkadaşları tarafından kendisine verildiği düşünülüyor. Parker otobüsü durdurup ölü kuşu aldı, daha sonra yoluldu, pişirildi ve o gece akşam yemeğinde servis edildi. ABD'nin güneyindeki tavuklara her zaman 'yardbirds' denirdi ve bu lakap, kolay bir yemek için fırsatı değerlendiren taşralı çocuğa karşı nazik bir alaydı. Daha sonra bu alay, ona saygıyla yaklaşan Dizzy Gillespie tarafından tersine çevrilecekti. Diğerleri, kısmen Parker'ın kendisi tarafından desteklenenler, lakabının basitçe her türlü tavuğu yeme sevgisinden geldiğini hatırladılar” (<https://nationaljazzarchive.org.uk/posts/articles/2020/08/charlie-parker---myth-and-mayhem>).

Charlie Parker 16 yaşında çocukluk aşkı Rebecca Ruffin ile evlendi. Parker 1938 yılında piyanist Jay McShann'ın grubuna katıldı ve Chicago ve New York' turneler düzenlediler. 1940'lı yılların başında New York'a taşınan Parker, burada Dizzy Gillespie, Thelonious Monk, Max Roach ve Kenny Clarke gibi müzisyenlerle birlikte Harlem'deki Minton's Playhouse ve Monroe's Uptown House gibi kulüplerde çaldı. Bu ortamlarda swing'in ötesine geçen yeni bir stil olan bebop stilini geliştirdiler.

Charlie Parker'ın bebop stiline olan katkısını şu şekilde ifade edebiliriz; Parker, akorların alt ve üst tonlarını kullanarak melodik doğaçlamada çığır açtı. “Upper structure triads” (caz piyanistlerinin dominant 7 akorları için kullandıkları bir akor seslendirme türü), “passing tone” (geçiş akoru) gibi teknikleri ustalıkla kullandı.

Parker'ın en önemli eserlerinden bazıları şunlardır;

Ornithology (<https://www.youtube.com/watch?v=fsAMAIaas94>).

Confirmation (<https://www.youtube.com/watch?v=yXK0pZx92MU>).

Now's the Time (<https://www.youtube.com/watch?v=ryNtmkfeJk4>).

Donna Lee (<https://www.youtube.com/watch?v=02apSoxB7B4>).

Koko (<https://www.youtube.com/watch?v=okrNwE6GI70>).

Anthropology (<https://www.youtube.com/watch?v=AMuItUv9xZc>).

Moose the Mooche (<https://www.youtube.com/watch?v=HOoZ6zo8HAQ>).

Yarbird Suite (<https://www.youtube.com/watch?v=HmroWicCNUI>).

Parker'ın kariyeri boyunca çalıştığı müzisyenler şunlardır; piyanist Thelonious Monk, davulcu Max Roach, piyanist Bud Powell, davulcu Kenny Clarke, trompetçi Miles Davis, kontrbasçı Curley Russell, kontrbasçı Tommy Potter, piyanist Al Haig, tromboncu J.J. Johnson, trompetçi Red Rodney, piyanist Oscar Peterson, kontrbasçı Charles Mingus, piyanist Jay McShann, kontrbasçı Gene Ramey, davulcu Gus Johnson, kontrbasçı Oscar Pettiford ve davulcu Sid Catlett.

Charlie Parker'ın müzikal hayatı boyunca en büyük engeli uyuşturucu bağımlılığı olmuştur. Bu durum müzikal hayatı boyunca konser organizatörleri ve plak şirketlerine sorunlar yaşamasına sebep olmuştur. 1946 yılında akıl sağlığı sorunlarından dolayı kısa süreli psikiyatri hastanesine yatırıldı.

1950 yılında Parker'ın uyuşturucu bağımlılıkları müzik performanslarını sekteye uğratmaya başladı.

1955 yılında henüz 34 yaşındayken siroz ve zatüre hastalığından dolayı hayata veda etti (<https://cazkolik.com/icerik/charlie-parker-alto-saxophone>).

Dexter Gordon

Şekil 3. 143. Dexter Gordon

(<https://www.billboard.com/culture/events/dexter-gordon-biography-sophisticated-giant-maxine-interview-8486948/>).

27 Şubat 1923'te Kalifornia'da doğan Gordon genç yaşlarda klarnet ve alto saksafon çalmaya başladı. Babasının ünlü müzisyenlerden Duke Ellington ve Lionel Hampton'un doktoru olması sayesinde caz müziğiyle tanıştı. 1940 yılında vibrafonist Lionel Hampton'ın orkestrasına katıldı. Daha sonra Louis Armstrong, Billy Eckstine ve Dizzy Gillespie gibi ünlü müzisyenlerle sahne almaya başladı. 1940'ların ortaları ve sonlarında Charlie Parker ve Bud Powell gibi isimlerden etkilenerek, daha karmaşık armoniler ve hızlı doğaçlamalarla öne çıkan bebop tarzında önemli işler yaptı. Solo yaptığı ilk plağı 1944 yılında şarkıcı Billy Eckstine ile yaptı. 1945'te "Blow Mr. Dexter", "Dexter Rides Again" gibi plaklarıyla dikkat çekti. 1947 yılında Wardell Gray ile yaptığı düet performanslar dönemin cazseverleri arasında efsane haline geldi. 1950 yıllarında uyuşturucu bağımlılığından dolayı ceza evinde yattı ve bu yasal sorunlar yüzünden kariyerinde kesintiler oldu. Ancak müzikten tamamen uzaklaşmadı ve çeşitli kayıtlar yapmaya devam etti. 1960'ların başında yeniden büyük bir çıkış yakaladı. Blue Note Records için yaptığı kayıtlar "Go!", "Our Man in Paris" caz klasikleri arasında yerini aldı. 1962 yılında Avrupa'da Kopenhag'a taşındı ve burada daha istikrarlı bir yaşam sürdü. Avrupa'daki Amerikan cazcılar için bir merkez haline geldi. 1976'da ABD'ye döndü ve caz sahnesinde tekrar aktif rol almaya başladı. 1986'da çekilen "Round Midnight" filminde başrolü oynadı. Bu rolüyle bir caz müzisyeni için büyük bir başarı olan Oscar'a aday gösterildi ([https:// hakkindabilgial. Com /dexter -gordon/#gsc.tab = 0](https://hakkindabilgial.Com/dexter-gordon/#gsc.tab=0)).

Dexter Garden'in müzikal kariyeri boyunca çalıştığı müzisyenler şunlardır;

Vibrafonist Lionel Hampton, trompetçi Louis Armstrong, piyanist Fletcher Henderson, trompetçi Dizzy Gillespie, saksafoncu Charlie Parker, piyanist Bud Powell, saksafoncu Wardell Gray, piyanist Sonny Clark, davulcu Billy Higgins, basçı Butch Warren, piyanist Kenny Drew, davulcu Art Taylor, davulcu Kenny Clarke, basçı Niels-Henning Ørsted Pedersen, piyanist Tete Montoliu, piyanist George Cables, kontrbasçı Ron Carter, davulcu Tony Williams, piyanist Herbie Hancock.

Dexter Gordon'un en önemli eserlerinden bazıları ise şunlardır;

Go Album (<https://www.youtube.com/watch?v=9u9XBnDZ8TA>).

Our Man In Paris ([https:// www. youtube. com/ watch?v = TYGKqTib0A8&list = P L y V ALLXezqcdxpToZpOggdDHMo14uw17z](https://www.youtube.com/watch?v=TYGKqTib0A8&list=P L y V ALLXezqcdxpToZpOggdDHMo14uw17z)).

Dexter Calling (https://www.youtube.com/watch?v=hi69YppOnZI&list=P L o s b B 5 G M _ r F f i N Q d X k J w F t e 4 k 5 o 5 a 7 f b F).

Cheesecake (<https://www.youtube.com/watch?v=hkyJQcmVtZQ>).

Second Balcony Jump (<https://www.youtube.com/watch?v=3brLNLRBoPM>).

Caz tarihinin en önemli tenor saksofoncularından biri olan Dexter Gordon, hem müzikal becerisiyle hem de sahnedeki karizmasıyla 20. yüzyıl cazının şekillenmesinde önemli rol oynamıştır. 25 Nisan 1990 tarihinde Philadelphia’da vefat etti.

Sonny Stitt

Şekil 3. 144. Sonny Stitt

(<https://www.selmer.fr/en/blogs/artistes/sonny-stitt>).

2 Şubat 1924 yılında Boston’da doğan Sonny Stitt’in asıl adı Edward Hammond Boatner Jr dır. Babası şarkı yazarı olan Stitt, müzikal bir aileden geliyordu. Çocuk yaşta Michigan’a taşınandılar ve burada büyüdü. Genç yaşta müzikle tanıştı ve saksafon çalmaya başlamadan önce Big Nick Nicholas ve Wardell Gray’dan piyano dersleri aldı. 1940 yılının başlarında grup lideri Tiny Bradshaw, şarkıcı ve grup lideri Billy Eckstine ve Dizzy Gillespie gibi isimlerle çalıştı.

1945 yılında Charlie Parker ve Dizzy Gillespie ile tanıştı ve bebop hareketinin içine dahil oldu. Özellikle alto saksofon çaldığında Parker’a çok benzediği için sık sık onunla karşılaştırıldı. Bu eleştirilerden uzaklaşmak için tenor saksofona da yöneldi. 1940 ile 1950 yılları arasında kendi adıyla kayıtlar yaptı (<https://nationaljazzarchive.org.uk/explore/interviews/1634237-sonny-stitt>).

1960 yılında trompetçi Miles Davis'in orkestrasında saksafoncu John Coltrane'in yerini aldı. Fakat alkol alışkanlığı yüzünden Miles Davis Stitt'i gruptan gönderdi. Daha sonra farklı gruplarla sayısız turnelere çıkan Stitt, serbest solist olarak çalmaya devam etti. 1970 yılına kadar kayıtlar yapıp turnelere çıkan Stitt'in üretkenliği alkolizm yüzünden düştü.

Sonny Stitt'e 1982 yılında kanser teşhisi konuldu. 22 Temmuz 1982 yılında Washington, DC'de öldü (https://en.wikipedia.org/wiki/Sonny_Stitt).

Sonny Stitt çoğu zaman Charlie Parker'ın gölgesinde görülsede, kendi başına bebop ve hard bopun temel taşlarından biri kabul edilir. Müziği teknik değil duygusal bir yoğunluk taşır ve doğaçlamaları caz öğrencileri için hâlâ önemli bir öğrenim kaynağıdır.

Sonny Stitt'in kariyeri boyunca çalıştığı müzisyenler şunlardır; Charlie Parker, Dizzy Gillespie, Bud Powel, Miles Davis, J.J. Johnson, Gene Ammons, Sonny Rollins, Red Holloway, Barry Harris, Wynton Kelly, Don Patterson, Horace Parlan, Eddie Baccus, Art Blakey, Max Roach, Roy Eldridge, Oscar Peterson, Kenny Clarke, Richard "Groove" Holmes, Jack McDuff, Eddie "Lockjaw" Davis, Milt Jackson, McCoy Tyner, Cedar Walton, Billy Higgins, Roy Haynes.

Sonny Stitt'in eserlerinden bazıları ise şunlardır;

Sonny Side Up (https://www.youtube.com/watch?v=CL4t_N17DvA).

Stitt Plays Bird (<https://www.youtube.com/watch?v=UMjCHn7b4sA&list=PLyHn3f7-9IUKNdKTNMFyrJTWvd-GjGMFX>).

Tune Up (<https://www.youtube.com/watch?v=J3fkC8WYy7w>).

Only The Blues (<https://www.youtube.com/watch?v=YlrA97sBbko&list=PLiF1VK2NpRqe5jcloM4C5EXctZTjfGZcd>).

Soul Shack (<https://www.youtube.com/watch?v=XV7SCKyAT6s&list=PLKUZ81XslCXJ-FnEKAFriygNEPtFMFyS>).

Blows The Blues (<https://www.youtube.com/watch?v=x66zXaSNsz4&list=PL5ae6iB5xkhEvp0ZGEjO3fDxORMjBn2ra>).

The Eternal Triangle (<https://www.youtube.com/watch?v=4aqUVtl3g8s>).

Blues Up and Down (https://www.youtube.com/watch?v=npqfOk7XN_0).

Dizzy Gillespie

Şekil 3. 145. Dizzy Gillespie

(<https://discover.hubpages.com/entertainment/Dizzy-Gillespie-The-Ambassador-of-Jazz>).

Asıl adı John Birks Gillespie olan Dizzy 21 Ekim 1917 yılında Güney Karolina’da doğmuştur. Babası amatör bir orkestra şefiydi. Dizzy çok genç yaşta ölmesi olmasına rağmen oğluna müziğin temellerini atmasında yardımcı oldu. Dizzy Gillespie kısa bir süre trombon çalmayı denedi fakat 14 yaşında trompet çalmaya başladı. İlk resmi müzik eğitimini Laurinburg Enstitüsü’nde aldı. 1930 yıllarında Teddy Hill, Cab Calloway, Earl Hines gibi büyük orkestra liderlerinin gruplarında çaldı. 1940 yılında Küba’lı trompetçi Mario Bauza ve Kübalı perküsyoncu Chano Pozo ile çalmaya başladı ve Afro-Cuba cazını (cubop) başlattı. 1945 yılı hem bebop hem de Gillespie için çok önemliydi. Charlie Parker ile birlikte "Salt Peanuts" gibi küçük topluluk hitlerinin çoğunu kaydetti ve kendi bebop büyük grubunu kurdu. 1950 yıllarında kendi büyük orkestrasını kurarak turnelere çıktı. ABD Dışişleri Bakanlığı’nın “Caz Elçisi” olarak Orta Doğu, Afrika ve Güney Amerika’da konserler verdi. 1980 yıllarına kadar kendi gruplarına liderlik etmele birlikte diğer caz yıldızlarıyla da çalıştı. 1989 yılında Grammy Yaşam Boyu Başarı Ödülü’nü aldı. 1990 yıllarında sağlık sorunları nedeniyle daha az çaldı ama eğitimci olarak caz müziğine katkı verdi. 6 Ocak 1993’te, pankreas kanseri nedeniyle 75 yaşında New Jersey’de vefat etti ([https:// www.Arts.gov/ honors / jazz/john-birks-dizzy-gillespie](https://www.Arts.gov/honors/jazz/john-birks-dizzy-gillespie)).

Kariyeri boyunca birlikte çalıştığı müzisyenler şunlardır; saksafoncu Charlie Parker, piyanist Thelonious Monk, piyanist Bud Powell, davulcu Max Roach, davulcu Kenny Clarke, perküsyoncu Chano Pozo, trompetçi Mario Bauzá, vokalist ve şef Machito, piyanist John Lewis, vibrafoncu Milt Jackson, saksancu James Moody, basçı Ray Brown, saksafoncu Sonny Rollins, davulcu Art Blakey, aranjör, orkestra şefi, besteci ve trompetçi Quincy Jones, trompetçi Arturo Sandoval, aranjör ve piyanist Lalo Schifrin.

Yer aldığı önemli eserler ise şunlardır;

A Night in Tunisia (<https://www.youtube.com/watch?v=gfLVVHxk4IM>).

Salt Peanuts (<https://www.youtube.com/watch?v=QnF0YyPgJTE>)

Manteca (https://www.youtube.com/watch?v=W_XqcH7A8Bc).

Groovin High (https://www.youtube.com/watch?v=J2IPyGv_sx8).

Things To Come (<https://www.youtube.com/watch?v=-XCQkJRSgRQ>).

Con Alma (<https://www.youtube.com/watch?v=hLUyVyM626A>).

Fats Navarro

Şekil 3. 146. Fats Navarro

(<https://cazkolik.com/icerik/fats-navarro>).

24 Eylül 1924 yılında ABD'nin Florida eyaletinde doğan ve asıl adı Theodore "Fats" Navarro, Küba, Çin ve Afrika kökenli çok kültürlü bir aileden gelmektedir. Müzik hayatı 6 yaşında piyano eğitimi almasıyla başlayan Navaro, 13 yaşında trompet çalmaya başladı. 1943 yılında piyanist Snookum Russell orkestrasında yer aldı. Daha sonra 1945 yılında saksafoncu ve orkestra şefi Andy Kirk ve şarkıcı Billy Eckstine orkestralarında yer aldı. Bu orkestralarda bebop stiline ilk temsilcilerinden Dizzy Gillespie, Charlie Parker, Sarah Vaughan gibi üzisyenlerle çalıştı. Daha sonra New York serüveni başlayan Fats Navarro, burada bebop sahnelerine hızlı bir giriş yaptı. Bud Powell, Tadd Dameron, Charlie Parker, Dexter Gordon ve Sonny Rollins gibi müzisyenlerle çalıştı. Besteci ve piyanist olan Tadd Dameron ile yaptığı kayıtlar caz tarihine geçmiştir. Caz dinleyicileri tarafından büyük üne kavuşan Navarro, eleştirmenlerin ve meslektaşlarının hayranlığını kazanmıştır. 1948 yılında Metronome dergisinin düzenlediği ankette birinciliği elde eder ve bunun sayesinde Metronome All Stars plak kaydında yer alır. Aşırı kilolu olmasından dolayı "Fats" lakabını alan Navarro, plak prodüktörü olan Teddy Reig'e zayıflamak için eroin kullandığını söylemiştir (<https://cazkolik.com/icerik/fats-navarro>).

Yaşamı boyunca ciddi sağlık sorunlarıyla boğuşan Fats Navarro, tüberküloz ve uyuşturu bağımlılığıyla mücadele etmiştir. Bu sebeplerden dolayı müzikal hayatı çok kısa süren Fats, 7 Temmuz 1950 yılında, sadece 26 yaşında, New York'ta hayatını kaybetti. Müzikal hayatı boyunca birlikte çalıştığı müzisyenler şunlardır;

Saksafoncu Charlie Parker, trompetçi Dizzy Gillespie, piyanist Bud Powell, davulcu Max Roach, davulcu Kenny Clarke, piyanist ve besteci Tadd Dameron, saksafoncu Dexter Gordon, saksafoncu Sonny Rollins, saksafoncu Charlie Rouse, trompetçi Howard McGhee, piyanist Al Haig, kontrbasçı Tommy Potter, davulcu Art Blakey, şarkıcı Sarah Vaughan, şarkıcı Billy Eckstine.

Yer aldığı önemli kayıtlar ise şunlardır;

Nostalgia (<https://www.youtube.com/watch?v=8fY5oRwCoM>).

Our Delight (<https://www.youtube.com/watch?v=JApikPx-V3s>).

The Chase (<https://www.youtube.com/watch?v=Y2asvQsCi4>).

Bouncing with Bud (<https://www.youtube.com/watch?v=szpVBjPpX8o>).

Clifford Brown

Şekil 3. 147. Clifford Brown

(<https://www.vialma.com/en/jazz/articles/354/Clifford-Brown-en>).

30 Ekim 1930 tarihinde Wilmington, Delaware’de doğan Brown’un müziğe olan sevgisi ailesinden geliyordu. Küçük yaşta piyano ve perküsyon çalmaya başladı, fakat asıl tutkusu babasının trompetinden etkilenerek 13 yaşında tanıştığı trompet ile şekillendi. Kısa sürede olağanüstü bir yetenek sergiledi ve lise yıllarında caz gruplarında çalmaya başladı. Delaware State College ve ardından Maryland State College’da müzik eğitimi aldı. Bu dönemde hem klasik müzik hem de caz tekniklerinde kendini geliştirdi. 1950 yılının başlarında Clifford Brown’un yeteneği caz çevrelerinde dikkat çekmeye başladı. Aynı yılın yaz aylarında geçirdiği trafik kazası geçirdi. Hatanede kaldığı süre boyunca Dizzy Gillespie tarafından sürekli ziyaret edildi. Bu ziyaret onu profesyonel müzisyen olma yolunda motive etti. Kazadan iki yıl sonra ilk büyük çıkışını, R&B saksofoncusu Chris Powell ile gerçekleştirdiği kayıtlarla yaptı. Ancak onu caz dünyasına tanıtan esas olay, 1953 yılında jazz efsanesi Dizzy Gillespie ile sahne alması ve aynı yıl Tadd Dameron, J.J. Johnson ve Art Blakey gibi isimlerle çalışması oldu. Özellikle 1953 yılında Jazz at Massey Hall kayıtlarında yer alması, onun teknik gücünü ve yaratıcı doğaçlama yeteneğini ortaya koydu. Aynı yıl Fats Navarro'nun etkisinde geliştirdiği lirik ama güçlü trompet tonu ile eleştirmenlerin övgüsünü kazandı. 1954 yılında davulcu Max Roach ile Brown-Roach Quintet’i kurdu. Bu grup kısa sürede hard bop tarzının öncülerinden biri haline geldi.

Grubun diğer üyeleri arasında saksafonda Harold Land, daha sonra Sonny Rollins, piyanoda Bud Powell'ın kardeşi Richie Powell ve kontrbasta George Morrow yer aldı. 26 Haziran 1956 tarihinde, henüz 25 yaşındayken, bir otomobil kazasında hayatını kaybetti. Kazada aynı araçta bulunan piyanist Richie Powell ve eşi de hayatını kaybetti (<https://kgumusic.com/blogs/news/clifford-brown-an-icon-of-american-jazz?srsitid=AfmBOrWrXfe8UC6nGQ9V3MA7Xg6N0e6eqUTrbpCRmBEJ5U83ph3mxRM>).

Clifford Brown'un kariyeri boyunca çalıştığı müzisyenler şunlardır; davulcu Max Roach, saksafoncu Harold Land, saksafoncu Sonny Rollins, piyanist Richie Powell, kontrbasçı George Morrow, piyanist, besteci ve aranjör Tadd Dameron, davulcu Art Blakey, tromboncu J.J. Johnson, saksafoncu Lou Donaldson, şarkıcı Sarah Vaughan, aranjör ve saksafoncu Gigi Gryce.

Yer aldığı önemli kayıtlar ise şunlardır;

Ida Red (<https://www.youtube.com/watch?v=WpJp5WbFc9c>).

Clifford Brown Memorial Album (<https://www.youtube.com/watch?v=grWzEXktHeQ&list=PLUJ7V33M1wR3K-q2xbqJQIMct93hPIVKY>).

J.J. Johnson Sextet 1953 (<https://www.youtube.com/watch?v=LNTyC9F-b2o&list=PLUJ7V33M1wR2xnEVY-2u1CK9ZFbpAm2jf>).

Brown And Roach Incorporated (<https://www.youtube.com/watch?v=8ZeYJ-AKRfk&list=PL5ae6iB5xkhGG1WaPs8aAsfNb6TETvfkE>).

Clifford Brown and Max Roach 1955 (<https://www.youtube.com/watch?v=iDH9xnRXbC0&list=PLUJ7V33M1wR39os5qO9CWEX7cUc4fPwwi>).

Study In Brown 1955 (https://www.youtube.com/watch?v=j9yfWIV72ZM&list=PLUJ7V33M1wR07RCIot5SMm_S67EAsQS2C).

Clifford Brown with Strings 1955 (https://www.youtube.com/watch?v=5AwW9lWwYlY&list=PLUJ7V33M1wR3JLVPbCEBiR3_1PNP7zaOT).

Thelonious Monk

Şekil 3. 148. Thelonious Monk

(<https://clickamericana.com/eras/1940s/thelonious-monk-altered-the-language-of-jazz-1982>).

Thelonious Sphere Monk, 10 Ekim 1917 tarihinde Rocky Mount, North Carolina’da doğdu. Ailesi o 3 yaşındayken New York City’ye taşındı ve Monk, Harlem’de büyüdü. Müziğe küçük yaşlarda ilgi duymaya başladı. 6 yaşında piyano eğitimi aldı. 17 yaşında caz kulüplerinde ve jam sessionlarda kendini ifade etmeye yöneldi. Bu süreçte stride piyano geleneğinden ve özellikle James P. Johnson ile Duke Ellington’dan etkilendi. 1940’ların başında Monk, Harlem’deki Minton’s Playhouse adlı kulüpte düzenlenen jam session’ların müdavimi oldu. Bu kulüp, cazda bebop döneminin başladığı merkezlerden biriydi. Charlie Parker, Dizzy Gillespie, Kenny Clarke ve Bud Powell gibi isimlerle burada aynı sahneyi paylaşan Monk, yeni bir armonik ve ritmik anlayış geliştirmeye başladı. Ancak onun tarzı, bebop stiline hızlı ve teknik açıdan yoğun doğaçlamalarından çok daha farklıydı ve daha düşünsel, boşluklara ve beklenmedik seslere dayalı bir anlatım biçimiydi. İlk olarak 1944 yılında saksofoncu Coleman Hawkins ile kayıt yaptı. 1947 yılından itibaren Blue Note Records ile çalışmaya başladı ve ilk ciddi stüdyo kayıtlarını Blue Note Records etiketiyle yaptı. 1955 yılında Riverside Records ile anlaşması, kariyerinde bir dönüm noktası oldu. Bu dönemde Monk’un hem solo hem de grup kayıtları caz camiasında büyük yankı uyandırdı. Özellikle 1956 yılında yapmış olduğu Brilliant Corners albümü, onun bestecilikteki yaratıcılığını gösterdi. Aynı yıl içinde saksofoncu John Coltrane ile birlikte çalışması, cazın geleceğine yön verecek bir iş birliği olarak hafızalara kazındı. 1962 yılında Monk, büyük plak şirketi Columbia Records ile sözleşme imzaladı. Buradaki ilk albümü Monk’s Dream hem ticari hem de sanatsal anlamda en başarılı projelerinden biri oldu. Bu dönemde geniş dinleyici kitlelerine ulaştı ve caz dünyasındaki prestiji giderek arttı. 1960’ların sonlarında caz sahnelerinde çok sık görünmesine ve ticari açıdan çok başarılı olmasına rağmen, Monk’un halk önünde bulunma sıklığı 1970 yıllarına geldiğinde azaldı.

Caz müziğine olan etkisi ve yaratıcılığı ancak ölümünden sonra anlaşıldı (<https://nationaljazzarchive.org.uk/explore/interviews/1634272-thelonious-monk?>).

1970'lerden itibaren Monk sahnelerden büyük ölçüde çekildi. Zihinsel sağlık sorunları (muhtemelen bipolar bozukluk ya da şizofreni) sebebiyle izole bir yaşam sürdü. Son yıllarını Baroness Pannonica de Koenigswarter'in evinde geçirdi.

17 Şubat 1982'de New Jersey'de beyin kanaması sonucu hayatını kaybetti.

Kariyeri boyunca çalıştığı müzisyenler şunlardır; saksafoncu Charlie Rouse, John Coltrane ve Sonny Rollins, trompetçi Clark Terry, Ray Copeland, Donald Byrd ve Thad Jones, basçı Oscar Pettiford, Wilbur Ware, Ahmed Abdul-Malik ve Larry Gales, davulcu Art Blakey, Max Roach, Frankie Dunlop ve Ben Riley.

Yer aldığı önemli eserler ise şunlardır;

Criss Cross (<https://www.youtube.com/watch?v=llsi6aDsdCI>).

Epistrophy (<https://www.youtube.com/watch?v=hLopWusx-ZU>).

Off Minor (<https://www.youtube.com/watch?v=bhMagtGucQw>).

Well, You Needn't (<https://www.youtube.com/watch?v=q-d32veDFOw>).

Underground (https://www.youtube.com/watch?v=b_Fp4znXvOg).

Monk's Dream (<https://www.youtube.com/watch?v=7cSNNvoJJXQ>).

Round Midnight (<https://www.youtube.com/watch?v=IKayR1oqC7w>).

Blue Monk (<https://www.youtube.com/watch?v=yHKl0euhZI0>).

Straight, No Chaser (<https://www.youtube.com/watch?v=uJs2eCqhTN0>).

Epistrophy (<https://www.youtube.com/watch?v=hLopWusx-ZU>).

Evidence (<https://www.youtube.com/watch?v=bZQ8zds7mmg>).

I Mean You (<https://www.youtube.com/watch?v=A369iF8vQwE>).

3.6.4 Bebop stilinin önemli orkestraları

Dizzy Gillespie Big Band

Şekil 3. 149. Dizzy Gillespie'nin muhtemelen 1949'da RCA Victor için yaptığı büyük grup kaydı. Bu grupta Cecil Payne, James Moody, Ray Brown ve Dizzy Gillespie var

(https://www.vocalgroup harmony.com/5ROWNEW/WhenIGrowDizzy.htm?utm_source).

Kurucusu Dizziy Gillespie'dir. 1945 ve 1950 yılları arasında Bebop stilinin ilk büyük orkestrasıdır.

Orkestranın önemli eserleri ise şunlardır;

Things to Come (<https://www.youtube.com/watch?v=nsLRNn60GAw>).

One Bass Hit (<https://www.youtube.com/watch?v=On3a63uX3NA>).

Cubana Be, Cubana Bop (<https://www.youtube.com/watch?v=iMwDyKvR4IU>).

Afro (<https://www.youtube.com/watch?v=wwVIbnAGSrY>).

Billy Eckstine Orchestra

Şekil 3. 150. Billy Eckstine Orchestra

([https://de.wikipedia.org/wiki/Billy_Eckstine_and_His_Orchestra#/media/Datei:\(Billy_Eckstine's_orchestra,_New_York,_N.Y.,_between_1946_and_1948\)_LOC_\(5269523016\).jpg](https://de.wikipedia.org/wiki/Billy_Eckstine_and_His_Orchestra#/media/Datei:(Billy_Eckstine's_orchestra,_New_York,_N.Y.,_between_1946_and_1948)_LOC_(5269523016).jpg)).

Kurucusu vokalist ve tromboncu olan Billy Eckstine'dır. 1944 ve 1947 yılları arasında bebop stilinin öncülerine ev sahipliği yapan ve bebop müzisyenlerinin yetiştiği bir geçiş orkestrası özelliğini taşır. Caz tarihinin en önemli müzisyenlerinin yer aldığı bir orkestradır. Bu müzisyenler ise şunlardır; Charlie Parker, Dizzy Gillespie, Miles Davis, Sarah Vaughan, Fats Navarro, Art Blakey.

Önemli kayıtlarından bazıları ise şunlardır;

A Cottage for Sale (<https://www.youtube.com/watch?v=p-dl8855ITU>).

Jelly, Jelly (https://www.youtube.com/watch?v=GUGK_okFzzw).

3.6.5. Bebop stilinin önemli davulcuları

Kenny Clarke

9 Ocak 1914 yılında ABD'nin Pensilvanya Eyaleti'nin Pittsburgh şehrinde doğdu. Clarke lise yıllarında piyano, trombon ve davul dahil olmak üzere geniş bir müzik eğitimi aldı. 1930'ların başında Roy Eldridge, Lena Horne ve Stuff Smith gibi müzisyenlerle çalıştı. 1935 yılının sonlarına doğru New York'a taşındı. 1940 yılında bebop stilinin

doğduğu kulüplerden biri olarak bilinen Minton's Playhouse'da düzenli olarak çalmaya başladı. Charlie Parker, Thelonious Monk, Dizzy Gillespie, Nick Fenton, Charlie Christian gibi müzisyenlerle jam session'larda yer aldı. Kenny Clarke'ın davul çalımı swing dönemi davulcularından farklıydı. Caz tarihinde bir ilk olarak ride ziline sürekli vuruşu temel alan bir stil geliştirdi. Öncesinde ritim genellikle trampet ve hi-hat ile sağlanıyordu. Ritmi vurgulamak için karşı vuruşlar kullanıyordu. Buna bomb-dropping tekniği (aniden trampet ya da bas davul vuruşlarıyla doğaçlamayı renklendirme) olarak bilinir hale geldi. Askerik görevini bitirdikten sonra piyanist arkadaşı John Lewis ile birlikte Dizzy Gillespie'nin orkestrasına katıldı ve Avrupa turnelerinde Paris'ten çok etkilendi. 1956 yılında Fransa'ya taşındı. Paris caz çevresinde 30 yıl boyunca çok sayıda Amerikalı ve Avrupalı müzisyenle çalıştı. Bunlardan biri ise ünlü orkestra şefi Jacques Helian'dır. 1961 yılında besteci ve piyanist Francy Boland ile Kenny Clarke-Francy Boland Big Band'i kurdu. Bu orkestra Avrupa'daki en önemli caz büyük orkestralarından biri haline geldi. Paris'te birçok Avrupalı genç caz müzisyenine caz eğitimi verdi ve öncülük etti. 26 Ocak 1985'te Paris'te yaşamını yitirdi. Père Lachaise Mezarlığı'na defnedildi ([https://www.arts.gov/honors/jazz/kenny-clarke#:~:text=He%20was%20a%20leader%20in,d%20rums%2C%20vibraphone%2C%20and%20theory\).](https://www.arts.gov/honors/jazz/kenny-clarke#:~:text=He%20was%20a%20leader%20in,d%20rums%2C%20vibraphone%2C%20and%20theory).)

Şekil 3. 151. Kenny Clarke

(<https://www.npr.org/sections/ablogsupreme/2014/01/08/260769892/the-drummer-who-invented-jazzs-basic-beat>).

Kariyeri boyunca birlikte çalıştığı önemli müzisyenler şunlardır; Charlie Parker, Dizzy Gillespie, Thelonious Monk, Miles Davis, Bud Powell, Milt Jackson, Francy Boland, Johnny Griffin.

Yer aldığı önemli eserlerden bazıları ise şunlardır;

Genius of Modern Music (https://www.youtube.com/watch?v=V_h5P2meI5I&list=PLfNRHBBvdnK9RTTZHJf9rdYNJ7wkRC2e3).

Meet Milt Jackson (<https://www.youtube.com/watch?v=gc91EPZ0Kf0>).

Kenny Clarke & Francy Boland Big Band, Sax No End (<https://www.youtube.com/watch?v=LzBhGTbkxAI>).

Max Roach

10 Ocak 1924 yılında Kuzey Carolina, Newland'da doğdu. Tam adı Lamuel Roach'dur. Roach küçük yaşta ailesiyle birlikte New York'un Brooklyn bölgesine taşındı. Gospel şarkıcısı bir annenin oğlu olan Max Roach, kilise orgu çalmaya başladı ve daha sonraki zamanda tören gruplarında trompet çaldı. Fakat davula olan aşırı ilgisinden dolayı 10 yaşına geldiğinde gospel törenlerinde davul çalıyordu (<https://northcarolinamusicchalloffame.org/inductee-item/max-roach/#toggle-id-1>).

1940'ların başlarında Charlie Parker, Dizzy Gillespie, Bud Powell gibi müzisyenlerle birlikte bebop tarzının kurucularından biri oldu. Max Roach, modern cazın en etkili figürlerinden biri olarak davulu sadece ritmik bir çalgı olmaktan çıkarıp melodik ve yapısal bir anlatım aracına dönüştürmüştür. Swing döneminde davulcular genellikle teknik açıdan sınırlı ve müzikal eğitimi az kişilerden oluşurken, Roach bu algıyı kökten değiştirerek hem entellektüel hem de müzikal olarak donanımlı bir müzisyen profili çizmiştir. Roach, modern caz davulculuğunun prototipi olarak tanımlanabilir. Sadece ritim tutmakla kalmamış, aynı zamanda aranjman yapan ve birçok durumda ikinci bir enstrüman çalabilen bir sanatçı kimliğine sahiptir. "Bach'ın melodiyle yaptığını ritimle yapmak" şeklindeki ifadesi, onun ritmik yapı içinde çok katmanlı melodik ifadeye ulaşma çabasını özetlemektedir. 1940 yıllarının sonundaki performanslarında, özellikle besteci ve saksafoncu Lee Konitz gibi müzisyenlerle olan etkileşiminde, davulun melodiye eşlik eden değil, onunla diyalog kuran bir enstrüman haline geldiği açıkça gözlenmiştir. Bu noktada davul, sadece zaman tutan bir araç değil, yaratıcı ve ifade gücü yüksek bir müzikal aktör

konumuna yükselmiştir. Roach, 1950'li yılların sonunda beşli grubundan piyanoyu çıkararak bu anlayışı daha da ileri taşımış ve ritmik olarak melodik işlevler üstlenmiştir. Max Roach'un en büyük devrimlerinden biri de cazda yaygın olarak kullanılan 4/4'lük ölçü kalıbının dışına çıkarak 3/4 ve 5/4 gibi ölçülerle karmaşık ritmik yapılar yaratmasıdır. Bu bağlamda ritmik kontrpuan tekniklerini kullanmış ve swing duygusunu yalnızca geleneksel ölçülerle sınırlı kalmadan ifade etmiştir. Bu yönüyle lirizmi davul üzerinden aktarmayı başarmış, bu yaklaşımını siyahların özgürlük mücadelesini anlatan Freedom Now Suite gibi politik ve sanatsal derinliği yüksek eserlerde somutlaştırmıştır. Roach'un 1970 yılında kurduğu M'Boom adlı sadece vurmali çalgılardan oluşan topluluk, ritmik çeşitliliği yüksek düzeyde organize eden ve konser müziğiyle cazın sınırlarını birleştiren öncü bir projedir. Bu topluluk aracılığıyla Roach, Batı klasik müziğindeki perküsyon gruplarını dahi geride bırakacak ölçüde sofistike ritmik dokular üretmiştir. 1970'ler sonrasında ise saksafoncu Archie Shepp, besteci ve saksafoncu Anthony Braxton, piyanist ve besteci Dollar Brand ve piyanist Cecil Taylor gibi müzisyenlerle gerçekleştirdiği serbest doğaçlama konserler, onun ritim üzerinden kurduğu melodik iletişim gücünü bir kez daha kanıtlamıştır. Bu yönüyle yalnızca teknik bir davulcu değil, aynı zamanda cazda kavramsal ve estetik sınırları zorlayan yaratıcı bir sanatçıdır. Roach, davulu özgürleşmiş bir çalgıya dönüştürme sürecinde davulcu Kenny Clarke ile birlikte temel rol oynamıştır. Trombon, piyano, gitar ve kontrbas gibi çalgıların özgürleşme süreci nasıl kendi içinde tarihsel olarak ilerlediyse, Roach da bu zincirin son halkası olarak davulu bir ifade aracına dönüştürmüştür. Ayrıca Roach ve Bebop müzisyenleri, Afro-Küba ve Batı Afrika ritimlerine olan ilgileriyle cazı etnik çeşitlilik ve ritmik zenginlik bakımından da genişletmişlerdir. Bu, cazın küresel bir müzik dili haline gelmesinde önemli bir etken olmuştur (Berendt, 2003, s. 366-367).

1980'lerde caz dörtlüsü ile yaylı dörtlüyü birleştiren projeler geliştirmiş, bu dönemde kızı Maxine Roach'un da yer aldığı Uptown String Quartet ile sahne almıştır. Ayrıca Dizzy Gillespie ile bir düet konseri ve To the Max gibi geçmişe yönelik nitelikte albümler yayımlamıştır. 2000'li yıllara kadar aktif olarak beste yapmayı ve turneye çıkmayı sürdüren Roach, hem icracı hem besteci kimliğiyle cazın evrenselliğini yansıtmış ve tarihsel kalıplarla sınırlanmayı reddederek çok yönlü bir sanatçı profili çizmiştir. 16 Apustos 2007'deki ölümüne dek caz tarihinin en üretken ve etkileyici figürlerinden biri olarak varlığını sürdürmüştür (<https://www.bluenote.com/artist/max-roach/>).

Şekil 3. 152. Max Roach.

(https://en.wikipedia.org/wiki/Max_Roach)

Max Roach'un kariyeri boyunca çalıştığı müzisyenler şunlardır;

Charlie Parker, Dizzy Gillespie, Thelonious Monk, Bud Powell, Miles Davis, Coleman Hawkins, Duke Ellington, Lennie Tristano, Lee Konitz, Clifford Brown, Sonny Rollins, Kenny Dorham, Booker Little, George Coleman, Hank Mobley, Abbey Lincoln, Charles Mingus, Oscar Brown Jr., Stanley Turrentine, Julian Priester, Coleridge-Taylor Perkinson, Warren Smith, Roy Brooks, Omar Clay, Joe Chambers, Freddie Waits, Anthony Braxton, Archie Shepp, Cecil Taylor.

Yer aldığı önemli eserler ise şunlardır;

Ko-Ko (<https://www.youtube.com/watch?v=yiuLNuNCmAo>).

Now's the Time (<https://www.youtube.com/watch?v=nIs71TsdLHc>).

Billie's Bounce. (<https://www.youtube.com/watch?v=dTtNdzXQf4k>).

Groovin' High (<https://www.youtube.com/watch?v=IthSqngU60o>).

Salt Peanuts (<https://www.youtube.com/watch?v=ORhqJZfxxcI>).

Ornithology (<https://www.youtube.com/watch?v=0wRZRjTBtis>).

Study in Brown (<https://www.youtube.com/watch?v=8BDS4ONdKHk&list=PLL-NbN8uTOijXw0CVjv89ANYPLLEeRiVf>).

Money Jungle (<https://www.youtube.com/watch?v=z9CfWuUIhvk&list=PLL-NbN8uTOijEsoYqLkgqDYeAaN1OLGRo>).

Art Blakey

Arthur “Art” Blakey, 11 Ekim 1919 tarihinde Pittsburgh, Pennsylvania’da dünyaya gelmiştir. Babası henüz Blakey bebekken ailesini terk etmiş ve Blakey, zorlu sosyal ve ekonomik koşullar altında büyümüştür. Müzik hayatına oldukça erken yaşlarda adım atan Blakey, ilk olarak piyano eğitimi almış ve genç yaşlarında Pittsburgh’taki yerel kulüplerde performans sergilemeye başlamıştır. Ergenlik döneminin ortalarında, bir müzik grubuna piyanist ve lider olarak öncülük edecek düzeye ulaşmıştır. Ancak bu dönemde yaşadığı ilginç bir olay, müzik kariyerinin seyrini tamamen değiştirmiştir. Blakey’in düzenli olarak çaldığı bir kulüpte, silah taşıyan ve sert yapısıyla tanınan bir adam, sahnede artık onun değil başka bir gencin çalacağını söyleyerek Blakey’e piyano çalmayı bırakmasını emretmiştir. Bu yeni gelen genç müzisyen, ileride caz dünyasında önemli bir yer edinecek olan Erroll Garner’dır. Kulüp sahibi, Blakey’e davula geçmesini önermiştir. Blakey bu öneriye kulak vererek davul çalmaya başlamış ve bu karar, kariyerinin dönüm noktası olmuştur. Sonrasında yaşanacaklar, deyiş yerindeyse, caz tarihinde bir dönemin başlangıcına işaret etmiştir (<https://www.wrti.org/wrti-spotlight/2015-02-11/art-blakey-was-behind-it-all>).

Genç bir davulcu olarak müzik sahnesinde dikkat çekmeye başlayan Art Blakey, kısa sürede caz dünyasının önemli figürlerinden biri olan efsanevi davulcu Chick Webb’in himayesi altına girmiştir. Bu deneyim, Blakey’nin teknik ve stil açısından önemli kazanımlar elde etmesini sağlamıştır. 1937 yılında memleketi Pittsburgh’a geri dönen Blakey, burada ilk müzik grubunu kurarak profesyonel kariyerinde önemli bir adım atmıştır. Bu dönemde, grubuyla birlikte sahne aldığı konserlerde Mary Lou Williams ile bir araya gelmiş ve onunla Pittsburgh’da aynı sahneyi paylaşmıştır. Bu konserin ardından Blakey’nin caz dünyasındaki itibarı artmış ve yeni fırsatlar önünde belirmeye başlamıştır. 1939 yılında, dönemin önemli orkestra liderlerinden Fletcher Henderson ile üç yıl süren bir turneye çıkmıştır. Bu turne, Blakey’nin geniş kitlelere ulaşmasını ve farklı müzikal çevrelerle temas kurmasını sağlamıştır. Sonrasında Boston’daki Tic Toc Kulübü’nde bir yıl boyunca düzenli olarak sahne almış, burada sergilediği performanslarla büyük beğeni toplamıştır. 1940’lı yılların ortalarında Blakey, caz dünyasında dönemin en yenilikçi topluluklarından biri olan Billy Eckstine Orkestrası’na katılmıştır. Bu toplulukta yer alırken, geleceğin caz efsaneleri olarak anılacak olan Charlie Parker, Dizzy Gillespie ve Sarah Vaughan gibi sanatçılarla aynı sahneyi paylaşma fırsatı bulmuştur. Bu birliktelikler,

onun hem teknik kapasitesini artırmış hem de cazın gelişen yönelimlerine doğrudan tanıklık etmesini sağlamıştır (<http://artblackey.com/biography/>).

Percussive Arts Society adlı internet sitesinde Art Blackey'in şu ifadelerine yer verilmiştir;

"Her gece çalışıyordum," dedi. "Ne kadar para kazandığının bir önemi yoktu, sadece her gece çalmak zorundaydım. Gece çalmayı bitirdiğimizde, gün ağarıyordu. Sonra sabah programında çalışıyorduk. Ondan sonra öğleden sonra 2'ye kadar süren bir doğaçlama seansımız oluyordu. Yani belki saat 3'te yatağa giriyordum ve 8:30'da tekrar kulübe dönüyordum. Bu yüzden hiç durmadım. Sürekli çalışıyordum, bu yüzden pratik yapma konusunda endişelenmeme gerek kalmıyordu. Ama yaptığımda, genellikle sadece bir yastık üzerinde pratik yapıyordum. Asla bir yastık üzerinde pratik yapmazdım çünkü bir yastık, pedin geri tepmesine güvenmek yerine çubuklarımı almamı sağlardı" (<https://pas.org/art-blackey/>).

1950'li yılların başında Art Blakey, ritmik köklerine yönelerek Afrika'ya bir yolculuk gerçekleştirmiştir. Bu seyahat süresince özellikle Batı Afrika kökenli poliritmik yapıların işleyişini gözlemleme ve öğrenme fırsatı bulmuş, edindiği deneyimleri kendi davul üslubuna ustalıkla entegre etmiştir. Bu dönem, Blakey'nin ritmik anlayışında doğrudan Afrika etkilerinin belirginleştiği bir evreyi temsil etmektedir. Blakey, bu süreçte Kübalı bongo çalgıcısı Sabu Martinez ile birlikte, Batı Afrika ritimleri ile caz figürlerini birleştirmeye yönelik ikili kayıtlar yapmıştır. Bu kayıtlar arasında yer alan ve özellikle dikkat çeken eserlerden biri, "Nothing But the Soul" başlıklı parçadır. Bu çalışma, "soul" teriminin ilk kez bir caz eseri başlığında kullanılması bakımından anlamlıdır. Kısa bir süre sonra bu kavram, cazın yanı sıra pop ve rock gibi diğer müzik türlerinde de yaygın bir üslubu tanımlamak üzere kullanılmaya başlanmıştır. Blakey, 1950'li yılların ikinci yarısında, Max Roach'tan daha önce bir davul orkestrası kurarak öncü bir adım atmıştır. Bu orkestrada dört caz davulcusu (aralarında Jo Jones da bulunmaktadır) ile birlikte beş Latin Amerikalı perküsyonist, çeşitli vurmali çalgılarla çok katmanlı ritmik kompozisyonlar gerçekleştirmiştir. Bu topluluk, "Orgy in Rhythm" (Ritim Cümbüşü) sloganıyla tanıtılmış ve davulun yalnızca zaman tutan bir çalgı olmaktan çıkarak melodik olanaklar taşıyan bağımsız bir anlatı enstrümanı haline gelebileceğini ortaya koymuştur. Bu yönüyle, nefesli çalgılarla kurulan orkestraların benzeri bir modelin, ritim temelli bir yapıda da inşa edilebileceğini göstermiştir. Bu yaklaşım, sonraki yıllarda (özellikle 1970'ler ve 1980'lerde Avrupa'da) Peter Giger'in "Family of Percussion" topluluğu gibi pek çok davul odaklı oluşuma ilham vermiştir. Bu gelişmeler bağlamında, caz davulcuları arasında Afrika ritmik mirasına yönelimin giderek daha da önemli hâle geldiği

gözlemlenmektedir. Birçok müzikolog ve etnomüzikolog, cazın başlangıç formlarında Afrika etkilerinin oldukça güçlü olduğunu, ancak bu etkilerin zamanla azaldığını ileri sürmektedir. Ancak özellikle serbest caz (free jazz) hareketinden itibaren, caz davulcuları arasında kültürel bilinçlenme ve kimlik arayışına paralel olarak Afrika'dan gelen ritmik yapıların caz müziğine daha yoğun biçimde taşındığı gözlemlenmiştir. Bu bağlamda Blakey'nin çalışmaları, New Orleans'tan Chicago'ya ve Harlem'e uzanan cazın evrimsel çizgisinde, Afrika kökenli ritmik anlayışın modern caz bağlamında yeniden tesis edildiği önemli bir örnek olarak değerlendirilebilir (Berendt, 2003, s. 367-369).

Art Blakey'in davul çalım tekniği, modern caz davulculuğunun gelişiminde hem stilistik hem de yapısal açıdan önemli bir dönüm noktasını temsil etmektedir. Blakey'in üslubunu karakterize eden başlıca unsur, yüksek dinamik seviyelerde yoğunlaşan vurgulu çalımıdır. Özellikle trampet ve ride zili üzerindeki belirgin aksanlamalar, dinleyici üzerinde doğrudan etkili olan dramatik bir ifade gücü yaratır. Blakey, bu yönüyle ritmik netliği yüksek enerjili bir ifade biçimiyle birleştirerek çalımına belirgin bir karakter kazandırmıştır. Onun tarzı, çoğu zaman “patlayıcı” ya da “ateşli” olarak tanımlanmakta ve bu özellikleriyle çaldığı toplulukların gerilim-doğaçlama-çözülme döngülerinde yönlendirici bir motor işlevi görmektedir (Gioia, 2011).

Davulun solo enstrüman olarak kullanıldığı bölümlerde Blakey'in sıklıkla başvurduğu yapısal tekniklerden biri de “call and response” (soru-cevap) modelidir. Özellikle solo pasajlarda, kısa ve net ritmik motiflerle başlatılan fikirler, ardışık yanıtlarla geliştirilmektedir. Bu yapı, yalnızca caz doğaçlamasının diyalojik doğasına değil, aynı zamanda Afrika kökenli ritmik geleneklere de doğrudan göndermede bulunur. Bu çerçevede Blakey'in davul çalımını hem bireysel hem de kültürel bağlamda çok katmanlı bir anlatı yapısı taşır (Monson, 1996).

Sonuç olarak, Art Blakey'in davul çalım tekniği yalnızca bireysel virtüöziteyi değil, aynı zamanda caz tarihindeki ritmik ve yapısal dönüşümleri temsil eden bir örnek niteliğindedir. Blakey'in geliştirdiği teknik ve stilistik yaklaşımlar, kendisinden sonraki kuşaklar üzerinde derin etkiler bırakmış, özellikle Jazz Messengers grubu aracılığıyla adeta bir ritmik okul inşa edilmiştir. Blakey, hayatının ilerleyen dönemlerinde işitme duyusunu kaybetti, ancak Jazz Messengers ile çalmaya devam etti. Art Blakey, 16 Ekim 1990'da New York City'de öldü (<https://www.blackpast.org/african-american-history/blakey-art-1919-1990/>).

Şekil 3. 153. Art Blakey

(https://no.wikipedia.org/wiki/Art_Blakey#/media/Fil:Art_Blakey_and_the_Jazz_Messengers_in_the_Kurzaal_Concert_Hall_in_Den_Haag,_30.03.1963_-_10.jpg).

Art Blakey'in kariyeri boyunca birlikte çalıştığı müzisyenler şunlardır; Mary Lou Williams, Fletcher Henderson, Billy Eckstine, Charlie Parker, Dizzy Gillespie, Miles Davis, Sarah Vaughan, Horace Silver, Kenny Dorham, Hank Mobley, Doug Watkins, Lee Morgan, Benny Golson, Wayne Shorter, Freddie Hubbard, Curtis Fuller, Cedar Walton, Reggie Workman, Woody Shaw, Joanne Brackeen, Joanne Brackeen, Wynton Marsalis, Branford Marsalis, Terence Blanchard, Donald Harrison, Mulgrew Miller, Wallace Roney, Robin Eubanks.

Art Blakey'in kariyeri boyunca çalıştığı orkestralardan en önemlileri ise şunlardır;

Mary Lou Williams Orkestrası

Şekil 3. 154. Mary Lou Williams Orkestrası

(<https://catholicstarherald.org/mary-lou-williams-and-the-music-of-salvation/>).

Fletcher Henderson Orkestrası

Şekil 3. 155. Fletcher Henderson Orkestrası

(<https://www.trocadero.ca/history16.html>).

Billy Eckstine Orkestrası

Şekil 3. 156. Billy Eckstine Orkestrası

(<https://prints.carnegieart.org/detail/502432/harris-billy-eckstine-orchestra-performing-in-hill-city-auditorium-savoy-ballroom-with-art-blakey-on-drums-1944>).

Art Blakey and the Jazz Messengers

Şekil 3. 157. Art Blakey And The Jazz Messengers

([https://en.wikipedia.org/wiki/The_Jazz_Messengers#/media/File:12-17-1960_17717_Art_Blakey_\(6331548858\)_cropped.jpg](https://en.wikipedia.org/wiki/The_Jazz_Messengers#/media/File:12-17-1960_17717_Art_Blakey_(6331548858)_cropped.jpg)).

Art Blakey'in yer aldığı önemli eserlerden bazıları ise şunlardır;

Thelonious Monk, Genius of Modern Music Vol. 1, 2 (https://www.youtube.com/results?search_query=Thelonious+Monk+%E2%80%93+Genius+of+Modern+Music+Vol.+1+%26+2+).

Art Blakey & Horace Silver, A Night At Birdland Vol. 1, 2 (https://www.youtube.com/watch?v=0U_je_Yeaw0&list=PLaBIVksB98AgJW7DwS3AnwLHL5JGmGD44).

Art Blakey, Drum Suite (<https://www.youtube.com/watch?v=Di7ko6eST40&list=PLBJenJIJrq0y7TgrKusoT1xJ1OPGiH6du>).

Art Blakey, Orgy in Rhythm Vol. 1,2 (https://www.Youtube.com/watch?v=rFA_MPcS0p3E&list=OLAK5uy_nQycs61A01P8iYg85dzoVHsqLvUGOJjCE).

Art Blakey and the Jazz Messengers (<https://www.youtube.com/watch?v=xbBVY3oZC5c&list=PLB52202568D57088E>).

Roy Haynes

Roy Owen Haynes, 13 Mart 1925 tarihinde ABD'nin Massachusetts eyaletine bağlı Boston şehrinin Roxbury mahallesinde doğmuştur. Afro-Karayip kökenli bir ailede dünyaya gelen Haynes, genç yaşta müziğe ilgi duymaya başlamış ve 1940'lı yılların başlarında Boston'daki kulüplerde profesyonel olarak davul çalmaya başlamıştır (Chamberlain, 2022, s. 74).

Roy Haynes, 1940'ların sonları ve 1950'lerin başlarında bebop caz sahnesinin önemli figürlerinden biri olarak ön plana çıkmıştır. Bebop'un karmaşık ritmik yapısı ve hızlı tempoları, Haynes'in dinamik ve yenilikçi davul tekniğiyle mükemmel bir uyum yakalamıştır (Porter, 2002, s. 213).

1949-1952 yılları arasında, Haynes, dönemin öncü alto saksafoncusu Charlie Parker ile birlikte çalışarak, bebop tarzının gelişimine doğrudan katkıda bulunmuştur (Chamberlain, 2022, s. 76).

Bu dönemde Haynes, kendine özgü Snap Crackle (Bu takma ad, özellikle trampetteki snap (çıtırdama, ani vurgu) ve zildeki crackle (çıtırdama, parlak ritmik aksanlar) efektlerine gönderme yapar) olarak adlandırılan davul üslubunu geliştirerek, ritmik vurgular ve ani aksanlamalarla müziğe enerji ve canlılık katmıştır (Gourse, 1995, s. 145).

1945 yılında New York'a taşınan Haynes, ilk önemli sahne deneyimini Luis Russell ile yaşamış, ardından 1947-1949 yılları arasında Lester Young ile çalışmıştır. Bu dönem, onun bebop tarzına geçişinin habercisi olmuştur. 1949-1952 yılları arasında efsanevi alto saksafoncu Charlie Parker ile birlikte çalarak, modern caz tarihine adını yazdırmıştır (Porter, 2002, s. 210).

1950'li yıllarda Sarah Vaughan, Thelonious Monk, Sonny Rollins, Stan Getz ve Billie Holiday gibi önemli müzisyenlerle çalışmış, vokal caz ve hard bop alanlarında çaldığı davul ile müzikal esnekliğini göstermiştir. 1963 yılında Elvin Jones'un yerine John Coltrane Quartet'ine kısa süreliğine katılmış, bu birliktelik özellikle Newport 63 ve Impressions albümlerine yansımıştır (Gourse, 1995, s. 162; Kahn, 2002, s.189).

Bebop repertuvarında sıkça yer alan hızlı temposu ve karmaşık senkopasyonları, onun ritimsel yaratıcılığını ön plana çıkarmış, bu da Haynes'in diğer davulculardan farklılaşmasını sağlamıştır (Kahn, 2002, s. 175).

Aynı zamanda Lester Young ve Dizzy Gillespie gibi Bebop stilinin önemli figürleriyle de çalışma fırsatı bulan Haynes, bu müzisyenlerin doğaçlama yeteneklerini destekleyen ritmik altyapıyı sağlamada kritik bir rol oynamıştır (Porter, 2002, s. 220).

Haynes'in bu dönemdeki performansları, özellikle New York'un caz kulüplerinde büyük ilgi görmüş ve bebop sahnesinin şekillenmesinde etkili olmuştur (Chamberlain, 2022, s. 78).

Roy Haynes'in bebop dönemindeki kariyeri, onun teknik ustalığı ve müzikal hassasiyetiyle birleşerek caz tarihindeki yerini sağlamlaştırmıştır. Bu dönem, onun sonraki yıllarda çeşitli caz stillerine adapte olabilen çok yönlü bir davulcu olarak gelişimini de temel oluşturmuştur (Gourse, 1995, s. 150).

Roy Haynes, ileri yaşlarına rağmen müziğe olan ilgisini sürdürmüş; 90'lı yaşlarında dahi sahne alarak caz dünyasında aktifliğini korumuştur. Özellikle New York'taki Blue Note Jazz Club gibi mekânlarda düzenlenen doğum günü konserleri, onun yaşlılık döneminde bile üretken bir sanatçı kimliğiyle varlığını devam ettirdiğini göstermektedir.

Roy Haynes, 12 Kasım 2024 tarihinde, New York'un Nassau County bölgesinde 99 yaşında hayata gözlerini yummuştur. Ailesi tarafından yapılan açıklamada, kısa süreli bir hastalık sonrası vefat ettiği belirtilmiştir (Reuters, 2024).

Şekil 3. 158. Roy Haynes

(<https://thegig.substack.com/p/roy-haynes-the-natural>).

Roy Haynes'in kariyeri boyunca çalıştığı önemli müzisyenler şunlardır; Charlie Parker, Bud Powell, Thelonious Monk, Lester Young, Miles Davis, John Coltrane, Chick Corea, Pat Metheny, Gary Burton, Keith Jarrett, Steve Lacy, Pharoah Sanders.

Kariyeri boyunca yer aldığı kayıtlardan bazıları ise şunlardır;

Mister Kelly's Album (<https://www.youtube.com/watch?v=a-we9wQpbVc>).

Thelonious in Action (https://www.youtube.com/watch?v=ZgcOTFNzw9A&list=P_Lp1OjP0tJn_Hw0oASDQAl8f5u3_rAGDSU).

My Favorite Things (<https://www.youtube.com/watch?v=6P0OuqW9qZQ>).

Outward Bound A (https://www.youtube.com/watch?v=bQ_Pde3EbVE).

Now He Sings, Now He Sobs Album (https://www.youtube.com/watch?v=CP_VMGRxxo0&list=P_L8g3qUu0P6PRhNy9_rGrUhTDveZHxpQ1e).

Question and Answer Album (https://www.youtube.com/watch?v=gDLcttSAVS0&list=P_Ldxh3s72rBX2r0AIPUdp7q6hWHyyWjU7m).

Love Letters (<https://www.youtube.com/watch?v=ymlF11eGInI>).

Kariyeri boyunca çalıştığı orkestralardan bazıları ise şunlardır;

Lester Young Orkestrası

Şekil 3. 159. Lester Young

(<https://cazkolik.com/icerik/lester-young-saxophone>).

Sarah Vaughan Orkestrası

Şekil 3. 160. Sarah Vaughan ve Roy Haynes

(<https://www.stripes.com/history/1954-10-21/from-the-s&s-archives:-real-gone,-miss-vaughan-1932598.html>).

Charlie Parker ve Thelonious Monk

Şekil 3. 161. Roy Haynes, Charles Mingus, Charlie Parker ve Roy Haynes

([https:// fineartamerica.com/featured /1-roy-haynes-charles-mingus-charlie-parker-and-thelonious-monk-1953-diane-hocker.html?product=art-print](https://fineartamerica.com/featured/1-roy-haynes-charles-mingus-charlie-parker-and-thelonious-monk-1953-diane-hocker.html?product=art-print)).

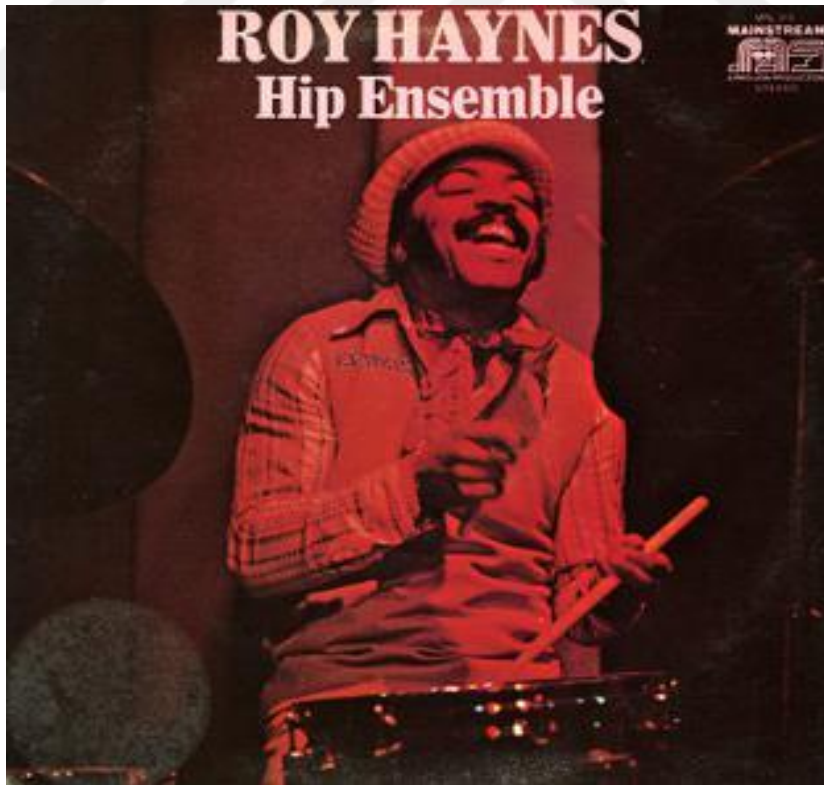
John Coltrane Quartet

Şekil 3. 162. John Coltrane

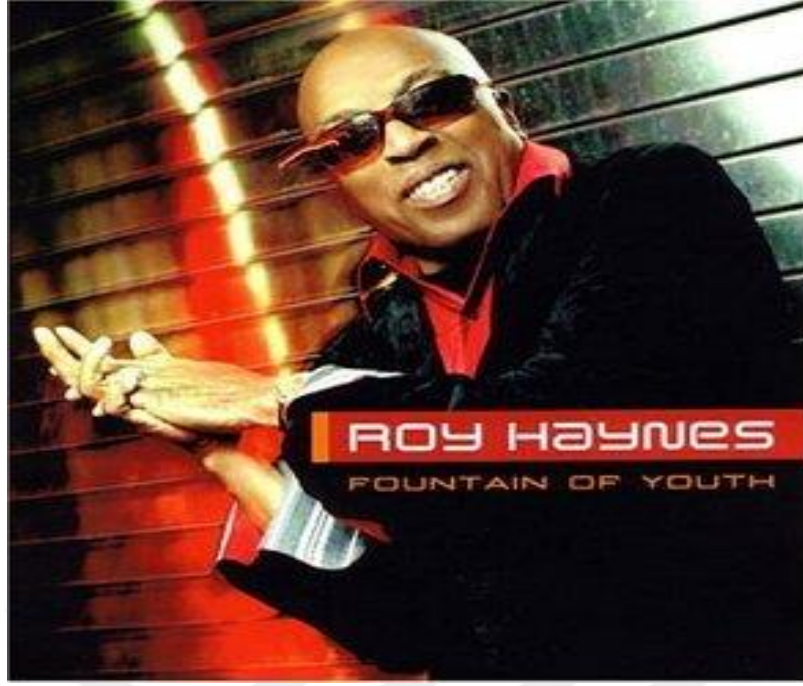
(<https://medium.com/@Karoievski/john-coltrane-a-jazzman-addicted-to-drugs-then-touched-by-the-grace-of-god-948c51e5d45d>)

Roy Haynes Hip Ensemble ve Fountain of Youth Band

Şekil 3. 163. Roy Haynes Hip Ensemble

(https://en.wikipedia.org/wiki/Hip_Ensemble#/media/File:Hip_Ensemble.jpg).

Şekil 3. 164. Roy Haynes Fountain Of Youth

(<https://www.amazon.com/Fountain-Youth-Roy-Haynes/dp/B00019PDIO>).

Philly Joe Jones

Asıl adı Joseph Rudolph Jones olan Philly Joe Jones 15 Temmuz 1923 yılında Philadelphia'da doğdu. Müzik öğretmeni olan annesi ile küçük yaşta piyano çalmaya başladı ve ilerleyen zamanlarda davula yöneldi. İlk davul hocası James Coatsville Harris'di. James Coatsville Joe Jones'u, dönemin en önemli davulcuları olan Baby Dodds, Sid Catlett, Jo Jones, Art Blakey, Max Roach gibi davulcularla tanıştırdı. Dönemin birçok caz müzisyeninin yetiştiği önemli bir caz merkezi olan Philadelphia sahnelerinde çalmaya başladıktan kısa süre sonra tüm caz camiası tarafından tanındı. Kendisini Count Basie'nin davulcusu Papa Jo Jones'tan ayırmak için, doğduğu şehrin isminden yola çıkarak Philly Joe Jones olarak adlandırdı. Daha sonra New York'a yerleşen Jones, askerlik görevi için orduya katıldı. Diğer müzisyenler gibi ordu bandosunda kendini geliştirmeye devam etti ve askerlik görevinin bitmesiyle beraber 1947 yılında davulcu Cozy Cole ile çalışmaya başladı (<https://darkbluenotes.com/cazda-cigir-acan-davulcu-philly-joe-jones/>).

1947 yılının sonlarına doğru Dizzy Gillespie, Fats Navarro, Charlie Parker ve Ben Webster ile New York sahnelerinde çalmaya başladı (<https://aaregistry.org/story/the-beat-of-jazz-philly-jo-jones/>).

Jones'un stilinin olgunlaşması ve kariyerinin en üst seviyeye çıkması 1955 yılında Miles Davis ile çalmaya başlamasıyla gerçekleşti. Philly 1958 yılına kadar Miles Davis Orkestrası ile turnelere çıkıp kayıtlar yaptı. Piyanist Red Garland, saksafoncu John Coltrane ve basçı Paul Chambers'tan oluşan Miles Davis Quintet adlı grup dönemin en ünlü müzik gruplarından biri haline geldi. 1958 yılında Miles Davis ile bitlikteliğini bitiren Joe, kendi gruplarıyla çalmaya devam ederken, ünlü caz piyanisti Bill Evans ve tenor saksafoncu Hank Mobley ile de müzikal birlikteliğini devam ettirdi. 1967 yılında Londra'da ardından 1972 yılına kadar Fransa'da yaşadı. 1967-1972 yılları arasında tenor saksafoncu Archie Shepp ve caz piyanisti Mal Waldron gibi müzisyenlerle çalıştı. Londra'da bir müzik okulunda ders veren Jones'a Müzisyenler Birliği'nin kuralları sebebiyle İngiltere'de sahne almasına izin verilmedi. 1976 ile 1978 yılında Bill Evans ile turnelere çıktı. Jones, 1985 yılında kalp krizinden dolayı hayata veda etti ([https://kids.kiddle.co/Philly Joe Jones](https://kids.kiddle.co/Philly_Joe_Jones)).

Şekil 3. 165. Philly Joe Jones

(<https://www.classicsforkids.com/philly-joe-jones-innovator-of-modern-jazz-drum-technique/>).

Philly Joe Jones, modern caz davulculuğunun özellikle bebop ve hard bop dönemlerinde biçim kazanmasında kilit rol oynayan bir müzisyendir. Onun çalım tekniği, geleneksel swing döneminin zaman tutmaya dayalı ritmik yaklaşımını bir adım öteye taşıyarak, davulu bir ifade aracına dönüştürmüştür. Melodik davul soloları, zamanın esnetilmesi gibi unsurların ve çağdaş caz davulculuğunun öncüsü olmuştur. Jones'un davul

çalımında öne çıkan unsurlardan biri ise, ride ziline olan melodik yaklaşımı ve bu zili bir zaman tutucu olmaktan öte, ritmik zenginliğin merkezi olarak kullanmasıdır. Özellikle hızlı tempolu parçalarda ride zili ve trampet ile kurduğu cümleler, üst düzey fırça baget (brush) kullanımı, hem solo hem de eşlik bölümlerinde müziğin yönünü belirleyen unsurlar arasında yer alır. Bu, Bebop'ın doğaçlama yapısını destekleyen bir unsurdur.

Joe Jones'un kariyeri boyunca çalıştığı önemli müzisyenlerden bazıları şunlardır; trompetçi Miles Davis, saksafoncu John Coltrane, piyanist Red Garland, basçı Paul Chambers, saksafoncu Sonny Rollins, saksafoncu Art Pepper, saksafoncu Hank Mobley, saksafoncu Johnny Griffin, aranjör, besteci ve piyanist Tadd Dameron, trompetçi ve şarkıcı Chet Baker, saksafoncu Dexter Gordon, saksafoncu Archie Shepp, saksafoncu Cannonball Adderley, trompetçi Lee Morgan, piyanist Wynton Kelly, piyanist Horace Silver, piyanist Bud Powell, besteci ve kontrbasçı Charles Mingus, saksafoncu Zoot Sims ve piyanist Kenny Drew.

Kariyeri boyunca yer aldığı kayıtlardan bazıları ise şunlardır;

Round About Midnight (<https://www.youtube.com/watch?v=w4TIW6ExySM>).

Steamin (<https://www.youtube.com/watch?v=TjH5Bz1Ota4&list=PLJkLcbXVA4Bw3NCgwxPj3hkt2xSBJvemY>).

Cookin (<https://www.youtube.com/watch?v=OcIiu1kQMx0>).

Night and Day (<https://www.youtube.com/watch?v=QlngEh8wsNs>).

Workout (<https://www.youtube.com/watch?v=z5vX4zJ91VE>).

Soul Station (https://www.youtube.com/watch?v=9ohyLzAu_qM).

Blue Train (<https://www.youtube.com/watch?v=Tk1fEdzldb8>).

Blues For Philly Joe (https://www.youtube.com/watch?v=1_ULzc0GvJI).

Kariyeri boyunca çalıştığı orkestralardan bazıları şunlardır;

Miles Davis Quintet

Şekil 3. 166. Miles Davis Quintet

([https://www. reddit. com/r/Jazz/comments/1bx12ur/july _ 1955 _ miles _ forms _ a _ quintet _ by _ autumn _ sonny/#lightbox](https://www.reddit.com/r/Jazz/comments/1bx12ur/july_1955_miles_forms_a_quintet_by_autumn_sonny/#lightbox))

Tadd Dameron Orkestrası

Şekil 3. 167. Tadd Dameron Orkestrası

([https:// www. npr. Org / sections / ablogsupreme / 2011 / 02 / 24 / 133899721/tadd-dameron-bebop-romanticist](https://www.npr.org/sections/ablogsupreme/2011/02/24/133899721/tadd-dameron-bebop-romanticist)).

Bill Evans Trio

Şekil 3. 168. Bill Evans

(<https://the1959project.com/post/182137960707/january-19-1959>).

Hank Mobley Quintet

Şekil 3. 169. Hank Mobley

(<https://pastdaily.com/2023/07/30/hank-mobley-quartet-live-in-copenhagen-1968-past-daily-downbeat/>).

Cannonball Adderley Quintet

Şekil 3. 170. Cannonball Adderley

(https://en.wikipedia.org/wiki/Cannonball_Adderley#/media/File:Cannonball_Adderley_press_photo_1966.jpg).

4. SONUÇ VE ÖNERİLER

4.1. Sonuç

Bu çalışma, cazın kökenlerinden başlayarak 20. yüzyılın ortalarına kadar uzanan süreçteki tarihsel, müzikal ve teknik dönüşümlerini ele almış; cazın stilistik evrimiyle birlikte orkestral yapılar, önemli müzisyenler, davulculuk anlayışı ve davul setinin gelişimi ayrıntılı biçimde analiz edilmiştir. Araştırma sürecinde ulaşılan temel sonuçlar aşağıda sunulmuştur:

1. Cazın doğuşu, Afrika'nın ritmik kültürüyle Avrupa'nın armonik anlayışının Amerika'daki çokkültürlü sosyal yapı içinde birleşmesiyle ortaya çıkmıştır. Ragtime, bu bileşimin ilk örneğidir ve Scott Joplin gibi besteciler aracılığıyla cazın temel ritmik yapısını şekillendirmiştir.
2. New Orleans ve Dixieland stilleri, cazda kolektif doğaçlamanın kurumsallaştığı dönemlerdir. Bu dönemlerde Louis Armstrong, King Oliver, Jelly Roll Morton gibi öncüler hem cazın armonik yapısını hem de performans karakterini belirlemiştir. Davul, hâlâ marş bandası kökenli bir çalgı konumundayken, Baby Dodds gibi isimler bu sınırlı yapı içinde fırça tekniği ve zamanlamaya dair önemli yenilikler getirmiştir.
3. Chicago stili, cazın doğuya doğru taşınmasıyla bireysel doğaçlamanın öne çıktığı, Bix Beiderbecke, Earl Hines gibi müzisyenlerle müzikal çeşitliliğin arttığı bir dönemdir. Bu dönem orkestraları, New Orleans tarzı küçük gruplardan farklı olarak, armonik ve melodik açıdan daha rafine örnekler sunmuştur.
4. Swing dönemi, cazın büyük orkestralarla (big band) geniş kitlelere ulaştığı, caz müziğinin bir endüstri hâline geldiği ve müzikal standardizasyonun başladığı bir devirdir. Duke Ellington, Count Basie, Benny Goodman, Chick Webb, Glenn Miller gibi orkestralar dönem boyunca belirleyici olmuştur. Bu dönemde davul seti standartlaşmış ve Jo Jones, Gene Krupa, Chick Webb gibi davulcular hem görsel hem ritmik performanslarıyla cazın kamuoyundaki temsilini güçlendirmiştir.
5. Bebop stili, cazın bireyselleşme sürecinde bir devrim niteliğindedir. Teknik olarak daha karmaşık, tempolu ve entelektüel düzeyi yüksek yapısıyla bu dönem; Charlie

Parker, Dizzy Gillespie, Thelonious Monk, Bud Powell ve Miles Davis gibi isimlerle cazın modernleşme evresini başlatmıştır. Bu ortamda Kenny Clarke, Max Roach, Art Blakey, Philly Joe Jones gibi davulcular, yalnızca ritim değil, aynı zamanda form takibi, melodik yapı ve poliritmik çözümlerle caz davulculuğunu yeni bir sanatsal düzleme taşımıştır.

6. Her caz stilinde orkestraların büyüklüğü, enstrüman çeşitliliği ve doğaçlamaya verilen rol farklılık göstermektedir. Bu bağlamda, her dönemin müzikal liderleri sadece kendi enstrümanlarında değil, aynı zamanda ensemble yapı içinde de dönüştürücü rol oynamışlardır.

7. Davul seti, caz tarihinin başlangıcında sınırlı ve işlevsel bir çalgı iken; caz stillerinin evrimiyle birlikte teknik, yapısal ve estetik anlamda gelişmiş; özellikle Bebop döneminde solist bir karakter kazanmıştır.

4.2 Öneriler

Bu tez kapsamında elde edilen bulgular ışığında, caz tarihi ve caz performansına yönelik ileriye dönük çalışmalar için bazı önerilerde bulunmak mümkündür.

4.2.1. Türk cazının dönemsel evrimiyle karşılaştırmalı çalışmalar

Türkiye’deki caz müzisyenlerinin uluslararası stillerle nasıl etkileşime girdiği, özellikle orkestral yapı ve davulculuk açısından analiz edilmelidir. Yerli caz tarihine dair akademik literatürün artırılması için arşiv, biyografi ve sözlü tarih projeleri teşvik edilmelidir.

4.2.2. Orkestral yapıların dönemsel dönüşümünün araştırılması

Ragtime’den Bebop’a kadar uzanan süreçte caz orkestralarının enstrümantasyon, liderlik yapısı ve doğaçlama organizasyonu bakımından nasıl evrildiği üzerine derinlemesine analiz çalışmaları yapılmalıdır.

4.2.3. Caz davulculuğunun teknik evrimine dair uygulamalı araştırmalar

Dönemsel davul tekniklerinin birebir analizi yapılmalı, videolu karşılaştırmalar ve transkripsiyonlar ile caz davulculuğu pedagojisi desteklenmelidir. Davulcuların stilistik etkilerini ortaya koyan görsel ve yazılı kaynakların dijital erişime açılması önerilmektedir.

4.2.4. Performans analizi ve yorum çalışmaları

Cazın önemli müzisyenleri ve orkestralarının kayıtları analiz edilerek doğaçlamanın yapısal özellikleri, grup içi etkileşim dinamikleri ve davulun form üzerindeki etkisi üzerine yorumlayıcı çalışmalar yapılmalıdır.

KAYNAKLAR

- Aaregistry.org. (t.y.). *Warren “Baby” Dodds: One of the First Jazz Percussionists*. African American Registry. <https://aaregistry.org/story /baby -dodds -one -of- the -first-jazz-per c u s ionists -born />
- AbeBooks. (t.y.). *Mist of the Modern Piano – Signed First Edition*. <https://www.abebooks.Com /signed- first-edition/Mist-Modern-Piano-together-copy-sheet/31715264896/bd>
- ABDCDVDVideo. (t.y.). *Gene Krupa and Orchestra (10770-05)*. <https://abcdvdvideo.Myshopify.com/products/gene-krupa-and-orchestra-10770-05>
- Akıncı, Ş. (2021). *Caz tarihi ve doğuşu*. Cazkitap Yayınları.
- All About Jazz. (t.y.). *Dave Tough*. <https://www.allaboutjazz.com/musicians/dave-tough/>
- All About Jazz. (t.y.). *Sidney Bechet*. <https://www.allaboutjazz.com/musicians/sidney-bechet/>
- Artaç, A. (2011). *Ragtime ve Avrupa müziğindeki yansımaları* (Yayınlanmamış yüksek lisans tezi). Anadolu Üniversitesi, Güzel Sanatlar Enstitüsü.
- BachScholar. (t.y.). *Joplin – Maple Leaf Rag (easy version)*. <https://www.bachscholar.com /sho p/p/joplin-maple-leaf-rag-easy-version>
- BachScholar. (2012, Temmuz 11). *Maple Leaf Rag (easy version)* [Video]. YouTube. <https:// www.youtube.com/watch?v=5WojNaU4-kI>
- Berendt, J.-E. (2003). *Caz kitabı: Ragtime’den fusion ve sonrasına* (N. Ozan, Çev.). Ayrıntı Yayınları.
- Berendt, J.-E. (2003). *Caz kitabı: Ragtime’den fusion ve sonrasına* (2. bas.). Ayrıntı Yayınevi.
- Berendt, J. E. (1991). *Jazz: Bir müzik türünün portresi* (N. Güngör, Çev.). Adam Yayınları.
- Berendt, J. E. (2003). *Cazın içinden* (A. Yılmaz, Çev.). Remzi Kitabevi.

Black Music Scholar. (t.y.). *Buddy Bolden: The Father of Jazz*. <https://blackmusicscholar.com/buddy-bolden-the-father-of-jazz/>

Bridgeman Images. (t.y.). *Louis Armstrong on Stage in New Orleans, 1946 (B/W photo)*. <https://www.bridgemanimages.com/en/unknown-photographer/louis-armstrong-on-stage-in-new-orleans-1946-b-w-photo/photograph/asset/1698993>

Bridgeman Images. (t.y.). *Louis Armstrong on Stage in New Orleans, 1946 (B/W photo)*. Erişim: 23 Haziran 2025.

Britannica. (t.y.). *Bix Beiderbecke*. <https://www.britannica.com/biography/Bix-Beiderbecke>

Britannica. (t.y.). *Jelly Roll Morton – American Musician*. <https://www.britannica.com/biography/Jelly-Roll-Morton>

BunkJohnson.com. (t.y.). *Bunk Johnson*. <http://bunkjohnson.com>

ClassicalMusicOnly. (2009, Ocak 19). *Tiger Rag – Original Dixieland Jazz Band* [Video]. You Tube. <https://www.youtube.com/watch?v=89fZGnAdago>

Discogs. (t.y.). *Johnny Dodds & Black Bottom Stompers*. <https://www.discogs.com/artist/655746-Johnny-Dodds-Black-Bottom-Stompers>

Discogs. (t.y.). *Sidney Bechet / Lil Armstrong / Zutty Singleton – New Orleans Days*. <https://www.discogs.com/release/8768047-Sidney-Bechet-Lil-Armstrong-Zutty-Singleton-New-Orleans-Days/image/SW1hZ2U6NDAwODE3ODU=>

Discogs. (t.y.). *Sidney Bechet / Lil Armstrong / Zutty Singleton – New Orleans Days*. Erişim: 23 Haziran 2025.

Drummerworld. (t.y.). *Dave Tough*. <https://www.drummerworld.com/drummers/DaveTough.html>

Drummerworld. (t.y.). *George Wettling*. <https://www.drummerworld.com/drummers/GeorgeWettling>

Drummerman. (t.y.). *Gene Krupa – Biography*. <http://www.drummerman.net/biography.html>

- DrumsInTheTwenties.com. (2016, 8 Aralık). *Heroes #2: Arthur “Zutty” Singleton (1898–1975)*. Erişim: 23 Haziran 2025.
- DrumsintheTwenties.com. (2017, 14 Ekim). *Heroes #2: Arthur “Zutty” Singleton (1898–1975)*. <https://drumsinthewenties.com/2017/10/14/heroes-2-arthur-zutty-singleton-1898-1975/>
- Encyclopedia.com. (t.y.). *Bix Beiderbecke (1903–1931)*. <https://www.encyclopedia.com/medi a/encyclopedias-almanacs-transcripts-and-maps/beiderbecke-bix-1903-1931>
- Encyclopedia.com. (t.y.). *George Godfrey Wettling*. <https://www.encyclopedia.com/ arts/ dict ionaries-thesauruses-pictures-and-press-releases/wettling-george-godfrey>
- Encyclopedia.com. (t.y.). *Sidney Bechet*. <https://www.encyclopedia.com/people/literature-and-arts/music-popular-and-jazz-biographies/sidney-bechet>
- Freedom From Religion Foundation. (t.y.). *Scott Joplin*. <https://ffrf.org/publications /day/ scott-joplin/>
- 64 Parishes. (t.y.). *Jelly Roll Morton*. <https://64parishes.org/entry/jelly-roll-morton>
- Göksoy, D. (1982). *Caz: Bir başkaldırı müziği*. Cem Yayınevi.
- Graham English. (t.y.). *Four on the Floor Beat*. <https://grahamenglish.com/four-on-the-floor-beat/>
- Harer, I. (2015). Ragtime. In M. V. Burnim & P. K. Maultsby (Eds.), *African American Music: An Introduction* (pp. 97–118). Routledge.
- Iowa PBS. (t.y.). *Bix Beiderbecke*. <https://www.iowapbs.org/iowapathways/mypath/2483/bix-beiderbecke>
- Jazz in America. (t.y.). *Jazz Resources: Stylesheets*. <https://www.jazzinamerica.org/ jazz reso urces/stylesheets/7>
- Jazzinfo.org. (t.y.). *Warren “Baby” Dodds*. JazzInfo. <https://jazzinfo.org/artist/warren-baby -dodds/>

Jazzlives.wordpress.com. (t.y.). *Zutty Singleton*. JazzLives. <https://jazzlives.Wordpress.Com/tag/zutty-singleton/>

Jazzman93117. (2008, Ocak 3). *Scott Joplin – Maple Leaf Rag* [Video]. YouTube. <https://www.Youtube.com/watch?v=pMAAtL7n-rc>

Jazz Video Guy. (2006, Ekim 15). *Clarinet Marmalade* [Video]. YouTube. <https://www.you tube.com/watch?v=DCSYWc-SjUA>

JazzHistoryTree. (t.y.). *New Orleans & Dixieland Jazz*. <https://www.jazzhistorytree.com/new-orleans-dixieland-jazz/>

KGUmusic. (2023, 6 Nisan). *10 Interesting Facts About Louis Armstrong*. KGUmusic.com. Erişim: 23 Haziran 2025.

KGUmusic. (2024, 4 Temmuz). *Louis Armstrong: The Personal and Musical Journey of the King of Jazz*. KGUmusic.com. https://kgumusic.com/blogs/news/louis-armstrong-the-personal-and-musical-journey-of-the-king-of-jazz?_sm_srsId=AfmBOooNpf6YeMin_dajP_yi_GHyORGW_PwpG5wgkX-dVP-00EbpumeXUv

KGUmusic. (2024, 4 Temmuz). *Louis Armstrong: The Personal and Musical Journey of the King of Jazz*. KGUmusic.com. Erişim: 23 Haziran 2025.

Keseroğlu, A. (2005). *Caz müziği ve ritmik yapısı*. NotaBene Yayınları.

Keseroğlu, R. (2005). *Caz müziği ve gelişimi*. Alfa Yayınları.

Kılıç, M. (2023). *Caz müziğinin tarihsel gelişimi ve etkileri*. Müzik Kültürü Yayınları.

Kılıçoğlu, M. (2018). *Davulun Tarihi ve Ritimle Evrimi*. Ritim Kültür.

Mimaroğlu, İ. (2013). *Caz sanatı: Tarihsel ve toplumsal boyutlarıyla caz*. Pan Yayıncılık.

Modern Drummer. (2009, Aralık). *Arthur “Zutty” Singleton*. ModernDrummer.com. <https://www.moderndrummer.com/2009/12/arthur-zutty-singleton/>

Modern Drummer. (2009, Aralık). *Arthur “Zutty” Singleton*. Erişim: 23 Haziran 2025.

- Modern Drummer. (2009, Aralık). *Gene Krupa*. <https://www.moderndrummer.com/2009/12/gene-krupa/>
- Modern Drummer. (2010, January). *George Wettling*. <https://www.moderndrummer.com/2010/01/george-wettling/>
- Modern Drummer. (2010, Temmuz). *Dave Tough*. <https://www.moderndrummer.com/2010/07/dave-tough/>
- Musicnotes Box. (t.y.). *Tom Turpin – Harlem Rag*. <https://musicnotesbox.com/tom-turpin-harlem-rag/>
- Musescore. (t.y.). *Maple Leaf Rag – Easy Version*. <https://musescore.com/user/3636436/scores/5201143>
- My Inwood. (2011, Nisan 18). *Tony Sbarbaro – Thayer Street Jazz Legend*. <https://myinwood.net/tony-sbarbaro-thayer-street-jazz-legend/>
- Nar Sanat. (t.y.). *Cazın doğuşu*. <https://www.narsanat.com/cazin-dogusu/>
- Narsanat. (t.y.). *Cazın Doğuşu*. <https://www.narsanat.com/cazin-dogusu/> (Erişim Tarihi: 23 Haziran 2025)
- Nar Sanat. (t.y.). *Ragtime müzik nedir?* <https://www.narsanat.com/ragtime-muzik-nedir/>
- National Park Service. (t.y.). *A New Orleanian legacy: Jazz history culture*. U.S. Department of the Interior. <https://www.nps.gov/jazz/learn/historyculture/jazz-history.htm> (Erişim Tarihi: 23 Haziran 2025)
- New World Encyclopedia. (2020, Şubat 14). *Ragtime*. <https://www.newworldencyclopedia.org/p/index.php?title=Ragtime&oldid=1020931>
- Nicholls, G. (2008). *The Cambridge Companion to Jazz*. Cambridge University Press.
- Okay, B. (2013). *Cazın tarihsel serüveni*. Müzik Kültür Yayınları.
- Old Time Blues. (t.y.). *King Oliver*. <http://oldtimeblues.net/tag/king-oliver/>
- OldTimeMusic. (2006, Kasım 17). *Dixie Jass Band One-Step – ODJB* [Video]. YouTube. https://www.youtube.com/watch?v=RGKYri_XfP0

Ölmez, G. (2015). *Caz Müziğinde Trompetin Rolü: Armstrong'dan Günümüze*. Müzik Akademi Yayınları.

Özgümüş, S. (2024). *Caz orkestrasının evrimi*. Müzik Kültür Yayınları.

PAS. (t.y.). *Warren "Baby" Dodds*. Percussive Arts Society. <https://pas.org/warren-baby-dodds/>

PAS.org. (2025). *Warren "Baby" Dodds*. Percussive Arts Society. <https://pas.org/warren-baby-dodds/> (Erişim: 23 Haziran 2025)

Percussive Arts Society. (2024). *Warren "Baby" Dodds*. PAS.org. Erişim: 23 Haziran 2025.

Riverwalk Jazz (Stanford). (t.y.). *Jelly Roll Morton photograph*. <https://riverwalkjazz.Stanford.Edu/sites/default/files/wp-content/uploads/2012/08/jelly-roll-morton.jpg>

Sadie, S. (Ed.). (2001–2002). *The New Grove Dictionary of Music and Musicians* (2nd ed., Vol. 6, pp. 616–617). Macmillan Publishers.

Sermet, M. (1990). *Swing ve cazın evrimi*. Müzik Ansiklopedisi Yayınları.

60otaku4. (2008, Eylül 1). *Sensation – ODJB* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=64b14GaMQIE>

Smithsonian Folkways. (2015). *The Birth of the Drum Set*. Folkways Magazine. Erişim: 23 Haziran 2025.

Smithsonian Folkways Recordings. (2015). *The Birth of the Drum Set*. Folkways Magazine. <https://folkways.si.edu/magazine-winter-spring-2015-the-birth-of-the-drum-set/article/smithsonian>

Smithsonian Magazine. (2015, Ağustos). *Gene Krupa: A drummer with star power*. <https://www.smithsonianmag.com/arts-culture/gene-krupa-a-drummer-with-star-power-201508/>

Southern Percussion. (t.y.). *The Ragtime Drummer*. <https://southernpercussion.com/product/the-ragtime-drummer/>

Stanford Riverwalk Jazz. (t.y.). *Mr. Jelly Lord Tribute: Jelly Roll Morton and His Red Hot Peppers*.<https://riverwalkjazz.stanford.edu/program/mr-jelly-lord-tribute-jelly-roll-morton-and-his-red-hot-peppers>

Stanford Riverwalk Jazz. (t.y.). *Mr. Jelly Lord Tribute: Jelly Roll Morton and His Red Hot Peppers*. Erişim: 23 Haziran 2025.

Swing & Beyond. (2018, Ocak 13). *Red Top (1945) – Woody Herman*. <https://swingandbeyond.com/2018/01/13/red-top-1945-woody-herman/>

Swing & Beyond. (2019, Ocak 25). *Just Kiddin' Around (1941) – Artie Shaw*. <https://swingandbeyond.com/2019/01/25/just-kiddin-around-1941-artie-shaw/>

Swing & Beyond. (2019, Mart 23). *Flat Foot Floogie (1938) – Benny Goodman with Harry James and Dave Tough*. <https://swingandbeyond.com/2019/03/23/flat-foot-floogie-1938-benny-goodman-with-harry-james-and-dave-tough/>

Swing & Beyond. (2023, Ağustos 7). *After You've Gone (1936) – Tommy Dorsey with Bud Freeman, Joe Dixon and Dave Tough*. <https://swingandbeyond.com/2023/08/07/after-youve-gone-1936-tommy-dorsey-with-bud-freeman-joe-dixon-and-dave-tough/>

Syncopated Times. (t.y.). *Charles "Buddy" Bolden (1877–1931)*. <https://syncopatedtimes.com/charles-buddy-bolden-1877-1931/> (Erişim Tarihi: 23 Haziran 2025)

Syncopated Times. (t.y.). *Eddie Condon: Profiles in Jazz*. <https://syncopatedtimes.com/eddie-conda-profiles-in-jazz/>

Syncopated Times. (t.y.). *The Original Dixieland Jazz Band*. <https://syncopatedtimes.com/the-original-dixieland-jazz-band/>

SyncopatedTimes.com. (t.y.). *Profiles in Jazz: The Legacy of Johnny and Baby Dodds*. <https://syncopatedtimes.com/profiles-in-jazz-the-legacy-of-johnny-and-baby-dodds/>

Syncopated Times. (t.y.). *The Legacy of Johnny and Baby Dodds: Profiles in Jazz*. Erişim: 23 Haziran 2025.

Syncopated Times. (2018). *Warren “Baby” Dodds (1898–1959)*. <https://syncopatedtimes.com/warren-baby-dodds-1898-1959/>

Syncopated Times. (t.y.). *Warren “Baby” Dodds (1898–1959)*. Erişim: 23 Haziran 2025.

The New York Public Library Archives. (t.y.). *Guide to the Eddie Condon papers*. <https://archives.nypl.org/mus/24607>

The Syncopated Times. (t.y.). *Carroll Dickerson’s Savoy Orchestra*. <https://syncopatedtimes.com/carroll-dickersons-savoy-orchestra/>

The Syncopated Times. (t.y.). *Erskine Tate’s Vendome Orchestra*. <https://syncopatedtimes.com/erskine-tates-vendome-orchestra/>

The Syncopated Times. (t.y.). *Louis Armstrong and His Hot Five*. <https://syncopatedtimes.com/louis-armstrong-and-his-hot-five/>

The Syncopated Times. (t.y.). *Paul Whiteman and His Orchestra*. <https://syncopatedtimes.com/paul-whiteman-and-his-orchestra/>

The Yonkers Ledger. (2023, Ocak). *Gene Krupa’s timeless influence as greatest drummer ever*. <https://www.theyonkersledger.com/history/yonkers-gene-krupas-timeless-influence-as-greatest-drummer-ever/38033/>

Van der Merwe, P. (1989). *Origins of the popular style: The antecedents of twentieth-century popular music*. Oxford University Press.

Various Artists. (t.y.). *Camel Caravan – Benny Goodman* [Video]. YouTube. <https://www.You tube.com/watch?v=clb4IbBsYXQ>

Vic Firth. (t.y.). *History of the Drumset – Part 2*. <https://ae.vicfirth.com/education/history-of-the-drumset/history-of-the-drumset-part-02/>

Wikipedia. (t.y.). *Bix Beiderbecke*. https://en.wikipedia.org/wiki/Bix_Beiderbecke

Wikipedia. (t.y.). *Gene Krupa*. https://en.wikipedia.org/wiki/Gene_Krupa

Wikipedia. (t.y.). *Muggsy Spanier*. https://en.wikipedia.org/wiki/Muggsy_Spanier

Wikipedia. (t.y.). *Sidney Bechet*. https://en.wikipedia.org/wiki/Sidney_Bechet

Wikipedia. (t.y.). *The Wolverines (jazz band)*. [https://en.wikipedia.org/wiki/TheWolverines_\(jazzband\)](https://en.wikipedia.org/wiki/TheWolverines_(jazzband))

Wikipedia. (t.y.). *Tom Turpin* [Görsel dosya]. https://en.wikipedia.org/wiki/Tom_Turpin#/media/File:Tom_Turpin.jpg

Wikipedia contributors. (t.y.). *Baby Dodds*. Wikipedia. Erişim: 23 Haziran 2025.

Wikipedia contributors. (2025). *Baby Dodds*. Wikipedia. https://en.wikipedia.org/wiki/Baby_Dodds (Erişim: 23 Haziran 2025)

Wikipedia contributors. (t.y.). *Louis Armstrong*. Wikipedia. Erişim: 23 Haziran 2025.

Wikipedia contributors. (t.y.). *Mezz Mezzrow*. Wikipedia. [https://en.wikipedia.org/wiki/MezzMezzrow#/media/File:Mezz_Mezzrow_in_his_office,_New_York,_N.Y.,_ca._Nov.1946\(William_P._Gottlieb_06151\).jpg](https://en.wikipedia.org/wiki/MezzMezzrow#/media/File:Mezz_Mezzrow_in_his_office,_New_York,_N.Y.,_ca._Nov.1946(William_P._Gottlieb_06151).jpg)

Wikipedia contributors. (t.y.). *Music of New Orleans*. Wikipedia. https://en.wikipedia.org/wiki/Music_of_New_Orleans (Erişim Tarihi: 23 Haziran 2025)

Wikipedia contributors. (t.y.). *Zutty Singleton*. Wikipedia. <https://en.wikipedia.org/wiki/ZuttySingleton>

Wikipedia contributors. (t.y.). *Zutty Singleton*. Wikipedia. Erişim: 23 Haziran 2025.

Woody Herman – Topic. (t.y.). *Apple Honey* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=UtdpL0P56U>

Woody Herman – Topic. (t.y.). *Northwest Passage* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=ypG52YJZ0>

Yanikoğlu, E. (2007). *Caz tarihi*. Pan Yayıncılık.

Yanikoğlu, N. (2007). *Caz Müziği ve Tarihsel Gelişimi*. Müzik Ansiklopedisi Yayınları.

Yarkın, H. (2022). *Cazın ritmik dili*. NotaBene Yayınları.

Yavuz, B. (2022). *Cazın kökeni ve dönüşümü*. Akademi Sanat Yayınları.

Yıldız, B. (2018). *Cazın tarihsel gelişimi ve müzikal analizi*. Müzik Akademi Yayınları.

YouTube. (t.y.). *At the Jazz Band Ball – Bix Beiderbecke and His Gang, 1927* [Video].

YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=ZxP0cf1bpTM>

YouTube. (t.y.). *Black Bottom Stomp – Jelly Roll Morton* [Video]. <https://www.youtube.com/watch?v=LnFUZHY6HOU>

[com/watch?v=LnFUZHY6HOU](https://www.youtube.com/watch?v=LnFUZHY6HOU)

YouTube. (t.y.). *Black Bottom Stomp – Jelly Roll Morton* [Video]. YouTube. [https://www.](https://www.youtube.com/watch?v=LnFUZHY6HOU)

[You tube.com/watch?v=LnFUZHY6HOU](https://www.youtube.com/watch?v=LnFUZHY6HOU)

YouTube. (t.y.). *Bix Beiderbecke – Clementine* [Video]. [https://www.youtube.com / wa](https://www.youtube.com/watch?v=duJlOOJlV6U)

[tch?v=duJlOOJlV6U](https://www.youtube.com/watch?v=duJlOOJlV6U)

YouTube. (t.y.). *Bix Beiderbecke – I'm Coming Virginia* [Video]. [https://www.youtube.](https://www.youtube.com/watch?v=b5G8gyZVUTM)

[com/watch?v=b5G8gyZVUTM](https://www.youtube.com/watch?v=b5G8gyZVUTM)

YouTube. (t.y.). *Bix Beiderbecke – I'm Through with Love* [Video]. [https://www.youtube.](https://www.youtube.com/watch?v=2dHR_digqE)

[com/watch?v=2dHR_digqE](https://www.youtube.com/watch?v=2dHR_digqE)

YouTube. (t.y.). *Bix Beiderbecke – In a Mist* [Video]. [https://www.youtube.com /watch?v](https://www.youtube.com/watch?v=KlGMS_avVGA)

[=KlGMS_avVGA](https://www.youtube.com/watch?v=KlGMS_avVGA)

YouTube. (t.y.). *Bix Beiderbecke – Jazz Me Blues* [Video]. [https://www.youtube.com](https://www.youtube.com/watch?v=YtzhBT4ICNI)

[/watch?v=YtzhBT4ICNI](https://www.youtube.com/watch?v=YtzhBT4ICNI)

YouTube. (t.y.). *Bix Beiderbecke – Singin' the Blues* [Video]. [https://www.youtube.com/](https://www.youtube.com/watch?v=-uaYJO48Qu8)

[wat c h?v=-uaYJO48Qu8](https://www.youtube.com/watch?v=-uaYJO48Qu8)

YouTube. (t.y.). *Canal Street Blues – King Oliver* [Video]. [https://www.youtube.com/watc](https://www.youtube.com/watch?v=T2QEBshAQ68)

[h? V=T2QEBshAQ68](https://www.youtube.com/watch?v=T2QEBshAQ68)

YouTube. (t.y.). *Canal Street Blues – King Oliver* [Video]. YouTube. [https://www.youtub](https://www.youtube.com/watch?v=T2QEBshAQ68)

[e .co m/watch?v=T2QEBshAQ68](https://www.youtube.com/watch?v=T2QEBshAQ68)

YouTube. (t.y.). *Chimes Blues – King Oliver* [Video]. [https://www.youtube.com/](https://www.youtube.com/watch?v=lpXf1_H7g)

[watch?v=lpXf1_H7g](https://www.youtube.com/watch?v=lpXf1_H7g)

YouTube. (t.y.). *Chimes Blues – King Oliver* [Video]. YouTube.

[https://www.youtube.com/ watch?v=lpXf1_H7g](https://www.youtube.com/watch?v=lpXf1_H7g)

YouTube. (t.y.). *Dipper Mouth Blues – King Oliver* [Video]. <https://www.youtube.com/watch?v=PwpriGltf9g>

YouTube. (t.y.). *Dipper Mouth Blues – King Oliver* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=PwpriGltf9g>

YouTube. (t.y.). *Doctor Jazz – Jelly Roll Morton* [Video]. <https://www.youtube.com/watch?v=HTYAaX7lqjQ>

YouTube. (t.y.). *Doctor Jazz – Jelly Roll Morton* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=HTYAaX7lqjQ>

YouTube. (t.y.). *Dream a Little Dream of Me – Louis Armstrong* [Video]. <https://www.youtube.com/watch?v=wLoGMwpC54o>

YouTube. (t.y.). *Dream a Little Dream of Me – Louis Armstrong* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=wLoGMwpC54o>

YouTube. (t.y.). *Drum Face – Zutty Singleton* [Video]. <https://www.youtube.com/watch?v=KC7CX-ppfSk>

YouTube. (t.y.). *Drum Face – Zutty Singleton* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=KC7CX-ppfSk>

YouTube. (t.y.). *Flashes – Bix Beiderbecke* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=UK2PW4di53I>

YouTube. (t.y.). *George Wettling – Blues Beat* [Video]. https://www.youtube.com/watch?v=pFnp1_2hdc

YouTube. (t.y.). *George Wettling – Drum Solo* [Video]. <https://www.youtube.com/watch?v=hRN6P0K714I>

YouTube. (t.y.). *George Wettling – Jazz Drum Solo* [Video]. <https://www.youtube.com/watch?v=p3uWR92Zfho>

YouTube. (t.y.). *George Wettling Quartet – Performance* [Video]. <https://www.youtube.com/watch?v=UxhEPjBo7bw>

YouTube. (t.y.). *Grandpa's Spells – Jelly Roll Morton* [Video]. <https://www.youtube.com/watch?v=cT8x-BeA9rk>

YouTube. (t.y.). *Grandpa's Spells – Jelly Roll Morton* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=cT8x-BeA9rk>

YouTube. (t.y.). *Hello, Dolly! – Louis Armstrong* [Video]. YouTube. https://www.YouTube.com/watch?v=eIJb_Inyazk

YouTube. (t.y.). *Hello, Dolly! – Louis Armstrong* [Video]. YouTube. https://www.youtube.com/watch?v=eIJb_Inyazk

YouTube. (t.y.). *Here Comes the Hot Tamale Man – Freddie Keppard* [Video]. <https://www.Youtube.com/watch?v=1-YWMcL9VYM>

YouTube. (t.y.). *Here Comes the Hot Tamale Man – Freddie Keppard* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=1YWMcL9VYM>

YouTube. (t.y.). *I Got Rhythm – Louis Armstrong* [Video]. <https://www.youtube.Com/watch?v=M-cej-5dkc0>

YouTube. (t.y.). *I Got Rhythm – Louis Armstrong* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=Mcej5dkc0>

YouTube. (t.y.). *I'm Coming Virginia – Bix Beiderbecke, 1927* [Video]. YouTube. <https://www.Youtube.com/watch?v=oW7YYt0F-K4>

YouTube. (t.y.). *In a Mist – Bix Beiderbecke* [Video]. YouTube. https://www.youtube.com/watch?v=J2_Ai8dgBko

YouTube. (t.y.). *Just Gone – King Oliver* [Video]. <https://www.youtube.com/watch?v=efaTlg2XsTI>

YouTube. (t.y.). *Just Gone – King Oliver* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=efaTlg2XsTI>

YouTube. (t.y.). *Messin' Around – Freddie Keppard* [Video]. <https://www.youtube.com/watch?v=dNDa6e4gsSA>

YouTube. (t.y.). *Messin' Around – Freddie Keppard* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=dNDa6e4gsSA>

YouTube. (t.y.). *On the Sunny Side of the Street – Louis Armstrong* [Video]. <https://www.You tube.com/watch?v=aACxKLe4aG8>

YouTube. (t.y.). *On the Sunny Side of the Street – Louis Armstrong* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=aACxKLe4aG8>

YouTube. (t.y.). *Original Dixieland Jazz Band – Tiger Rag* [Video]. <https://www.You tube .co m/watch?v=Iv8RdzV3bsE>

YouTube. (t.y.). *Original Jelly Roll Blues – Jelly Roll Morton* [Video]. <https://www.youtube. Com/watch?v=H4o01H7lnbs>

YouTube. (t.y.). *Original Jelly Roll Blues – Jelly Roll Morton* [Video]. YouTube. <https://www. Youtube.com/watch?v=H4o01H7lnbs>

YouTube. (t.y.). *Really the Blues – Mezz Mezzrow & Sidney Bechet* [Video]. https://www.Yo utube.com/watch?v=FaQEl_LyXzQ

YouTube. (t.y.). *Really the Blues – Mezz Mezzrow & Sidney Bechet* [Video]. YouTube. https://www.youtube.com/watch?v=FaQEl_LyXzQ

YouTube. (t.y.). *Rocking Chair – Sidney Bechet Trio* [Video]. https://www.youtube. com/ wat ch?v=ROn1ZBS_2-Q

YouTube. (t.y.). *Rocking Chair – Sidney Bechet Trio* [Video]. YouTube. https:// www. You tube. Com/watch?v=ROn1ZBS_2Q

YouTube. (t.y.). *Salty Dog – Freddie Keppard* [Video]. <https://www.youtube. com/watch?v=ABuUbeTinTo>

YouTube. (t.y.). *Salty Dog – Freddie Keppard* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com /watch?v=ABuUbeTinTo>

YouTube. (t.y.). *Shreveport Stomp – Jelly Roll Morton* [Video]. <https://www.youtube.com/ w atch?v=j5jRDzufAB0>

YouTube. (t.y.). *Shreveport Stomp – Jelly Roll Morton* [Video]. YouTube. <https://www.You tube.be.com/watch?v=j5jRDzufAB0>

YouTube. (t.y.). *Sidney Bechet – Blue Horizon* [Video]. <https://www.youtube.com/ watc h?v= du7ACYZlaAI>

YouTube. (t.y.). *Sidney Bechet – Dear Old Southland* [Video]. <https://www. youtube.com /watc h?v=8riJQMADNho>

YouTube. (t.y.). *Sidney Bechet – Egyptian Fantasy* [Video]. <https://www.youtube.com/ wa tch ?v=emkAO5K-4Zk>

YouTube. (t.y.). *Sidney Bechet – Mood Indigo* [Video]. <https://www.youtube.com/watch?v =a wxWMst-bYQ>

YouTube. (t.y.). *Sidney Bechet – Petite Fleur* [Video]. <https://www.youtube.com/watch?v = os ahG0Osgto>

YouTube. (t.y.). *Sidney Bechet – Summertime* [Video]. <https://www.youtube.com/watch?v = C nWsTyRRyyA>

YouTube. (t.y.). *Sidney Bechet – When the Saints Go Marching In* [Video]. <https://www.you t ube.com/watch?v=-UndkUawJZg>

YouTube. (t.y.). *Singin' the Blues – Bix Beiderbecke* [Video]. YouTube. <https://www .you t ube .com/watch?v=0Ue9igC7fII>

YouTube. (t.y.). *Snake Rag – King Oliver* [Video]. <https://www.youtube.com/watch?v= Nk l m3JoAh3o>

YouTube. (t.y.). *Snake Rag – King Oliver* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/ w atch ?v=Nklm3JoAh3o>

YouTube. (t.y.). *Stock Yards Strut – Freddie Keppard* [Video]. <https://www.youtube.com/ wa tch?v=UtWwDUhJ5vU>

YouTube. (t.y.). *Stock Yards Strut – Freddie Keppard* [Video]. YouTube. <https://www.youtu be .com/watch?v=UtWwDUhJ5vU>

YouTube. (t.y.). *The Pearls – Jelly Roll Morton* [Video]. <https://www.youtube.com/watch?v=SNqIjFobMr8>

YouTube. (t.y.). *The Pearls – Jelly Roll Morton* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=SNqIjFobMr8>

YouTube. (t.y.). *What a Wonderful World – Louis Armstrong* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=CaCSuzR4DwM>

YouTube. (t.y.). *When the Saints Go Marching In – Louis Armstrong* [Video]. <https://www.youtube.com/watch?v=wyLjbMBpGDA>

YouTube. (t.y.). *When the Saints Go Marching In – Louis Armstrong* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=wyLjbMBpGDA>

YouTube. (t.y.). *When You're Smiling – Louis Armstrong* [Video]. <https://www.youtube.com/watch?v=yfsmmk93H3I>

YouTube. (t.y.). *When You're Smiling – Louis Armstrong* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=yfsmmk93H3I>

YouTube. (t.y.). *Winin' Boy Blues – Jelly Roll Morton* [Video]. <https://www.youtube.com/watch?v=B>

YouTube. (t.y.). *Winin' Boy Blues – Jelly Roll Morton* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=BGhuEEhmPOU>

YouTube. (t.y.). *Wolverine Blues – Jelly Roll Morton* [Video]. <https://www.youtube.com/watch?v=O1XtZntLFxs>

YouTube. (t.y.). *Wolverine Blues – Jelly Roll Morton* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=O1XtZntLFxs>

YouTube. (t.y.). *Zutty Hootie Blues – Zutty Singleton Trio* [Video]. <https://www.youtube.com/watch?v=5qDRxqO1zr8>

YouTube. (t.y.). *Zutty Hootie Blues – Zutty Singleton Trio* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=5qDRxqO1zr8>